

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ג
חלק רמ"א

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְחַזְּקוֹת
וְהַתְעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שֶׁיֵּהיֶה

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לָא אָנִים לִיה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַקְדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיִ"ה אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיִ"ה כְּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיִ"ה וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַב חֲסָדָיו", וְדַרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ) לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלֹהֵי שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלִרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שָׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלֹהֵי מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פָּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אַמְיָרָה וְאַמְיָרָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וּגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פָּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשָּׁבֵעַ וְזִרְחַ בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיִ"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׂכוֹתְבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזָכוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיִ"ה וְלַחֲשָׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיִ"ה תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיִ"ה תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבכולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלום בין אדם לקונו, ושלום בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שי שהן מביאין לפניו, אלו שי של צדקה, שי של גמילות חסדים, שי של משרים, שי של אמונה, שי של רחמים, שי של שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלום לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

גתריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לַסֵּדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת אִם הֵייתָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר מוֹסְרֵת אֶת עֲצֻמְךָ לְבַעֲלֶךָ וְכו', וְכו', אֲזִי לֹא הִיָּה מִחֶפֶז זָבַל וְלִכְלוֹךְ מִבְּחוּץ וְכו' וְכו', וְזֶה דְבַר מוֹבֵן מֵאֵלָיו, כִּי אִם אֲשֶׁה שׁוֹמֵרֵת אֶת בְּעֻלָּה שְׁלֹא יָבוֹא לִידֵי חֲטָא, עַל יְדֵי זֶה הוּא לֹא מְעַנֶּיךָ לְחַטֵּט וּלְחַפֵּשׂ בְּזָבָלִים וְכו' וְכו', וְזֶה פְּשׁוּט וּמוֹבֵן לְכָל בַּר דַּעַת.

הַיּוֹם הַזֶּה יֵשׁ קַלְפָּה עֲצוּמָה שְׂכּוֹבֶשֶׁת אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה, וּמְקַרְרֵת אֶת הָאֻמוּנָה וְאֶת הִירָאֵת שָׁמַיִם מִבְּרֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַנִּיס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת, וְהוּא הַכְּלִי מִשְׁחִית הַנִּקְרָא מִחֶשֶׁב (מִכֶּשֶׁף) הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, אוֹ אִיִּפֵּד, אוֹ בְּלַקְבְּרֵי וְכו', שְׁבֻזָּה יְכוּלִים לְרַאוֹת כָּל מִינֵי שְׁקוּץ תַּעֲוִב עָרוֹם וְזוֹהוּם, וּמֵאֲמָלָלִים אֶת עֲצֻמָּם וְכו', וְאֵת הַיְלָדִים וְכו', וְלִכֵּן הַעֲקֹר רָאוּ לְזַרֵק מֵהַבֵּית מִחֶשֶׁב הַמְּחַבֵּר לְאִינְטֶרְנֵט, אוֹ אִיִּפֵּד, אוֹ בְּלַקְבְּרֵי וְכו', כִּי כִּף אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְנֵהֲרִין מֵה). אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמֵי שְׁעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וְאָמַר הַחֶכֶם "אֵין חוֹצֵץ בְּפָנֵי הַתְּאוּהָ כַּעֲצִימַת הָעֵינַיִם" וְאָמַר "אֵין לָךְ אֲכָר בְּאֲבָרֵי הָאָדָם שְׁיִגְרַם לוֹ מִכְשׁוֹל כְּמוֹ הָעֵינַיִם". וְאֵנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁהַרְבֵּה בְּתַיִם נִהְרָסוּ לְגַמְרֵי רַק מִפְּנֵי שֶׁהָיָה לָהֶם מִחֶשֶׁב שְׂמֻחָבֵר אֶל אִינְטֶרְנֵט בְּבֵית, וְהַבְּעַל אוֹ הָאֲשֶׁה הַתְּחִילוּ לְהַתְּכַתֵּב דְּרֹךְ הַפִּיִּסְבּוּק וְכו' וְכו', וְכִּף נִפְּלוּ בַּפֶּתַח, וּלְבַסּוּף אוֹ הַבְּעַל אוֹ הָאֲשֶׁה בְּרַחוּ מֵהַבֵּית וְכו', וְדַבֵּר זֶה מֵאֵד מֵאֵד מִצּוֹי בְּעַתִּים הַלְלוּ, אֶפְלוּ בְּבֵתַיִם הַכִּי חֲרָדִים וְכו', וְאֵף שְׂזָה נִדְמָה כְּאֵלוּ הַגּוֹזְמָה וְכו', אָבַל רַבִּים נִפְּלוּ בַּפֶּתַח בְּשִׁבִיל הַכְּלִי הָאָרוּרָה הַזֶּה וְכו', וְנִשְׁבַּר בֵּיתָם, וּלְבַסּוּף הַתְּגַרְשׁוּ רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וְלִכֵּן אֲסוּר בְּהַחֲלִט שִׁיְהִיָּה בְּבֵית מִחֶשֶׁב שְׂמֻחָבֵר לְאִינְטֶרְנֵט, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת כָּל חֲלָקָה טוֹבָה שֶׁל הַיְהוּדוֹת, וּמוֹרִידָה אֶת הִירָאֵת שָׁמַיִם עַד הַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, וּמָה גַם שְׂמֵאֲבָדִים אֶת הַיְלָדִים, כִּי יֵלֵד שְׁלוֹקַח כְּלִי מִשְׁחִית כְּזֶה בְּתוֹךְ יְדוֹ וְכו', הוּא כְּבָר נוֹפֵל בְּשְׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתְחַתֵּיו.

אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁשׁוּמֶרֶת אֶת בְּעֵלָהּ מִחֻטָּאִים וְעוֹנוֹנוֹת, וּמוֹסֶרֶת אֶת כָּל כְּלָה אֵלֶיהָ וְכוּ', וְעַל יָדֵי זֶה הוּא לֹא צָרִיךְ לְחַטֵּט בְּזָבָלִים וְכוּ' וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרָטוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר פְּנַחֲס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְנְסֵי בְלַחֲץ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר יֵשׁ עֲנִין שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְהַיּוֹלֵד יִכּוֹל עוֹד לְהִתְהַפֵּךְ וְכוּ', וְעוֹד תּוֹלִידֵי בְקָלוֹת מְאֹד, הָעֶקֶר לְצִיַּת אֶת הָרוֹפֵא אִם הוּא אוֹמֵר שְׁצָרִיכִים לְעִשׂוֹת נְתוּחַ קִיסְרֵי, צָרִיכִים לְשִׁמְעַ בְּקוֹלוֹ וְכוּ', כִּי אֲסוּר לְסַכֵּן אֶת עַצְמוֹ.

רַק תִּפְלָה, אִשָּׁה שֶׁהִיא בְּהַרְיוֹן וְהוֹלֶכֶת לְהוֹלִיד, עֲלֶיהָ רַק לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כֵךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תִּפְלָה סִימָן פ"א) תִּפְלָה שֶׁהִיא בְּשִׂמְחָה הִיא עֲרָבָה וּמִתּוֹקָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם חוֹס וְחַמֵּל עָלַי וְתַקַּל מֵעָלַי אֶת צַעַר הָעֵבּוֹר וְהַלְדָּה, וְתַחֲיָה עָמִי בְּעַת הַלְדָּה, וַיֵּצֵא הַיּוֹלֵד לְאוֹרֵי הָעוֹלָם בְּרַגַע קָטָן בְּקָלוֹת בְּלִי שׁוּם נֶזֶק לֹא לִי וְלֹא לְיֹלֵד, וַיְהִי נוֹלֵד בְּשִׁעָה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וּבְמִזְל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם וְלִבְרִיאוֹת לְחַן וְלַחֲסֵד, וְאֲנִי וּבְעָלִי נִגְדַלְהוּ לְעַבּוֹדָתְךָ וּלְתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה, וְנֶאֱמִין בְּךָ תָּמִיד אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגִּיחַ עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי וְהַעֲבֵר שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי וְהַעֲבֵר נְזוּקִים לֹא בַּגּוּף, וְלֹא בְּאִיבָרִים, וְלֹא בְּעוֹרְקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבִשָּׂר, וּשְׂאֵר בְּגִין הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ חֵלֶל הַגּוּף, וְלֹא חוּץ לְחֵלֶל הַגּוּף, וְתַחֲזֹק אֶת כַּחֲסִי וְרוּחִי וְעִצְמוֹתַי, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר רַפְאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ וְשְׁקוּי לְעִצְמוֹתֶיךָ, כִּי לָךְ יְהוּה הוֹחֵלֵתִי אַתָּה תַעֲנֶה יְהוּה אֱלֹהֵי, וְאֲנִי בִיהוּה אֶעְלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רָצָה יְהוּה

לְהַצִּילֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי לְעֹזְרֵתִי חוֹשֶׁה, וְאֶזְכֶּה לִילֵד בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוֹם
פַּחַד וּכְאֹב וְצַעַר כָּלֵל, וְאֶזְכֶּה לְהַכְּלִיל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלֵה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרִטִז.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִיעֵי לְסֹדֵר פְּנַחֵס י"ח תְּמוּזַת הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יִדְעֵתִי גַם יִדְעֵתִי אֶת הַבְּעֵיָה הַזֹּאת שְׂיִשְׁנִים עַל הַבַּיִת עֲלֵמִין אֲשֶׁר בְּאַמֶּת
אֲסוּר לִישׁוֹן שָׁמָּה, וְזֶה זְלוּל גְּדוּל מְאֹד, וּמָה גַם שְׁאֲסוּר לִישׁוֹן עַל קְבָרִים, אֲשֶׁר
חֻקְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (חֲגִיגָה ג:) אֵיזְהוּ שׁוֹטָה? הֲלֵן בְּבֵית הַקְּבָרוֹת, וְלִכֵּן
אֲסוּר לַעֲשׂוֹת אֵהֵל וְלִישׁוֹן עַל בֵּית הַקְּבָרוֹת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפָּן.

אֲגַב יֵשׁ מִסְפִּיק מְקוֹם לִישׁוֹן, תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הַמְשָׁרָד שֶׁל קְהֵלֵת חֲסִידֵי
בְּרִסְלָב בִּיבְנָאֵל, וְהֵם יִמְצִיאוּ לְךָ בְּקִלּוֹת מְטָה לִישׁוֹן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
וְלֹא יַחְסֹר לָנוּ שׁוֹם דְּבָר לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַחֲנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתריז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעֵי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחִּיהָ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כּוֹאֵב מְאֹד אֵיךְ שִׁישׁ לָךְ כְּכֹר קֶשֶׁר עִם בַּחוּר מַגִּיל אַרְבַּע עֶשְׂרֵה, וְאֵת עֲכָשׁוּ בְּגִיל שְׁבַע עֶשְׂרֵה, וְאֵת מִפְתָּדֵת לֹא לְהַגִּיעַ לְאִסּוּרִים חֲמוּרִים וְכוּ', וְלִכְּן אִם הַהוֹרִים שֶׁל הַבַּחוּר רוֹצֵה שְׁתַּתְּחַנְּנִי עִם בְּנוֹ, תִּרְאוּ תַּכְּף וּמִיד לְהַתְּחַתֵּן, כִּי בְּגִיל שְׁבַע עֶשְׂרֵה זֶה הַחֵק שֶׁיִּכּוֹלִים כְּכֹר לְהַתְּחַתֵּן, וְכֵן הוּא עַל פִּי הַלְכָה (אֲבֹן הַעֵזֶר סִימָן א' סַעִיף ג') בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַחֲפָה, וּפְרַשׁ הַבַּיִת שְׁמוּאֵל הַיְנוּ תַּחֲלַת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, שְׁזֵה בֶּן שְׁבַע עֶשְׂרֵה, עֵינַי שָׁם.

[וְכֵאֵן הַמְּקוֹם לְהוֹכִיחַ אֶת הַהוֹרִים שְׁבַנְיָהִם וּבְנוֹתֵיהֶם מִסְתּוֹכְבִּים יַחַד, תַּחַת הַגֵּב שְׁלֵהֶם וְהֵם לֹא רוֹצִים לְקַבֵּל אֶת הַמְּצִיאוֹת מֵהַ שְׁקוּרָה עִם יְלֵדֵיהֶם, וְאִינִם מְעַנְיָנִים לְחַתֵּן אוֹתָם אֲלֵא הֵם מְחַכִּים עַל יְחוּס וְכוּ', עַל כֶּסֶף וְכוּ', וְעַל כְּבוֹד וְכוּ', וְהֵם לֹא שְׂמִים לֵב עַל הָעֲנוּי שְׁמַתְעֲנִים אוֹ הַבַּת אוֹ הַבֶּן וְכוּ' וּבַפֶּרֶט מֵהַ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּעֵתִים הַלְלוּ שְׁקוּרַע לֵב שְׁפָל כִּף הַרְבֵּה בְּנֵי הַנְּעוּרִים נוֹשְׂרִים מֵהִיָּהוּדוֹת וְכוּ', וְהַכֹּל רַק מַחֲמַת הַפְּרִיצוֹת וְהַהֲפָקְרוֹת הַשְׁקוּץ וְתַעֲוֹב וְהַזְהוּם וְהַנְּאוּף שְׁקוּרָה בַּחוּץ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן כָּל אֲבָא וְאִמָּא צְרִיכִים לְדַאֵג לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם מֵהַ שְׁיֹוֹתֵר מֵהַ, כְּדֵי שְׁיִבְנוּ בַּיִת נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִסְתַּכְּלוּ עַל יְחוּס וְכוּ', אוֹ עַל כֶּסֶף וְכוּ', אוֹ עַל כְּבוֹד, וְכֵן שְׁלֹא יִהְיוּ גִזְעָנִים, אֲלֵא יִסְתַּכְּלוּ עַל טוֹבַת יְלֵדֵיהֶם, וְרוֹאִים בַּחוּשׁ שְׁהוֹרִים בְּשִׁבִּיל כְּבוֹד עֲצָמֵי וְכוּ', בְּשִׁבִּיל אֲגוּ עֲצָמֵי וְכוּ', הֵם יִתְנוּ שְׁבַנְיָהֶם אוֹ בְנוֹתֵיהֶם יַחֲכוּ וְכוּ', וְיִתְעַנּוּ וְכוּ', וְהֵם לֹא יוֹדְעִים שְׁהַיְלָדִים מִתְּבַגְּרִים וְהֵם צְרִיכִים וּמְכַרְחִים לְהַתְּחַתֵּן, כִּי אַחֲרֵת הֵם יַעֲשׂוּ שְׁטִיּוֹת תַּחַת הַגֵּב שֶׁל הַהוֹרִים, וְזֶה הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה וְכוּ', וְאַף הוֹרָה לֹא רוֹצֵה לְקַבֵּל אֶת זֶה, וְלִכְּן כָּל הַהוֹרִים שְׁאוּהֲבִים בְּאֻמַּת אֶת יְלֵדֵיהֶם, הֵם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוּלָם לְלַמֵּד אוֹתָם תּוֹרָה וִירָאֵת שְׂמִים וְאֻמוּנָה בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְכֵן לְלַמֵּד אֶת יְלֵדֵיהֶם אוּמוּנוֹת וְלַחֲתֵן אוֹתָם, וְכִף יִהְיוּ בְּטוֹחִים שְׁהַיְלָדִים יִהְיוּ שְׁמוּרִים מְעַבְרוֹת

חמורות, וכן לא יסתבכו בשום סבוכים נגד החק, וכן לא יהיו נושרים וכו', ולא יצאו לתרבות רעה, ולא יקחו סמים, ולא יסתובבו במקומות הכי נמוכות וכו', אשרי ההורים שמרחמים על ילדיהם, שזה הרחמנות הכי גדול, אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ז') להוציא מעוונות וחסאים כי אין עוד צער ויסורים כמו להכשל בחטאים חמורים, שאז כבר מאחר, ולכן אשרי ההורים שיודעים איך לרחם על ילדיהם, ולבנות אותם בצורה כזו שיהיו כבר מוכנים להתחתן].

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתריח.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר פנחס י"ח תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

המנהג הזה מובא מהאריז"ל (עין שער הכוונות) ענין בין המצרים והם כ"א ימים שבין י"ז לתמוז עד תשעה באב, מנהג טוב וכשר הוא מאד לכל בעל נפש לשבת באבלות אחר חצי היום בכל אלו הימים, ולבנות בכיה ממש על חרבן הבית, וטעם היות זה אחר חצות היום הוא, כי אז הוא התעוררות הדינין בסוד כי ינטו צללי ערב אשר לסבה זו נשרף ההיכל אחר חצי היום, ודבר זה עושה תועלת גדולה בנפש האדם, וענין חצות הלילה אין צריך להזכירו כי אפלו בכל שאר הלילות צריך להתאבל על החרבן, ומכל שכן בלילות בין המצרים שצריך להוסיף בבכיה, ועליו נאמר (ישעיה ס"ו י') "שמחו את ירושלם וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוב כל המתאבלים עליה".

גם צריך לזהר ולהמנע מלאכל בימים ההם שום פרי חדש ושלא ללבש שום לבוש חדש כדי שלא יצטרך לברך עליו ברכת שהחינו.

הרי שלך לפניך המקור הוא מהאריז"ל, ואסור ללעג לשום מנהג

ישראל, אף שלא מבינים צריכים לדעת שכל מנהג טוב יש לו שרש או בהלכה או בקבלה.

מה טוב ומה נעים כל השנה לדאג ולהתפלל ולהתחנן על גלותנו ועל חרבן בית מקדשנו, ועל צרות ישראל, ומי שנוהג כך דמותו חקוקה למעלה בשמים, כי הוא מראה שהוא זרע ברוך השם, וכואב לו את צער השכינה ואת צער ישראל שנמצאים בגלות מר מאד, ומתענים מאמות העולם ומהערב רב וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרות ישראל די, ויגאלנו גאלת עולם במהרה בימינו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתריט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר פנחס י"ח תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר אדם אסור לו לומר אני לא יכול, אלא תגיד אני לא רוצה, תרצה ותוכל, אין דבר כזה אני לא מצליח לקום להתפלל תפלת שחרית וכו', אם אתה לא יכול לאכול יום אחד, אז אני מבין שגם תפלת שחרית אתה לא יכול וכו', ומכל שכן ימים או שלש ימים וכו' וכו', אבל אני רואה לקום לאכול אתה יכול, כי הגוף שלך מרגיש רעבון גדול מאד, ולמה שהנשמה שלך לא תרגיש רעבון וצמאון גדול מאד להתפלל תפלת שחרית שזה בונה לאדם את היום? ואם היית יודע מעלת האדם בשעה שקם ונוטל את ידיו שחרית, ומכין את עצמו לתפלה, ואחר כך מתלבש עם ציצית ותפלין, ומתחיל להתפלל תפלת שחרית, איזה שעשועים הוא גורם בכל העולמות וכו', איזה יחודים הוא גורם עם תפלתו, אפלו שיהיה צדין וחוקה מהשלמות, עם כל זאת למעלה בשמים חשוב מאד

הַתְּפִלָּה שְׁחֲרִית שְׁלוֹ, וּמִכָּל שַׁכֵּן לְגוֹפוֹ וּנְשַׁמְתוֹ אֵיךְ חָשׁוּב תְּפִלַּת שְׁחֲרִית שְׁבוּנָה אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֶצְמִי שְׁלוֹ וְכוּ', וְכוּ', אֲזִי לֹא הָיָה לָךְ שׁוּם נְסִיּוֹן לְקוֹם וּלְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת שְׁחֲרִית, וְכֵן הוּא עִם תְּפִלַּת מְנַחָה שְׁאָדָם נִזְהָר אַחַר הַצְּהָרִים בְּאֲמֻצֵּעַ עֶסְקָיו, וְאֵף עַל פִּי כֵן הוּא עוֹזֵב אֶת הַכֹּל וְחוֹטֵף תְּפִלַּת מְנַחָה, גּוֹרֵם שֶׁעֲשׂוּעִים גְּדוֹלִים לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אָדָם שֶׁטְרוּד בְּכָל מִינֵי טְרוֹדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, עִם כָּל זֹאת הוּא עוֹצֵר אֶת הַכֹּל וְהוֹלֵךְ לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת מְנַחָה, זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וְכֵן הוּא עִם תְּפִלַּת עֲרֻבִית שֶׁבָּא הַבֵּיתָה מִתֵּשׁ יַגַּע בְּלִי שׁוּם כַּחוֹת, וְאֵף עַל פִּי כֵן עוֹמֵד לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלַּת עֲרֻבִית, זֶה גּוֹרֵם נַחַת רֹחַ גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

וְלָכֵן פָּקַח עֵינַיִךְ מֵה לְפָנַיִךְ, וְחוּס וְחַמֵּל עַל עֲצָמְךָ וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי הַשְּׂתַדְּלִיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחָה עֲרֻבִית בְּמַגֵּן דִּיקָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁמְנַחָה יִשְׂרָאֵל הוּא שֵׁלֶשׁ פְּרָסְאוֹת, הֵינּוּ שֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, הֵינּוּ כָּל זְמַן שְׁאָדָם נִזְהָר בְּהַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחָה עֲרֻבִית, הוּא יִשְׂאָר יְהוּדֵי מֵאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֶׁרַק מִתְּחִיל לְהַתְּרַשֵּׁל אֶפְלוּ מִתְּפִלָּה אַחַת, אוֹ שְׁחֲרִית, אוֹ מְנַחָה, אוֹ עֲרֻבִית, הוּא כָּבֵר יוֹצֵא מִמְּחַנֵּה יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שֶׁבִּיכְלִתְךָ לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגֵּן דִּיקָא, וְעַל יְדֵי זֶה נִכּוֹן יִהְיֶה לְכַף בְּטוֹחַ שֶׁתִּשְׂאָר יְהוּדֵי יִרָא הַשֵּׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ דַּעַת וְשִׁכְל, כִּי חָבֵל עַל כָּל יוֹם שֶׁעוֹבֵר לָךְ בְּלִי לְהַתְּפַלֵּל הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, וְדַע לָךְ יְמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר הֵנָּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכָּאֵן, וְהַזְמַן פּוֹרֵחַ, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, וְהֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְהֵנָּה שָׁנָה, וְלָכֵן חָבֵל עַל כָּל יוֹם שֶׁמְחַסְרִים אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ח תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לעשות כל מיני מאמצים שבעולם להתחתן מה שיותר מהר, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (קדושין כ"ט:): משתבח ליה רב חסדא לרב הונא בדרב המנונא דאדם גדול הוא, אמר לו כשיבוא לידך הביאהו לדי, כי אתא חזייה דלא פריס סודרא, אמר לו מאי טעמא לא פריסת סודרא? אמר לו דלא נסיבנא אהדרניהו לאפיה מיניה, אמר לו חזי דלא חזית להו לאפי עד דנסבת, רב הונא לטעמיה דאמר בן עשרים שנה ולא נשא אשה כל ימיו בעברה, בעברה סלקא דעתך, אלא אימא כל ימיו בהרהור עברה, אמר רבא וכן תנא דבי רבי ישמעאל עד עשרים שנה יושב הקדוש ברוך הוא ומצפה לאדם מתי ישא אשה, כיון שהגיע עשרים ולא נשא אומר תפח עצמותיו; הרי שלך לפניך איך שצריכים להזדרז ולהתחתן, כי רב המנונא בא אל רב הונא וראה שעדין לא התחתן, אמר לו אני לא רוצה לראות את הפנים שלך עד שתתחתן, הרי שלך לפניך איך שצריכים להזדרז ולהתחתן, ואם מציעים לך שדוף ויש משיכה ביניכם, אזי תגמר את זה בכי טוב, ויען שאתם שניכם באים מאותו רקע, אזי תחזקו אחד עם השני ותחזרו אל השרשים באמונה פשוטה בו יתברך, ולקיים את מצוותיו יתברך בתמימות ובפשיטות גדול, ותבנו בית נאמן בישראל, ותהיו הכי מאשרים בחייכם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר פְּנִיחָס י"ט תמוז התשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, הֵן אֲמַת שְׁעוֹכֵר
עָלֶיךָ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכו', דַּע לְךָ שְׁזֵה הַנְּסִיוונוֹת שְׁמַנְסִים אֶת כָּל אֶחָד,
לְרֵאוֹת אֵיךְ יִחְזִיק מֵעֲמֵד וְלֹא יִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים כָּל כֶּף לְהִתְחַזֵּק שְׁזִכְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא
לֹא נוֹתֵן לָנוּ לִפְלֵ אִם רַק נִקְבַּע לְעֲצֻמְנוּ קִבְעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ
"לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן", אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן שִׁמ"ו) שֶׁהִסְפֵּר הַקְּדוֹשׁ
שְׁלוֹ לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן שֶׁיֵּצֵא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגָאֵלָה, וְאָמַר מֵאַחַר שֶׁיֵּצֵא
בְּעוֹלָם אָנִי חֲפִיץ מָאד שֶׁיִּלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד אוֹתוֹ הַרְּבֵה עַד שֶׁיִּהְיֶה
שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מָאד לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ
אֲשֶׁר אֵין עָרוּךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּן אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהִלְמוּד בְּחִבּוּרָיו הַקְּדוֹשִׁים הוּא
אֶתְחַלְתָּא דְּגָאֵלָה, וְאָמַר (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן שִׁמ"ט) שֶׁיִּכּוֹלִין לְהִיּוֹת נִעֲשֶׂה בְּעַל
תְּשׁוּבָה גְּמוּר עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹ וְכו', וְאָמַר שֶׁיִּהְיֶה בְּנֵי אָדָם שֶׁיִּלְמְדוּ
וְיִתְפַּלְלוּ עַל יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה וְכו', וְאָמַר שְׁמִי שֶׁיִּשָּׁב וְיַעֲסֹק בְּסִפְרָיו רַק בְּלִי
קִנְטוֹר וְנִצְחוֹן, וְיִסְתַּכַּל בּוֹ בְּאֲמַת אֹז בְּוִדָּאֵי יִהְיֶה נִבְקָעִין אֲצִלוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיוֹת
לְבָבוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "סַע וּוַעֲט אִים אֲלַע אֲדַעֲרֵן טְרַעֲנַעֲרֵן" [שִׁפְתַח
קִשְׁיוֹת גִּידִיו]; אֲשֶׁרִי מִי שְׁקוֹבַע אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּסִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ
"לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן", כִּי זֶה פּוֹתַח אֶת הַלֵּב לְגַמְרֵי, כִּיְדוּעַ לְמִי שֶׁרָגִיל בָּהּ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, תְּשַׁמַּח
אֶת עֲצֻמְךָ עִם נְקֻדַּת יְהוּדִיתְךָ, וְאֵל תְּנִיחַ אֶת הַעֲצָבוֹת אֲצִלְךָ כְּרַגַע, שְׁזֵה אָבִי

אבות הטמאה, כי עצבות והסטרא אחרא והקלפות המעלימים ומכסים את אמתת מציאותו יתברך, ולהפך שמחה מגלה את הקדוש ברוך הוא, כי אצלו יתברך שורה רק השמחה, כמו שכתוב (דברי הימים א' ט"ז כ"ז) "הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו", אשרי מי ששמח בעצמו, ואשרי ואשרי מי ששמח אחרים, ושכרו הרבה מאד בשמים.

זכור תזכר שהחיים של בן אדם בזה העולם אינם קלים כלל, כי עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים, נסיונות קשים וכו' וכו', ואשרי מי שמחזיק מעמד ומתפך את כל הבלבולים והחשך שלו אל אור גדול שמרגיש את אמתת מציאותו יתברך המאיר בכל העולם כלו, כמו שכתוב (יחזקאל מ"ג) "והארץ האירה מפכדו", ובפרט עכשו בימי בין המצרים שהכל נעלם ונסתר וחושבים שהכל טבע מקרה ומזל וכו' וכו', ודיקא בימים אלו יכולים לגלות את אמתת מציאותו יתברך שנמצא בהסתרה שבתוך הסתרה, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ו) שזה דעת ושכל גדול מאד מאד, הינו כשבר ישראל נפל במקום שנפל וכו' וכו', וגם שמה הוא מוצא את הקדוש ברוך הוא ואינו מיאש את עצמו, אז מתגלה אליו אוריתא דעתיקא סתימאה, תורה עליונה וכו', וכן מקבל תשוקה עצומה ללמד בכל יום מקרא משנה גמרא בחשק חדש, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בימים אלו, וזוכה לגלות את ההסתרה, ומוצא שם את אורו יתברך, שאז יזכה לעבר על הכל, ושום דבר לא יוכל לשבר אותו וכו'.

מאד מאד תזהר לקבל את פני כל בר ישראל בסבר פנים יפות, שזה מאד מאד חשוב בעיניו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרכז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס י"ט תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אני מאד מאד מבקש אותך שתראי להתחזק בימים אלו שנקראים בין המצרים לעשות הרבה חסד, וזה גורם נחת רוח בשמים, כי בימים אלו אנחנו מתאבלים על חרבן בית המקדש, שנתהווה על ידי שנאת חנם, ולכן עלינו לעסוק בימים אלו רק לעשות חסד עם הזולת, ולכן אני מאד מבקש אותך תעשי כל מה שביכולתך לקרב את השכנות שלך, ולהאיר בהן אמונה פשוטה בו יתברך, ובכלל טוב מאד לקבל את כלן בסבר פנים יפות, שאין למעלה מזה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב אחדות ואהבה בין נשמות ישראל, והסמ"ך-מ"ם כל הענין שלו זה רק פרוידים להפריד בין נשמות ישראל, וזה הגלות המר שאנחנו עוברים את זה עכשו וכו' וכו', אבל בקרוב מאד יתגלה עלינו משיח צדקנו, ויאחד את כלל נשמות ישראל יחד, וזה יהיה השמחה הכי גדולה שרק יכול להיות, כי כל בר ישראל הוא נר אחד, כמו שכתוב (משלי כ) "נר הוי"ה נשמת אדם" וכשמתחברים המון נרות, מזה נעשה אבוקה גדולה, וכמו כן נשמות ישראל כשמתאחדים יחד יוצא מהם אור, ועקר האור הוא שמחה, כי אין עוד שמחה כשמחת הדבקות באור אין סוף ברוך הוא, ולכן ככל שנשים מתחברות יחד ועשות חסד אחת עם השנייה, ועוזרות אחת את השנייה, כמו כן יוצא מהן נחת רוח גדול להקדוש ברוך הוא, וקורא למלאכי מעלה שיבואו ויראו את האהבה והאחדות שיש בין נשמות ישראל, אשרי האשה שמתאחדת יחד עם רעותה, ובזה תקרב את הגאולה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ט תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

קִדְמָה שֶׁהִתְחַתְּמַנְתָּ הֵייתָ צָרִיךְ לְדַעַת בְּמָה שְׂאֵתָה נִכְנָס וְכוּ', וְלִכְּנֹן אֵינְךָ לְךָ עַל מָה לְהִתְלוֹנֵן וּלְהוֹצִיא אֶת הַכַּעַס שֶׁלְּךָ וְכוּ', כָּל אֶחָד שֶׁלּוֹקַח אִשָּׁה גְרוּשָׁה צָרִיךְ לֵהִיּוֹת מוֹכֵן לְהַבְעִיָּה הַזֹּאת וְכוּ', וְאֵינְךָ מֵה לְעֲשׂוֹת רַק לְהוֹצִיא אֶת הַקְּנָאָה מִהָרֹאשׁ וְכוּ', הֵן אָמַת אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה כּוֹאֵב מְאֹד, אֲבָל לִפְנֵי שֶׁהוֹלְכִים לְהִתְחַתֵּן עִם גְרוּשָׁה צָרִיכִים תְּמִיד לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן שְׂדֻכְרִים כְּאִלוּ יָכוֹל לְקַרוֹת שֶׁהִיא לֹא תִשְׁכַּח אֶת הַגְּרוּשׁ שֶׁלָּהּ וְכוּ'.

כָּלֵל גְּדוֹל בְּשִׁלּוֹם בֵּית כְּדִי שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ אֶף פַּעַם לְהִתְגַּרֵּשׁ, וְהוּא שֶׁכָּל בְּנֵי זוּג שֶׁהוֹלְכִים לְהִתְחַתֵּן צָרִיכִים לְזַכֵּר טוֹב טוֹב אִם הֵם רוֹצִים לְבָנוֹת בֵּית נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, עֲלֵיהֶם לְכַתְּחֻלָּה לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וּלְוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוֹ אֶף פַּעַם לֹא יִצְטָרְכוּ לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם בֵּין אָדָם שְׁעוֹסֵק בְּשִׁלּוֹם בֵּית וְכוּ', אוֹ אֶל יוֹעֵץ נִשְׂוֹאֵין וְכוּ', כְּדִי שֶׁהַשְּׁלוֹם יִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם, צָרִיכִים רַק שֶׁכָּל וְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג הַבַּעַל עִם הָאִשָּׁה, וְהָאִשָּׁה עִם הַבַּעַל, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת חֻכְמָן גְּדוֹל מְאֹד, כִּי לְהִנְהִיג בֵּית בְּשִׁלּוֹה אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שֶׁהִיָּה צָרִיךְ לְחַבֵּר רַק בְּשִׁבִּיל דְּבָרִים שֶׁבִּינוּ לְבִינָה כָּל כֶּף הַרְבֵּה חַבּוּרִים כְּמוֹ הַלְקוּטֵי הַלְכוֹת שֶׁלוֹ, כִּי צָרִיכִים דַּעַת וְשִׁכָּל אֵיךְ לְהִנְהִיג בֵּית, וְאִזּוֹ אֶף פַּעַם לֹא יִתְגַּרְשׁוּ וְכוּ', וְהִיּוֹת שְׁעָדִין אֵינְךָ בֵּית חֲרֻשֶׁת שְׁמִיּוֹצֵר שֶׁכָּל וְדַעַת וְכוּ', וְכֵן אֵינְךָ חֲנוּת אוֹ קִנְיֹן וְכוּ', שְׁמוּכָרִים שְׁמָה שֶׁכָּל וְדַעַת וְכוּ', וְעַל כֵּן צָרִיכִים לְכּוֹן בְּכָל יוֹם שְׁלֹשׁ פַּעְמִים בְּיוֹם בַּעַת שְׁמַתְפַּלְלִים אֶת הַבְּרָכָה "אֵתָה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד לְאֲנוּשׁ בִּינָה" וְכוּ', לְבַקֵּשׁ אִזּוֹ עַל דַּעַת וְשִׁכָּל, כִּי כֶּף אֲמָרוּ חֻכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ"א). דַּעַת קִנְיֵת מֵה חֲסָרְתָּ, דַּעַת חֲסָרְתָּ מֵה קִנְיֵת, אִם יֵשׁ לְאָדָם דַּעַת יֵשׁ לוֹ הַכָּל, וְאִם אֵינְךָ לוֹ דַּעַת אֵינְךָ לוֹ כְּלוּם, וְלִכְּנֹן כָּל זוּג צָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל דַּעַת וְשִׁכָּל, אֲשֶׁר הַשִּׁכָּל הֵיבֵשׁ אוֹמַרְתָּ שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת וְתַרְנִים, וְאִזּוֹ הַשְּׁלוֹם שׁוֹרָה בְּבֵית, כִּי זֶה תְּמִיד צָרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁהַבַּעַל וְהָאִשָּׁה בָּאִים

מִשְׁתִּי רַקְעִים שׁוֹנִים וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן פ') שֶׁשְׁלוֹם עוֹשִׂים עִם שְׁתֵּי הַפְּכִים, הֵינּוּ זֶה אֵשׁ וְזֹאת מַיִם, אוֹ לְהַפְּךָ זֶה מַיִם וְזֹאת אֵשׁ, זֹאת אוֹמֶרֶת אֶחָד כַּעֲסָן וְכוּ', וְאֶחָד סִבְלָן וְכוּ', אִיךָ יְכוּלִים לְהַשְׁתּוֹת בֵּינֵיהֶם? רַק עַל יְדֵי שְׁלוֹם, וְזֶה נִקְרָא שְׁלוֹם אֲמַתִּי שְׁמוֹתָרִים אֶחָד לְהַשְׁנִי, וּמִי שִׁיּוֹתֵר חֶכֶם מוֹתֵר יוֹתֵר, בּוֹדְאֵי לֹא מְדַבְּרִים מְאֻלִּימוֹת פִּיזִית וְכוּ', שְׁזֵה סֵתָם רוֹצֵחַ, אֶלָּא אֶפְלוּ לֹא מְדַבְּרִים מְאֻלִּימוֹת מְלוּלִית וְכוּ', שְׁזֵה סֵתָם בְּלִיעֵל, אֶלָּא בְּכָל דְּבַר צְרִיכִים הַזּוֹג לְשַׁקֵּל שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְלוֹתֵר, אַחֲרֵת אֵין סְכוּי לְשְׁלוֹם בַּיִת, וּלְכַסּוֹף יִצְטָרְכוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ רַחֲמָנָא לִיִּצְלָן, שְׁאִז מִי סוֹבֵל? רַק הַיְלָדִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרַכְט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ט תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

מָה אָמַר לָךְ חֲנוּךְ זֶה הָעֲבוּדָה הַכִּי קְדוּשָׁה שְׂרַק יֵשׁ, וְאוּי וְאוּי אִם מוֹסְרִים אֶת זֶה בִּיְדֵי פּוֹשְׁעִים וְכוּ', כִּי מְלַמֵּד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה אוֹ מוֹרָה בְּבֵית סֵפֶר, הֵם הַמַּעֲצָבִים אֶת הַתַּלְמִיד אוֹ הַתַּלְמִידָה לְכָל חַיֵּיהֶם, וְלִכֵּן מְלַמֵּד אוֹ מוֹרָה צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהָעֲבוּדָה שְׁלֵהֶם הִיא קְדוּשָׁה קְדוּשִׁים, וְלֹא בַּחֲנָם שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא בְּתָרָא ח:) עַל הַפְּסוּק (דְּנִיָּאל י"ב) "וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד" אֵלוּ מְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת; וְהַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט הוּא, כְּמוֹ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְסַפֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים, כִּי הֵם לְאֵין סִפּוֹר וּמִסְפָּר כָּלָל, כִּךָּ אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׂכָר שֶׁל מְלַמְדֵי תִינּוּקוֹת שְׁמַחְדִּירִים בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּמַעֲצָבִים אוֹתָם לְהִיּוֹת יְהוּדִים מְאֻמִּינִים

בהקדוש ברוך הוא לכל החיים, ולכן אשרי מי שהוא מלמד תינוקות של בית רבן, או מורה בבית ספר, ומחדירים בהתלמידים אמונה פשוטה בו ותבונה, וקיום מצוות מעשיות, וזכותם גדול בשמים, עד שאין יכולין לספור את הזכיות שלם, בדיוק כמו שאי אפשר לספור את הכוכבים.

ולכן מלמד או מורה צריכים לדעת שמסרו בידיהם יהלומים, ועליהם ללטש את היהלומים, בודאי זה לא עבודה קלה, ולכן כל מי שחוגר את עצמו להיות מלמד בתלמוד תורה, או מורה בבית ספר, צריכים תכף ומיד לדעת שזה לא עבודה קלה, ומה גם שזה לא סתם עבודה, זה מלאכת קדש הקדשים, חנוף זה יסוד היסודות ביהדות, יסוד היסודות בלהעמיד ולבנות את הילדים על עתידם וכו', ולכן מלמד או מורה צריכים לקחת את זה בכבד ראש מאד, ולדעת כמה שהם נכנסים, ויסוד היסודות של חנוף הוא סבלנות, ולהראות אהבה להתלמידים, רק לקרב ואף פעם לא לרחק, רק להגביה ואף פעם לא להשפיל, אף פעם אסור לעשות בדיוחות על חשבון התלמיד או התלמידה שזה רציחה ממש, ואנחנו מוצאים ספור מה שחכמינו הקדושים מספרים (תענית כ"ד) רב איקלע לההוא אתרא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא, נחית קמיה שליחא דצבורא אמר משיב הרוח ונשב זיקא אמר מוריד הגשם ואתא מיטרא, אמר ליה מאי עובדך, אמר ליה מיקרי דרדקי אנא ומקרינא לבני ענני כבני עתירי, וכל דלא אפשר ליה לא שקלינא מינייה מידי, ואית לי פירא דכוורי, וכל מאן דפשע משחדינא ליה מינייהו ומסדרינן ליה ומפייסינן ליה עד דאתי, רב הגיע לאיזה עיר והיה שם בצרת, וגזר להתענות כדי שירד גשם, ולא ירד גשם, פתאם קם אחד והיה שליח צבור, ורק התחיל לומר "משיב הרוח" התחילו לנשב רוחות "מוריד הגשם" התחיל לבוא גשם עז, שאל אותו רב מה העבודה שלך שבזכות זה שהתפללת וכבר הגיע רוחות וגשמים? ענה ואמר אני מלמד תינוקות ואני מלמד לכלם שוים בין בני העניים ובין בני עשירים, ומי שאין לו כסף אני לא לוקח ממנו תשלום, ויש לי ברכה של דגים (אקוריוס) וכל ילד שמתרשל בהלמוד, אני משחד אותו עם דגים, ומפיס אותו בכל מיני פיוסים עד שהוא בא ולומד, רואים מזה איזה גישה היה להתנאים והאמוראים אל החנוף, רק לשחד את התלמיד שירצה ללמוד, ושיענין לו למוד החמר שמלמדים וכו', והלואי שהיה ההנהלה של

כָּל תַּלְמוּד תּוֹרָה וְכָל בַּיִת סֵפֶר לּוֹקְחִים אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן שְׁצָרִיכִים לְהַכְנִיֵס רַק מְלַמְּדִים אוֹ מוֹרֹת מְמַחִים בַּשָּׂדֶה הַחֲנוּפָה, וְעַקֵּר הַמְּמַחֲיוֹת לְהִיּוֹת סַבְלָנִים לְהַתְלַמְּדִים אוֹ לְהַתְלַמְּדוֹת, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים מִסְפָּרִים (עֲרוּבֵין נֹד): רַבִּי פְּרִידָא הָוָה לִיָּה הֵהוּא תַלְמִידָא דִּהְוָה תַנִּי לִיָּה אַרְבַּע מַאָה זִימְנֵי וְגַמְר יוֹמָא חַד בַּעֲוִיָּה לְמַלְתָּא דְּמַצּוּה תְּנָא לִיָּה וְלֹא גַמְר אֲמַר לִיָּה הָאִידְנָא מַאי שְׁנָא אֲמַר לִיָּה מְדַהֲהִיא שַׁעְתָּא דְּאָמְרוּ לִיָּה לְמַר אִיכָּא מִילְתָּא דְּמַצּוּה אִסְחָאֵי לְדַעְתָּאֵי וְכָל שַׁעְתָּא אֲמִינָא הַשְׁתָּא קָאֵי מַר הַשְׁתָּא קָאֵי מַר אֲמַר לִיָּה הַב דַּעְתִּיךָ וְאִתְנִי לִיךָ הֵדֵר תְּנָא לִיָּה אַרְבַּע מַאָה זִימְנֵי [אַחֲרֵינִי] נְפָקָא בַּת קָלָא וְאֲמַרָה לִיָּה נִיחָא לִיךָ דְּלִיסְפוּ לָךְ אַרְבַּע מַאָה שְׁנֵי אוֹ דְּתִיזְכוּ אֶת וְדַרְךָ לְעֻלְמָא דְּאִתִּי אֲמַר דְּנִיזְכוּ אֲנָא וְדַרְיֵי לְעֻלְמָא דְּאִתִּי אֲמַר לְהֵן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּנֹו לֹו זֹו וְזֹו; וְרַב פְּרִידָא הָיָה לוֹ תַלְמִיד שְׁחֹזר אֶת הַחֹמֶר עִם הַתַּלְמִיד שְׁלוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת פְּעָמִים עַד שֶׁהוּא הַבִּין, וְלִבְסוּף הַתַּלְמִיד שָׁכַח מֵהַ שְׁלֵמוֹת אוֹתוֹ מֵרַב פְּחַד שְׁחָשַׁב שֶׁהִמְלִיךְ כָּבֵר לֹא יִלְמַד אֹתוֹ, כִּי הוּא הֵלֵךְ וְחָשַׁב הַתַּלְמִיד שֶׁהִמְלִיךְ לֹא יִחְזֹר, וְכִשֶּׁהִמְלִיךְ חָזַר וְרָאָה אַחֵר יִגִּיעָה שֶׁל אַרְבַּע מֵאוֹת פְּעָמִים לְלַמֵּד אֶת הַחֹמֶר שָׁכַח, הֵלֵךְ וְחָזַר אֹתוֹ עוֹד פַּעַם אֶת הַחֹמֶר אַרְבַּע מֵאוֹת פְּעָמִים], הָאֵם יֵשׁ הַיּוֹם מְלַמְּדִים אוֹ מוֹרֹת כְּאֵלוֹ שֵׁישׁ לָהֶם סַבְלָנוֹת לְחֹזֵר עַל הַחֹמֶר עִם הַתַּלְמִיד שְׁמוֹנָה מֵאוֹת פַּעַם? וְלָכֵן לְהִיּוֹת מַחֲנֵךְ אוֹ מַחֲנֻכָּתָה זֶה מֵהַעֲבוּדָה הַכִּי קָשׁוֹת שָׁרַק יֵשׁ, וּבְנֵי אָדָם לֹא מְעַרְכִים אֶת זֶה, אֲדַרְבֵּה זֹורְקִים עֲלֵיהֶם אֶת כָּל הַזֵּבֵל וְהַלְכָלוֹךְ וְכוּ', מְחַרְפִים וּמְבִזִים אוֹתָם, תַּמִּיד זֹורְקִים עֲלֵיהֶם אֶת הָאֲשָׁמָה בְּיֹדַעִים וּבְלֹא יוֹדַעִים וְכוּ', עִם כָּל זֹאת מֵהַ שְׁקָרָה לָךְ וְכוּ', קוֹרֵה לְהַמוֹן תַּלְמִידִים וְתַלְמִידוֹת וְכוּ', שֶׁהֵיךְ מְלַמֵּד אוֹ מוֹרָה שְׂאִינָם רְאוּיִים לְהִיּוֹת מַחֲנִכִים אוֹ מַחֲנֻכּוֹת, וְגַרְמוּ שֶׁהִמְחַנְכִים שְׁלָהֶם נַעֲשׂוּ בְעֻלְי מוּמִין בְּנַפְשָׁם, שְׁנֹשְׂאֵר צִלְקַת עֲמָקָה בְּלָבָם, שְׁקָשָׁה אַחֵר כֶּךָ לְהוֹצִיא אֶת זֶה.

יְכוּל מְאֹד לְהִיּוֹת שֶׁהַתְּאוֹנָה קְשׁוּרָה אֵל זֶה שֶׁהַשְּׁפִילָה אֶת הַתַּלְמִידוֹת שְׁלָה, כִּי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה לְאֵלוֹ שְׁמַתְעַלְלִים בְּתַלְמִידִים וּבְתַלְמִידוֹת, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֵׁישׁ גַּם לְהַפְּךָ הֵן תַּלְמִידִים וְהֵן תַּלְמִידוֹת שְׁיֹרְדִים לְחַיֵּי הַמְּלַמְּדִים שְׁלָהֶם אוֹ הַמוֹרֹת שְׁלָהֶן, וּמְצִיקִים לָהֶם מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ תַּלְמִידִים וְתַלְמִידוֹת מְפָרְעִים שְׁבָאֲמַת צְרִיכִים לְקַחַת תְּרוּפּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאֲנִי יוֹדַע מֵהַרְבֵּה תַּלְמִידִים כְּאֵלוֹ שֶׁהַצִּיקוּ לְהַמְלִיךְ

שְׁלָהֶם, וְכֵן תִּלְמִידוֹת שֶׁהִצִּיקוּ לְהַמּוֹרָה שֶׁלָּהֶן שֶׁשָּׁלְמוּ עַל זֶה אַחַר כֵּךְ מִחִיר מְאֹד כָּבֵד, וְדָבַר זֶה מִפְּרָסָם בְּעוֹלָם.

הַכֹּלֵל מִי שֶׁמְצַעֵר אֶת הַזּוּלָּת, יִשְׁלַם עַל זֶה אַחַר כֵּךְ מִחִיר כָּבֵד עַד מְאֹד.

לְדַעֲתִי אֶת צְרִיכָה שְׁתֵּי דְבָרִים, א', לְמַחֵל לְהַמּוֹרָה, הִיא קִבְלָה אֶת הָעֲנֹשׁ שְׁלָהּ, ב', תִּתְחִילִי לְבָנוֹת אֶת עֲצֻמָּהּ, הִינֵנו אֶת הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי שְׁלָהּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי שֶׁמְרַגְלִים אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כֹּל מַה שֶׁצְּרִיכִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְזֶה בּוֹנֵה אֶת הָאֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתַכְּף וּמִיד כְּשֵׁישׁ לְאַחַד אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, בְּזֶה הוּא בּוֹנֵה גַם אֶת הָאֲמוּנָה בְּעֲצֻמוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שֶׁאָדָם צָרִיף לְהֶאֱמִין בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כֵּךְ צָרִיף לְהֶאֱמִין גַּם בְּעֲצֻמוֹ, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כִּכֵּל שֶׁאָדָם מֵאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כֵּן מִתְחִיל לְהֶאֱמִין גַּם בְּעֲצֻמוֹ שֵׁישׁ לוֹ כַּחוֹת אֲדִירִים לְעֵבֶר אֶת קִשֵׁי חַיֵּי יוֹם יוֹם וְכוּ'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ט תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

בְּיִדְאִי זֶה בְּעֵינָה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי אֲסוּר יַחּוּד זֶה מִן הַתּוֹרָה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַקְּל בְּזֶה, וּבַפֶּרֶט הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי מַגְנָלִים וּמִשְׁחָתִים וְכוּ' וְכוּ', שֶׁצְּרִיכִים לְשַׁמֵּר מֵהֶם מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן זֶה נִסְיוֹן מְאֹד קָשֶׁה לְהִיּוֹת בִּיבֵי סִטְרָה, וּכְבֹר שֶׁמְעוֹ הַרְבֵּה מְכֻשׁוֹלוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִזֶּה, וּבַפֶּרֶט כְּשֶׁנּוֹסְעִים עִם רֶכֶב לְבַד עִם גְּבֵר, זֶה יַחּוּד גְּמוּרָה.

תתפללי בכל יום אליו יתברך שיזמין לך את בן זוגך, כי כבר הגעת
מזמן לשנת השדוכים, והקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל גם את
תפלתך, ותזכי בקרוב למצא את בן זוגך.

וכדאי וכדאי לבנות ישראל להתרחק מהכעור ומהדומה לו וכו', כי זה
נסיון לא קל ופשוט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרלא.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פנחס י"ט תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

כל הכבוד לך שאת חזקה בתפלה ובאמונה ובבטחון בו יתברך, וכך
צריך להיות כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש ברוך הוא, ואנחנו צריכים
להרגיל את עצמנו לבקש ממנו יתברך כל מה שאנחנו צריכים בתמימות
ובפשטות גמור, ואין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שמרגיל את
עצמו לבקש את הקדוש ברוך הוא על כל פרט ופרט בחיים, וזה הלמוד
העמק שלמד אותנו רבנו ז"ל, לבקש ממנו יתברך דבר גדול ודבר קטן,
כמו ילד או ילדה קטנה שמבקשים מהאבא או מהאמא בלי שום חכמות
והשפלות כלל, וזה מאד יקר בעיניו יתברך, וחכמינו הקדושים ספרו לנו
(ילקוט שמות רמז ר"ס) שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי מפני מה לא
ירד מן לישראל פעם אחת בשנה? אמר להם אמשל לכם משל למה הדבר
דומה למלך בשר ודם שהיה לו בן אחד, פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה,
ולא היה מקביל פני אביו אלא פעם אחת בשנה. חזר וקבע לו בכל יום והיה
מקביל פניו בכל יום. אף ישראל מי שהיו לו ארבעה וחמשה בנים היה דואג
ואומר שמא למחר לא ירד מן ונמצאו כלם מתים ברעב, ונמצאו כלם מכוונים
את לבם לאביהם שבשמים; ולכן כשבר ישראל בא בכל יום ומבקש ממנו

יְתַבְרַךְ פְּרִיָּסָה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ, כִּי הוּא יִתְבְּרַךְ אֶב הַרְחֵמָן, וְצוּפָה וּמִבֵּיט וּמְחַכָּה שְׁאַנְחָנוּ בְּנֵי וּנְבִקֵשׁ מִמֶּנּוּ, וְאִזּוּ יִתֵּן לָנוּ בְּשִׁפְעַ גְּדוּלָּה.

עִם כָּל זֹאת גַּם עַל זֶה תִּתְפַּלְלִי לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁתִּגְשֵׁי אֶל הַמְּנַהֵל וּבִתְחִינּוּנִים יְדַבֵּר רֵשׁ וְכוּ', וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ אִוּלִי יְכוּל לְהַעֲלוֹת אֶת הַמְּשַׁכֶּרֶת וְכוּ', אָבֵל תַּעֲשֵׂי אֶת זֶה בְּעֲדִינּוֹת, וְהִכַּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת גַּם עַל זֶה תְּפִלוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּלַעֲדוֹ יִתְבְּרַךְ אֵין לָנוּ כְּלוּם.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מְאֹד בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת שֶׁל תְּפִלָּה, שִׁיחָה בֵּינֵנוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְכֵן בְּאַמוּנָה וּבְבִטְחוֹן בּוֹ יִתְבְּרַךְ, וּתְחִינּוּתִי וְתַעֲוֹדֵי אֶת בְּעֲלֶךָ שִׁילְמֵד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה, וְיִהְיֶה לְךָ חֵלֶק גְּדוּל בְּהַתּוֹרָה שְׁלוֹ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת יז.) גְּדוּלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחֵן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים וְכוּ', אָמַר לִיה רַב לְרַבִּי חֵיִיא נָשִׁים בְּמֵאִי זְכִיִּין? בְּאַקְרוּיִי בְּנִיִּיהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא וּבְאַתְנוּיִי גְּבַרְיִיהוּ בִי רַבְּנָן וְנָטְרִין לְגַבְרִיִּיהוּ עַד דְּאַתּוּ מִבֵּי רַבְּנָן, בְּמָה הַנָּשִׁים זוֹכוֹת? בְּזֶה שְׁלוֹקָחִים אֶת הַיְלָדִים בְּתַלְמוּד תּוֹרָה שִׁילְמֵדוּ תּוֹרָה, וּמְחַכּוֹת עַל בְּעֲלִיָּהֵן שִׁיחֲזָרוּ מֵהַכוּלָּל שְׁלוּמֵדִים שְׁמָה תּוֹרָה.

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַלְב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבְּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּנַחֵס י"ט תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בּוֹדְאִי זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּבִפְרֵט זוּג צְעִיר וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ יְהוּדִים שְׁמֵאֲמִינִים בְּהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנִזְהָרִים לֹא לַעֲבֹר עַל רְצוֹנוֹ יִתְבְּרַךְ, גּוֹי אֲרוּר טָמֵא פְטוּר מִכָּל הַמְצוּוֹת, אָבֵל אֲנַחְנוּ עִם יִשְׂרָאֵל

זכינו להבראות מזרע ישראל, וקבלנו את התורה על הר סיני, והקדוש ברוך הוא נתן לנו רמ"ח מצוות עשה ושס"ה לא תעשה, ובודאי זה לא קל וכו', עם כל זאת אנחנו עושים את הרצון של הקדוש ברוך הוא, ובזה אנחנו ממשיכים על עצמנו אור וחיות וזיו ודבקות באין סוף ברוך הוא, כי על ידי קיום מצוות מעשיות, ממשיכים על עצמו אורו ותברך, ועל ידי שנמנעים לעשות נגד רצונו ותברך, נמשך עלינו ועל נשמותינו גם כן אור וזיו וחיות ונעם אלקי, ובשביל זה עם ישראל הם עם מיחדת עם קדוש וטהור, עם שלא משקצים את עצמם עם כל מיני טרפות ונבלות וכו', ולא מזהמים את עצמם עם כל מיני שקוץ תעוב וזהום ונאוף וכו', ואם התורה הקדושה הזהירנו (ויקרא י"ח ט"ט) "ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב לגלות ערותה", וכל המשתמע אל זה וכו', הינו כל ההלכות דיני הפרישות וההרחקות וכו', ואנחנו עושים את זה בשמחה עצומה, זה גורם שעשועים גדולים למעלה בשמים.

ולכן תעשו כל מה שבידכם בתקופות ההרחקות לא להראות אחד להשני יותר מדי קלות ראש וכו', ואף שזה קשה מאד מאד, עם כל זאת תזכרו מה שאמרו חכמינו הקדושים (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, כפי הצער שבא לאדם לקיים את המצוה, כך השכר יהיה לו וכו', צריכים מאד לשמר מאסור נדה החמורה מאד מאד, ואסור להקל בזה כלל, כי זה גובל עם כריתות, ורב רבם של הצרות שאדם סובל בזה העולם, הוא מחמת שלא נזהר באסורי נדה פרישות והרחקות בעת הצורך וכו', ולכן חזקו ואמצו יחד ולשמח על נעם חלקכם שאתם מזרע ישראל שומרים את מה שהזהירנו הקדוש ברוך הוא, ובודאי בזכות זה תראו הרבה ישועות, זרע של קיימא, בנים ובנות חיים וקיימים, בריאים בנפשם ובשכלם, ופרנסה ברוח.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרלג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פנחס י"ט תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם את אשה חרדית את צריכה להבין שלא יכולים לקשר קשר עם אדם שמדרדר מהיהדות וכו', ואם הוא מדרדר מהיהדות, איך הוא מקשר אל רבנו ז"ל? הלא רבנו ז"ל מחזק ומעודד ומשמח אותנו ומקרב אותנו אל הקדוש ברוך הוא, ולא נותן לנו לפל, ואפלו שאנחנו נופלים ונכשלים וכו', רבנו ז"ל מחדיר בנו אמונה פשוטה בו יתברך, ותשוקה עצומה לחזור אליו יתברך, ולהרגיל את עצמנו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולשוב בתשובה שלמה, ולא להניח את עצמנו כרגע לפל ביאוש וכו' וכו', ולכן איך שני הדברים הולכים ביחד? אם אחד מקשר אל רבנו ז"ל איך הוא מדרדר? ואם הוא מדרדר הרי הוא לא שומע בקול רבנו ז"ל, ומה שיכות יש לו אליו? ולכן התמונה לא ברורה לי, ואת צריכה לדעת שאדם צריך להשתמש עם המח והשכל ולא עם הרגש וכו', כי הרגש יכול להוליך שולל לגמרי את האדם, ולהפיל אותו בפח כזה וכו', שלא יוכל אחר כך לצאת מזה וכו', צריכים הרבה לעבוד על עצמו שהמח יהיה שליט על הלב, ולא הלב על המח, ואמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה ה' סימן א') הרשעים ברשות לבם שנאמר (בראשית כ"ז) "ויאמר עשו בלבבו", (מלכים א' י"ב) "ויאמר ירבעם בלבבו", אבל צדיקים לבם ברשותם, דכתיב (שמואל א' א') "והנה היא מדברת על לבה", (שם כ"ז) "ויאמר דוד אל לבו"; וכו', עין שם.

ולכן צריכים מאד מאד לשמר את עצמו מלהיות בעל רגש, כי בקלות יכולים להכשיל ביודעים ובלא יודעים, בודאי קשר שלא בקדשה זה רגש של הסטרא אחרא, וצריכים לפתח את העינים לפני שנופלים בעמק בור ודות וכו', ולפל בנפילה כזו שאין עליה תקומה.

ולכן את צריכה מאד מאד להתחזק ולהחליט מה שאת רוצה וכו', ואת לא צריכה להתביש לדבר אתו פתוח, תראה חבוב אם אתה להיות מקרב אל

רבנו ז"ל, דע לך שההדרדרות הרוחנית שלך מראה שלא רק שאתה לא מקרב אל רבנו ז"ל, אלא אתה רחוק מהיהדות הפשוטה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרלד.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פנחס י"ט תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריכים להתחיל מיום ראשון דיקא, ולא לפני זה, כמוכא בשלחן ערוך (ארח חיים סימן רפ"ה סעיף ג') מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור; וכתב המשנה ברורה (שם) בספר מעשה רב כתב בהנהגת הגר"א שהיה נוהג תכף אחר התפילה בכל יום לקרא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום ומסים בערב שבת; וצריכים להזהר בזה מאד מאד, כי זה סגלה לאריכות ימים ושנים טובים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו; ובני אדם מאד מקלים בזה, ורב העולם לצערנו הרב מזלזלים במצוה היקרה הזו, ושבווע אחר שבווע לא מסימים את פרשת השבוע, וכל הצרות והיסורים ההפסדים וכו' וכו', שיש לאדם, זה רק מחמת שמתרשל מלעבור את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, ואמר הצדיק הקדוש רבי ישכר דב מבעלזא זי"ע, שביום שאדם לומד חמש ורש"י עם התרגום, הוא לא יחטא, ואמר הצדיק הקדוש רבי מרדכי מנאדבורנא זי"ע, הכרתי גדולי תורה וכו', שלא ידעו איפה הקדוש ברוך הוא גר מפני שזלזלו בענין זה להשלים את הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י,

והזהיר מאד ללמד כל יום חמש ורש"י, ולכן אשרי מי שמוסר את נפשו על זה, ואז אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ט) שזה תקון הברית שנים מקרא ואחד תרגום, ואף שבאמת האריז"ל אמר שעקר התקון הוא בערב שבת קדש, עם כל זאת בדבר זה ראוי ללכת ולהתנהג כפי מרן שאמר מיום ראשון ואילך נקרא עם הצבור, כי המציאות מראה כשמגיע בערב שבת, אדם טרוד והוא לא גומר את פרשת השבוע, וכך כך חבל כי אחר כך סובלים סבל גדול מאד על זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרלה.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פנחס י"ט תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת שהחיים לא קלים לאף אחד, לכל אחד עובר משברים וגלים שאת לא יכולה אפילו לתאר, ואם היית שומעת מה שעובר על אחרים, היית רוקדת מרב שמחה שתהלה לאל את בריאה ושלמה, ואת מתפקדת וכו', את הולכת עם רגליך וכו', ולא משתקת חס ושלום וכו', ואין לך מחלות וחלאים רעים אחרים וכו', אלא מה הסמ"ך-מ"ם עובד עליך לשבר אותך ולהכניס אותך ביאוש ובדכאון פנימי, ולכן את צריכה לעשות כל מיני פעולות שבעולם להתחזק ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה, ולא סתם שמחה, אלא להכריח את עצמך עם כל הכחות להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

ולכן אני מאד מבקש אותך ראי להיות בשמחה עצומה, ותשתדלי מאד מאד לא לתת את העצבות והדכאון שיתפס אותך, כי הסמ"ך-מ"ם רוצה רק לשבר את האדם ולהפילו בעצבות ובמרירות ודכאון, כי זה כל פחו,

וּרְבֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁצַרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיחָה אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבַר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הַעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂחִזְקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם הֵן לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהֵן לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

רְבֵנוּ ז"ל צָעַק בְּקוֹל עֶמֶק "אֵין שׁוֹם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל" אֵין דְּבַר כְּזֶה לְהַתְיָאֵשׁ, מְכַל הַצְּרוּת וְהִיסוּרִים יְכוּלִים לְצַאֵת אִם רַק רוּצִים, וְאָמַר רְבֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מְאָמֵן שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תְּאָמֵן שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, וְלִכְּנֵן לְמָה אַתָּה צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל כֶּךָ שְׂבוּרָה וְרִצּוּצָה וְכוּ' וְכוּ'? מְכַל מְנַהֲרָה וְכוּ', יְכוּלִים לְצַאֵת, צְרִיכִים רַק לְרִצּוֹת, תְּרִצִי וְתוּכְלִי לְצַאֵת מִהַצְּרוֹת וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלֶךְ וְכוּ' וְכוּ'.

יְעִזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשִׂמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרָלוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר פְּנַחֵס י"ט תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁלְמוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה זֶה לֹא סֵתָם חֲכָמָה לְהַבְדִּיל אֶלְפֵי הַבְּדִלוֹת כְּמוֹ חֲכָמוֹת אַחֲרוֹת שְׁלוֹמֵדִים אֶת הַחֲכָמָה וְאַחַר כֶּךָ כְּבָר לֹא צְרִיכִים לְלַמֵּד אֲנִי כְּבָר יוֹדַע אֶת הַחֲכָמָה וְכוּ', וּמָה אֲנִי צְרִיךְ לְלַמֵּד עוֹד אֶת הַחֲכָמָה וְכוּ', הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה הִיא רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, כִּי הַתּוֹרָה

והקדוש ברוך הוא חד הם, ולכן בשעה שאדם לומד תורה, אז נדבק באין סוף ברוך הוא, ובו ברגע שאדם לומד פסוקי תנ"ך או משנות ממשניות, או מיםרות מגמרא, או הלכות משלחן ערוך, בו ברגע הוא נדבק באין סוף ברוך הוא, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצוות שבין אדם לחברו, הן מצוות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש; ומוכא (לקוטי אמרים תניא פרק כ"ג) באותה שעה שאדם עוסק בדברי תורה, הרי גם הנפש ולבושיה (מחשבה דבור ומעשה שלו) הם מיחדים ממש באין סוף ברוך הוא, ולכן אשרי האדם שמתוך החשך והלכלוך והזהמה והזבל שלו, הוא מכניס את מח מחשבתו ואת דבורו בתוך התורה הקדושה, ואפלו שמקדם לא למד, ואחר כך הוא ישכח מה שלמד, אכל בו ברגע שהוא לומד, אז הוא מדביק את עצמו באין סוף ברוך הוא בתוך התורה, על ידי זה מאיר בו אור האין סוף ברוך הוא, ואם יהיה רגיל בזה, לבסוף הוא ינתק את עצמו מן הרע.

ולכן תלמד בכל יום סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, פרשה חמש ורש"י עם התרגום, מלבד זאת שעור בתנ"ך, שעור כסדרן במשניות, שעור כסדרן בש"ס, שעור כסדרן במדרשים וכו' וכו', וזה צריך להיות כל יום ויום, וכך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא פנחס י"א) למה נמשלה תורה לתאנה שרב האילנות הזית והגפן והתמרה נלקטין באחד והתאנה נלקטה מעט מעט וכך התורה היום לומד מעט ולמחר הרבה לפי שאינה מתלמדת לא בשנה ולא בשנים; כל יום אתה לומד מעט ועוד מעט ועוד מעט, עד שתזכה לסיים את כל התורה כלה, תתחיל עוד פעם, ואמרו חכמינו הקדושים (דברים רבה פרשה ח' סימן ד') הטפש הזה תמה איך יכולים ללמד כל כך הרבה, אמר רבי ינאי למה הדבר דומה לכפר שהיה תלוי באויר טפש אומר מי יוכל להביאו ופקח אומר לא אחד תלה אותו מביא סלם או קנה ומוריד אותו כך כל מי שהוא טפש אומר אימתי אקרא כל התורה ומי שהוא פקח מהו עושה שונה פרק אחד בכל יום ויום עד שמסיים כל התורה כלה.

ולכן אל תבלבל את עצמך משום דבר, אלא תלמד בכל יום תורה, ואפלו שאתה שוכח אל תסתכל על זה, אלא דע לך שבו ברגע שאתה לומד

תורה, אתה מדביק נשמתך בתוך התורה שהיא נצחית, ולעיתיד יזכירו לך את כל מה שלמדת, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ו) שלעיתיד מזכירים את האדם כל מה שלמד, ואמרו חכמינו הקדושים (קהלת רבה פרשה א' סימן ל"ב) רבי אבהו אמר זה שפוטטה של תורה שאדם למד תורה ושכחה, רבנן דתמן בשם רבי יצחק דהקא ורבי טוביה בשם רבי יצחק לטובתו אדם למד תורה ושוכח, שאלו היה אדם למד תורה ולא שכחה, היה מתעסק בתורה שתיים שלש שנים וחוזר ומתעסק במלאכתו, ולא היה משגיח בה לעולם כל ימיו, אלא מתוך שאדם למד תורה ושכחה, אינו מזיז ואינו מזיע את עצמו מדברי תורה; ועל כן ראה להמשיך ללמד על פי סדר דרך הלימוד של רבנו ז"ל, שזה המתנה הכי יפה שקבלנו ממנו, ואשרי מי שמצית אותו ולומד בכל יום לפי סדר הלימוד שלו, ואז טוב לו לנצח נצחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרלז.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר פנחס י"ט תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון את צריכה ללמד שאסור להכנס בעצבים בשום פנים ואפן, ולכן תקבלי על עצמך שתתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות של האשה וכו', העקר הכי גדול בחיי הנשואין הוא שלא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', ואת צריכה לראות שלא יהיה לך שום תרעמת על בעלך, כי סוף כל סוף האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו

על הכל, ומתחזקים לְאָהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יָדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי גִישׁוֹאֵיהֶם.

הַדָּבָר הַשָּׁנִי אֶת צְרִיכָה לְזַכֵּר שֶׁזֶה לֹא מִשְׁחַק יְלָדִים לְקֹרֵא מִשְׁטָרָה, בְּשָׁעָה שְׂבַעֲלֶךָ לֹא עָשָׂה לְךָ שׁוֹם דָּבָר, הַמִּשְׁטָרָה מִצְדָּה צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׂמִטָּל עָלֶיךָ, כִּי לֹא פֶעַם הִרְאִישׁוֹנָה קָרָה שֶׁהַבַּעַל הֵלֶךְ בְּאֵלִימוֹת כָּלפִּי אִשְׁתּוֹ וּפָצַע אוֹתָהּ וְכוּ', וַיֵּשׁ גַּם שֶׁהֵרֵג אוֹתָהּ, וְלָכֵן הַמִּשְׁטָרָה צְרִיכָה לְקַחַת אֶת כָּל קִרְיָאָה וּפְנִיָּה אֲלֵיהֶם בְּמֵלֵא הִרְצִינּוֹת, זֶה בְּכֻלּוֹ לֹא מִשְׁחַק לַעֲשׂוֹת צָחוֹק מִהַמִּשְׁטָרָה, אִם הוּא לֹא עָשָׂה לְךָ שׁוֹם דָּבָר רַק הֵיָה בֵּינֵיכֶם רִיב, וְחִלּוּפֵי מְלִים קָשׁוֹת וְכוּ', לֹא קוֹרְאִים עַל זֶה מִשְׁטָרָה.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׂמֵהִיּוֹם וְהִלָּאָה שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, כִּי זֶה יִבִּיא שְׁלִבְסוֹף תַּתְגַּרְשׁוּ, וְלָכֵן אִם בְּאֵמֶת לֹא הֵיָה שׁוֹם דָּבָר, אֶת צְרִיכָה לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִבְּעַלְךָ, וְלִהְבְּטִיחַ לוֹ שְׁלֹא תַעֲשִׂי דָבָר כְּזֶה עוֹד פֶּעַם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂשֵׁמוֹ שְׁלוֹם, יֵשִׁים שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם.

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרֵלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׂשִׁי לְסֹדֵר פְּנַחַס כ' תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

מְבֹאֵר בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת הַרְשָׁאָה הַלְכָה ג' אוֹת י"א) כִּי עֵקֶר הַתְּקוּן שְׁנֹזְפָה לְצֵאת מִהַגְלוֹת הָאָרֶץ וְהֵמֵר הַזֶּה שְׂאֵנוּ מִתְאֲבָלִים עֲכָשׁוּ בְּשִׁלְשׁ שְׂבוּעוֹת הָאֵלוֹ שְׂבוּכִים וּמִכְפִּים עַל חֲרַבְּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל גְּלוֹת וְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל, עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּקוּן הוּא עַל יְדֵי שְׂבַת קִדְשׁ, וּבִפְרָט הַשְּׁלֵשׁ שְׂבָחוֹת שְׂבָבִין הַמְּצָרִים, כִּי בְּשְׂבַת אֲז עוֹלִין כָּל הַיִּרְאוֹת הַנְּפֹלוֹת שֶׁהֵם כָּל הַדִּינִין וְהַצָּרוֹת הַמְּפַחֵיֶדִין אֶת הָאָדָם חַס וְשָׁלוֹם, כִּי בְּשְׂבַת נִמְתָּקִין וְנִתְבַּטְּלִין כָּל הַדִּינִין. כְּמוֹבֵא בַזְהַר (תְּרוּמָה קל"ה:) וְכָל שׁוֹלְטָנֵי רוּגְזִין וּמְאִירֵי דִּינִין כּוֹלְהוּ

עֲרָקִין וְאֶתְעַבְרוּ מִנֵּה וְלִית שׁוֹלְטָנָא אַחְרָא בְּכִלְהוּ עֲלֵמִין וְכוּ', כִּי אַז אִין רְשׁוֹת לְשׁוּם מְשַׁחִית וּמְזִיק לְהַפְחִיד לַעֲשׂוֹת שׁוּם דִּין כָּלֵל, כִּי אַז בְּשַׁבַּת בְּטִלִּין כָּל הַדֵּינִים שֶׁהֵם כָּלֵל הִירָאוֹת הַנְּפוּלוֹת שֶׁמִּפְחִידִים אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי הַפְּחָדוֹת מִהֶסֶם"ךְ-מ"ם שֶׁמִּפִּיל אֶת הָאָדָם כְּאִלוֹ אִין לֹו כְּבָר מְנוּס וְתַקְוָה וְכוּ', וְכֵאלוֹ הוּא אָבוּד לְגַמְרֵי וְכוּ', אָבֵל בְּשַׁבַּת אַז עוֹלָה הִירָאָה לְשִׁרְשָׁה שֶׁהוּא הַדַּעַת, כִּי בְּשַׁבַּת אַז הוּא שְׁלֵמוֹת הַדַּעַת, שְׁזוֹכִים לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי שַׁבַּת הוּא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלָא וְתַתָּא, וְלִכֵּן דִּיקָא בְּהַשְׁלַשׁ שַׁבְּתוֹת הָאֵלוֹ שַׁבְּבִין הַמְּצָרִים, צְרִיכִים לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד יוֹתֵר מִכָּל שַׁבְּתוֹת הַשָּׁנָה, וּמוּבָא בְּדַבְּרֵי (לְקוּטֵי הַלְכוֹת יוֹם טוֹב הַלְכָה ה' אוֹת י"א) שֶׁהַשְׁלַשׁ שַׁבְּתוֹת הָאֵלוֹ הֵם כְּנֶגֶד הַשְׁלַשׁ יָגְלִים פֶּסַח שְׁבֻעוֹת סְכוּת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁדִיקָא בְּשַׁבְּתוֹת הָאֵלוֹ שֶׁל בֵּין הַמְּצָרִים, תִּשְׁתַּדֵּל לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבַּת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצֻמְךָ מִכַּעַס וּקְפָדוֹת, שְׂזֵה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת בָּאִים לְאָדָם רַק בְּזִכּוֹת שַׁבַּת, כְּמוּבָא בְּזֵהר (יִתְרוֹ פ"ח). כָּל בְּרַכָּאן דְּלַעֲלָא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיין, וְתֵאנָא אֲמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מְנָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוּם דֵּהוּוּא יוֹמָא מִתְּבַרְכָּאן מִיַּנְיָה כָּל שִׁיתָא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יִהְיִב מְזוּנְיָה לְתַתָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹ, מֵהֵיכִי בְּרַכָּה דְּמִתְּבַרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה; [כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁלְמַעֲלָה בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְלִמְטָה כָּאן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, וְלִמְדֵנוּ לָמָּה לֹא יֵרֵד מִן בְּשַׁבַּת? מִפְּנֵי שֶׁמִּשַׁבַּת מִתְּבַרְכִים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשַׁת יָמֵי הַשְּׁבוּעָה, וְכָל יוֹם מְקַבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שֶׁלוֹ מִשַּׁבַּת], וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהִיּוֹת בְּשַׁבַּת הַזֶּה רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת אֲשֶׁתְךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ וְאֶת כָּל מִשְׁפַּחְתְּךָ, כִּי הָעֵקֶר הוּא שְׂמִחָה, וְאָמַר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) שֶׁעֵקֶר קְדֻשַׁת שַׁבַּת הוּא הַשְּׂמִחָה, וְעַל כֵּן צְרִיכִים לְשַׁמַּח כָּל הַשַּׁבַּת, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבֻעוֹלָם שֶׁיִּהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבַּת כְּלָה, וְאִפְלוּ שְׂזֵה בָּא לֹו מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, יִכְרִיחַ אֶת עֲצוּמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבַּת, וְרוֹאִים שֶׁהֶסֶם"ךְ-מ"ם לֹא יִכּוֹל לְסַבֵּל שְׂיִהוּדֵי רוּקְדוּ וְשִׂמְחָה בְּשַׁבַּת, וְלִכֵּן דִּיקָא אַז מְכַנְּסֵי בּוֹ יֹאוֹשׁ וּמְרִירוֹת וְעֲצֻבוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, כְּדֵי לְהַפִּיל אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כָּל הַשַּׁבַּת קְדֻשׁ, וּמוּבָא בְּזֵהר קְדֻשׁ (אַחֲרֵי מוֹת מ"ח) בָּא וְרָאָה בְּיוֹם

הזוה של השבת צריך האדם לשמח ביום ובלילה, וצריך להתקין שלחן, ויעשה שמחה לעליונים ולתחתונים.

בוא ראה כשבא אדם מבית הכנסת, הולכים עמו מלאכים קדושים מצד זה, ומלאכים קדושים מצד זה, והשכינה על כלם כאם על הבנים, ובשעה הזו (תהלים צ"א) "יפל מצדך אלף ורבבה מימינך" וגו', "יך בעיניך תביט" וגו', "כי אתה הוי"ה מחסי" וגו', "לא תאנה אליך רעה" וגו'.

כל זה אם האדם יכנס לביתו בשמחה ויקבל אורחים בשמחה, וכשבאה השכינה והמלאכים ויראו נר מאיר ושלחן מתקן, ואיש ואשתו בשמחה, בשעה הזו אומרת השכינה זה שלי הוא, (ישעיה מ"ט) "ישאל אשך בך אתפאר"; עין שם דברים נפלאים מאד מקדשת ומשמחת השבת.

אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו זוכים להיות מקרבים אל רבנו ז"ל, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו, ואנחנו נמצאים בקהלה קדושה חממה של אמונה, והכל מתנהג כפי רצונו של רבנו ז"ל.

רק אבקש אותך מאד מאד לטובתך הנצחית, שתעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, משנה: לגרס בכל יום כמה פסקים משניות כסדרן, שזה מטהר את הנפש מכל מיני חלדה, כי משנה"ה אותיות נשמ"ה, וכן זוכים על ידי רבוי למוד משניות לפרנסה בשפע, כי משנה"ה עולה כמספר פרנס"ה, גמרא: להיות חזק מאד מאד ללמד את הדרך היומי, ובפרט עכשו שהתחילו ללמד מסכת פסחים, כדאי לה להצטרף אל הלמוד דף היומי, וכבר תתחיל מסכת פסחים, או לבד או עם חברותא או לשמע שעור, כי אין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי כל היהדות תלוי כפי שאדם זוכה ללמוד דף גמרא, ודע לה שהשלישה למודים האלו מקרא משנה גמרא הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבֵיתִי אֵין לֶחֶם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֵה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֹא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלֶּוּ.

הַעֲקָר תַּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֵה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, אֶפְלוּ כַּמָּה דְבוּרִים שְׁמֻדְבָּרִים עִמוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוּל בְּשָׂמִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְאֻחַל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם

גתרלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי לְסֹדֵר פְּנַחַס כ' תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הִנֵּה שְׁבַת בָּא וְעֵלֵינוּ לְקַבֵּל אֶת הַשְּׁבַת הַזֶּה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי כָךְ אָמַר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּשֵׁי הַלְכוֹת יוֹם טוֹב הַלְכָה ה' אוֹת י"א) שֶׁהַשְּׁלֹשׁ שְׁבֻתוֹת הָאֵלֶּוּ שֶׁהֵם בֵּין הַמְּצָרִים, הַשְּׁבֻתוֹת הָאֵלֶּוּ הֵם שְׁבֻתוֹת מְאֹד מְאֹד גְּבוּהִים, וּמִתְגַּלֶּה בָּהֶם אִוְרוֹת עֲלִיוֹנוֹת יוֹתֵר מִכָּל שְׁבֻתוֹת הַשְּׁנָה, כִּי הֵם כְּנֶגֶד הַשְּׁלֹשׁ רְגָלִים פֶּסַח שְׁבוּעוֹת סְכוּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשִׂמְחָה בְּשְׁבֻתוֹת אֵלֶּוּ יוֹתֵר מִכָּל שְׁבֻתוֹת הַשְּׁנָה, וְתַעֲשֵׂי כָל מַה שְׁבִיכְלָתְךָ לְהִיּוֹת רְגוּעָה וְלֹא לְהִכָּנֵס בְּעֲצָבִים וְכוּ' וְכוּ', וְתִשְׁתַּדְּלִי לְעַבֵּד עַל מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׁאֵין עוֹד מְדָה יוֹתֵר יִפָּה מִזוֹ שְׁאֵדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לִידָם וְלִשְׁתַּקַּע עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְשׁוֹתֵק וְשׁוֹתֵק וְשׁוֹתֵק וְכוּ' וְכוּ', בְּסֻבְלָנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי כָּלֵל זֶה תַּקְחִי בְּיַדְךָ שֶׁהַסְּבֻלָּן הוּא הַמְּנַצֵּחַ לְבִסּוּף, וּמִי שְׁמַתְעֵצְבֵן הוּא הַמְּאֻבָּד לְבִסּוּף, כִּי הַעֲקָר בַּחַיִּים הוּא סְבֻלָּנוֹת, שְׁזֵה הַמַּתְנָה הַכִּי יִפָּה, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים קְשִׁיִּים וְנִדְמִים כִּיִּם הַסּוֹעֵר וְכוּ' וְכוּ',

ומי המצליח בחייו, זה רק הסבלן, ואמר החכם "אין דבר שמחסר מן הרעה, כמו הסבל", כי הסבלן הוא המנצח, ואמר החכם "הסבל מעלה גדולה, והיא תחבולה למי שאין לו תחבולה", ולכן תראי להתאזר במדת הסבלנות הן לגבי בעלה, והן לגבי ילדיה, ואז תהי הכי מצלחת בעולם.

נא ונא תשתדלי מאד לקרב את קרובי המשפחה שלך, אף שהם עדין רחוקים מקיום תורה ומצוות וכו', עם כל זאת צריכים לקרב אותם פי גדול אדונינו ורב להושיע, והנה אנחנו הולכים להגאל, ובאיזה פנים נבוא לקראת משיח צדקנו שיש ריב בהמשפחה וכו' וכו', וכל הענין של הסמ"ך-מ"ם רק "הפרד ומשל", לעשות פרודים בין האיש והאשה, ובין קרובי המשפחה, ואנחנו צריכים לראות לעקר את זה מאתנו, שיהיה לנו שלום ואהבה עם כל המשפחה, ולדון את כלם לכף זכות כמו שלמד אותנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפ"ב) שצריכים לדון את כלם לכף זכות, וכן לדון את עצמנו לכף זכות, ועל ידי זה הבעל תפלה שהוא רבנו ז"ל, מקבץ את כל הנקודות טובות, ומעלה את זה למעלה מעלה, אשרנו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו שאנחנו מקרבים אל רבי נורא ונפלא כזה, אל רבי כזה שמחזק ומעודד ומשמח אותנו, טוב להודות להקדוש ברוך הוא על כל החסד חנם שפשה עמנו.

המאחל לך שבת שלום

גתרמ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס כ' תמוז התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב" תלמידי "היכל הקדש" די בכל אתר ואתר הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד

חסדי השם יתברך שגם השנה נזכה להתפלל יחד עם הקבוץ הקדוש שלנו באומן, בבית הכנסת הגדול "היכל הקדש", ויען שהשנה יהיה שנה מיחדת, פי יבואו מכל העולם כלו יהודים להצטרף אל הקבוץ הקדוש

באומן, ויהיה דחק גדול מאד, ולכן אִנְחָנוּ מרחיבים את הבית הכנסת שִׁלְנוּ שִׁיֻכַל לְהִכִּיל אֶת כָּל הַעֲבוּר, וְהַהוֹצָאוֹת מְרֻבּוֹת מְאֹד, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיקְנָה 'מְקוֹם יְשִׁיבָה' הֵינּוּ כִּסֵּא, בְּסֻכּוֹם מִיְנִימְלֵי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל 180 ש"ח, וּבְחֹו"ל 50 דוֹלָר, וּמִבְּחֵר הַמְּקוֹמוֹת כָּל הַקּוֹדֵם זָכָה, כִּי מִי שֶׁבָּא קִדָּם יוּכַל לְקַנּוֹת אֶת מְקוֹמוֹת הַיְּשִׁיבָה קְדִימָה יוֹתֵר, וְאֶפְלוּ אֵלָיו שְׂלֵא נוֹסְעִים, מִי יִתֵּן שֶׁגַּם הֵם יִקְנוּ כִּסֵּא 'מְקוֹם לִישִׁיבָה' כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בְּהַהוֹצָאוֹת הַמְּרֻבִּים שְׁעוֹלָה לָנוּ הַשָּׁנָה לְשַׁכַּר אֶת הַמְּקוֹם, אֲקוּהָ שִׁיְהִיָּה לָכֶם חֵלֶק בְּשִׁכִּירוֹת הַמְּקוֹם הַשָּׁנָה.

נא ונא ראו כבר להתחיל לבקש ממנו יתברך שנוזכה להיות יחד בראש השנה באומן על הקבוץ הקדוש של רבנו ז"ל, כי כף גלה לנו בפרוש ואמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי מאחר שהמקרים שלי מאמינים לי ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרים אלי שיהיו כלם על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה, והזהיר לעשות כרוז שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו לא יחסר איש ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים כי חדות הוי"ה היא מצדכם" וזה נאמר על ראש השנה. ואמר (חיי מוהר"ן סימן ת"ה) הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי; ואמר רבנו ז"ל לענין ראש השנה שלו (חיי מוהר"ן סימן ת"ו) שייכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפלו הם לקבל תקון. אף על פי שבכל השנה אפלו הוא בעצמו ז"ל לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שנוזכה בלנו יחד לקיים את דבריו הקדושים, ונהיה ביחד בהקבוצת שלנו באומן.

מקומות ישיבה יכולים לקנות במשרד הקהלה ביבנאל.

המאחל לכם שבת שלום

גתרמא

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פנחס כ' תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין לתאר ואין לשער את גדל זכותך שאתה עוזר לי בהצלחת הקהלה בזה שאתה הולך לאסוף קפות צדקה "קרן הצדיק", כי בזה אתה עוזר לי להחזיק את הקהלה הקדושה שלנו שהיא חממה של אמונה, וההוצאות השוטפות מרבות מאד, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה לך חלק בעבודה הקדושה הזו, וגם תוכל להתפרנס בכבוד, ומה גם שאתה מזכה את אחרים עם צדקה אמיתית, ומי יתן שתמיד בזה לחלק קפות יותר ויותר, וכך גם לך יצא סכום הגון, כי שד"ר זה מצוה גדולה מאד.

נא ונא תשתדל לפרש את שיתתך אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואל יקל בעיניך דבור אחד, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כל דבור שמדברים עמו יתברך, ואם היו בני אדם יודעים מעלת כל דבור למעלה בשמים, היו מתמידים בזה כל יום ויום ובכל שעה ושעה וכו', כי כל דבור שמדברים אליו יתברך זה מזעזע את כל העולמות, וזה אי אפשר להסביר בפה, ומכל שכן בכתב.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לכם שבת שלום

גתרמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס כ' תמוז התשע"ג
הַכֶּתֶב וְהַמְּכַתֵּב בִּיְדֵי מוֹכ"ז הַחֶתֶן ... נְרוּ יֵאִיר הִיא לְאוֹת וְלִרְאִיָּה שְׂאֲנִי
מִכִּירוֹ וְהוּא בָּא מִמְשַׁפַּחַת בְּנֵי טוֹבִים וּמֵיחָסִים מְדוֹר דוֹר, וְעִכְשָׁו נַעֲשֶׂה חֶתֶן
לְמִזְל טוֹב, הַחֲתֻנָּה נִקְבְּעָה לְחֹדֶשׁ טַבַּת, וְלָרֶשׁ אֵין כֹּל וְהַהוֹצָאוֹת מְרַבּוֹת
כִּידוּע לְכֹל, וְלִכֵּן הוּא צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ עֶזְרַת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי
שִׁיחִיָּה לוֹ חֶלֶק בְּמִצְוֹת הַכְּנָסֶת כָּלָה, וְיַעֲזֹר לְבָנָם שֶׁל קְדוּשִׁים וְזְכוּתָם תִּגַּן עַל
כָּל הָעוֹזְרִים וְיִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַכּוֹתֵב וְחוֹתֵם לְמַעַן הַמִּצְוָה

גתרמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס כ' תמוז התשע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ

רְבִנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן *) מַה שְׂבִנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ מִפְּנֵי שְׂאֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין לָהֶם יְשׁוּב הַדַּעַת? מִפְּנֵי
שְׂאֵינָם בְּשִׂמְחָה, וְלָמָּה אֵינָם בְּשִׂמְחָה? מִפְּנֵי שְׂאֵינָם מוֹצְאִים בְּעַצְמָם אֶת
הַטוֹב, אֵתָּה צָרִיךְ תְּמִיד לְדוֹן אֶת עַצְמְךָ לְכַף זְכוּת וְאֵל תֹּאשִׁים אֶת עַצְמְךָ, כִּי
רְגִשִׁי אֲשַׁמָּה זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ, וְהַכִּי מְסַכֵּן לְאָדָם, אֲסוּר לְחִיּוֹת עִם רְגִשִׁי
אֲשַׁמָּה בְּכָלֵל.

אָדָם צָרִיךְ לְדַעַת מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה מַה עוֹשִׂים, וְאֵיךְ אֲנִי שׁוֹמֵר עַצְמִי לֹא
לְהִסְתַּבֵּךְ עִם אֵף אַחַד בְּעוֹלָם, כִּף צָרִיכִים לְדַעַת וְכִף צָרִיכִים לְהִתְנַהֵג, זֶה לֹא
חֻקָּמָה לְהֵאשִׁים אֶת עַצְמוֹ וְלֹא לְעַצְמוֹ שְׂאֲנִי לֹא בְּסֹדֵר, וְאֲנִי הַחַיִּב וְכוּ' וְכוּ'
אֵלָּא צָרִיכִים לְדַעַת מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה מַה אֲנִי עוֹשֶׂה כְּדִי לֹא לְהִסְתַּבֵּךְ עִם אֵף
אַחַד, וְאֵיךְ לְלַכֵּת בֵּין הַטְּפוֹת וְלֹא לְהִיּוֹת רַטֵּב.

והנה רבנו ז"ל למד אותנו דרך נפלא בחיים שאדם ירגיל עצמו לדבר עמו יתברך שזה נקרא "התבודדות" שילך במקום שאין שם אנשים ויתחיל לדבר עמו יתברך, אף שבהתחלה יהיה לו מאד קשה להרגיל את עצמו לזה כי יהיה נדמה לו שאף אחד לא שומע אותו וכו', אף אחד לא מקשיב לו וכו', אף אחד לא צריך אותו וכו', זה בא מחמת פגם האמונה, וכך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א סימן ס"ב) ובאמת אם היה האדם מאמין שמלא כל הארץ כבודו והוא שומע אותו, אז בודאי היה מתמיד בזה ומדקדק על כל דבור שלו, ומחמת שאין לו האמונה הזאת, ולכן הוא מתרשל בזה.

ולכן אדם שבאמת רוצה להגיע אל שלמות ישוב הדעת עליו להרגיל עצמו לדבר הרבה עמו יתברך ויאמין שכל דבור ודבור שלו נשמע ונתקבל, ואז על ידי רבוי תפלה ובקשה שיחה בינו לבין קונו יזכה שינדבק מחמשבתו ויזכה לשוב הדעת אמתי, ומעתה כל דבר גדול או קטן לא יעשה בלי שיתיעץ עצמו קדם עמו יתברך, וכל דבר שעשה או עושה או יעשה מהיום והלאה, קדם ידבר עמו יתברך וזה יביא אותו לשוב הדעת אמתי וכבר לא תעשה טעויות בחייו העקר לא להשבר משום דבר שעבר כבר, כי העבר אין והעתיד עדין, תמיד רק לחשב מכאן ולהבא מה עושים, ואיך עושים, וכו', ואז אף פעם לא תבוא לידי וכוהים או סכסוכים עם אחרים וכו' או שתדע איך להתחמק מכל בעיה בדרך חכמה ותצא נקי.

אקנה שתצית את עצת רבנו ז"ל ואז תהיה הכי מאשר בחייו.

כלל זה תקח בידך אשר אסור להאמין לאף אחד, ולא לחיות באשליות שיש מי שרוצה לעזר לך, כי לצערנו הרב כל אחד לדרך הוא הולך ולא אכפת לו מהזולת כלל, ולכן אשרי מי שרק בורח אליו יתברך ומרגיל עצמו לדבר עמו יתברך ואז כל החיים שלו ילכו בצורה אחרת ויחיה בזה העולם בדגמת עולם הבא שמתענג בזיו שכנית עזו יתברך.

המאחל לך שבת שלום

גתרמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבָּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס כ' תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּעֶצְבוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ' מִצְוָה לְשָׁמֵעַ נְגִינָה שֶׁל שְׂמֵחָה כִּי עַל יְדֵי עֶצְבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה וְדִכְאוֹן הוּא יָכוֹל לְאַבֵּד אֶת עוֹלָמוֹ בְּרִגַע אֶחָד, וְלֹא אֶחָד בָּא לְיַדֵּי הַתְּאֵבָדוֹת רַחֲמָנָא לִיְצַלְן רַק עַל יְדֵי שְׁנֵדִבְק בּוֹ רוּחַ רַעְיָה וְכוּ' וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁנִּמְשָׁךְ לְעֶצְבוֹת וְדִכְאוֹן מִצְוָה לְשָׁמֵעַ נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה וּבְזָה הוּא מַחֲיֶה אֶת עֵצְמוֹ וְיִנְצַל מִכָּל מִינֵי רוּחוֹת רַעִים וְשׂוֹדִים שְׁנֵדִבְקוֹ בּוֹ כִּי עֶצְבוֹת וְדִכְאוֹן בָּאִים מִפְּגָמֵי הַבְּרִית כִּי הַקְּלָפָה הַמְּכַנְסֶת מְרִירוֹת וְדִכְאוֹן בְּאָדָם נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלָלָה וְהַשְׂמֵחָה מְגַרֶשֶׁת אוֹתָהּ לְגַמְרֵי וְלָכֵן מִצְוָה גְדוּלָה לְשָׁמֵעַ נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה לְהַגְבִּיֵה אֶת מַחוֹ וְדַעַתּוֹ.

וְהִנֵּה הַיּוֹם יֵשׁ קְלָטוֹת שֶׁל שְׂמֵחָה בְּלִי כְּלֵי זִמְרָה שְׂמֵתָר לְשָׁמֵעַ אוֹתָם בְּיַמֵּי הַסְּפִירָה וְכֵן בְּבֵין הַמְּצָרִים שֶׁהֵם יַמֵּי אָבֵל יַעֲן שְׁבִדוּרוֹתֵינוּ אֵלּוֹ אַנְשִׁים סוֹבְלִים הֶרְבֵּה מִעֶצְבִּים וְכוּ' וְזֶה מְכַנֵּס בְּאָדָם מְרִירוֹת וְעֶצְבוֹת וְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ' וְלָכֵן מִצְוָה לְשָׁמֵעַ נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה כְּדֵי שְׁלֹא יָבֵא לְיַדֵּי שְׂטִיּוֹת וְכוּ' וְהַשְׂמֵחָה זֶה רְפוּאָה לְחִלוּשֵׁי מַח.

יַעֲזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תְּהִיֶה בְּשְׂמֵחָה וְעוֹד תְּשֻׁמַּח אַחֲרֵים אֲשֶׁר זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָה, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הֶרֶב בְּנֵי אָדָם סוֹבְלִים מֵהַשְׂטוּבָלִים וְכוּ' כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינּוֹ וְכוּ' וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְשֻׁמַּח אֶת הַזּוֹלָת וְעַל יְדֵי זֶה מוֹצִיאָו מִצָּרָתוֹ וּמְצִילוֹ מִכָּל מִינֵי נִזְקִים אֲשֶׁרֵי לוֹ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתרמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׂשׂוּי עַרְב-שַׁבָּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר פְּנִיחַס כ' תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (תְּנָא דְבִי אֲלִיָּהוּ רַבָּה פְּרָק ט') אִשָּׁה כְּשָׂרָה הָעוֹשִׂית רְצוֹן בְּעֵלָהּ, אִם אֶת בְּאֵמַת רוּצָה לִשְׂא חַן בְּעֵינֵי בְּעֵלָךְ תִּלְכִּי עִמּוֹ עַד הַסּוּף הֵינּוּ לְהִרְאוֹת לּוֹ הַרְבֵּה אֲהַבָּה אִזּוּ הוּא יִרְאֶה לָךְ יוֹתֵר אֲהַבָּה כִּי כִּפִּי שְׂמֵרָאִים אֲהַבָּה לְהַבְעֵל בֶּן הַבְּעֵל מִחֲזִיר יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֲהַבָּה, וְאִף שְׂזָה קֶשֶׁה לְאִשָּׁה לְהִתְחִיל לְתַת אֲהַבָּה וְכוּ' אָבֵל בְּהַסְפּוֹר שְׁלָךְ אֶת צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַחֲכָמָה וּלְהִעֲנִיק הַרְבֵּה אֲהַבָּה וְאִזּוּ תִרְאִי שְׂזָה דְבַר שְׂמִשְׁתַּלֵּם, כִּי בְּעֵלָךְ מִסְתַּמָּא לֹא קִבַּל מִסְפִּיק אֲהַבָּה מֵאֲבִיו וְאִמּוֹ וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְהַשְׁלִים אֶת אֲהַבָּה הַזֶּה, וְתִרְאִי אִיךָ שְׂאֲחֵר כֶּךָ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ וְלֹא יִחַפֵּשׂ אֲהַבָּה מִבְּחוּץ, הַלּוֹאִי הִיָּה לְאִשָּׁה שְׂכָל וְדַעַת כְּמוֹ שְׂאֲמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (מִשְׁלֵי י"ד) "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה" עַל יְדֵי חֲכָמָה שֶׁל הָאִשָּׁה הִיא יְכוּל לְבָנוֹת אֶת בֵּיתָהּ, כְּמוֹ שְׂהָאִשָּׁה צְרִיכָה חֵם וְאֲהַבָּה כְּמוֹ כֵּן גַּם הַבְּעֵל צְרִיךְ חֵם וְאֲהַבָּה וְלִכֵּן תַּהִי פַקְחִית וְתִרְאִי לֹא לַעֲשׂוֹת עֲלֵיו בְּקֶרֶת וְלֹא תִרְדִּי לְחִיּוֹ אֲדַרְבָּה תִתְחִילִי לְפַרְגֵּן לּוֹ מְלִים יְפוֹת וְדַבְרֵי אֲהַבָּה וְכוּ' וְתִרְאִי אִיךָ שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה לָךְ לְגַמְרֵי וְתַחֲיוּ בִּיחָד בְּשְׁלוֹם וְאֲהַבָּה וְהַשְׂכִּינָה יְהִיָּה שׁוֹרָה בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם

גתרמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וְיֵתֵר עַז בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רְגַע מִמֶּשׁ, כִּפִּי פִגְעִי וּמִקְרֵי הַזְּמַן מֵהַ שְׂעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם, וּמוֹהֲרֵינָּה ז"ל פְּרוּשׁ (לְקוּטֵי הַלְכוֹת אוֹנָאָה הַלְכָה ג') אֶת מֵאֲמַר הַשְּׁל"ה "אִין רְגַע

בְּלֹא פִגְעָה" הֵינּוּ הַיּוֹת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּכָל רִגְעַ פִּגְעַ אַחֵר, וְלִכֵּן אֵין עֲצָה אַחֵרַת אֶלֶּא תַפְלָה, כִּי תַפְלָה נִקְרָאת פִּגְעַ כְּמֵאֲמָרֵם ו"ל (בְּרִכוֹת כו:). וְאֵין פִּגְיַעַה אֶלֶּא תַפְלָה שְׁנֵאֲמַר (וּרְמִיָּה ד' ט"ז) "וְאַתָּה אַל תַּתְּפַּלֵּל בְּעַד הָעַם הַזֶּה וְאַל תִּשְׂא בְעַדֵם רְנָה וּתְפִלָּה וְאַל תִּפְגַּע בֵּי"; הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁבְּכָל רִגְעַ וּרְגַע עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם פִּגְעַ וְצָרָה אַחֵרַת, כְּמוֹ כֵּן כָּל רִגְעַ וּרְגַע הוּא צָרִיף לְהַתְּפַלֵּל תַפְלָה חֲדָשָׁה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי רַק תַפְלָה זֶה הַבַּיִת מְנוּס לְבָרַח מִכָּל הַצָּרוֹת שְׁעוֹבָרִים עַל בְּנֵי אָדָם, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ חֶסֶד כְּזֶה שֶׁקָּרְבָנוּ אֶל רַבְּנוּ ו"ל שֶׁהוּא מַחְיָה וּמְחַזֵּק וּמְעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמְעוֹרֵר אוֹתָנוּ רַק לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן עָלִינוּ לְצִיַת אֶת רַבְּנוּ ו"ל וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם עֲצוּתוֹ הַקְדוֹשִׁים, וּבִפְרָט עִם תַפְלָה וְהַתְּבוּדָדוֹת.

וְזֶה הִיָּה הַכַּח שֶׁל פִּנְחָס, שֶׁהִכְנִיעַ אֶת קַלְפַת בַּלְעָם שֶׁהוּא נְאוּף, עַל יְדֵי תַפְלָה, שֶׁהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים קו) "וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיַּתְּפַלֵּל וַתַּעֲצֵר הַמַּגִּפָּה" וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (סְנֵהֲדָרִין מֵד) וַיַּתְּפַלֵּל לֹא נֵאֲמַר אֶלֶּא וַיַּתְּפַלֵּל מְלֻמֵּד שֶׁעָשָׂה פְּלִילוֹת עִם קוֹנוֹ; כִּי עִם תַפְלָה יְכוּלִים לְהַכְנִיעַ אֶת קַלְפַת בַּלְעָם שֶׁהוּא נְאוּף, וְזֶה שְׁנֵאֲמַר (בְּמִדְבָר כ"ה י"א) הַשִּׁיב אֶת חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, סוֹפֵי תְבוֹת הַקַּלְפָּה לִילִי"ת, כִּי עַל יְדֵי תַפְלָה מְכַנְיַעִים אֶת הַקַּלְפָּה הַזֹּאת שֶׁמְכַנְיָסָה יִלְלָה בְּכֵן אָדָם, שֶׁמִּשֵּׁם בָּא רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן פִּגְמֵ הַבְּרִית וְהַהוֹרִים רָעִים שֶׁנִּכְנָס בְּאָדָם, וְלִכֵּן כְּדֵי לְהַנְצִל מִהַקַּלְפָּה הַזֹּאת, שֶׁמְכַנְיָסָה יִלְלָה עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן בְּאָדָם, עַקֵּר הַעֲצָה רַק תַפְלָה, לְהַתְּפַלֵּל תָּמִיד אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְהַרְגַע שֶׁאָדָם שָׂשׁ וְשִׂמַּח עַל יְדֵי זֶה נִרְחַב דַּעְתּוֹ, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵהַ שְׁבִנֵי אָדָם רַחוּקִים מִהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מִהַשְׁמַחָה. כִּי הַרְגַע שֶׁאָדָם בְּשִׁמְחָה עַל יְדֵי זֶה אֵף אֶחָד לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר, כִּי עַל יְדֵי שִׁמְחָה זוֹכִים לְגַדְלוֹת הַמַּחֲזִין, וְלְהַנִּיעַ אֶת הַמַּחֲשֶׁבֶה כְּמוֹ שֶׁהוּא רוֹצֵה, וְזֶה אֲשֶׁר בְּשִׁמְחָה"ה אוֹתִיוֹת מַחֲשֶׁב"ה, וְזֶה "לִכֵּן אָמַר הַנְּנִי נִתֵּן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם" כִּי תִכַּף וּמִדְּ כֶּשֶׁאָדָם בְּשִׁמְחָה אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן סִימָן קס"ט) אֲזַי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצָמוֹ יִשְׁמַר אוֹתוֹ שְׁלֹא יִכָּשֵׁל בְּפָגַם הַבְּרִית, וְאֵז כֶּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל אוֹחַז בְּתַקוּן הַבְּרִית, הוּא יְהִיָּה בְּשְׁלוֹם עִם כָּלֵם, כִּי מִחֲלַקַת בָּא רַק מִחֲמַת

חֶסֶד וְקִטְנוּת הַדַּעַת, שְׁזָה בָּא מִפְּגַם הַבְּרִית, אֲבָל כְּשֶׁאֲדָם זֹכֶה לְתַקּוֹן
הַמַּחֲיִין וְתַקּוֹן הַבְּרִית אֲזִי הוּא בְּשָׁלוֹם עִם כָּלֶם, אֲשֶׁרֵנו שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאת וְיֵתֵר עֲזוֹ, וְשׁוֹם
דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, רַק תַּעֲבֹדֵי עַל נִקְדָּה אַחַת "שְׁמִחָה" כִּי
הִרְגַע שֵׁישׁ שְׁמִחָה יֵשׁ כְּבָר הַכֹּל, וְכִשְׂאִין שְׁמִחָה אֵין כָּלוֹם, וְלִכֵּן צְרִיכִים
תְּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְזִכּוֹת לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה, כִּי הַשְׁמִחָה זֶה
הַגְּאֻלָּה, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ נֶאֱמַר (דְּבָרֵי הַיָּמִים א' ט"ז) "עֲזַ וְחִדְוָה בְּמִקְמוֹ" שֵׁם
שׁוֹרָה רַק שְׁמִחָה, וְלִכֵּן אִם תְּהִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה תְּמִיד, תְּהִי הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיהָ,
וְכָל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ יַעֲלֻמוּ לְגִמְרִי, כִּי הַשְׁמִחָה מְכַנְסַת הַרְחַבַת הַדַּעַת בְּאָדָם,
וְתַכְף וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם רַק שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה, אֵין לוֹ שׁוֹם בְּעִיּוֹת, וְלֹא רַק זֶה, אֲלֵא
יֵשׁ בְּכַחוֹ לְהַחֲיּוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִכֵּן לֹא בְּחִנָּם שֶׁהַסֵּף-ךָ-מ"ם אוֹרֵב
עַל אָדָם מָאֵד מָאֵד לְהַפִּילוֹ בְּעֻצְבוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה
הוּא תוֹפֵס אֶת כָּל אָדָם בְּהַמְלַכְתּוֹ שְׁלוֹ, וּמִזֶּה בָּא כָּל הַמְרִיבוֹת בְּבֵית, הַבַּעַל
וְהָאִשָּׁה וְכוּ', אִשָּׁה עִם שְׁכֵנוֹתֶיהָ וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתָךְ רַק לְהִיּוֹת
בְּשְׁמִחָה, וְתִתְפַּלְלִי כָּל יוֹם אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, אֲפִלוּ כְּמָה פְּעָמִים בַּיּוֹם, כְּדִי
שֶׁתִּזְכְּי לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה תְּמִיד.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה תְּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת
הַשְׁמִחָה בְּאֲבְרֵי וּגְיָדֵי וּבְכָל טְפֵי דְמִי, עַד שֶׁהַשְׁמִחָה תִּגְיַע לְרַגְלִי, שְׂאֲזַכֶּה
לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שְׁמִחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שְׁנִבְרָאתִי
מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יוֹכֵלָה לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנָא אֲבִי שְׁבַשְׁמִים רַחֵם
עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֻצְבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֵרִים
מִשְׁמִחָה, וְאַזְכֶּה לְשִׁמְחָה אֶת אַחֵרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׁמְחָה,

ובזכות השמחה אִזְכָּה לְהַפְלִיל בְּךָ לְגַמְרִי, עַד שְׁלֹא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינַי רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתֶיךָ יְתִבְרַךְ, אִיךָ שְׁאַתָּה מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִיָּים אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה כְּלָה, וְזַכְּנִי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׁאִזְכָּה לְדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שְׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵין בִּלְעֲדִיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שְׁפַע שְׁלֹא אֶצְטָרֵךְ שׁוּם טוֹבוֹת מִבֶּשֶׁר וְדָם, אֲלֵא תִפְרָנסְנִי מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה לְבַד, וְעוֹד אִזְכָּה לְתַת צְדָקָה לְהַזוּלַת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאִזְכָּה לְהַפְלִיל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַלּוֹאֵי שְׁתַּצְיִתִּי אוֹתִי בְּזֶה, וְתַהֲיִי תָמִיד שְׁמִחָה וְעֲלִיָּזָה, וְתִתְפַּלְלִי בְּכָל יוֹם כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְאֵז כִּכֹּר לֹא תִצְטָרְכִי לְטוֹבוֹת מֵאֶפֶס אַחַד, אֲלֵא אֲדַרְבֶּה אֶת תּוֹכְלִי לְעֹזֵר לְנָשִׁים אַחֲרוֹת, אֲשֶׁרֵנו שֵׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה. הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַמַּח.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַחֲנוּךְ תָּמִיד מִתְחִיל בְּבֵית, הַהוֹרִים צְרִיכִים תָּמִיד לְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם חִיּוּבִית, וְלַהֲסַבֵּיר לָהֶם שְׁאֲסוּר לְגַנֵּב וְכוּ', אוּ לַעֲשׂוֹת הַזֶּק לְשׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וּמִכָּל שְׁכֵן לֹא לְהַקְדִּישׁ, כְּגוֹן בֵּית הַכְּנֶסֶת, אוּ תִלְמוּד תּוֹרָה וְכוּ' וְכוּ', וְהַפִּל צְרִיךְ לְהִיּוֹת בְּאִפְן חִיּוּבִי, בְּכָלֵל הוֹרִים שְׂרוּצִים לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵיהֶם צְרִיךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד חִיּוּבִי וְלֹא בְקִרְתִּי וְכוּ', וְזֶה מְצַלִּיחַ מֵאֵד מֵאֵד, כַּמּוּבָן שְׂצְרִיכִים הָאָבָא וְהָאָמָא לְשַׁפֵּךְ הַרְבֵּה דְמַעוֹת לְהַצְּלִיחַת הַיְלָדִים, כִּי בְלִי תְפִלָּה זֶה לֹא הוֹלֵךְ.

מְלַמֵּד בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, אוּ מוֹרָה בְּבֵית סֵפֶר, גַּם כֵּן צְרִיכִים תָּמִיד לְדַבֵּר עִם הַתְּלַמִּידִים וְהַתְּלַמִּידוֹת שְׁלֵהֶם בְּשִׁפָּה חִיּוּבִית, וְגַם כֵּן לְהַסְבִּיר לָהֶם שְׁאֲסוּר לְגַנֵּב וְכוּ', אוּ לַעֲשׂוֹת הַזֶּק לְשׁוּם בֵּר יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וּמִכָּל שְׁכֵן לֹא

להקדש, כגון בית הכנסת, או תלמוד תורה וכו' וכו', והכל צריך להיות באופן חיובי, ובדאי אם יכולים לתבל את השיחות שמדברים עם התלמידים והתלמידות עם ספורי צדיקים, אין למעלה מזה.

בענין שהתלמידים עשו הזקות, צריכים לתבוע את ההורים, שהם חייבים לשלם את ההזקות של ילדיהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרמט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (תלין ז): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, והכל מה שקורה עם האדם כך גזרו מלמעלה, עם כל זאת אמרו חכמינו הקדושים (מועד קטן טז): מי מושל בי? צדיק! שאני גוזר גזרה, ומבטלה. וכן הוא (תנא רבי אליהו רבה פרק ב') מי מושל בי צדיק, שאני גוזר והוא מבטלה, הוי אומר צדיק מושל ביראת אלקים; כי מסר הקדוש ברוך הוא את הכחות להצדיקים שיכולים לבטל את הגזרות שנגזרו על בני אדם, ומזה יכולים ללמד מה זה אמונת חכמים, ושצריכים להתחזק בגדלת חכמי ישראל וצדיקי הדור שיכולים לבטל את הגזרות שנגזרו על האדם, ולכן אשרי האדם שמתחזק באמונת חכמים, והולך אל צדיקי אמת, חכמי ישראל הדבוקים באין סוף ברוך הוא, ונותן להם פדיון נפש, כמוכא (ספר המדות אות המתקת דין חלק ב' סימן י') לפיכך מדת הדין אינו בידיים ריקניות;

ועל ידי זה הם ממתיקים ממנו את הדינים ומורידים ממנו את הגזר דין שנגזר עליו.

ומבאר בספר "נעם אלימלך" (פרשת פנחס) לפרש הסתירה בין השגחה לבין שהצדיק מבטל את הגזרה, וזה לשונו, כתוב אחד אומר (תהלים נ"ב) "חסד אל כל היום" וכתוב אחד אומר (תהלים ד) "אל זעם בכל יום" ונראה שלפי כשיש דין למטה אין דין למעלה, והינו כשהצדיק רואה איזה שפלות מהאדם והוא מוכיחו על פניו וכועס עליו על עשותו זאת, זה הוא כמו דין [ובזה] הוא פועל שמבטל מעליו הדין מלמעלה, ואל נקרא הצדיק כמו שכתוב (בראשית ל"ג כ) "ויקרא לו אל אלקי ישראל" ודרשו [חכמינו הקדושים] (מגלה י"ח). שהקדוש ברוך הוא קרא ליעקב אל, והינו בזמן שאל הוא הצדיק זועם בכל יום למטה, אז חסד אל כל היום, ונמצא צדקו יחדו שני הפסוקים, עין שם. הינו שהרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע מסביר כשהצדיק אומר מוסר לאדם והוא נשבר מזה וכו', ומתהרהר בתשובה, על ידי זה כשנעשה כבר דין פה למטה על ידי הצדיק על ידי זה נמתק ממנו הדין למעלה.

מכל זה אנחנו רואים איך שאדם צריך להרגיל את עצמו לילך את צדיקי הדור וחכמי ישראל הדבוקים באין סוף ברוך הוא, וימתקו מהם את כל הדינים, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) על ידי אמונת חכמים יכולים להוציא את משפטנו לאור, אשרי מי שמחזק את עצמו באמונת חכמים, שיש בכחם לעשות נפלאות שדוד הטבע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁאַתְּ מוֹסְרַת אֶת נַפְשֵׁךְ
בְּשִׁבִיל הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְאַתְּ עוֹבְדַת
בְּהַמְשָׁרְד שֶׁל קְהֵלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּגִדּוֹל,
וְתַעֲמְדֵי לִי לְעֵזֶר, כִּי הֵהוּצָאוֹת הַשׁוֹטְפוֹת שֶׁל קְהֵלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה מִצִּיק לִי מְאֹד
מְאֹד וְכו', וְאֲנִי מִסְתַּבֵּךְ בְּחֹבוֹת, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁאַתְּ עוֹזְרַת לִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַעֲקֹר רְאִי לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה וְתַמִּיד שִׁיְהִיָּה חֵיוֹךְ עַל הַפָּנִים שְׁלֶךְ,
וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד מַעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מְאֹד לְחַזֵּק אֶת בְּעֲלֶךָ, וְהַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא יִשְׂמַח אוֹתְךָ תְּמִיד, כִּי שְׂמֵחָה זֶה מִתְּנָה שֶׁקְּבָלְנוּ מֵרַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא
בֶּן הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר־נוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שִׁישׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ אִם רַק אֶפְשֶׁר לְטַפַּח אֶת הַתְּשֻׁבָּה שֶׁסָּבִיב
הַמְשָׁרְדִים שֶׁלָּנוּ, רַק בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה, כִּי יֵשׁ לָךְ חוֹשׁ וְטַעַם טוֹב לְזֶה, וְאַחַר
כֵּן אֲנִי יִקַּח כֶּכֶר מִי שִׁיטְפַח בְּזֶה כָּל חֹדֶשׁ, כִּי מִתְחַלִּים לְבוֹא אֲנָשִׁים מְאֹד
מְאֹד חֲשׁוּבִים אֶל הַמְשָׁרְדִים שֶׁלָּנוּ, וְכִשְׁהִמְקוֹם נִקִּי וּמְטַפַּח זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם
גָּדוֹל מְאֹד.

רַק אִם אֶפְשֶׁר לָךְ, אוֹדָה לָךְ מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מוֹכֵן לְשָׁלֵם לָךְ כַּמָּה

שְׁתַּרְצָה, רק תַעֲשֶׂה לי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה כְּדֵי לִיפּוֹת וּלְטַפֵּחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַצּוּרָה שֶׁל הַקְּהֵלָה שְׁלַנּוּ.

מָאָד מָאָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיָהּ, וְתִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרֵית מִנְחָה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דְּיָקָא, כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, כְּמֵאָמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְוָי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְכֵן תִּגְנֹב מֵהַזְּמַן שֶׁלָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצְתָּ מִקְרָא מִפְּרִשְׁתַּת הַשָּׁבוּעַ, קִצְתָּ מִשְׁנָה כְּסֻדְרָן, וְדָף גְּמָרָא כְּסֻדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, שְׂזָה חֵיווֹת לְהַנְפִּישׁ, וְעַל כָּלֵם תִּקַּח אֶת שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת שֶׁל רַבְּנֵי ז"ל, מִצַּד אֶחָד לְהִיּוֹת רק שְׂמַחַת, וְתִמְיֵד עִם אֲנָפִין נְהוּרִין חַיִּידָף עַל הַפְּנִים, וּמִצַּד שְׁנֵי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְכָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִז תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדָךְ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַנְבּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַת מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

אֲנִי מָאָד מָאָד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתּוּכַל לַעֲשׂוֹת יִצִּיקָה בְּיוֹם שְׁשִׁי כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ לִּי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְקַדֵּם, רק חֲזַק וְאַמֵץ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

מָאָד מָאָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיָהּ, וְתִתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחִרֵית מִנְחָה עֲרֵבִית בְּמִנְיַן דְּיָקָא, כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה, כְּמֵאָמְרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפַלְתִּי לָךְ הַיְוָי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְכֵן תִּגְנֹב מֵהַזְּמַן שֶׁלָּךְ

ללמד בכל יום קצת מקרא מפרשת השבוע, קצת משנה בסדרן, ודף גמרא בסדרת דף היומי, שזה חיות להנפש, ועל כלם תקח את שתי היסודות של רבנו ז"ל, מצד אחד להיות רק שמח, ותמיד עם אנפין נהורין חיוף על הפנים, ומצד שני לדבר אל הקדוש ברוך הוא אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ואז תהיה הכי מאשר בחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרנג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

רציתי לבקש אותך מאד מאד מתי שיש לך רק פנאי תראה להמשיך לצבוע את המשורדים של קהלתנו הקדושה מבחוץ, כי באים עכשו אנשים חשובים לבקר בהמשורדים, ורציתי מאד שיהיה לתפארת.

תשואת חן לך על כל העבודה שעשית עד עכשו, והקדוש ברוך הוא יעזר לך ולאשתך שיהיה לכם נחת מכל יוצאי חלציתכם, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא ששלחת את אשתך לנוח קצת אחר הלידה, והקדוש ברוך הוא יתן לה את הכחות לגדל את הילדים, והעקר שיהיה שמחה בתוך הבית שלכם.

מאד מאד אני מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך, ותתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי אין דבר יותר חשוב מזה, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ט"ו) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; וכן תגנב מהזמן שלך ללמד בכל יום קצת מקרא מפרשת השבוע, קצת משנה בסדרן, ודף גמרא

כְּסֻדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, שְׁזָה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְעַל כָּלֵם תִּקַּח אֶת שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, מִצַּד אֶחָד לְהִיּוֹת רַק שְׁמַחַת, וְתַמִּיד עִם אֲנָפִין נְהוּרִין חַיּוּף עַל הַפְּנִים, וּמִצַּד שְׁנַי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִז תְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בַּחַיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שְׁיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַנֵּד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֻדְרַת מִטּוֹת מְסַעֵי כ"ב תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אִין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שְׁיֵשׁ לִי לְקִרְאָת מַכְתְּבְּכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְהַעֲקֹר הַשְּׂמֵחָה שְׁלִי תַמִּיד יִהְיֶה, כְּשִׁתְּבְשְׂרוּ לִי שְׁיֵשׁ בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, שְׁזָה יְסוּד הַיְסוּדוֹת בְּהַצְּלָחַת בֵּית, כִּי אַתֶּם שְׁנֵיכֶם קְשׁוּרִים בְּנַפְשִׁי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת הַצְּלָחַתְכֶם הַנְּצַחִית.

בְּעִנְיַן הַבֵּן הַבְּכוֹר ... נְרוּ יֵאִיר יְכוֹלִים לְחַכּוֹת אִתּוֹ עַד רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל.

... נְרוּ יֵאִיר מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּךָ, וְתַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֶה עֲרֻבִית בְּמַנְיַן דִּיקָא, כִּי אִין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מְזָה, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) מֵאִי דְכְּתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תַפְלָתִי לָּךְ הַיּוֹי"ה עַת רְצוֹן" אִימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְּלִין; וְכֵן תִּגְנֹב מֵהַזְמַן שֶׁלָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת מִקְרָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה, קִצַּת מִשְׁנֵה כְּסֻדְרֵן, וְדָף גְּמָרָא

בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי, שָׁזָה חֵיוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְעַל כָּלֵם תִּקַּח אֶת שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, מִצַּד אֶחָד לְהִיּוֹת רַק שְׂמֵחַ, וְתִמְיֵד עִם אֲנָפִין נְהוֹרִין חִיוֹף עַל הַפְּנִים, וּמִצַּד שְׁנֵי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲשֶׁר כָּל דַּבּוּר וּדְבּוּר שְׁמֵדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִז תְּהִיָּה הַכִּי מְאֹשֶׁר בְּחַיִּים.

... תְּחִיָּה אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ תְּתַאֲזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׁאִין מְדָה יוֹתֵר יִפְהַ מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה, זְכָרִי מַה שְׁאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשִׁאֲשָׁה עוֹצְרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלַת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלֶה וְכוּ', כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ' וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֵאוֹת שְׁלֹא תְהִיָּה לָהּ שׁוּם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשָׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אֲשָׁה כִּי מְאִישׁ לִקְחָה זֹאת", וְלִכֵּן אֲשָׁרֵי הָאֲשָׁה שְׁקִנְתָּהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֲב אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, שְׁאִז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

הַמְּאֵחַל לָכֵם בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרָנָה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיָּה שֶׁל הָרוּקִים וְהָרוּקוֹת שֶׁהַתְּבַגְּרוּ וְהִגִּיעוּ כְּכֹר קְרוּב לְגִיל אַרְבָּעִים, הַכֵּל בָּא רַק מִחֲמַת הַבְּרִדְנוֹת וְכוּ', כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב עָבַר עֲלֵיהֶם גִּיל הַתְּבַגְּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', לֹא כָּל כֶּף נְעִימָה וְכוּ' וְכוּ', וְעָבַר עֲלֵיהֶם מַה שְׁעָבַר וְכוּ', עַד שְׁלֹא קָלְטוּ שְׁבִין כֶּף וּבִין כֶּף הַזְּמַן לֹא עוֹמֵד, וְהִנֵּה עָבַר שָׁנָה אַחַר

שָׁנָה, וְהִנֵּה כָּבֵד מוֹצְאִים אֶת עֲצָמָם בְּגִיל קָרוֹב לְאַרְבָּעִים, וְעֵדִין הֵם רוֹקִים וְרוֹקוֹת וְכוּ'.

אִם הָיוּ מְצִיטִים אֶת דְּרָכֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִזְהִירוּ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל עֲצָמָנוּ וְלִהְתַּחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַחֲפָה, וּפְסָקוֹ הַפּוֹסְקִים שָׁזָה מִתְחִיל מִהֶתְחַלַּת שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, אִם הָיוּ מְקִימִים אֶת זֶה, לֹא הָיוּ בָּאִים אַף פַּעַם לְבָעִיּוֹת וְכוּ', וְהָיוּ מוֹצְאִים אֶת בְּנֵי אוֹ בָנוֹת זֹנְגָם.

עַל כָּל פָּנִים הָעֶבֶר אֵין וְהָעֵתִיד עֵדִין, אֵל תְּכַנְסִי בְּלֶחֶץ, תִּקְבְּלִי עַל עֲצָמְךָ עַל כָּל פָּנִים מֵעַכְשָׁו כְּשִׁיצִיעוֹ לְךָ שְׁדוּף בְּרִיא בִנְפֹשׁוֹ וְכוּ', תִּכְףּ וּמִיד תִּרְאִי לְגַמֵּר אֶת זֶה בְּכִי טוֹב, וְלֹא לִהְיוֹת בְּרַרְנִית.

לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוֹם לֶחֶץ כִּי זֶה יִלְחִץ אוֹתְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֲלֵא לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, וְתִרְאִי לוֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת כְּמָה פְּעָמִים בְּיוֹם, וְתִרְאִי שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְתִזְכִּי לְמַצָּא אֶת בֶּן זֹנְגָךָ, וְתִכְנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל וְתִהְיֶה הַכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיֶּיךָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחָמַל עָלַי וְזַכֵּנִי לְמַצָּא אֶת בֶּן זֹנְגִי, וְאַתָּה בְּעֲצָמְךָ יוֹדַע שְׂאֵנִי מוֹכֵנָה כָּבֵד לְהִתַּחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אַף מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי הַמְּגַנְיִים וְהָרָעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִתְקַע מְצִיטַת זֹנְגִי, וְאֲנִי נִמְצָאת בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִית עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֹא אִשָּׁה שְׂרוּי בְּלֹא שְׂמִחָה, וּבְלֹא תוֹרָה, וּבְלֹא חוּמָה, וּבְלֹא שְׂמִירָה, וְלִכֵּן הִנְנִי מִתְחַרְטֶט עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֲנִי מְקַבֶּלֶת עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה, וְגִלִּית לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי (תְּקוּנַי זֶהר תְּקוּן י"ד) עִם כָּל דָּא דִּחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה, חֲזוֹר וְיִהְיֶינָא לִיּה בַּת זֹנְגִיָּה, וְהִנְנִי שָׂבָה בְּתִשׁוּבָה שְׂלֵמָה, וְלִכֵּן תִּזְמִין לִי אֶת בֶּן זֹנְגִי, וְאֲזַכֶּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַגְרֵם לְךָ נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְאֲזַכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וְנִעְמִים, מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ שְׂזָה עוֹלָה מְאֹד גְּדוֹלָה וּרְצִיחָה וְכוּ', שֶׁהִפְרִידוּ
בֵּינֵיכֶם וְכוּ', לְדַעְתִּי תִמְשִׁיךְ לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר אֶתְּךָ, וְעַם אֶהְבֶּה וְסִבְלָנוֹת כָּל־פִּיָּה,
תּוֹכְלוּ לְבָנוֹת אֶת עֲצָמְכֶם יַחַד.

אֲנִי בֶן הֵייתִי מִיעֵץ לְךָ לְהִיּוֹת אֶתְּךָ בְּקֶשֶׁר טְלָפוֹנִי, וְלֹאט לֹאט לְחִזּוֹר אַחַד
לְהַשְׁנִי, וְצָרִיכִים הֵרְבֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא לִפְלִ בִּידֵי אָדָם
שְׂאִין לוֹ נְסִיוֹן בְּלִתְקֵן זִוְגִיּוֹת לְקוּיָה וְכוּ', וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן
חֵלֶק א' סִימָן ס"א) אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים לֹא יוֹדְעִים אִיךָ לְעֶזֶר לְעֲצָמָם וְאִיךָ הֵם יְכוּלִים
לְעֶזֶר לְאַחֵרִים, עַל כֹּל פָּנִים אֵל תִּתְיַאֵשׁ וְתִמְשִׁיךְ לְהִיּוֹת אֶתְּךָ בְּקֶשֶׁה, וְאֲנִי מְאֹד
מְקוּיָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהֵחֵל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכֵּי טוֹב.

הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲסוּ וְיִרְחֶם עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ',
כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, יְעֶזֶר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁתְּבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת בְּקָרוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֲמַר לְךָ הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ הִיא פְּתוּחָה לְכָל, כָּל אַחַד יְכוּל
לְבוֹא וְלִרְאוֹת אִיךָ קֵהֵלְתָנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה מִתְנַהֲגָת, וְאִיךָ
כָּלֶם חַיִּים בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, אֵין לָנוּ מֵה לְהִסְתִּיר שׁוֹם דְּבָר, יֵשׁ לָנוּ קֵהֵלָה

נפלאה מאד מאד, והמקום פורח ברוחניות, מי שרק נכנס שמה לא יכול להאמין מה שרואה לפני מראה עיניו, חושב שהוא נמצא בירושלים, או בבני ברק, או בברוקלין, בלי שום הגזמא, קדם יש מנינים מותיקין עד חצות לילה, שחרית מנחה ערבית מנין אחר מנין, שדבר כזה אין רק בעירות הגדולות, אבל לא באיזה מושבה נדחת שלא ידעו אי פעם איפה זה על המפה וכו', אחר כך יש לנו מקנה מפארת ענקי לגברים עם שלש בורות לטבילה, וכן יש לנו מקנה טהרה מפארת לנשים (אגב שמסגלת מאד לפקידת עקרות, כי נבנה במסירות נפש הכי גדולה במחתרת כמו ברוסיא לפני שבעים שנה, כי זה שצריך להיות ממנה על הדת, הוא אשר עכב את בניית המקנה בכל מיני מסירות אשר לא יאמן כי יספר וכו'), וכן יש לנו מערכת חנוך שלמה, הינו שיש לנו פעוטונים, גנים לבנים ולבנות, בית ספר לבנות, וסמינר לבנות, תלמוד תורה לבנים, וישיבה קטנה, וישיבה גדולה לבחורים מציינים, וכן יש לנו ישיבה של בעלי תשובה, ומדרשיה לבעלות תשובה, אשרי עין ראתה זאת במו עיניו, מלבד זאת יש לנו כולל לבעלי בתים "אור המאיר", שלומדים שמה קרוב למאה אברכים, וכן כולל להוראה "תפארת בנימין", שלומדים שמה חמשים אברכים את ההוראה, ותהלה לאל יש לנו "בית הוראה" עם גאב"ד ועם שלש דינים, שהם פוסקי הלכות המצויות וכו', ושואלים אותם את כל השאלות שיש לכל אחד, והמקום שוקק ביהדות, ועל כלם יש לנו בית התכשיל - אהל אברהם שמחלקת אכל בחנם לכל מי שרק רעב, ובכל יום מתפלת ותיקין עד עשר בערב זה פתוח לכלם, גברים ונשים וילדים, ובכל יום מחלקים קרוב לאלף מנות אכל טרי וטעים, יש לנו במשך היום שש שעורים נפרדים בדרך היומי, ופה מדברים מאיזה מושבה נדחת שאף אחד לא ידע אי פעם איפה שזה נמצאת וכו', ועכשו תהלה לאל יש כבר למעלה מארבע מאות משפחות חסידי ברסלב פן ירבו, וזה למעלה משנתים שפתחנו פה חנות יודאיקה "ברסלב סנטר" כל מה שיהודי צריך בנקדה אחת, ותהלה לאל יש מהפכה ביבנאל ביהדות, זה ארבעים שנה שמונעים מתושבי המקום להכעיס וברשעות כל הקשור ליהדות וכו', ותהלה לאל מהרגע שנפתח החנות התחילו תושבי המקום להכנס, וכל אחד קונה זה מזוזה, זה ציצית, זה תפלין, זה טלית, זה כפות וכו' וכו', מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, לא יאמן כי יספר קדשת כל בר ישראל, אשרי עין

רְאֵתָהּ זֹאת, וְכֵן רוֹאִים אִיךָ שֵׁשׁ דְּיוֹ קִיּוּם בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, לֹא מִפְּרִיעִים לְאָף אֶחָד וְכוּ', הֵם קָהְלָה פְּתוּחָה וְכוּ', בְּבַחֲיִנַת חַי וְתַן לַחַיּוֹת וְכוּ', לֹא מִתְעַרְבִים בַּחַיִּי אֶף אֶחָד וְכוּ', יִבְנָאֵל יִהְיֶה דְגַמְאָ וּמוֹדֵל מֵהַ קִמְצָן קִטָּן שֶׁל יְהוּדִים עִם מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יְכוּלִים לְהַפְּךָ מִדְּבַר שְׂמֵם מִיְהוּדוֹת וְכוּ', לְמִקּוֹם פּוֹרַח, וְעוֹד רַבּוֹת יִסְפְּרוּ עַל זֶה, אַחֵר חֲצִי יוֹבֵל שְׁנַיִם שֶׁל רְדִיפוֹת וּמְסִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂרוּדֶךָ וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ מִי שְׂרוּדֶךָ וּמוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', וְשֵׁם מִקְלוֹת בְּהַגְלָגְלִים וְכוּ', וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּל דְּבַר הַשֵּׁיף לְקַדְשָׁהּ, וְאֶף עַל פִּי כֵן בְּכַח הַרְצוֹן הַחֲזָק שֶׁהַכְּנִיס בָּנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הִצְלַחְנוּ לְהַקִּים אִימְפֶּרְיָה כְּזוֹ, וְלֹא בַחֲנָם שָׂרְבָנוּ ז"ל אָמַר (חַי מוֹהֲרָן סִימֵן רי"ח) "בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם אִיךָ הָאֵב אוֹיֵס גִּיפִירֵט אֵין וְעַל אוֹיֵס פִּירֵן", "נִצַּחְתִּי וְאַנְצַח", וְתַהֲלָה לְאֵל אוֹר הַקַּדְשָׁה רַק עוֹלָה, וְחֻשְׁף הַטְּמָאָה רַק מִתְעַלְמֵת עַד שֵׁיִתְבַטֵּל לְגַמְרִי, וְיִקְיִם (זְכַרְיָה י"ג ב') "וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה אֲעִבִיר מִן הָאָרֶץ", וְלִכֵּן הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, מִי שְׂרוּעָה יְכוּל לְבוֹא וְלִהְתַּחַבֵּר לְקַהְלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֵין לָנוּ כְּלוּם מֵהַ לְהַסְתִּירָהּ, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה לַעֲשׂוֹת לוֹ נַחַת רוּחַ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרֵנַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מְטוֹת מְסַעֵי כ"ב תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תְּשׂוֹאת חֵן לָךְ עַל כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁאַתָּה מִתְּפַלֵּל עִבּוּרִי, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוּא שֶׁאֲזוּכָה לְשֵׁלֵם לָךְ חֲזָרָה בְּשִׂמְחוֹת.

כָּל הַבְּעִיּוֹת שֶׁלָּךְ וְכוּ', זֶה רַק בְּעֵינָה אַחַת, שֶׁחֲסַר לָךְ שְׂמִיחַת הַחַיִּים, כִּי

אִם הֵייתָ שְׂמֵחַ לֹא הֵייתָ שׂוֹאֵל שׂוֹאֵל כְּזוֹ וְכוּ', כִּי בְּאִמְתָּ כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא

צְדִיק, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישע"ה ס') "וְעַמְּךָ כָּלֵם צְדִיקִים", כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל תְּמִיד שֶׁשׁ

וְשִׂמַח עִם נְקֻדַת יְהוּדוֹתוֹ, וְכָל מִצְוָה וּמִצְוָה שֶׁהוּא זוֹכֵה לְקַיֵּם וְשֶׁשׁ וְשִׂמַח

עם כל מצוה ומצוה, הרי הוא צדיק, והוא חי חיים טובים ונעימים, ולכן כל בר ישראל אם רק יקח את עצמו בידו וישמח עם נקדת יהדותו "שלא עשני גוי", הוא כבר בגדר צדיק והוא יחיה בזה העולם כדגמת עולם הבא, ששמה שורה רק השמחה.

כל המשג של צדיק נכנס בטעות בין בני אדם שחושבים כדי להיות צדיק צריכים להיות מי יודע מה וכו' וכו', ובאמת כל בר ישראל שרק שש ושמח עם נקדת יהדותו, ומקים את מצוותיו יתברך בשמחה עצומה, הוא כבר נקרא צדיק, אשרי לו ואשרי חלקו, ומכל שכן וכל שכן כשמרגיל את עצמו גם כן לדבר אל הקדוש ברוך הוא בשפת האם שלו, וכל דבר שהוא צריך הוא מבקש ממנו יתברך, אין יותר מאשר ממנו, ולכן חזק ואמץ מאד להיות בשמחה, ותכריח את עצמך רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה.

ודעת לנבון שאשרי האדם שנוהר להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי אז אפלו שיהיה הכי ירוד והכי פחות וכו', והכי מלכלך בעוונות וכו', יצא זכאי, כמאמרם ז"ל (ילקוט בלק רמז תשע"א) מה נחלים הללו בני אדם יורדין לתוכן כשהן טמאין וטובלין ועולין טהורין, כך בתי כנסיות ובתי מדרשות בני אדם נכנסין לתוכן כשהם מלאים עוונות, ויוצאים מלאים מצוות; ואמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים פ"ד ב' סימן כ"ד) על הפסוק (שיר השירים ב' ט') "הנה זה עומד אחר כתלנו" אחר כתלי

בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת, "מִשְׁגִּיחַ מִן הַחֲלֹנוֹת" מִבֵּין כְּתִפְיָהֶם שֶׁל כֹּהֲנִים, "מִצִּיץ מִן הַחֲרָכִים" מִבֵּין אֲצָבָעוֹתֵיהֶם שֶׁל כֹּהֲנִים; כִּי בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת שֶׁמִּתְפַּלְלִים שָׁם וְהַכֹּהֲנִים עוֹלִים לְדוֹכֵן, עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִים אֶת שְׂכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרֵךְ אֱלֹהֵינוּ, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְרַב כְּהָנָא) כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְעַצְרִין בְּבִתֵּי כְּנִסְיוֹת וּבְבִתֵּי מִדְרָשׁוֹת, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹצֵר שְׂכִינָתוֹ עִמָּהֶן, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, תִּמְסַר אֶת נַפְשָׁךְ לְבוֹא לְבֵית הַכְּנִסֵּת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, וְלֹא יִהְיֶה הַדְּבָר הַזֶּה קָל בְּעֵינֶיךָ, כִּי אִתָּה יָכוֹל לִזְכּוֹת לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנֹצְחִי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרֵנוּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵה שֶׁחָסַר לְךָ זֶה בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְאִתָּה צְרִיךְ לְבָנוֹת לְעֲצָמְךָ אֶת הַבְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְזֶה זֹכֵרִים עַל יְדֵי שְׁמִרְגִּילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם, שְׁזֶה נִקְרָא אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הַתְּבוּדָדוֹת, וּכְכֹל שֶׁתְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּךָ יִבְנֶה הָאֱמוּנָה אֲצֵלְךָ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׂאֲדָם צְרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּךָ צְרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ שֶׁהוּא גַם כֵּן שְׁוֶה וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ו) שֶׁכָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם רַק כְּשֵׁלָא מֵאֲמִין בְּעֲצָמוֹ, אִזּוּ הוּא צְרִיךְ לְעַבֵּד מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוּטָה מ"ח: מֵאֵי דְכְּתִיב (זְכַרְיָה ד' י"ו) "כִּי מִי בִז לְיוֹם קִטְנוֹת", מִי גָרַם לְצַדִּיקִים שִׁיִּתְבַּזְּזוּ שְׁלַחְנָן לְעֵתִיד לְבוֹא, קִטְנוֹת שֶׁהִיא בְּהֵן שְׁלָא הָאֲמִינוּ בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא; כִּי כְּשֵׂאָדָם אֵין לוֹ אֱמוּנָה

בְּעֶצְמוֹ שָׁגַם הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזֶה הוּא מְרַאֶה שְׂאִין לוֹ אָמוּנָה גַם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִכְּנָן הוּא מְתַרְשֵׁל מִתּוֹרָה וּמִתְפַּלֵּה וּמִקִּיּוֹם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכִנְרָאָה שְׁמָאֵז גִּיל קִטְנוֹת שְׁבָרוֹ אוֹתָךְ וְהַשְׁפִּילוּ וְהִצִּיקוּ אוֹתָךְ עַד מָאֵד וְכוּ' וְכוּ', וּמִזֶּה בָּא שְׂאֵבֶדֶת אֶת הַבְּטָחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלָךְ, וְלִכְּנָן אֶתָּה צְרִיף לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי לְהַרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בִּינוֹ לְבִין קוֹנוֹ, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּזֶה הוּא יוֹצֵא מַעֲצָמוֹ, וְכָל הַחַיִּים שְׁלוֹ מִשְׁתַּנִּים לְגַמְרֵי לְטוֹבָה.

הַעֲקָר תִּבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ הַרְבֵּה עַל שְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַמַּח, וְיוֹצֵא מַעֲצָמוֹ, וּמִי יִתֵּן שִׁתְּרָגִיל אֶת עֲצָמְךָ לִומר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשְׂמֻחָה בְּרַמ"ח אֵיבְרֵי וְשִׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְׂמֻחָה תִּגִּיעַ לְרֹגְלֵי, שְׂאֵזְכָּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמֻחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי יְכוּל לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנָא רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְזַכְּנֵי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֵרִים מִשְׂמֻחָה, וְאַזְכֶּה לְשִׂמַּח אֶת אַחֵרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמַּח, וּבִזְכוּת הַשְׂמֻחָה אֲזַכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמַתְתִּי מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחִיָּה וּמְהוּוּה וּמִקִּיּוֹם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכְּנֵי לְאָמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׂאֵזְכָּה לְדַעַת בִּידְעָה בְּרוּרָה שְׂאֵתָה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדֶּיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאַזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאמְנִי לִי אִם הֵיית נִתְנַת תְּשׁוּמַת לֵב לְבַעַלְךָ וְכו', וְהֵיית מֵרְאִית לוֹ אֶהְבֶּה וְכו', וְלֹא הֵיית עוֹשֶׂה עֲלָיו בְּקֶרֶת וְכו', הֲיִה מִשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי מֵהִקְצֶה אֶל הִקְצֶה וְכו', יֵשׁ נָשִׁים שֵׁיִשׁ לְהֵן טַבַּע רַע שֶׁהֵן צְרִיכוֹת לַעֲשׂוֹת בְּקֶרֶת עַל בַּעֲלָהּ עַל כָּל שֶׁעַל וּפְסִיעָה שָׂרָק הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה וְכו', כְּאִלוֹ הוּא עֲדִין יֵלֵד קָטָן וְכו', וְהָאִשָּׁה כָּל כֶּף הִרְגִּילָה אֶת עֲצָמָה לְזָה, עַד שֶׁהִיא לֹא שָׁמָה לֵב שֶׁהִיא אִשָּׁה מְלֵא דוֹקְרָנוּת וְכו', עַל כָּל שֶׁעַל וּפְסִיעָה הִיא רַק דוֹקְרַת אֶת בַּעֲלָהּ עִם הַלְשׁוֹן הַחֲדָה שְׁלָה וְכו', וְהִיא חוֹשֶׁבֶת שְׁזָה לֹא כוֹאֵב וְכו', וְהִיא חוֹשֶׁבֶת שֶׁבַּעֲלָהּ הוּא רֹבּוֹט שֵׁיכוֹלִים לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ מַה שְּׂרוֹצִים וְכו', גַּם לְהַבְעֵל יֵשׁ רְגִשׁוֹת וְכו', וְלִכֵּן לְרַעֲתִי זֶה הַבְּעִיָּה, וְאֵת לֹא שָׁמָה לֵב שֶׁמֶרֶב אֶהְבֶּה שֵׁיִשׁ לְךָ אֶל בַּעֲלֶךָ אֵת רַק עוֹשִׂית עֲלָיו בְּקֶרֶת וְכו', וְעַכְשָׁו אֲשָׂאֵל אוֹתְךָ כִּמְהָ אָדָם יְכוֹל לְקַבֵּל בְּקֶרֶת? וּבְלִי לְהַגִּיב?

אֵת צְרִיכָה לְזַכֵּר טוֹב טוֹב אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים אַחַד לְהַשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמַת לֵב אַחַד לְהַשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבֶּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הִרְגַע שְׂרוֹצִים אַחַד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, דְּעוֹ לָכֶם שְׁזָה הַסֵּמ"ך-מ"ם שֶׁבָּא לְשַׁבֵּר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוֹפֵא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אַחַד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מַה שָּׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֶה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָת, זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם, הֵינּוּ שְׂשִׁים עַל אַרְבַּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכו', וְהִרְגַע שֶׁהַבְעֵל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשֶׁבִים שֶׁאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשְׁנִי עִם עֲשׂוֹר אַחוֹז, וְהוּא פְּחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֲשׂוֹר אַחוֹז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סֵמ"ך-מ"ם שְׂשִׁים עַל אַרְבַּעִים, וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂרוֹצֶה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אַחַד, וְכְמוֹ שֶׁאֲמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קֹהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שְׂכָר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם

יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם", ולכן אם רוצים שלום בית אמת, צריך להיות משני הצדדים, הן מהבעל והן מהאשה, לוותר אחד להשני, ואז הם חצי חצי שתפים שלמים, ותמיד יחיו ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ויצליחו בחיי נשואיהם.

ולכן אם רק תתחילי להראות לבעלך אהבה ולהכניס אותו גם כן בהעניינים ולשמע גם את דעתו מה שיש לו לומר, ולא רק את תהי השולטת בבית וכו', וכו', אז היית רואה שנוי גדול בבעלך, ולא היית מכירה אותו יותר, כי הוא ישתנה לגמרי מהקצה אל הקצה, אשה צריכה לדעת שגם הבעל יש לו מה להגיד, וגם הוא חלק מהבית וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גִּתְרָסָא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שאתה מלמד תלמידים המגדרים ילדי חנוך מיוחד, וזה זכות מאד מאד גדולה לחזק ולעודד ולשמח אותם, אבל לא כדאי להכניס בהכפתה חיות וכו', כי צער בעלי חיים זה דאורייתא, ומה גם שהם חיות טמאים, ולא צריכים שהילדים יסתכלו עליהם בכל פעם וכו', ותאמין לי שהיום יש כל מיני שיטות איך לחזק ולעודד ולשמח ילדים כאלו, ויש כל מיני משחקים וכו', ויש כל מיני כלי זמר שמחזיק את התלמידים מרתקים שעות על גבי שעות.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְלָחָה מְפִלְגָת, כִּי זֶה מְצוּה מְאֹד גְּדוּלָה מֵה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹזֶכֶה לְהִיּוֹת תְּמִיד לְעֹזֵר לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַסֵּב.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מִטּוֹת מְסֻעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְדַעֲתִי תַעֲזֹבִי אֶת אַחוּתְךָ וְאֵל תַּתְעַרְבִי בְּעַנְיָנִים שְׁלֵה, אֶת תְּשַׁתְּדִלִי מְאֹד לְקִיָּם מְצוֹת כְּבוֹד אִם, וְשֵׁלָא תִכְנָסִי בְּתַחוּם שֶׁל אַחֲרִים וְכו', מֵה אֶת יוֹדַעַת מֵה שְׁעוֹבֵר עַל אַחוּתְךָ וְכו', וְאִם הִיא לֹא רוֹצָה לְדַבֵּר אִתְּךָ וְכו', אִף שְׁזָה כּוֹאֵב מְאֹד וְכו', עִם כָּל זֹאת אֶת לֹא יְכוּלָה לְהִכְרִיחַ אֶת אִף אֶחָד שְׁיִלְךָ לְפִי הָרֵאשׁ שְׁלֵךְ, וְלְדַעֲתִי תִרְאִי לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד וְלְהִיּוֹת רְגִילָה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן לְדַבֵּר וּלְעוֹרֵר נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְכֵךְ תְּהִי תְּמִיד עֲסוּקָה, וְתִרְדִּי מֵאַחוּתְךָ וְכו', אֲסוּר לְכַנּוֹת אֶת הַזּוּלָת בְּגִאָּה בְּשִׁקְצָנוֹת וּבְכַעְסִים וְכו' וְכו', כִּי מֵה אֶת יוֹדַעַת מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ וְכו', וְלִכֵּן לְדַעֲתִי תַעֲזֹבִי אוֹתָהּ, וְתַתְעַסְקִי רַק עִמָּךְ שְׁתְּהִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְכֵן תְּשִׁמְחִי נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְלֹא לְהַתְבַּלְּבֵל מִמֶּה שְׁקוּרָה בַּחוּץ וְכו'.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתְּמִיד תְּהִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, וְתְּמִיד תִּזְכִּי לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת וְלַעֲזֹר לְהַזּוּלָת, וְמִי שְׁלֵא רוֹצָה לְקַבֵּל אֶת הַעֲזָרָה שְׁלֵךְ, גַּם כֵּן טוֹב, אִי אֶפְשָׁר לְהִלְחִיץ אֶת אִף אֶחָד, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמָּךְ אֶת כָּל הַדִּינָיִם עַל יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרִסָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנַכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

דְּעֵי לָךְ שְׂאִין עוֹד צַעַר כְּמוֹ אִשָּׁה שֶׁעֲדִין לֹא נִפְקְדָה בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְלִכְּן אֶת צְרִיכָה לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וְאֶפְלוּ שֶׁהִיא מְפִלִיטָה מֵהַפָּה שֶׁלָּהּ מְלִים מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי מֵרַב צָרְתָּהּ וְכֹאבָהּ הִיא מְפִלִיטָה מְלִים כְּאֵלוֹ, אָבֵל מִבְּפָנִים הִיא אוֹחֶזֶת אַחֲרֶיהָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ לָנוּ שִׁיעוֹזֵר לָנוּ בְּכֹל מָה שְׂאֲנַחֲנוּ צְרִיכִים, וְכִשְׁנֹבֵא עַל קְבֵרוֹ הַקְּדוֹשׁ וְנִתְפַּלֵּל שֵׁם, נִרְאָה יְשׁוּעָה, וּבּוֹדָאֵי כָּל נְסִיעָה שְׁנִסְעָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, קָרַב כְּבָר אֶת הַיְשׁוּעָה שֶׁלָּהּ, אָבֵל תְּגִידִי לָהּ שֶׁתְּלַמֵּד מִחֲנִנָּה שְׁגָם הִיא הִיְתָה עֶקְרָה, וְאָף עַל פִּי כֵּן הִיא לֹא הִתְיַאֲשָׁה, אֲלֹא בָּאָה יוֹם יוֹם אֶל הַמִּשְׁכָּן, וְהִתְפַּלְּלָה עַל יְלָדִים, וְאָף שֶׁעֲלִי הִכְהֵן חֲשַׁד בָּהּ שֶׁהִיא שְׂכוּרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוּאֵל א' י"ד) "וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ עֲלִי עַד מְתֵי תִשְׁתַּכְּרִין הַסִּירִי אֶת יַיִןךָ מֵעֶלְיךָ: וַתַּעַן חֲנָה וַתֹּאמֶר לֹא אֲדַנִּי אִשָּׁה קִשְׁת רִיחַ אֲנֹכִי וַיִּין וְשִׁכְרִי לֹא שְׁתִּיתִי וְאֲשַׁפֵּךְ אֶת נַפְשִׁי לִפְנֵי הוֹי"ה: אֵל תִּתֵּן אֶת אֲמַתְךָ בַּת בְּלִיעֵל כִּי מֵרַב שִׁיחִי וְכַעֲסִי דִּבְרַתִּי עַד הִנֵּה", וְאָף עַל פִּי כֵּן חֲנָה לֹא הִתְפַּעְלָה, אֲלֹא הִרְבָּתָהּ לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֹל הַלְכוֹת תְּפִלָּה לּוֹמְדִים מִמֶּנָּה אֵיךְ שֶׁהִיא הִיְתָה עֶקְשָׁנִית, וְלֹא עֲזָבָה אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד כַּדִּי כָף שֶׁדָּרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ שְׁמוּאֵל פְּרָשָׁה ב') "וְהָיָה כִּי הִרְבַּתָּהּ לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי ה' וְגו', מִכָּאֵן שֶׁכָּל הַמְּרַבָּה בַּתְּפִלָּתוֹ נֶעֱנָה; וְלִכְּן תִּרְאִי לְחִזֵּק אוֹתָהּ שֶׁלֹּא תִכְנַס בִּיאֹשׁ וּבִדְכָאוֹן שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם כַּעֲס כְּבִיכוּל עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכו', וְעַל הַצְּדִיקִים וְכו', כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב וְתִזְכָּה לְהִפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, בְּשָׂמִים רוֹצִים מִמֶּנָּה עוֹד כְּמָה תְּפִלוֹת, וְעוֹד כְּמָה תְּפִלוֹת, וְלִכְּן אֲסוּר לָהּ לְהִתְיַאֲשׁ, לְהִמְשִׁיךְ לְלִכְתּ לְקַבְּרֵי צְדִיקִים, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְּחוֹת עַל קַבְּרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכַף; יֵשׁ לָנוּ מִקּוֹה שֶׁל נְשִׁים

בְּיַבְנָאֵל שְׁאִיזָה אֵשֶׁה שְׁלֹא נִפְקְדָה, אִם הִיא טוֹבֵלֶת שְׁמָה, הִיא תִּפְקַד בְּזֶרַע
שֶׁל קִימָא, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּבְּשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּקָרוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּתֵרְסֵד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְךָ לְהַשְׁלִים עִם הַהוֹרִים שְׁלֹךְ וְכו', וְתִדְוִנֵי אוֹתָם
תְּמִיד לְכַף זְכוּת, כִּי אֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר מָה שֶׁהַהוֹרִים עוֹבְרִים וְכו' וְכו',
וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכְלַתְךָ לְשִׁמַּח אוֹתָם, וְאֵל תִּקְחֵי אִישִׁית מָה שְׁעוֹשִׂים
עֲלֶיךָ בַּקֶּרֶת וְכו'.

אֵין מִלִּים לְהַסְבִּיר לָךְ מָה זֶה כְּבוֹד אָב וְאִם, עַד כְּדֵי כֵּךְ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבִי אֵלֵיָּהּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְאֵין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מִהָאָדָם רַק שְׂיִכְבַּד אָב וְאִם; וְאֲמָרוּ (פְּסִיקְתָּא
רַבְתִּי) חֲמוּרָה שְׁבַחְמוֹרוֹת כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֲמָרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה
שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְנָן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת
אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם
וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מְזֵה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֵה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהַשְׁתַּנּוֹת לְגַמְרֵי מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי נַחַת
רוּחַ לְהַהוֹרִים שְׁלֹךְ, וּבְזְכוּת זֶה יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּזְכִּי לְמִצָּא בֶן זוּג,
וְתַבְּנֵי בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְתֵהִי הִכִּי מְאֻשְׁרַת בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שִׁיחִיָּה לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה עִם הַקִּיטָּנָה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלִשְׂמַח נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְכֵן תִּרְגְּלִי
אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה מְאֹד לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינּוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, חֲכָמִינּוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (נְדָה ל"א). לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַנֶּס אֵינּוּ מְכִיר
בְּנִסּוֹ; אֵת לֹא יְכוּלָה לְתָאֵר אֵיזָה נִסִּים עֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן
רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְלִשְׂמַח נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְכֵן תִּרְגְּלִי אֶת
עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְתַקְחִי אֶת
עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תִּשָּׁבְרִי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד
תִּרְאִי הַרְבֵּה יִשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתוֹרִי רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה
מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

תִּרְאִי לוֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעַת חֲלָקִים
כְּמוֹ יְמֵי הַשָּׁבֻעַ, וּמַעֲלַת אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי
זֶה מִמְשִׁיךְ לְאָדָם כָּל מִינֵי יִשׁוּעוֹת שְׁבָעוּלָם, וְאֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁזוֹכָה לוֹמֵר בְּכָל

יום "יום תהלים", שזוה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרסז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחדי תהי חזקה מאד מאד, ואת יכולה לחכות עוד שנה עם התר וכו', רק חזקי ואמצי להיות בשמחה תמיד, ולשמח נשים אחרות, וכן תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא שהוא שומע תפלת כל פה.

תראי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזוה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרסח.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן על העזרה להודיע את כל המשפחות החדשות שמצטרפות אל קהלתנו הקדושה.

צריכים רק סבלנות והקדוש ברוך הוא יעזור לנו שנזכה להרחיב את המוסדות שלנו, ויהיה לנו את כל המבנים הנצרכים, רק חזקי ואמצי להיות בשמחה תמיד, ולשמח נשים אחרות, וכן תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא שהוא שומע תפלת כל פה.

תראי לומר בכל יום "יום תהלים", כי התהלים נחלק לשבע חלקים כמו ימי השבוע, ומעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סף הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחדיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכ"ו,

אִיזָה תַעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְהוּא יְכוּל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדֻרְגָה זוֹ רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנוּ, וְזֶה זֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְׂמֵחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

... גִּירוּ יְאִיר נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגִרְסַ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חִזְק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזַה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׂלֵא לִוְמַד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לְכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפְּלוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרע.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִתְבָּתְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (אֲבוֹת פְּרָק ג') כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דְּרָךְ אֶרֶץ, וְלִכֵּן תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ בְּחֵק חִזְק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגִרְסַ בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חִזְק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" שְׂאִין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד; שְׂזַה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׂלֵא לִוְמַד בְּכָל

יום את השלש למוֹדִים הָאֵלוֹ, וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְפַּטֵּר מִהַכֵּל וְכוּ', רַק תַּעֲשֶׂה כְמוֹ שְׂאֵמַרְתִּי לָךְ וְכוּ', וְתִהְיֶה חֶזֶק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקֹר תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, אֶפְלוּ כְּמָה דְבוּרִים שְׂמֻדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרֵעָא.

בְּעֻזַּת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רְאֵה לְחֶזֶק אֶת עֲצֻמָּךְ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹ, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁבוּזָה הָעוֹלָם מְנֻסִים אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַקֵּר הַעֲצָה רַק לְבָרַח אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְכַךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שְׂעַקֵּר מַה שְּׁהִיָּע לְמִדְרַגָּתוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בַּפְּשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שְּׁהִיָּע, וְאָמַר אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שְׁהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מְמַנִּי מַה שְּׂאֲנִי עֲתָה, דִּהִינֵנו חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שְּׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שְׁהִיָּה מוֹדְרֵז כֹּל כֶּף בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שְׁמָה שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הַעֲבוּדָה שֶׁל פְּרָאֶסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאָמַת, וְאָמַר אֵי אֵי פְּרָאֶסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדַבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֹא הִגִּיעוּ לְמִדְרַגָּתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאֶסְטִיק, שְׂעַסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בַּפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שְּׁהִיָּעוּ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרעב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכֶד וְקַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אני מברך אתכם שכל מה שתעשו שיהיה בהצלחה מפלגת ואל תפחדו משום דבר.

רק שיהיה בתאום עם עורך דין טוב, וכן הקבלן תבררו את העבודות שלו, ולא לקחת סתם מפני שהוא מדבר יפה וכו', זה צריך להיות בתאום עם עורך דין ועם חוזה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליחו בגדול.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאתם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדְכֶם שֶׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכְּלוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַעַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיקָה.

בְּעֵינַי מַה שֶּׁשְּׂאֵלְתָּ כִּמְהָ שְׂאֵלוֹת וְכו', אֲמַרְתִּי לַחַוּוֹת דַּעְתִּי.

א', אֲתָרִים שֶׁמְחַלְלִים שֶׁבֶת לֹא כְּדָאֵי לְלַכֵּת שָׁמָּה בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, כְּדִי
לֹא לָתֵת לָהֶם גִּב וְכו', וְלִהְיוֹת חֶלֶק בְּהַחֲלוּל שֶׁבֶת שְׁלָהֶם, וְאִפְלוּ שְׂדֵתִי שׁוֹכֵר
אֵת זֶה, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב אֲנָשִׁים בְּשִׁבִיל כֶּסֶף יַעֲשׂוּ הַכֹּל, וְיִדְוֵעַ שְׂגֹדוּלֵי הָרַבָּנִים
אֲסֻרוּ לְלַכֵּת לְאַתֵּר שֶׁמְחַלְלִים שֶׁבֶת.

ב', מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ מַחֲלָה מִדְּבַקָּת, אֲסוּר לוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן לְלַכֵּת לְמַקְוֶה,
כִּי זֶה מְסַכֵּן לְהַדְּבִיק אֲחֵרִים, וְאִין עַל זֶה שׁוּם הֵתֵר, וְצָרִיכִים לְמַנַּע מִמֶּנּוּ שְׁלֹא
יִכְנַס לְטַבֵּל.

ג', זֶה חֲצָפָה מְאֹד גְּדוּלָּה אִם הַבֵּית הוֹרָאָה שְׁלֵנוּ אוֹמְרִים לֹא לְמַכֵּר
מִשְׁהוּ, שְׁלֹא יָבוֹאוּ וַיִּגְדּוּ אֲבָל מוֹהֲרָא"שׁ מִתִּיר לִי, זֶה חֲצָפָה מְאֹד מְאֹד
גְּדוּלָּה, כִּי אֲנִי מְנִיתִי אֶת הַדֵּינִים שֶׁל בֵּית הוֹרָאָה, וְעַל פִּיהֶם יִנְהַג הַקְּהֵלָה,
וְלִכֵּן אִם אַתֶּם רוֹאִים שֶׁמְסַטִּיק שֶׁמְבִיאִים אִין לָזֶה הַכָּשֶׁר טוֹב, אֲסוּר בְּשׁוּם
פְּנִים וְאִפֹּן לְמַכֵּר אֵת זֶה, וְלִהְיוֹדִיעַ מִטַּעַם בֵּית הוֹרָאָה אֵת הָאֲסוּר הַזֶּה.

ד', גַּם בְּעֵינַי חֲרִיגוֹת בְּכַנְיָה נִגְדַּת הוֹעֲדָה, צָרִיכִים הַבֵּית הוֹרָאָה לְצִאֵת

בְּחֵמַר הַדִּין, כִּי פְּשׁוּט יִסְתַּבְּכוּ וַיִּגְרַם חֲלוּל הַשֵּׁם, וּמָה גַם שְׂגוּרָם מִחֲלַקַּת בֵּין
אָנָּשִׁי שְׁלוּמָנוּ עַל חֲנָם.

ה', גַּם בְּעֵינַי תִּרְנַגּוּלִים הַבֵּית הוֹרָאָה צָרִיף לְהוֹצִיא אֶת חוֹת דַּעְתּוֹ
בְּכֶתֶב, וְלֹא לִפְחַד לֹאמַר אֶת דַּעְתָּם.

עַל כָּל מָה שֶׁבֵּית הוֹרָאָה יֵרָאוּ לְנִכּוֹן לְפָרְסָם, אַעֲמַד תַּחְתִּיהֶם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה צָרִיף לְהַבִּין שְׁאֲנִיחֵנוּ נִמְצָאִים בְּחֻבוֹת גְּדוּלִים מְאֹד, וּבְקִשֵׁי
הַקְּהֵלָה מִתְפַּקְּדָת, וְלִכְן אֲתָה צָרִיף לְדוֹן לְכַף זְכוּת שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְשַׁלֵּם לְאַבְרָכִי
הַכּוֹלֵל בְּחֻדְשֵׁי הַחֲפֻשָּׁה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיתְרַחֵב לָנוּ, בּוֹדֵאֵי הֵם
יִקְבְּלוּ הָרֵאשׁוֹנִים מָה שְׁמַגִּיעַ לָהֶם, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִי שְׁפַע גְּדוּל לְאַבְרָכִים
שְׁלוּמָדִים אֶת הַהוֹרָאָה.

הָכִי טוֹב שֶׁכָּל אַבְרָךְ יֵאֲמֹץ תְּלִמִּיה, וְיִקְבַּל בְּקִבְעוֹת כְּמוֹ שְׁדַבְּרָנוּ אֲזַעַל
יְדֵי הָאַבְרָךְ ... נְרוּ יֵאִיר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

כְּדֹאֵי שֶׁתְּהִיָּה בְּקִשְׁר עִם הָרוֹפֵא שֶׁהוּא פְּרוֹפֶסוֹר גְּדוֹל בְּעֵנִינִי לֵב, וְשִׁמוּ
..., וְהוּא נִמְצָא בְּפוֹרְיָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף
גַּם יַחַד, וְיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁמִּתְקַרֵּב כְּכֹר תִּשְׁעָה בְּאָב, לֹא כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹת שׁוּם הַצְּגוֹת שֶׁל
צְחוּק, כִּי אֵין הַזְּמַן לָזֶה, וְגַם אֶסוּר, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי מִשְׁהוּ אַחֵר, וְאֵת הַהַצְּגָה
הַגְּדוֹלָה שְׁאַתֶּם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת, תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה אַחֵר תִּשְׁעָה בְּאָב.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָנוּ שְׂיָמִים אֵלּוּ יָמֵי אֲבָל יִתְהַפְּכוּ לִימֵי שְׁשׁוֹן
וְשִׁמְחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחַ

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד וְשׁוֹם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִף שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת דְּעֵי לְךָ אֲשֶׁר בְּזֵה הָעוֹלָם מְכַרְחִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת בְּכָל הַתְּחוּמִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה סוֹף וְקֵץ לְכָל צְרוּתֵינוּ, וְתַחֲלָה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי בְּאֵמֶת לֹא מִבִּין בְּמָה מְדַבֵּר וְכו', אוֹלֵי תִסְבִּיר לִי יוֹתֵר בְּפִרְטוּיּוֹת.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלֶתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חֲזֵק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנִּיס בּוֹ וְכו' וְכו', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַּח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מָה שְׂבִנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מִחֲמַת חֲסָרוֹן יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסֵר מֵהַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִן וּכְבֹר לֹא יִחָסֵר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

הַעֲקֵר תְּכַנִּיס שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית שְׁלֶךְ, כִּי כֶּף אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו.) אֲשֶׁה בַּעֲלָה מְשֻׁמָּחָה, וְאֲמָרוֹ (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה

בִּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י.) זֶה שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שָׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרַעַט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מוֹסְעֵי כ"ב תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אֲתֶכֶם שֶׁתְּשַׁלְּמוּ בֵּינֵיכֶם וּתְבַקְּשׁוּ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי, וְאַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת אֶת הַכֹּלֵל הַזֶּה, אֲשֶׁר אִישׁ וְאִשָּׁה צְרִיכִים לִהְיוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד לְהַשָּׁנִי, וְלִתַּת תְּשׁוּמַת לֵב אֶחָד לְהַשָּׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, דְּעוּ לָכֶם שְׁזֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם שֶׁבָּא לְשַׁבֵּר אֶת הַבַּיִת, הַזֶּהוּ הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבַדּוֹ פְּלַג גּוֹפָא, חֲצִי גּוֹף, נִמְצָא כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן זֶה גּוֹף שְׁלָם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הֵינּוּ שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחֻד הֵם שְׁלָם, מֵהַ שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֶחָד רוֹצֵה לְהַשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוּלָּת, זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הֵינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע שֶׁהַבַּעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׂאֶחָד יוֹתֵר מֵהַשָּׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, וְהָהוּא פְחוֹת מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחֲזוּ, זֶה כְּבָר נִקְרָא סֵמ"ךְ-מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכְן כָּל מִי שְׂרוּצֵה שְׁלוֹם בַּיִת אֲמַתִּי, צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוֹף אֶחָד, וְכִמוֹ

שְׁאָמַר הַחֶכֶם מְכַל הָאָדָם (קהלת ד') "טובים השנים מן האחד אשר יש להם שָׁכָר טוב בְּעַמְלָם: כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקימו: גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איך יחם", ולכן אם רוצים שלום בית אִמְתִּי, צְרִיף לְהִיּוֹת מְשָׁנֵי הַצְּדָדִים, הן מהבעל והן מהאשה, לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצֵי חֲצֵי שְׂתָפִים שְׁלָמִים, וְתָמִיד יַחֲיוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּרִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נְשׂוּאֵיהֶם.

רְבִנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פ') שְׁעָקַר הַשְּׁלוֹם כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִשְׁתּוּיִם יַחַד, וְלִכֵּן תִּרְאוּ שְׁנֵיכֶם לְבַטֵּל אֶת הַגְּאוּוֹה שְׁלָכֶם, וְתִתְפַּסְּוּ יַחַד, כִּי כָּל חָבֵל אֶתֶם זֶגַג נִפְלָא, וְלָמָּה אֶתֶם צְרִיכִים לְרִיב? אֲדַרְבֵּה תַעֲשׂוּ כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְכֶם שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְתַעֲשׂוּ לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי ברכות פ"ק ט' הלכה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנִּיהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֹת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הַיְנוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מִטוֹת מְסַעֵי כ"ב תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל כֶּף חִזַּק לְהַפִּילוֹ בְּעַצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְּאוֹן וְכוּ', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְכַנְּסִים בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְעִנְיָנו, וְלִכֵּן אֶתְּהַ

מְכַרְח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתֵהִיָּה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבַנֵי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יְשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יְשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְׂמִיחָה, וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמַּחֲיִן וְכִבֵּר לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, כִּי לְדַעְתִּי כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, זֶה רַק מַחְמַת חֶסְרוֹן הַשְׂמִיחָה, אִם תִּמְיֵד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, לֹא יִחְסַר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, כִּי תִהְלֶה לְאֵל יֵשׁ לָךְ בְּמֵה לְשִׂמַח שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לָךְ אִשָּׁה חֲשׁוּבָה כְּזוֹ, וְיִלְדִים חֲמוּדִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מֵהֶם, וְתִמְיֵד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְשִׂתוֹת יוֹתֵר מִשְׂקָה הַמְשַׁכֵּר, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ו) צְרִיךְ לְהִרְחִיק מִשְׂכָּרוֹת, וְלִדְרֹקֶךָ שְׁלֵא לְשִׂתוֹת יוֹתֵר מִיְכָלְתוֹ, כִּדִּי שְׁלֵא יְבוֹא לִיְדֵי שְׂכָרוֹת, כִּי מַעֲט הַשְׂתִּיָּה לְפִי הַצְרִיךְ הוּא טוֹבָה לְהִרְחִיב דַּעְתוֹ וְכוּ', אֲבָל הַשׁוֹתָה יוֹתֵר מִדָּאִי וּמִשְׂתַּכֵּר, אֲזִי אֲדַרְבָּא, מִתְגַּבְרִין תִּקְףָה הַגְּבוּרוֹת, וְנַעֲשֶׂה כַּעֲס וְרָגֵז, וְלַפְעָמִים מִתְגַּבְרִין גְּבוּרוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא, וְיִוֹכַל לְבוֹא לִיְדֵי רַעוֹת וְכוּ' חֵס וְשְׁלוֹם, וְדַע שְׁעַל יְדֵי שְׂכָרוֹת שׁוֹכְחִין כָּל הַמְצוּוֹת וְהַאֲזָהָרוֹת שְׁצוּנָה מִשָּׁה רַבְּנוּ, כִּי מִשָּׁה הוּא מְלַבֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר, וּמִזְכִּיר כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר, שְׁיַעֲשֶׂה הַמְצוּוֹה הַשִּׁיכָּה לְאוֹתוֹ אֵיבָר. כִּי רַמ"ח מְצוּוֹת כְּנֻגַד רַמ"ח אֵיבָרִים וְכוּ', וְעַל יְדֵי הַשְׂכָּרוֹת שׁוֹכְחִים אוֹתָם, בְּבַחֲיִנַת (מִשְׁלֵי ל"א) "פֶּן יִשְׁתֶּה וְיִשְׁכַּח מִחֻקֶּךָ", שְׁעַל יְדֵי הַשְׂתִּיָּה וְהַשְׂכָּרוֹת שׁוֹכְחִים רַמ"ח מְצוּוֹת שֶׁל מִשָּׁה וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רל"ד) שְׁצָרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְסַפֵּר סִפּוּר, וְלִכְּן רְאוּי לָךְ לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַזוֹ וְלוֹמַר עֲלֶיךָ הַתְּפִלָּה מִלְּקוּטֵי תְּפִלוֹת, כְּדִי שִׁיֵּצֵא לָךְ תּוֹעֵלַת מְזֵה.

לֹא כְּדָאֵי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹת, וּמִי שִׁיאֲמִין יְאֲמִין, וּמִי שֶׁלֹּא יְאֲמִין מִמִּילָא לֹא יְאֲמִין, רַק לְשֹׁמֵר מִגְּזוּמָאוֹת לֹא לְהַגְזִים, לְכַתֵּב אֶת הָאֲמֵת כְּמוֹ שֶׁהוּא.

בְּעִנְיַן הַמְּנַהֵל, אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁהוּא הַבַּעַל הַבֵּית שְׁלֶךְ, וְלִכְּן אֲתָה צָרִיךְ לְצִיַּת אוֹתוֹ, כִּי הוּא יוֹדֵעַ מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׁתַּזְכְּפוּ לְבָנוֹת בֵּית עִם כָּל הַשְּׁכֵלּוּלִים, וַיְהִיֶּה לָכֶם גְּדֻלוֹת הַמַּחֲיָן, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּצַפִּיפוֹת וְכוּ', וְשִׁיְהִיֶּה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ תְּתַאַזְרֵי בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת שֶׁאֵין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שָׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מַה שֶׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלַת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי

מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרפג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אם יש לכם אפשרות לבנות צימרים, אין טוב מזה, כי זה מכניס הכנסה

יפה.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש ברוך הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו והוא נמצא ואין בלעדו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכַּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתרפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחְיֶי נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

כָּל כֶּךָ חֶבֶל שְׂאֲתֶם הַתְּחַלְתֶּם לְהִתְוַכַּח יַחַד וְכוּ', כִּי אַתֶּם צְרִיכִים לְזַכֵּר
שְׂמֵאֵשׁ קִטְנָה יְכוֹל לְצַאת מִזֶּה אֵשׁ גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְחֶבֶל מְאֹד שְׂאֲתֶם
זוּג כָּל כֶּךָ אוֹהֲבִים, לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים אֲפִלוּ לְהִתְחַיֵּל לְהִתְוַכַּח, אַתֶּם צְרִיכִים
לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְוִתֵּר אֶחָד לְהִשְׁנִי וְתִזְכְּרוּ אֶת הַכֶּלֶל הַזֶּה, אִישׁ וְאִשָּׁה
צְרִיכִים לְהִיּוֹת וְתִרְנִים אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְלִתֵּת תְּשׁוּמָת לֵב אֶחָד לְהִשְׁנִי, וְזֶה שְׁלֵמוֹת
הַבֵּית, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יֵשׁ אֶהְבָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית, אֲבָל הֶרְגַע שְׂרוּצִים אֶחָד
לְהִשְׁתַּלֵּט עַל הַזּוֹלָת, דְּעוּ לָכֶם שְׂזֵה הַסֵּמ"ך-מ"ם שְׂבָא לְשִׁבֵר אֶת הַבֵּית,
הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ קוֹרָא אִישׁ לְבָדוּ פֶּלַג גּוּפָא, חֲצִי גּוּף, נִמְצָא כְּשֶׁאֲדָם מִתְחַתֵּן זֶה
גּוּף שְׁלָם, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ד) "וְדַבַּק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", הִינּוּ
שְׁנֵיהֶם חֲצִי חֲצִי, וּבִיחַד הֵם שְׁלָם, מַה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאֲחָד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּלֵּט עַל
הַזּוֹלָת, זֶה הַסֵּמ"ך-מ"ם, הִינּוּ שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, אֲנִי יוֹתֵר מִמֶּךָ וְכוּ', וְהֶרְגַע
שְׂהִבְעַל אוֹ הָאִשָּׁה חוֹשְׁבִים שְׂאֲחָד יוֹתֵר מֵהִשְׁנִי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, וְהָהוּא פְּחוֹת
מִמֶּנִּי עִם עֶשֶׂר אַחוּז, זֶה כְּבָר נִקְרָא סֵמ"ך-מ"ם שְׁשִׁים עַל אַרְבָּעִים, וְלִכֵּן כָּל
מִי שְׂרוֹצֵה שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צְרִיךְ לְדַעַת שְׂהָאִישׁ וְהָאִשָּׁה הֵם גּוּף אֶחָד, וְכִמוֹ
שְׂאֲמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (קֶהֶלֶת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאֶחָד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם
שְׂכָר טוֹב בְּעִמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאֶחָד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאֶחָד שְׂיִפּוֹל וְאִין
שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחָם לָהֶם וְלֹאֲחָד אִיךָ יַחֵם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים
שְׁלוֹם בֵּית אֲמָתִי, צְרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהִבְעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לְוִתֵּר

אָחַד לְהַשְׁנִי, וְאִזּוּ הֵם חֲצֵי חֲצֵי שְׁתֵּפִים שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וַיִּצְלִיחוּ בַחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּכְנִסוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְכֶם, וְתַעֲשׂוּ כָל מָה שֶׁבִּיכְלֶתְכֶם שִׁיְהִי בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהַבְנָה הַדְּדִית, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִי בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתָּ י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

תִּשְׁתַּדְּלוּ תַכְּף וּמִיד לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד וְחָבַל שֶׁתִּהְיֶה מָה שֶׁבִּנְיָתִי.

בְּעֵינַי הַשְּׁטַח, כְּדֹאֵי לָכֶם לְכַרֵּר טוֹב טוֹב אִם זֶה לְבִנְיָה, לֹא לְקִנּוּת סֶתֶם וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרָפָה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיְחִיו נֶצַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיְהִי לָכֶם רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותו, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצער היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתרפו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה, ותשמחי את בעלך, ותרוי רב נחת וקדשה מכל יוצאי חלציה, ויהיה לך רק טוב בחיים.

תמיד תשתדלי לחזק ולעודד ולשמח את המשפחה כי אי אפשר לתאר ולשער את הזכות הזו לחזק את אחרים, עד שאמרו חכמינו הקדושים (כתבות

קיא:) טוב המלבין שנים לחברו יותר ממשקו חלב שנאמר (בראשית מ"ט י"ב) "וּלְבָן שָׁנִים מִחֶלֶב" אל תקרי לְבָן שָׁנִים אֶלָּא לְבוֹן שָׁנִים; הינו כְּשֵׁאִשָּׁה מְחִיכָת לְזוּלְתָהּ וּמְקַבְּלָהּ בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת וּמְרָאָה לָהּ אֶת שְׁנֵיהַ הַלְבָּנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מִלֵּתֵת לָהּ לְשִׁתוֹת כּוֹס חֶלֶב, כֹּל כֵּךְ יִקָּר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֶבְרָתָהּ עִם חֵיוֹךְ וְלִהְרֹאוֹת לָהּ אֶת הַשָּׁנִים, כִּי בְּזֶה שֵׁאִשָּׁה תְּמִיד מְחִיכָת יְכוּלִים לְרֹאוֹת בְּתוֹךְ הַפָּנִים שְׁלָהּ אֶת פְּנֵי הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא בֶן הַשְּׂמֵחָה, הַמְּנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל, וּבִפְרָט לְבָנֵי מְשַׁפְּחָתָךְ אֶת צְרִיכָה לְשַׂמַּח אוֹתָם בְּיוֹתֵר.

יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד השמחה יהיה בביתכם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזָה הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֶלֶק א' סִימֵן רפ"ב) שְׁצַרִּיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶפְלוּ רִשָּׁע גָּמוּר, כִּי אִם תַּחֲפֹשׁ וּתְבַקֵּשׁ אֲזִי תִמְצָא שָׂגָם בּוֹ יֵשׁ נִקְדוּת טוֹבוֹת, שְׂזָה הַפְּרוּשׁ (תְּהִלִּים ל"ז) "וְעוֹד מַעֲט וְאִין רִשָּׁע וְהַתְּבוּנָתָ עַל מְקוּמוֹ וְאִינְנוּ", הֵינּוּ שֶׁהַפְּסוּק מְזַהֵר לְחַפֵּשׁ אֶצְל כָּל אַחַד אֶפְלוּ רִשָּׁע גָּמוּר עוֹד מַעֲט טוֹב, וּבְדוּדֵי אֵי תִמְצָא אֶת הַטוֹב אֶצְלוֹ, כִּי כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ טוֹב, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ג"ז.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפֶלַח הָרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאִי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שְׂבָךְ מְלֵאִים מְצוֹת כְּרֵמוֹן; וְעַל יְדֵי שֵׁאֲתָהּ מוֹצֵא בּוֹ טוֹב, וְהַתְּבוּנָתָ עַל מְקוּמוֹ וְאִינְנוּ, כִּי הוּא כָּבֵד אָדָם אַחַר לְגִמְרֵי, וְהַזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת בְּדַרְךָ זֶה לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ זְכוּת עַל כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל, וְזֶה הִיָּה הִיסוּד הִיסוּדוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר מוֹהֲרָנ"ת ז"ל אִם הֵינּוּ הוֹלְכִים עַל דַּרְךָ זֶה, הֵינּוּ יְכוּלִים לְהַחֲזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְמוֹטָב, וְהַתְּחִיל אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים "לְקוּטֵי הַלְכוּת" עִם הַמֵּאמֶר הַזֶּה, שְׁצַרִּיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצָּא

את הטוב שיש בכל אחד ואחד, וכן בעצמו, וזה יהיה כל הענין של משיח צדקנו, לחפש ולבקש את הטוב שיש בכל אחד ואחד, ועל ידי זה יחזיר את כלם בתשובה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן ל"ו) לא ניחא להקדוש ברוך הוא שיהיו דנים את ישראל לכף חוב; הרי שלך לפניך שצריכים רק לבקש ולחפש את הטוב שיש בכל בר ישראל.

עם כל זאת גלה לנו רבנו ז"ל (ספר המדות אות מריבה סימן פ"ח) אין מלמדין זכות על המסית; הינו אחד שמסית ומדיח נגד הקדוש ברוך הוא ונגד כל הקדוש לעם ישראל, על האדם הזה אסור ללמד זכות, כי זה הכי גרוע שרק יכול להיות, וכמו שכתוב (דברים י"ז) "כי יסיתך אחיך וגו'", "לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינוך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו", הרי שלך לפניך שמסית ומדיח אדם נגד הקדוש ברוך הוא, הוא הכי גרוע, ומורידין אותו ולא מעלין.

וההפך הוא, רשע גמור הוא מסכן תפס אותו יצרו ועובר עברות חמורות וכו', כי יצרו מתגבר עליו, ולכן אמר רבנו ז"ל תחפש ותבקש אצלו נקדות טובות, ועל ידי זה יחזר בתשובה שלמה, מה שאין בן מסית ומדיח נגד הקדוש ברוך הוא, על זה אין שום למוד זכות, כי הוא יודע את רבונו ומתכונן למרד בו, ולכן אסור ללמד עליו זכות, וצריכים להתרחק ממנו בתכלית הרחוק, ולהבדל ממנו לגמרי.

הקדוש ברוך הוא ירחיקנו מכל אלו המסיתים ומדיחים נגד הקדוש ברוך הוא, ונגד תורתו הקדושה, ונגד כל הקדוש לעם ישראל, יאבדו הם וכיוצא בהם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תַּמוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעְתִּי אַתָּה בֶּן צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מֵאֲבִיךָ וְכו', כִּי כְבוֹד אָב וְאִם הוּא מֵהַחֲמוּרָה שֶׁבְּחַמּוּרוֹת, עַד כִּדֵּי כֶּךָ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שֶׁיִּכְבֵּד אָב וְאִם; וְאֲמָרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּרָה שֶׁבְּחַמּוּרוֹת כִּבֵּד אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֲמָרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְנָן שְׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתֵּי בִינֵיהֶם וְכַבְדוּנֵי; רוֹאִים מְזָה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזָה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזָה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׁלֹא רְצִיתָ לְבִישׁ אֶת אֲבִיךָ וְלַצְעֵרוֹ, אֲלֵא יֵצֵא כְּפִי שֶׁיֵּצֵא וְכו', אֲבָל אֲבִיךָ הִיָּה לוֹ צֵעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ מְזָה, וְגַם בְּזִיווּנוֹת וְכו', כִּי עֲזַב אֶת הַבְּרִית בְּשִׁבִיל זָה, וְלִכֵּן לְדַעְתִּי תִּבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה בְּחֻכְמָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְתִפְסִים אוֹתוֹ שֶׁזָּה לֹא הִיָּה בְּכוּנָה וְכו', כִּי הָעוֹזֵן לַצְעֵר אָבָא וְאִמָּא מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וּמְכַל שְׁכָן מִי שֶׁמְבַזָּה אוֹתָם אֶפְלוּ בְּלָבוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמְב"ם (פְּרָק ה' מֵהַלְכוֹת מִמְרִים סִימָן ט"ו) כָּל הַמְּבַזָּה אָבִיו אוֹ אִמוֹ אֶפְלוּ בְּדַבְרֵים וְאֶפְלוּ בְּרַמְיָזָה הֲרִי זָה אַרְוֵר מְפִי הַגְּבוּרָה, שְׁנֵאָמַר (דְּבָרִים כ"ז ט"ז) "אַרְוֵר מִקְלָה אָבִיו וְאִמוֹ", וְהֲרִי הוּא אוֹמֵר (מִשְׁלֵי ל' י"ז) "עֵינַי תִּלְעַג לְאָב וְתִבְזוּ לִיקָהָת אִם" וְגו', וַיֵּשׁ לְבֵית דִּין לְהַכּוֹת עַל זָה מִכַּת מְרֵדוֹת וְלַעֲנֹשׁ כְּפִי מֵה שִׁירָאוּ; וּמוֹכָא (סֵפֶר חֲרָדִים פְּרָק ט' סִימָן ל"ה) שְׁאֶפְלוּ אִם מְבַזָּה אוֹתָם בְּלָבוֹ בְּלָבָה, הֲרִי הוּא בְּכֻלָּל אַרְוֵר זָה, עֵינַי שָׁם, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבִּידֶךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה.

הַעֲקָר תִּשְׁמַר מְאֹד עַל הַכְּבוֹד שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ, וְתַחֲזֹק וְתִאֲמָץ וְתִשְׁמַח אוֹתָהּ, כִּי אִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֶׁל זּוּג שֶׁמְכַבְּדִים וּמִיִּקְרִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וַיֵּשׁ בִּינֵיהֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית, שֶׁזָּה גוֹרֵם יַחּוּד בְּשָׁמַיִם, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בִּינֵיהֶן, וְאֲמָרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת פְּרָק ט' הִלְכָה ח')

אִי אֶפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשֶׁר לְשִׁנְיָהּ
 בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בִּינֵיהֶם
 שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י) זֶה שְׁמוֹ
 שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת,
 זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

וְלָכֵן אִם זֶה הָיָה מִצַּד אֲשֶׁתָּךְ, אֵל תַּעֲרַב אוֹתָהּ חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אַתָּה צָרִיךְ
 מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אֲשֶׁתָּךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
 הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרַפֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תַּמוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי הַחֲסִימָה שֶׁלְךָ זֶה מִפְּנֵי הַשֵּׁם שֶׁלְךָ, כִּי אֵין לְךָ שֵׁם בְּכֻלּוֹ, כִּי
 הַשֵּׁם הַזֶּה זֶה לֹא שֵׁם, אֵין לָזֶה שׁוֹם מִשְׁמַעוֹת, וְלָכֵן מֵאַחַר שְׂאֵין לְךָ שֵׁם זֶה
 מֵה שְׁמַעֲכָב אֶת מְצִיאַת הַזּוּוּג שֶׁלְךָ, וְלָכֵן תִּרְאִי לְהוֹסִיף שֵׁם, וְהַשֵּׁם שִׁיְהִיָּה
 שֵׁם תַּנְ"כִי עַל שֵׁם הָאֲמָהוּת, אוֹ עַל שֵׁם הַנְּבִיאוֹת, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין
 לְךָ אֶת בֶּן זִוְגָךְ, וְתִזְכְּרִי לְבָנוֹת בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתִהִי הִכִּי מְאַשְׁרַת בְּחַיִּיךָ.

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר אֵיזָה שֵׁם נוֹתָנִים לְהִילָדִים, לֹא כְמוֹ שֶׁנֶּהוּג
 הַיּוֹם שְׁנוֹתָנִים שֵׁם בְּדוּי מֵהָאֲצָבַע, שְׂאֵין לָהֶם שׁוֹם מִשְׁמַעוֹת, וְאַחַר כֵּן
 הִילָדִים סוֹבְלִים מִזֶּה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַצִּיטֵי אוֹתִי וְתִרְאֵי שְׂתַכַּף וּמִיד יִתְגַּלֶּה לְךָ בֶּן
 דוּגָף בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזֵּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרָצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת שָׁלֵם עִם עֲצָמוֹ, וְאִז כִּשְׁשָׁלֵם עִם עֲצָמוֹ, אֵף אֶחָד
 לֹא יִכּוֹל לְהִזְיֵז אוֹתוֹ, וְזֶה שֵׁיךְ בְּכָל דְּבַר, לְדַגְמָא עֲבוּדָה אוּ עֶסֶק אָדָם צָרִיךְ
 לְהִתְעַסֵּק בְּעֶסֶק שֶׁהוּא אוֹהֵב, וְלֹא לְקַחַת דְּבַר שִׁיתְחַרֵּט אַחַר כֶּף וְכוּ', כִּי אִין
 לְדַבֵּר סוּף, פֻּעַם יִרְצֶה עֶסֶק זֶה פֻּעַם יִרְצֶה עֶסֶק אַחֵר, וְכֵן בְּכָל פֻּעַם יִחְלִיף
 עֶסְקִים, כִּי הוּא לֹא שָׁלֵם עִם עֲצָמוֹ וְכוּ'.

אוֹתוֹ דְּבַר הוּא בְּרוּחָנִיּוֹת, אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת חֲזָק בְּעֲצָמוֹ לִידַע מַה הוּא
 רוּצָה, אִם הוּא רוּצֶה לְסִים אֶת כָּל הַתַּנְיָף, אוּ אֶת כָּל שִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה,
 אוּ אֶת כָּל הַשִּׁס, אוּ אֶת כָּל ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עֲרוּף, הוּא צָרִיךְ לִהְיוֹת עֶקְשָׁן
 גְּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, אֲלֵא הוּא יִלְמַד כָּל
 יוֹם וְיוֹם כְּסִדְרָן בְּעֶקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה, וְעַד שֶׁלֹּא יִסִּים הוּא לֹא יִנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ,
 וְאִפְלוּ שִׁיקַח כְּמָה וְכְמָה שְׁנַיִם הוּא צָרִיךְ לְדַעַת שִׁישׁ לִי יַעוּד בְּחַיִּים וְאִנִּי
 צָרִיךְ לְמַמַּשׁ אֶת זֶה, וּבְכָבֶר סִפֵּר רַבְנּוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קט"ו) שֶׁהָיָה
 לוֹ הַתַּחֲזָקוֹת גְּדוֹל בְּעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא הִנִּיחַ עֲצָמוֹ לְבַלְבֵּל כָּלָל. וְדַרְכּוֹ
 הָיָה שֶׁהָיָה בּוֹרֵר לוֹ אִיזְהוֹ דְרָף יִשְׂרָה אִיךְ לְהִתְנַהֵג בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 וְהִתְחִיל לְהִתְנַהֵג בְּאֵלּוֹ הַהִנְהָגוֹת וּבְאוֹתוֹ הַדְרָף, שֶׁבָחַר לוֹ. וְהָיָה מִתְנַהֵג בְּאֵלּוֹ
 הַהִנְהָגוֹת אִיזְהוֹ זְמַן, וְכָל מַה שֶׁהָיוּ בָּאִים עָלָיו מִחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת לְבַלְבֵּלוֹ
 מִהִנְהָגָה זֹאת וְלִהְתַּנַּהֵג בְּדְרָף אַחֵר, לֹא הָיָה שׁוֹמֵעַ לְאֵלּוֹ הַמִּחְשָׁבוֹת כָּלָל,
 וְהָיָה דוֹחָה אֶת אֵלּוֹ הַמִּחְשָׁבוֹת מִדַּעְתּוֹ, וְלֹא הִנִּיחָם לְהַכְנִס בְּדַעְתּוֹ כָּלָל.

רק הִיָּה חֲזַק וְאִמִּיץ בְּדַעְתּוֹ מְאֹד, וְהָיָה הוֹלֵךְ וּמִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ שֶׁבָחָר לוֹ אֵיזָה זְמַן. אֵף אַחַר כֵּךְ בְּהִמְשָׁךְ הַזְמַן, אַחַר כַּמָּה שָׁבוּעוֹת, חִזַּר וּבָא עַל דַּעְתּוֹ אֵיזָה מִחֻשְׁבוֹת, שֶׁצָּרִיף לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אַחֵר, וְאִז אַחַר שֶׁכָּבַר עִבְר זְמַן אַרְךָ, אִז יֵשֵׁב עֲצָמוּ וּבָחַר לוֹ אֵיזָה דֶּרֶךְ וְסִדֵּר אַחֵר, כִּפִּי שֶׁהָיָה נִרְאָה לוֹ אִז. אָבֵל לֹא הִנִּיחַ עֲצָמוּ לְבַלְבֵּל בְּכָל פַּעַם מִעֲבוּדָה לְעֲבוּדָה וּמִדֶּרֶךְ זֶה לְדֶרֶךְ אַחֵר, רַק הָיָה חֲזַק לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ אַחָד זְמַן גָּדוֹל; וְזֶה סוּד הַהֲצִלְחָה שֶׁל אָדָם, שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי וְהוּא יוֹדֵעַ מַה הוּא רוֹצֵה מִעֲצָמוֹ הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְלִכֵּן אֵף אַחָד לֹא יִכּוֹל לְהַפִּילוֹ וּלְבַלְבְּלוֹ.

חֲזַק וְאִמִּץ גַּם אֶתָּה בְּדֶרֶךְ זֶה, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוּנִינּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם תִּהְיֶה עֲקָשָׁן שֶׁגַּם אֶתָּה יִכּוֹל, אִזִּי תִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לָזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גִּתְרָצָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

דְּעִי לָךְ אֲשֶׁר עַל כָּל דְּבָר יֵשׁ תְּשׁוּבָה, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְחִזּוֹר בְּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה חֲרָטָה עַל הָעֵבֶר וּקְבֻלָּה עַל הַהֶבֶא שְׁלֵא לַעֲשׂוֹת יוֹתֵר דְּבָר כְּזֶה, וְלִהְיִתּוּדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא יִמְחַל לָךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמְב"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל מִצְוֹת שֶׁבִּתְרוּרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עִבְר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזִדּוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כִּשִׁיעֲשֵׂה תְשׁוּבָה וְיֵשׁוּב מִחֻטָּאוֹ חַיִּב לְהִתּוּדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשֶׂוּ וְגו'" וְהִתּוּדוֹ אֶת חֻטְאֲתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְבָרִים וְדוּי זֶה מִצְוֹת עֲשֵׂה כִּי צִדַּד מִתּוֹדִין אוֹמֵר אֲנִי הַשֵּׁם חֻטְאֲתִי עוֹיִתִי פִּשְׁעֲתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כָךְ וְכָךְ וְהָרִי נַחֲמֵתִי וּבּוֹשֵׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וּלְעוֹלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדְבָר זֶה וְזֶה עֲקָרוֹ שֶׁל

ודוי וְכָל הַמְרֻבָּה לְהַתְּוֹדוֹת וּמֵאֲרִיךְ בְּעֵינַיִן זֶה הָרִי זֶה מְשַׁבֵּחַ; וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׂאֵת מִתְחַרְטֵת, רְאֵי לְהַתְּוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְשָׁב וּמְחוּל לָךְ, וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְהַתְּבַלְּבֵל יוֹתֵר מִזֶּה, וְזֶה עָקֵר הַתְּשׁוּבָה שֶׁמֵּאֲד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַצֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ שְׂאֵת מְמַרְמֶרֶת תְּמִיד וְכוּ', וְחִסֵּר לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצִמִי וְכוּ', וְכָל דְּבָר קֶטָן מִבְּלִבְלֵל אוֹתָךְ וְכוּ', וְאֵת נִמְצָאת תְּמִיד בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְיוֹת וּבְדִכְאוֹן פְּנִימִי וְכוּ', וְלִכֵּן תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה זֶה הַהַצְּלָחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׁמַּח תְּמִיד עַל יָדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלִכֵּן אִם אֵת רוּצָה לְהַצְּלִיחַ בְּחַיִּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלִי עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה מְאֹד מְאֹד קָשֶׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה מְרַב הַבְּלִבּוּלִים שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאִי שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים, וְתִרְגְּלִי אֶת עֲצֻמְךָ לְשִׁמְעַת הַרְּבָה קִלְטוֹת שֶׁל שִׁמְחָה, שֶׁזֶה יִגְבִּיהַ אֶת רוּחְךָ, וְעַל יָדֵי שִׁמְחָה אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מִתְרַחֵב הַדַּעַת וְהַמַּח וְכוּ', וְכֵן תּוֹכְלִי לְעֵין בְּסִפְרֵי צְדִיקִים וְלְהַתְחַזֵּק, כִּי בְּאֵמַת הַצְּדִיקִים מְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשִׁמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְצְרִיכִים זְכוּת מְאֹד גְּדוּלָה לְהַבִּין אֶת דְּבָרֵיהֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁתְּרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת, וְתִהְיֶה תְּמִיד שִׁמְחָה וְעֲלִיזָה.

בְּעֵינַי הַשֵּׁם, בְּוֹדָאֵי זֶה לֹא שֵׁם בְּכֻלּוֹ, וְלִכֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׂבִיכְלִתְךָ לְהוֹסִיף שֵׁם תַּנְ"כִי עַל הַשֵּׁם שְׁלֹךְ, כְּדֵי שִׁישְׁתַּנֶּה מְזֻלְךָ לְטוֹבָה, וְאֵל תִּקְחֵי אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי כָּל הַסֶּבֶל שְׂסוּבְלִים, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂאִין לֹא שֵׁם, וְלִצְעֲרֵנּוּ הֶרֶב חֲדָשִׁים מִקְרוֹב בְּאוֹ לְתַת שְׂמוֹת בְּדוּיִים מִהֶאֱצָבֵעַ, כְּדֵי לְעַקֵּר אֶת הַנִּשְׁמָה מִשְׂרֻשָּׁה וְכוּ', נּוֹתְנִים שְׂמוֹת עַל דּוּמָם וְעַל צוּמַח וְכוּ', וְאֵת צְרִיכָה לְדַעַת אֲשֶׁר הַשֵּׁם שֶׁל הָאָדָם יֵשׁ מִשְׂמַעוֹת רוּחָנִי כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב') "וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לֹא הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׂמוֹ" כִּי הַשֵּׁם הוּא הַנִּפְשׁ, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר לֹא לְתַת שְׂמוֹת בְּדוּיִים לְהִילָדִים שְׂאִין לְזֶה שׁוּם עֲרָךְ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַצָּג.

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּסַבִּירִי לְבִנְךָ שֶׁהַסֶּבֶה שְׂאֵנִי אוֹסֵר בִּיבְנָאֵל לְהִילָדִים עִם אוֹפְנִים, כִּי יֵשׁ שְׂמָה הַמּוֹן עֲלִיּוֹת וִירִידוֹת בְּכַבִּישִׁים, וְלִפְנֵי הַרְבֵּה שָׁנִים קָרָה אֶסוֹן נוֹרָא שְׂבָאוּ מִשְׂפַחַת אוֹרְחִים בְּקִיץ, וְהִבֵּן שְׁלֵהֶם נִסַּע עִם אוֹפְנִים, וְנִכְנַס בְּתוֹךְ מִשְׂאִית וְהָרַג אוֹתוֹ עַל הַמְּקוֹם רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאוֹפְנִים זֶה דְּבַר מְסָכֵן מְאֹד, וּבִפְרֻט בִּיבְנָאֵל שֶׁהַכַּבִּישִׁים יֵשׁ יִרִידוֹת חֲדָים מְאֹד, שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְעַצֵּר אֶת הָאוֹפְנִים, וְלֹא פַעַם אַחַת הִתְהַפֵּךְ יֶלֶד וְהִזִּיק אֶת עַצְמוֹ, וְזֶה כָּל הַסֶּבֶה, וְחִכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (חֲלִיץ י) חֲמִירָא סַפְנָתָא מְאִיסוּרָא; וְלִכֵּן אֲנִי מֵיַעֵץ לְבֵן שְׁלֹךְ שְׁלֹא כְּדֵי שִׁיְהִיָּה לֹא אוֹפְנִים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אֶת הַיְלָדִים שְׁלָךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרַצֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֵּאֱמִין לִי שְׁלֵא חָסַר שְׂדוּכִים, אֲלֵא הִבְעִיָּה שְׁלָךְ וְשָׁל כָּל הַרוּקִים שֶׁהֵם
בְּרַנִּים, וְזֶה מֵה שֶׁמַּעֲכָב לָהֶם אֶת הַשְּׂדוּכִים, בְּיָדָי הַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית,
וְאָדָם צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם שִׁיחוּס וִירְחֻם עָלָיו שִׁיזְכָּה
לְמַצָּא אֶת בַּת זִוְגוֹ, וְיִהְיֶה רְגִיל בַּתְּפִלָּה זוֹ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמֵּל עָלֵי וְזַכְּנֵי לְמַצָּא אֶת בַּת זִוְגִי, וְאַתָּה בְּעֶצְמְךָ
יֹדֵעַ שְׁאֵנִי מוֹכֵן כְּכֹר לְהִתְחַתֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אִךְ מִפְּנֵי מַעֲשֵׂי
הַמְּגַנְיִם וְהָרַעִים שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, נִחְקַע מְצִיאת זִוְגִי, וְאֵנִי נִמְצָא בְּצַעַר
גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אַתָּה גְּלִיתָ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים כָּל הַשְּׂרוּי בְּלֵא אִשָּׁה שְׂרוּי
בְּלֵא שְׂמֻחָה, וּבְלֵא תוֹרָה, וּבְלֵא חוּמָה, וּבְלֵא שְׂמִירָה, וְלָכֵן הִנְנִי מִתְחַרֵּט עַל
כָּל עֲוֹנוֹתַי שֶׁעָשִׂיתִי עַד עַכְשָׁו, וְאֵנִי מְקַבֵּל עַל עֲצָמִי לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
וְגִלְתִּי לָנוּ עַל יְדֵי הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי (תְּקוּנֵי זֵהר תְּקוּנֵי י"ד) עִם כָּל
דָּא דְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, חֹזֵר וְיִהְיֶיבְנָא לֵיהּ בַּת זִוְגִיָּה, וְהִנְנִי שׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
וְלָכֵן תְּזַמֵּין לִי אֶת בַּת זִוְגִי, וְאַזְכָּה לְהַקִּים בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת וְלִזְכֹּר מֵה שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּיָמֹת סג).
נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אַתָּה צָרִיךְ לְרַדַּת מְדַרְגָּה וְאִז תִּמְצָא אֶת הַזִּוּג שְׁלָךְ,
כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל בַּחֹר הוּא גְּאוּתָן וְכו', וְלֹא מִתְאִים לוֹ לְקַחַת אֶת זוֹ אוֹ אֶת זוֹ
וְכו', אֵנִי הִכִּי חָכֵם וְהִכִּי יָפֵה וְכו', אֶקַּח אֶת זוֹ? אוֹ אֵנִי הִכִּי חָכֵם וְהִכִּי יָפֵה

וְהִכִּי מִשְׁכָּל וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהוּא מִסְתּוֹכֵב וּמְחַפֵּשׁ אֶת הַבַּת זֶה שֶׁלּוֹ כִּפִּי הַדְּמִיּוֹן שֶׁנִּכְנָס בּוֹ כְּאִלוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה הוּא? וְהוּא רוֹצֵה שְׂיִכּוּא אֲלֵיו וְזוּג מִשְׁהוּ שְׁעֵדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֵּשׁ וְכוּ', וּמִסְתּוֹכֵב וְיוֹצֵא לְפִגְיֹשׁוֹת פֶּן וְאוֹלֵי אֲמָצָא אֶת בְּחִירַת לְכִבִּי שְׂתִבּוּא אֲלֵי עַל סוּס לְכֵן עִם שְׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבִשְׂבִיל זֶה הַבְּחֹר מְחַפֵּה עַד שְׂיִוְלָד זֶה כְּזֶה, וּבֵין כֶּף הוּא לֹא קוֹלֵט שֶׁהַזְּמַן לֹא מְחַפֵּה, כְּמֵאמֶר הַחֲכָם "הַזְּהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שְׂתוֹפֵס אֶת עֲצָמוֹ רוֹאֵה שֶׁהוּא כֹּבֵר בְּגִיל שְׁלֹשִׁים, מָה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְכֻמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תֵּרַד מְדֻרְגָה וְאֵל תַּחְזִיק מִעֲצָמְךָ כֹּל כֶּף גְּדוּל וְכוּ', וְאֵז תִּמְצָא בְּקִלּוֹת בַּת זֶה מַה שְׂיִתְאִים לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרֻצָּה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

כְּשָׁחַל ו' תְּמוּזַת בְּעָרֵב שַׁבַּת קִדְשׁ פְּרֻשַׁת חֻקַּת, אֲזִי יֵשׁ שְׂמֵתְעֵנִים אָז, כִּי הַנּוֹצְרִים שָׂרְפוּ קְרוֹנוֹת שְׁלָמִים עִם סְפָרֵי קִדְשׁ, וּבְפָרֵט שְׂאֲסֵפוֹ אֶת כָּל הַשָּׁסִים וְשָׂרְפוֹ אֶת זֶה, וְכָתַב בְּסִפְרוֹ (אֲלֵיהֶוּ רַבָּה אֲרַח חַיִּים סִימָן תִּק"פ סְעִיף ח') הַתּוֹרָה שֶׁנִּשְׂרְפָה וְכוּ'. רְאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְבָכוֹת עַל שְׂרַפַּת הַתּוֹרָה שֶׁמִּכָּח זֶה נִמְסְרָה לְקַלְפוֹת (כְּתָבִים), וּבִתְנֵי אִימָן נ"ח בְּחֻמְשַׁת אֲלָפִים וְאַרְבַּע בִּשְׁשֵׁי פְרֻשַׁת חֻקַּת נִהְגוּ יְחִידִים לְהַתְעַנּוֹת שֶׁנִּשְׂרְפוּ עֲשָׂרִים קְרוֹנוֹת מְלֵאִים סְפָרִים בְּצָרְפַת וְלֹא קָבְעוּ אוֹתוֹ בִּימֵי חֲדָשׁ מִפְּנֵי שְׂמֵתוֹךְ שְׂאִילַת חִלוּם נוֹדֵעַ לָהֶם שְׂיִוֵם הַפְּרָשָׁה גּוֹרֵם זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה מִתְרַגְּמִינָן דָּא גְזַרְתָּ אֲוִרְיָתָא, וְכָתַב מְגִן

אֲבָרְהָם גַּם בְּשָׁנַת ת"ח נִחְרְבוּ שְׁנֵי קְהֵלוֹת גְּדוֹלוֹת בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם; עַיִן שָׁם, וְלִכְּן יוֹם זֶה הוּא יוֹם צִעוּר, וַיֵּשׁ שְׁמֵתֵעָנִים, אָבֵל אֵינן קַפִּידָה לְנִסְעַ בְּדַרְכֵים.

וְצָרִיף שֶׁתִּדַע שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (וַיּוֹשְׁלֵמִי בְּרִכוֹת פָּרָק ד' הַלְכָה ד') כָּל הַדַּרְכִים בְּחִזְקַת סִפְנָה; וְלִכְּן קָדָם שִׁיּוּצָאִים לְנִסְעַ לְדַרְךָ, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ד) צָרִיכִים לְתַת צְדָקָה, וְכֵן לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁישְׁמֹר אוֹתוֹ מִכָּל רַע, וּמִכָּל פְּגַע, וּמִכָּל מִשְׁחִית וְכוּ' וְכוּ', וְנִכּוֹן מְאֹד כְּשֶׁאָדָם יוֹצֵא מִפְּתַח בֵּיתוֹ שִׁישְׁמֵם אֶת יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה, וַיִּבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי יוֹצֵא עִכְשָׁו מִפְּתַח בֵּיתִי, תַּחֲזִירֵנִי בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְשִׁמְרֵ עָלֵי בְּכָל הַדַּרְךָ, וְכִשְׁחֻזָּר בְּשָׁלוֹם לְבֵיתוֹ רְאוּי לוֹ לֹאמַר רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי נוֹתֵן לָךְ תּוֹדָה שֶׁהַחֲזוּרְתָנִי לְבֵיתִי בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְשִׁמְרָתְ עָלֵי, זֶה לּוֹקַח רַק כְּמָה שְׁנִיּוֹת, אָבֵל תְּפִלָּה שְׁמֵתִפְלְלִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרָצוֹ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שָׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵתָה צָרִיף לְדַעַת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קמ"א) כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית הוּא בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים שְׁבִיּוֹתֵר מְלוּיִם אוֹתוֹ אַחַר מִיתָתוֹ, וְגַם בְּחַיָּיו הַקְּלָפוֹת מִתְּלַבְּשִׁים בְּבִנְי אָדָם שְׁמוֹנְעִים אוֹתוֹ מִלְּהַתְקַרֵּב אֵל הַצְּדִיק הָאֵמֵת שֶׁהוּא יָכוֹל לְתַקֵּן אוֹתוֹ, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ הַמִּדּוֹת אוֹת נֶאֱוָף סִימָן כ"ו) עַל יְדֵי הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה, בּוֹרֵא קְלָפוֹת הַמִּתְּלַבְּשִׁים בְּבִנְי אָדָם מִתְּנַגְדִים וְחוֹלְקִים עָלָיו, וְעוֹשִׂין לוֹ יִסּוּרִין; וְהֵם הֵם הַמוֹנְעִים אוֹתוֹ מִלְּהַתְקַרֵּב אֵל הַצְּדִיק הָאֵמֵת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ב) כְּשֶׁבָא נִשְׁמָה קְדוּשָׁה לְעוֹלָם עִם הָעֲנָפִים הַשְּׂיִכִים לָהּ, אֲזִי הַקְּלָפָה מְסַבֶּכֶת אוֹתָהּ. רַק נִשְׁאָר פְּתַח נֶגֶד אֲמוּנָה, שֶׁכִּנְגַד הָאֲמוּנָה הַפְּתַח פְּתוּחַ. וּמִחֲמַת פָּגַם הָעֲנָפִים חֵס

ושלום, משליכין אותם משם, דהינו שמשליכין אותם מן האמונה. ואזי אין יכולין להכנס, דהינו להתקרב אל שרשם, שהוא הנשמה, [הינו הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד שיכול לתקן את כלל נשמות ישראל, רק מחמת הפגמים של בני אדם שהם באמת ענפים השיכים להצדיק הזה, על ידי זה הקלפות מתגברים ומסבבים את האדם מאד, והעקר שמפילים אותו מאמונה ומאמונת חכמים], והנה סתימת הפתח, דהינו האמונה, על ידי פגם הענפים, הוא רק לפי שעה, ואחר כך נפתח הפתח כבתחלה. הינו שבעת שצריכין להשליך לחוץ את מי שאין ראוי להתקרב, אזי הקלפה המסבבת אותם, עם כל זאת שיש בה פתח כנגד אמונה, היא מתגברת ומתקרבת ומתפשטת גם על הפתח, ואזי אין יכול להכנס. ותכף אחר כך, חוזר הפתח ונפתח כבתחלה. וכשיש חס ושלום, רבוי פגמים הרבה, שעל ידי זה יש כח להקלפה להתפשט על הפתח לבלי להניח להכנס אליו, אזי מתיראין וחוששין שלא יסתם הפתח לגמרי חס ושלום, על ידי התגברות הקלפה המסבבת אותה. ואזי מעמידין שם בפתח ירא שמים, שהוא בעצמו עומד לשמר שלא יכנסו שם, [שזה מה שרואים הרבה פעמים ראש ישיבה ומשיגת וכו', מונעים מלהתקרב אל רבנו ז"ל, אף שהוא ירא שמים, כי שמים אותו לשמר על הפתח], ואף על פי כן הוא תועלת נגד הקלפה המסבבת את הצדיק, שאי אפשר לה להתקרב ולהתפשט על הפתח, מחמת הירא שמים שעומד שם. ועל ידי מסירת נפש, דהינו שמוסר נפשו בשביל לנסע ולהתקרב להצדיק, על ידי זה אפשר לדבק עצמו אליו; ולכן אתה צריך למסור את נפשך פשוטו כמשמעו לא לברח מרבנו ז"ל בשום פנים ואפן, ורב רבם של אנשי שלומנו שזכו להתקרב אל רבנו ז"ל, עברו את המניעות והעכובים והבלבולים האלו, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ה) שקל מי שיש לו יגיעות וטרחות יותר בתחלת ההתקרבות להשם יתברך, דהינו שיש לו מניעות רבות וגדולות, כגון מאביו ואשתו וחותנו או משאר בני אדם שמונעים ומעכבים אותו מאד, ומניעות מחמת מומן ושאר מניעות ועכובים ובלבולים, שמשתטחים לפניו ומונעים אותו מאד, והוא צריך להתיגע ולטרח מאד לשברם, כל אלו היגיעות והטרחות שיש לו בתחלת ההתקרבות, הם טובה גדולה להאדם, כי על ידי זה זוכה אחר כך לקבל הרבה קדשה וטהרה, כי על ידי היגיעות

שְׁבַתְחֻלָּה נַעֲשֶׂה הַכְּלִי, וְכָל מַה שְׁיֵשׁ לוֹ יוֹתֵר יִגְיַעוֹת וּטְרָחוֹת וְכוּ', יֵשׁ לוֹ כְּלִי גָדוֹל בְּיוֹתֵר לְקַבֵּל אַחַר כֶּךָ בְּתוֹכוֹ שְׁפַע קִדְשָׁה וְטְהָרָה לְהִתְקַרֵּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ; עַיִן שָׁם.

וְלִכְּנָן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם דְּבָר, אִף שְׁזֵה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִסְבִּיר לְךָ מַה שְׁאֲנִי סְבַלְתִּי עַד שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל, הִיָּה לִי צָרוֹת וַיְסוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים הִרְבֵּה מְאֹד, וְהַעִיפוּ אוֹתִי מִהִישִׁיבָה וְכוּ', וְרָדְפוּ אוֹתִי עַד חֲרָמָה וְכוּ', וְגַם קְבַלְתִּי מִכּוֹת עַל זֶה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עֲמַדְתִּי חֲזַק מְאֹד וְלֹא נִכְנַעְתִּי בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, וּמֵאֲזוּ וְעַד עַתָּה יֵשׁ עָלַי מַחְלָקֶת גְּדוּלָּה מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי לֹא מִתְפַּעֵל מֵאִף אַחַד, וּבִשְׂבִיל זֶה הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם לִי חֲזָרָה לְטַעַם טַעַם אֹר הַגְּנוּז שֶׁהוּא אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְעַל כֵּן רְאֵה גַם אֶתָּה לֹא לְהִתְפַּעֵל מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִרְגִּישׁ אֶת הַנְּעִימוֹת שְׁיֵשׁ בְּהִתְקַרְבוֹת לְרַבְּנֵנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְרֻצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קְבַלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁעַקֵּר הַתְּכַלִּית בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא רַק לְהַכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵינּוּ לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשָׁבָה אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זֹו תְּמִיד תִּלְכִּי, וְזֶה יִטְהַר אוֹתְךָ מִהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוֹל מִכָּל רַע, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַחַ מַחְשָׁבָה תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדוֹ יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וּמְצִירַת לְפָנֶיהָ אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהִיא נִמְצָאֵת בְּתוֹךְ הָאוֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תַּעֲנוּג כַּתְּעוּנוֹג הַזֶּה,

ועל ידי זה מרגילים את עצמם לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו בתמימות ובכפשיטות גמור, ואז כבר מתבטלת כל הדרכים וכל השיטות וכל ההשקפות וכל הדמיונות וכו', שרק יש בעולם, ואת צריכה לדעת שזה סוד חסידות ברסלב, לא לרצות שום רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, ולהרגיש את כל בר ישראל, ולהתחבר אליו וכו', כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן שנ"ט) איתא במדרש (בראשית רבה פרשה ל"ד סימן כ"א) על פסוק (יחזקאל ל"ו כ"ו) "ונתתי לכם לב בשר", אל תקרי בשר אלא בסה, שיהיה כל אחד בוסר בחלק של חברו, לב בסר אותיות ברסלב, הינו שכל הצרות שעם ישראל סובלים מפני שיש לנו לב האבן, שאחד לא מבין את השני, ולא מענין להבין את השני, כמו שתי אבנים וכו', וזה מה שאומר הנביא (שם) "והסרתי לב האבן ונתתי להם לב בשר", שזה יהיה הגאלה שאדם יהיה לו לב של בשר, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פד) אהבה דוחקת את הבשר, הרגע שיש לאדם לב בשר, הוא יבין את השני ויאהב את השני ויעזר להשני, וזה כל הענין של חסידות ברסלב, שהם אותיות לב בסר, כי אות ש' מתחלפת באות ס', כי אדם צריך לעבד על מדותיו לעקר ממנו את הלב האבן שזה מדת האכזריות שיש בו, מדת האנוכיות שיש בו וכו', ואז דיקא יזכה ללב בשר, לאהב את כל בר ישראל, ולהרגיש בכאב הזולת, וישתדל לעזר, שזה כל חסידות ברסלב, וזה לא שיש לזרם אחד וכו', זה מתנה לכלל נשמות ישראל ולכל העולם כלו, ולכן לא בחנם שלאחרונה מתפרסם הלמוד העמק של רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ולא רק נשמות ישראל נמשכים אל רבנו ז"ל, מפל החוגים ומפל החסידיות ומפל השיטות ומפל ההשקפות וכו', אלא אפלו אמות העולם מתענינים בהלמוד העמק של רבנו ז"ל, איך שמחזק ומעודד ומשמח את כל הנשמות הנפולות, ומחזק את כלם, ומדריך את כלם בדרך הנכונה, אשרי מי שיתמיד בספרי רבנו ז"ל, ואז יתהפך לבו לב האבן, שזה היצר הרע הסמ"ך-מ"ם שענינו רק לעשות רע להזולת וכו', ויהיה נעשה לבו לב בשר, שזה היצר טוב שענינו רק לעשות טוב להזולת וכו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְּלִיחִי.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גְּתֻרְצָח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ב תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה לֹא מְמַלֵּץ שֶׁהַבַּעַל יִכְנַס לְחֹדֶר הַלְּדָה, וְאִף שֶׁהָאִשָּׁה מְרַגֵּשָׁה יוֹתֵר
תְּמִיכָה עַל יְדֵי זֶה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַמְּצִיאוֹת מְרָאָה שֶׁהַבַּעַל מֵתַחִיל לְבָכוֹת
מִהַצְּעָקוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה וְכוּ' וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֶׁהוּא עוֹמֵד אַחֲרֵי הַוִּילּוֹן, כִּי בְּעַת
הַלְּדָה אֲסוּר לְהַבְעֵל לְעֵמֵד שָׁמָּה וְלִרְאוֹת, כְּמוֹבֵא בַּפּוֹסְקִים, וְלִכְּנֹן בְּמִקּוֹם
שֶׁהוּא יִחְזַק וְיַעֲוֹדֵד אוֹתָךְ, עוֹד אֶת תִּשְׁבָּרִי וְתִכְנַסִּי בְּפֶתַח יוֹתֵר מִהַבְּכִיּוֹת שֶׁל
בְּעֵלְךָ, וְלִכְּנֹן יוֹתֵר טוֹב שֶׁיַּעֲמֵד בַּחוּץ.

אֵל תִּפְחָדִי הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה וְתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת, רַק תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר
בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים שֶׁמֵּאֵד מְסַגֵּל לְלֶדָה קְלָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת
אוֹת צְדִיק חֶלֶק ב' סִימָן כ') עַל יְדֵי הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים יְכוּלִין לְהִבְיֵא שְׁנוּי
בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כְּלוֹמֵר לְשָׁנוֹת הַטַּבֵּעַ; וְלִכְּנֹן טוֹב שֶׁתֵּאֲמָרִי בְּכָל פַּעַם אֶת כָּל
הַשְּׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת יוֹדַעַת בְּעַל פֶּה כְּגוֹן אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מִשֶּׁה
אֶהְרֵן יוֹסֵף דָּוִד שְׁלֹמֹה, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, רַבִּי יִצְחָק לִוְרִיא אֲשַׁכְּנִזִּי, רַבִּי
יִשְׂרָאֵל בְּעַל שֵׁם טוֹב, רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא מְבָרְסֵלֵב, רַבִּי נֶתָן מְבָרְסֵלֵב וְכוּ'
וְכוּ', עוֹד כָּל מִינֵי שְׁמוֹת שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂאֵת רַק זֹכֶרֶת תְּהִי רְגִילָה לֹמֵר אֶת
זֶה מְדֵי פַעַם, וְאַחַר כֵּךְ תֵּאֲמָרִי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת, וְתֵרָאִי שְׁתוֹלִידֵי בְּקָלוֹת:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אָבִי שְׁבַשְׁמִים שְׁבִזְכוֹת הַזְּכָרָת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים
שֶׁהַזְּכָרָתִי לְפָנֶיךָ בְּזְכוֹת צְדָקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ וּמִסִּירוֹת נַפְשִׁי שֶׁהִיָּה לְהֵם
בְּשִׁבְלֶךָ, שֶׁתַּעֲזֹר לִי לְהוֹלִיד בְּקָלוֹת וְלֵד בְּרִיא בְּחוֹשִׁיו וּבְאִיבָרָיו, וְאַזְכֶּה

לעבר את ההריון בקלות, ותסיר ממני כל מיני עין הרע שלא יפגע בי משום אדם בזה העולם, ואזכה להוליד בנים ובנות חיים וקיימים שיעשו את רצונך, ואזכה להיות בריאה כל ימי חיי, ולעשות נחת רוח לפניך. יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי אמן פן יהי רצון.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתבשרי לי בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתרצט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מטות מסעי כ"ב תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אף שעל פי האריז"ל אסור ללמד מקרא בלילה, עם כל זאת מובא בפוסקים אם לומדים עם פרוש רש"י יכולים ללמד גם בלילה בשעה שלא היה לו פנאי ביום.

אשרי מי שחזק מאד מאד ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, שזה סגלה לאריכות ימים ושנים, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, ומובא בשלחן ערוך (ארח חיים סימן רפ"ה סעיף ג') מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור; וכתב המשנה ברורה (שם) בספר מעשה רב כתב בהנהגת הגר"א שהיה נוהג תכף אחר התפלה בכל יום לקרא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום ומסיים בערב שבת, (ולאחרונה ראיתי להביא שהגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל שהיה יחיד בדור בהתמדתו בתורה כידוע לכל, גם פן התנהג ככה).

ולכן ראה להיות חזק וללמד כל יום חמש ורש"י עם התרגום, וזה

יִצִּיל אוֹתָךְ מֵעֲבֹרוֹת, כִּי כִּף אָמַר הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁכָּר דָּב מִבְּעֻלְזָא זִי"ע שְׂבִיּוֹם שְׁלוֹמְדִים חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עַל יְדֵי זֶה נְצוּלִים מַחֲטָאִים, וְלִכְּן תִּהְיֶה חֲזַק בְּזֶה וְהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

ג.ת.ש.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ג תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

מָה אָמַר לְךָ אֶהוּבֵי יְדִידֵי הַיֵּקָר לִי מָאד, רַבְּנֵנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ (שיחות הַר"ן סִימָן נ"א) וְאָמַר אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, הָעוֹלָם מִטְעָה מָאד, וְרֹאִים בְּנֵי אָדָם מִבְּלִבָּלִים עֲצָמָם עִם כָּל מִינֵי שְׂטִיּוֹת וְכוּ', נִכְנָסִים בְּדָבָרִים שְׁלֵא שִׁיף אֲלֵיהֶם לְגַמְרֵי וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מִסְתַּבְּכִים בְּכָל מִינֵי סְבוּכִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּף לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה וְכוּ', וּבְקָאֵת אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ב) שֶׁהֲגֵן עֲדָן וְהִגִּיהֵנָם זֶה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאָדָם מֵיֵצֵר לְעֲצָמוֹ אֵת הַגִּיהֵנָם אוֹ אֵת הַגֵּן עֲדָן, וְרֹאִים שָׂרָב בְּנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים מִזֶּה, וּפְשׁוּט הֵם מְעַנִּים אֶת עֲצָמָם בְּכָל מִינֵי עֲנוּיִים וְכוּ', וְסוּבְלִים כָּל מִינֵי סִבָּל בַּחֲנָם, שֶׁהֵם מִשְׁכּוּ עַל עֲצָמָם וְכוּ', וְלִכְּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֹאשׁוֹ וּמְצִיַת אֵת רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַרְבֵּי שְׁלָנוּ, מַחֲזִיק וּמַעוֹדֵד וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וּמְזַהֵר אוֹתָנוּ שְׁלֵא נִתְבַּלְבַּל מִשׁוּם דָּבָר, אֲלֵא נַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"ח) הֲלֹא הָאָדָם בְּשִׁבְלֵי תַעֲנוּג קֵטָן אַחַד שֶׁל רַבֵּעַ שְׁעָה הוּא יָכוֹל לְאַבֵּד וְלִהְפָּסֵד כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה עִם הָעוֹלָם הַבָּא. וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנוּ בְּזֶה הַלְשׁוֹן: א מְעַנְטֵשׁ פּוֹן אֵיין תַּעֲנוּגֵל וְוַעֲגָן פּוֹן א פְּעֻרְטֵל שְׁעָה, קָאן עַר אָן וְוַעֲרָן גָּאָר דְּעַם עוֹלָם הַזֶּה מֵיט דְּעַם עוֹלָם הַבָּא; אַחַד יֵשׁ לוֹ תְּאוּהָ אֶל כְּסָף שְׁיָף אֲלִיו וְכוּ', וּלְבַסּוּף הוּא מִסְתַּבֵּךְ בְּסוּבָךְ כְּזֶה שְׁלֵא יוֹדַע אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה וְכוּ', אוֹתוֹ דְּבַר בְּתַאוּת נְאוּף רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, אָדָם מִסְתַּבֵּךְ וְלֹא יוֹדַע אֵיךְ לְצַאת מִזֶּה וְכוּ', וְלִכְּן עֲלִינוּ לְצִיַת אֵת רַבְּנֵנוּ ז"ל

שָׁאֵמַר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ה) הַהֲתַבּוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וְגִדּוּלָהּ מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שְׂעָה או יוֹתֵר לְהַתְּבַדֵּד לְבַדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר או בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלֹאוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפְיוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן מִלְּפָנָיו יְתִבְרָךְ, שִׁיקְרָבוּ אֵלָיו לְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמֶּת. וּתְפִלָּה וְשִׂיחָה זֶה יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׂמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֶה הוּא גִדּוּלָהּ בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרָךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שְׂכּוֹלֵל הַכֹּל. כִּי עַל כָּל מָה שִׁיִּחְסֹר לוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, או אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מְכַל וְכַל מִעִבּוּדָתוֹ יְתִבְרָךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֹשׁ שִׂיחָתוֹ וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יְתִבְרָךְ, וְאֶפְלוּ אִם לְפַעְמִים נִסְתַּתְּמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יָכוֹל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יְתִבְרָךְ כְּלָל, אִף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהֵינּוּ הַהֲכַנָּה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יְתִבְרָךְ, וְחַפֵּץ וּמְשַׁתְּוֹקֵק לְדַבֵּר, אֲךָ שְׂאִינוּ יָכוֹל, זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לְעֲשׂוֹת לוֹ שִׂיחָה וּתְפִלָּה מְזֶה בְּעַצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעַצְמוֹ יִצְעַק וַיִּתְחַנֵּן לְפָנָיו יְתִבְרָךְ, שְׁנַתְּרַחֵק כָּל כֶּהָ, עַד שְׂאִינוּ יָכוֹל אֶפְלוּ לְדַבֵּר. וַיִּבְקֹשׁ מֵאֵתוֹ יְתִבְרָךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שִׁיִּחְמַל עֲלָיו וַיִּפְתַּח פִּיו, שִׁיִּוְכַל לְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ לְפָנָיו; וְאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעֲלַת הָעֵצָה הַזֹּאת שְׂאֵאֲדָם מְרַגֵּל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרָךְ, שְׂאֵז הוּא אִף פֶּעַם לֹא לְבַד, אִיפֹה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הוּא מוֹצֵא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (לקוטי דְּבָרִים רַמְזוֹ תַתְכ"ה) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד' ז') "כִּי מִי גִוִי גִדּוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרֹבִים אֵלָיו כִּהְיוּ" הָ אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרִיאָנוּ אֵלָיו", מַעֲשֵׂה בִסְפִינָה אַחַת שֶׁהִיָּתָה כְּלָה שֶׁל נְכָרִים וְהִיָּה בְּתוֹכָהּ יְהוּדִי אַחַד הַגִּיעֵוּ לְנִמֵּל אַחַד אֲמָרוּ לְאוֹתוֹ יְהוּדִי טַל מְעוֹת וְעֵלָה לְנִמֵּל וְקַח לָנוּ מִשֵּׁם מְאוּמָה, אָמַר לָהֶם לֹא אֲכַסְנָאֵי אָנִי וְאִנִּי מִכִּיר לְהִיכֵן אֵלָיְךָ, אֲמָרוּ לוֹ יֵשׁ יְהוּדִי אֲכַסְנָאֵי, בְּכָל מְקוֹם שֶׁאַתָּה הוֹלֵךְ אֵלָיְךָ עִמָּךְ, הוּי "אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרֹבִים אֵלָיו", זֹאת אוֹמְרַת יְהוּדִי הוּא אִף פֶּעַם לֹא לְבַד, אִיפֹה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ הוּא הוֹלֵךְ עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְכֵן אֲמָרוּ (שם) בְּכָל קְרִיאָנוּ אֵלָיו בְּכָל לִשׁוֹן שִׂישְׂרָאֵל קוֹרְאִין לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹנֶה אוֹתָם; נִמְצָא שֶׁעַל יְדֵי שְׂמְרַגִּילִים אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ שְׂזָה נִקְרָא אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הַתְּבַדּוּדוֹת, אֲזִי הוּא אִף פֶּעַם לֹא לְבַד, וְכִשְׂאֲדָם מְרַגֵּל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה נִזְדַּכְּךָ הַמַּח שְׁלוֹ לְגַמְרֵי, וְהוּא לֹא בֹא לְעֲשׂוֹת שְׂטִיּוֹת וְכוּ', וְלֹא מִסְתַּבֵּךְ עִם שׁוּם סְבוּכִים וְכוּ',

וְלֹא אֶכְפֹּת לוֹ שׁוּם דְּבַר וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה הַמְדַרְגָּה הִכִּי עֲלִיּוֹנָה שְׁלֵא יִתְבַּלְבֵּל אֶת עֲצָמוֹ מִשׁוּם דְּבַר וּמִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אֲלֵא יַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בַּלְעָדוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלָל, וְהַכֵּל לִכְל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְמַחְשָׁבָה זוֹ תְּמִיד הוֹלֵךְ, וְזֶה מְטַהֵר אוֹתוֹ מִהַכֵּל, כִּי כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, עַל יְדֵי זֶה נִדְבַק בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְנִצּוּל מִכָּל רַע, אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׂזוּכָה לְהַכְנִיס בְּמַח מַחֲשַׁבְתּוֹ תְּמִיד אֲשֶׁר אֵין בַּלְעָדוֹ יִתְבַּרֵךְ כָּלָל, וּמְצִיר לְפָנָיו אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכֹל הוּא אֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר אֲשֶׁר אֵין עוֹד תְּעֻנוּג כַּתְּעֻנוּג הַזֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלֶתְךָ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, שְׁזֶה סִגְלָה לְאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים, כְּמֵאמָרֶם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ח.) לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שָׁנִים מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם, שְׁכֹל הַמְשָׁלִים פְּרִשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו, מִשְׁנָה: לְגֵרֶס בְּכֹל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, כִּי מְשָׁנָה אוֹתִיּוֹת נְשָׁמָה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רְבוּי לְמוּד מְשָׁנִיּוֹת לְפָרְנִסָּה בְּשִׁפְעַ, כִּי מְשָׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר פְּרִנְסָה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חִזְק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁהַתְּחִילוֹ לְלַמֵּד מִסְכַּת פְּסָחִים, כְּדָאֵי לָךְ לְהַצְטַרֵךְ אֶל הַלְמוּד דֵּף הַיּוֹמִי, וּכְבָר תְּתַחִיל מִסְכַּת פְּסָחִים, אוֹ לְבַד אוֹ עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ לְשִׁמְעַ שְׁעוּר, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דֵּף גְּמָרָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דֵּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שֶׁהַשְּׁלֵשָׁה לְמוּדִים הָאֵלוֹ מִקְרָא מְשָׁנָה גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְךָ אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ק"ב.) "וּבִבְיַתֵּי אֵין לְחַם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדֵּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מְשָׁנָה וְלֹא תְלָמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עָנִי מִי שְׁלֵא לוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשׁ לְמוּדִים הָאֵלוֹ.

זְכוּר גַּם זְכוּר אֲשֶׁר זֶה חֲלֻקְךָ לְנִצְחָה, וְזֶה אֵף אֶחָד לֹא יְכוּל לְקַחַת מִמֶּךָ, לְכֵן אֵל תִּתֵּן שֶׁהָעוֹלָם יִטְעֶה אוֹתְךָ, וְתִצִּית אֶת רַבְּנֵנוּ ז"ל וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִטּוֹת מְסַעֲי כ"ג תמוז התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדִים, וְלֹא לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצֻמְךָ אֶל הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, כִּי כִּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קפ"ט) צָרִיךְ לְהִזָּהֵר מֵאֵד מֵעֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת, כִּי עָקֵר נְשִׁיכַת הַנָּחַשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת בְּבַחֲבִינַת (ישעיה ס"ה) "וְנָחַשׁ עָפָר לְחֵמוֹ", עָפָר הִיא בְּחִינַת עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת שֶׁהֵם בָּאִים מִיִּסּוּד הָעָפָר; וְאִפְלוּ שְׂעֵבֵר עֲלִיף כְּבָר מֵה שְׂעֵבֵר, עִם כָּל זֹאת זְכָרִי מָאד אֲשֶׁר אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מָאד מָאד חָשׁוּב תְּשׁוּבָה, כְּשֶׁבַת יִשְׂרָאֵל חוֹזֶרֶת בְּתְשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּבִפְרָט כְּשֶׁהִיא מִתּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹחֵל עַל הַכֵּל, כְּמֵאמְרָם ז"ל (תורת כהנים בחקתי) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂמִיד שֶׁהֵם מִתּוֹדִים עַל עֲוֹנוֹתֵיהֶם מִיָּד אָנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם שְׂנֵאמַר (ויקרא כ"ו) "וְהִתְדוּ אֶת עֲוֹנֵם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתֵם בַּמַּעַלִּים אֲשֶׁר מַעַלְוּ".

נָא וְנָא רְאִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מָאד מָאד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שְׂיִתְפַּסֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כְּחוֹ, וּרְבֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מָאד מָאד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְאָמַר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שְׂצָרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׂלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה זֶה בָּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה שְׂאָדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לְפָנָיו הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂחֻזָּקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

אֶת יוֹדַעַת שְׂהַקְהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אָמוּנָה, הִיא מִיִּסְדַּת הָעָקֵר עַל חֶסֶד שְׂאֲחַת תַּעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְזֶה חֲצִים בְּעֵינֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, כִּי כָּל הָעֲנִיָּן שְׁלוֹ זֶה רַק פְּרוּדִים, וּרְבֵנוּ ז"ל כָּתַב לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ "יִדְעֵתִי גַם יִדְעֵתִי שְׂגַם הָעֵסֶק שְׂעַסְקֵתִי עִמָּכֶם לְהוֹצִיא אֶתְכֶם מִשְׁנֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם עַל כָּל

אֵלֶּה עֵינָיו לְטוֹשׁ וְשִׁנּוּי חֶרֶק עָלָיו", וְלִכְּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ עֲבוּר אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת וְעִזְרָה אַחַת לְהַשְׁגִּיחַ, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁקֵהֲלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה תִהְיֶה קֵהֲלָה שֶׁל חֶסֶד, וְעוֹד פְּעַם חֶסֶד, וְעוֹד פְּעַם חֶסֶד, לְעִזּוֹר לְהַזוּלֵת, וּמִי יִתֵּן שְׁתַּקְרְבִי אֶת הַשְׂכָּנָה שְׁלֹךְ, שִׁירָאוּ שְׁאַנְחָנוּ לֹא כְּאֵלוּ שְׁצִירוֹ אוֹתְנוּ וְכוּ', וְכֵן עֲכָשׁוּ מִתְחִיל הַחֶפֶשׁ הַגָּדוֹל שִׁיבֹאוּ הַמוֹן תִּירִים לִיבְנֵאל, תִּרְאִי לְקַבֵּל אֶת כָּל אִשָּׁה בְּסִבָּר פְּנִים יְפוֹת, וְלְעִזּוֹר בְּמָה שֶׁרַק אֶת יְכוּלָּה לְעִזּוֹר, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים שְׁנֹזְכָה לְעַקֵּר מֵאַתְּנוּ אֶת הַמְדָּה הַרְעָה שֶׁל אֲכֻזְרִיּוּת וְרִשְׁעוּת וְכוּ', הַקְּמַצְנוֹת וְהַעֲיִן רַע וְכוּ', שְׁנֹטְבַע בְּכִלְנוּ מֵאֵז שְׁאַנְחָנוּ קְטֻנִּים וְכוּ', וְעֵלֵינוּ לְעַקֵּר אֶת הַמְדוּת הַרְעוּת הָאֵלוּ, וְלִזְכוּת לְמִדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁנִּתֵּן לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהִסּוּד הִיסּוּדוֹת הוּא מִדַּת הַחֶסֶד, וְלִכְּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁבוֹאֵי תַעֲזְרֵי בְּמָה שְׂאֵת רַק יְכוּלָּה בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהֵם, וְהִיָּה זֶה שְׁכָרִי שֶׁהַקְּמַתִּי קֵהֲלָה שֶׁל חֶסֶד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּשֵׁב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ג תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל הַתְּלַמִּידָה הַיְקָרָה ... תַּחֲנִיָּה

הַיּוֹת שְׁיִצְאָת עֲכָשׁוּ לַחֶפֶשׁ הַגָּדוֹל, אֲזִי אֲנִי מִכְרַח לְעוֹרֵר אוֹתְךָ עַל כְּמָה נִקְדוֹת שְׂאֵת צְרִיכָה לְחַקֵּק טוֹב טוֹב בְּלִבְךָ.

א. אֵף שְׁיִוְצָאִים לַחֶפֶשׁ, אֲבָל מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יוֹצֵאִים, כִּי תָמִיד אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְזַכֵּר שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא אֶתְנוּ עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ, וְחִכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אִמְרוּ (שְׁבַת קנ"א:) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים פ"ח) "בַּמַּתִּים חֶפְשִׁי" כִּיּוֹן שְׁמַת אָדָם נַעֲשֶׂה חֶפְשִׁי מִן הַמְצוּוֹת; הֵינּוּ הַחֶפֶשׁ הַגָּדוֹל זֶה אַחַר שֶׁהִנְשָׁמָה יוֹצְאָת מִן הַגּוֹף וְהַגּוֹף לְקַבּוּרוֹת יוֹבֵל וְכוּ', אֲבָל כָּל זְמַן שְׁאַנְחָנוּ חַיִּים אֲנַחְנוּ לֹא בַחֶפֶשׁ, אֲנַחְנוּ תַחַת הַעַל שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזוֹכִים לְהַתְעַנֵּג מִזֵּי הַשְׂכִּינָה אִם מִתְּנַהֲגִים כְּרִצּוֹנוּ.

ב. עכשו יוצא הרבה טיולים שמטיילים וכו', ולכן אני מכרח לעורר אותה, ולהזהירך שצריכים מאד מאד לשמר לא לקחת שום טרמפים, קדם כל זה סכנה מחלטת, כי יכול להיות איזה ישמעאלי וכו' שהוא חשוד על שפיכות דמים, או חטיפה חס ושלום, ומלבד זאת גם עם יהודי אסור לקחת טרמפ, כי היום יש מגולים ומשחתים שהרבה בנות ונשים נפלו ברשתם וכו', ואמלו אותן על כל החיים, ולכן בשום פנים ואופן לא לקחת שום טרמפים מאף אחד, מלבד זאת יש גם אסור יחוד החמור מאד, שהוא אסור מדאורייתא, אם בת או אשה מתחדת עם גבר לבד, ואל יקל בעיניך דבר זה.

ג. גם בקיץ החם מאד צריכים להקפיד על הצניעות, וזהו החזן והיפי של בת ישראל, שלא הולכת פרועת שער וכו', ולא עם בגדים קצרים וצמודים ופתוחים, ולשמר ללכת עם גרבים, ואת לא יכולה לתאר את גדל השעשוע שתגרמי להקדוש ברוך הוא אם תלכי בצניעות.

ד. לשמר מאד מאד מחברות מקלקלות המנבלות את הפה, כי זה אסור חמור מאד מאד, וחכמינו הקדושים אמרו (שבת לג.) כל המנבל פיו אפלו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה הופכין עליו לרעה; ואמרו (שם) כל המנבל את פיו מעמיקין לו גיהנם; ולכן תקפידו מאד על דבר זה, כי כל אלו שמנבלות את פיהן מגלים את הזבל והלכלוך שיש בלבן, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נבול פה סימן א') מי שמדבר נבול פה בידוע שלבו חושב מחשבות און.

ה. כשאת הולכת לברכה, תשמרי מאד מאד שלא יהיה שם שום גבר, ואפלו מציל אסור להיות שמה, אלא מצילה, כי זה מאד מאד חמור, מטעמי צניעות.

הקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה לך קיץ נעים ושמח, ואזפה למצא לך שדוף טוב שתוכלי לבנות בית נאמן בישראל, ותהי הכי מאשרת בחייה.

המברך אותך עלי ותצליחי

גתשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ג תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵיזָה שְׂאֵלָה אַתָּה שׂוֹאֵל? הֲרֵי יֵשׁ פּוֹסְקִים שְׂמִי שְׂלֵא מְנִיחַ תְּפִלִּין דְּרַבְנֵנוּ תָּם הוּא בְּכָלֵל קְרַקְפֶּתָא דְלֵא מְנַח תְּפִלִּין, עַד כְּדֵי כִּף זֶה חֲמוּר, וּבִפְרָט שְׂרַבְנֵנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד שֶׁתִּתְּקַף וּמִיד כְּשֶׁהֵילֵד נֶעֱשָׂה בַר מְצֻנָה, שֶׁכָּבַר יִתְחִיל לְהַנִּיחַ שְׁתֵּי זִוגוֹת תְּפִלִּין רַש"י וּרְבֵנוּ תָּם, וְכֵן נוֹהֲגִים בְּעוֹד חֲסִידֵיּוֹת, וְזֶה אֲצִלְהֶם עֵקֶר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּן לָמָּה אַתָּה שׂוֹאֵל אֵיזָה צְדָקָה לְתַת קֶדֶם וְכו', קֶדֶם צְרִיכִים לְקַנּוֹת לְעֲצֻמוֹ תְּפִלִּין דְּרַבְנֵנוּ תָּם, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׂאֵתָה עוֹבֵר וְלֵא מְנִיחַ תְּפִלִּין דְּרַבְנֵנוּ תָּם.

מוֹבָא בְּדַבְרֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ה' אוֹת כ"ז) אֲשֶׁר מְבַאֵר בְּכַוֵּנוֹת שֶׁתְּפִלִּין דְּרַבְנֵנוּ תָּם הֵם מַחֲזִין גְּדוּלִים בְּיוֹתֵר, וְשֵׁם הַגְּבוּרוֹת יוֹצֵאִין קֶדֶם הַחֲסִידִים, שְׂזֵהוּ סוּד הַצְּרוּף שֶׁל הַתְּפִלִּין דְּרַבְנֵנוּ תָּם, שֶׁהֵם סוּד יִהְיֶה"ו, סוּד קֶדֶשׁ, וְהָיָה כִּי יִבְיֵאֵף, וְהָיָה אִם שָׁמַע, שָׁמַע וְכו', וְתְּפִלִּין דְּרַש"י הֵם סוּד הַוִּי"ה כְּסוּדָה, שְׂזֵהוּ סוּד חֲסִידִים קוֹדֵם לְגְבוּרוֹת וְכו', עַיִן שֵׁם בְּכַוֵּנוֹת, וְהַפְּרוּשׁ לָזֶה כִּי בַתְּחִלָּה עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַדִּין, רָאָה שְׂאִין הָעוֹלָם מִתְּקִים וְלִכְּן הִקְדִּים מִדַּת הַרַחֲמִים וְשִׁתְּפוּ לְמִדַּת הַדִּין, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (פְּרָאשִׁית ב') "אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בַּהֲבִרָאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת הַוִּי"ה אֵלֶּהִם אָרֶץ וְשָׁמַיִם", וְזֶה יְדוּעַ שֶׁעֵקֶר הַיִּצְר הָרַע וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא נִמְשָׁךְ מִסוּד גְבוּרוֹת וְדִינִים, שֶׁנִּמְשָׁכִין מִתְּחִלַּת הַצְּמִצּוּם שֶׁל הַחֲלָל הַפְּנוּי, וּשְׁבִירַת הַיִּצְר הָרַע נִמְשָׁךְ מִסוּד מִדַּת הַרַחֲמִים שֶׁשִׁתְּפוּ לְמִדַּת הַדִּין, שֶׁעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ כַּח לְשִׁבּוֹר הַיִּצְר הָרַע וְלִהְפָּכוֹ אֶל הַקֶּדֶשׁ, שְׂזֵהוּ סוּד מַה שֶׁהַצְּדִיקִים מִהַפְּכִים מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרַחֲמִים, וְעַל כֵּן בַּתְּחִלָּה עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַדִּין לְבַד, כִּי רָצָה שִׁיתְּגַבֵּר הָאָדָם בְּעוֹבְדוֹתוֹ כָּל כֶּף עַד שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּח לְשִׁבּוֹר הַיִּצְר הָרַע בְּעֲצֻמוֹ, שְׂבָא מִמִּדַּת הַדִּין, בְּלִי סִיוַע דְּלַעְלָא, אֲבָל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ רָאָה כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהָעוֹלָם לְהִתְקִים בְּזֶה, עַל כֵּן הִקְדִּים מִדַּת הַרַחֲמִים

למדת הדין, שְׁמִזְזָה נִמְשָׁךְ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו מֵרַחֵם עַל הָעוֹלָם בְּכָל עֵת, וְשׁוֹלַח לָהֶם הַרְהוּרֵי תְשׁוּבָה שְׂיִחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמְסַיֵּעַ אוֹתָם לְשֹׁבֵר אֶת הַיֵּצֵר הָרָע, שֶׁהוּא מְסוּד מִדַּת הַדִּין, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין ל') בְּכָל יוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו, וְאֶלְמָלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזָרוּ הִיָּה נּוֹפֵל בִּידוֹ, בְּכָל יוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו, זֶה נִמְשָׁךְ מְסוּד בְּתַחֲלָה עָלָה בְּמַחְשָׁבָה לְבִרְאָה בְּמִדַּת הַדִּין. שְׁזָה הַדִּין מִתְעוֹרֵר בְּכָל יוֹם וְרוֹצֵה חֵס וְשְׁלוֹם לְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם בְּאִפְנֵי הַזֶּה שֶׁל מִדַּת הַדִּין. וּמִשָּׁם מִתְעוֹרֵר וּמִתְגַּבֵּר הַיֵּצֵר הָרָע שֶׁנִּמְשָׁךְ מִשָּׁם בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲךָ אֶלְמָלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזָרוּ לֹא הִיָּה יְכוּל לוֹ, כִּי הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מֵרַחֵם תִּכְף וּמְקַדִּים מִדַּת הַרַחֲמִים לְמִדַּת הַדִּין, שְׁזָהוּ סוּד הָעֵזֶר וְהַסִּיּוּעַ שֶׁמְסַיֵּעַ לְהֵאָדָם בְּכָל יוֹם לְשֹׁבֵר אֶת הַיֵּצֵר הָרָע, שֶׁהוּא בֹא מִמִּדַּת הַדִּין, כִּי הָעֵזֶר וְהַסִּיּוּעַ נִמְשָׁךְ מְסוּד רָאָה שְׂאִין הָעוֹלָם מִתְקִים, עֲמַד וְהַקְּדִים מִדַּת הַרַחֲמִים לְמִדַּת הַדִּין, אֲבָל יֵשׁ צְדִיקִים גְּדוֹלִים כֹּל כֶּף שְׂאִין צְרִיכִין סִיּוּעַ מִלְּעֵלָא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְנַהֵג עִמָּהֶם בְּתַחֲלָה בְּמִדַּת הַדִּין, וְהֵם עוֹמְדִים בְּכָל הַנְּסִיווֹת, וְסוֹבְלִים כֹּל מִיָּנִי יְסוּרִים וְצָרוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִמִּדַּת הַדִּין, וְנִשְׁאַרִים עַל עֲמָדָם, עַד שְׁזוֹכִין לְמָה שְׁזוֹכִין, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּאַבְרָהָם וְהָאֲבוֹת, (בְּרֵאשִׁית מ"ח) "הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ אֲבֹתַי לְפָנָיו". 'הָאֱלֹהִים דִּיקָא, שֶׁהוּא סוּד מִדַּת הַדִּין שֶׁהֵלֶךְ מִעֲצָמוֹ בְּלִי סִיּוּעַ דְּלְעֵלָא, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י בְּפָרָשַׁת נֹחַ. וְזָהוּ עֲנִין כֹּל הַיְסוּרִים שֶׁהַצְּדִיקִים סוֹבְלִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים י"א) "הַיְוִ"ה צְדִיק יִבְחֵן", כִּפְשָׁתָנִי הַזֶּה כֹּל מֵה שְׂיִוָּדַע שֶׁפִּשְׁתָּנוּ יָפָה הוּא מְקִישׁ עָלֶיהָ בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ל"ב סִימָן ג'), וְכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשִׁלִּי ג') "כִּי אֶת אֲשֶׁר יֵאָהֵב הַיְוִ"ה יוֹכִיחַ". כִּי הֵם מִמְתִּיקִים אֶת הַדִּין בְּשֶׁרְשׁוֹ בְּסוּד תַּחֲלַת הַמַּחְשָׁבָה שֶׁהִיָּה לְבִרְאָה אֶת הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַדִּין, כִּי הֵם מְאָמִינִים וְיוֹדְעִים שֶׁהַיְסוּרִים וְהַדִּינִים בְּעֲצָמָן הֵם טוֹבוֹת גְּדוֹלוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה בְּאֵמֶת הֵם זוֹכִים לְעֲלוֹת וְלִכְלֹל בְּתַחֲלַת הַמַּחְשָׁבָה, שְׁזָהוּ סוּד רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁסָּרְקוּ אֶת בְּשָׂרוֹ בְּמִסְרָקוֹת שֶׁל בְּרִזָּל, וְשָׂאל מִשָּׁה רַבְּנֵי זוֹ תוֹרָה וְזוֹ שְׂכָרָה? וְהֵשִׁיב לוֹ הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂתָק! כֶּף עָלָה בְּמַחְשָׁבָה. כִּי יְסוּרִים שֶׁל צְדִיקִים כְּאֵלוֹ בְּחִינַת רַבִּי עֲקִיבָא וְחִבְרִיו, הֵם נִמְשָׁכִין מִתַּחֲלַת הַמַּחְשָׁבָה שֶׁרָצָה הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לְבִרְאָה אֶת הָעוֹלָם בְּמִדַּת הַדִּין כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ לְעֲמַד בְּנִסְיוֹן בְּלִי סִיּוּעַ דְּלְעֵלָא, כְּדֵי שְׂיִזְכּוּ הַכֹּל לְכֹלל בְּתַחֲלַת הַמַּחְשָׁבָה, אֲבָל רָאָה שְׂאִין

הַעוֹלָם מִתְקַיֵּם, עַל כֵּן הַקָּדִים מֵדַת הַרְחָמִים וְכוּ'. וְאִזּוּ יֵשׁ כַּח לְכָל לְשֹׁבֵר הַיֵּצֵר הָרָע עַל - יְדֵי סִיוַע דְּלַעְלָא, שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת מֵדַת הַרְחָמִים לְפָנֵי מֵדַת הַדִּין, אֲבָל הַצְדִּיקִים גְּדוֹלִים כְּמוֹ רַבִּי עַקִּיבָא וְחֻבְרַיִו, הֵם עוֹבְדִים הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּמוֹ שֶׁעָלָה בְּתַחֲלַת הַמַּחְשָׁבָה, דִּהֵינּוּ בְּמֵדַת הַדִּין לְבַד, דִּהֵינּוּ שְׂסוּבְלִים כָּל מִינֵי יְסוּרִים וְעוֹמְדִים בְּכָל הַנְּסִיווֹת וְהַקְּטְרוּגִים דְּשֶׁהֲכַל נִמְשָׁךְ מִמֵּדַת הַדִּין. וְהֵם מְשַׁבְּרִין הַכֹּל בְּעֶצְמָן, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִין בְּאַמַּת לַעֲלוֹת וּלְכַלֵּל בְּתַחֲלַת הַמַּחְשָׁבָה, שְׁזָהוּ סוּד שְׂתַק כֶּךָ עָלָה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה.

וְזֶה סוּד תְּפִלִּין דְּרַבְנּוּ תָם, שֶׁהֵם סוּד מַחִין גְּבוּהִים יוֹתֵר שֶׁשֵּׁם הַגְּבוּרוֹת קוֹדְמִין לְחֻסְדִּים שְׁנִמְשָׁכִין מִבְּחִינַת הַצְדִּיקִים הַגְּבוּהִים הַנּוֹרְאִים מְאֹד, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵתְנַהֵג עִמָּהֶם כְּמוֹ שֶׁעָלָה בְּתַחֲלַת הַמַּחְשָׁבָה, הֵינּוּ בְּמֵדַת הַדִּין, וְעַל כֵּן הֵם זוֹכִים בְּאַמַּת לְכַלֵּל בְּתַחֲלַת הַמַּחְשָׁבָה וּלְהַמְתִּיק הַכֹּל בְּשֶׁרֶשׁוֹ, וְזָהוּ סוּד שֶׁהַגְּבוּרוֹת קוֹדְמִין לְחֻסְדִּים, כִּי הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל הַגְּבוּרוֹת בְּעֶצְמָן קִדְּם הַחֻסְדִּים, שְׁזָהוּ סוּד הַהֲנַהֲגָה שֶׁעָלָה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, לְבַרְא אֶת הַעוֹלָם בְּמֵדַת הַדִּין, כִּי הֵם זוֹכִים אֶפְלוּ עַל יְדֵי מֵדַת הַדִּין בְּעֶצְמוֹ לַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי סָבְלוּ יְסוּרִים גְּדוֹלִים וְנִבְחָנוּ וְנִתְנַסּוּ, וְעָמְדוּ בַּהֲנִסְיוֹן וְהַבְּחִינָה וְכוּ', עַד שֶׁהֵם זוֹכִים גַּם עַל פִּי מֵדַת הַדִּין בְּעֶצְמָן, אֲבָל תְּפִלִּין דְּרַשׁ"י שֵׁם הַחֻסְדִּים קוֹדְמִין לְגְבוּרוֹת, זֶהוּ סוּד הַקָּדִים מֵדַת הַרְחָמִים וְשִׁתַּף לְמֵדַת הַדִּין, שְׁזָהוּ עֵקֶר הַהֲנַהֲגָה שֶׁל כָּל הַעוֹלָם כְּלוּ, וְעַל כֵּן עֵקֶר הַתְּפִלִּין הֵם שֶׁל רַשׁ"י שְׁמִנִּיחִין אוֹתָם רַב הַעוֹלָם, כִּי עֵקֶר הַהֲנַהֲגַת הַעוֹלָם וְקִיוּמוֹ הוּא עַל יְדֵי סוּד זוֹ לְבַד, הֵינּוּ שֶׁשִׁתַּף אֶת הַרְחָמִים אֶל מֵדַת הַגְּבוּרָה, רַק מִי שְׂרוּצָה לְקַדֵּשׁ אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹסַפֶּת קִדְּשָׁה, הוּא צָרִיךְ לְהִנִּיחַ גַּם תְּפִלִּין דְּרַבְנּוּ תָם, כְּדֵי לְקַבֵּל הָאָרָה גַּם מִהַצְדִּיקִים הַגְּבוּהִים שְׁמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עֲבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי זֶה זָכוּ לַעֲלוֹת לְתַחֲלַת הַמַּחְשָׁבָה, וּלְהַמְתִּיק כָּל הַדִּינִים בְּשֶׁרֶשֶׁם מִמֶּשׁ, כִּי מֵהֶם אֲנִי יְכוּלִין לְקַבֵּל קִדְּשָׁה יִתְרָה. וְעַל כֵּן כָּל מִי שְׂרוּצָה לְקַרֵּב אֶת עֲצָמוֹ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ תוֹסַפֶּת קִדְּשָׁה, צָרִיךְ לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרַבְנּוּ תָם, כְּמוֹ שֶׁהַזְּהִיר רַבְנּוּ ז"ל אֶת אֲנָשָׁיו לְהִנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרַבְנּוּ תָם, כִּי כָּל הַהֲתַרְחָקוֹת מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְשָׁךְ מֵהֵיטֵר הָרָע שֶׁשֶׁרֶשׁוֹ מִמֵּדַת הַדִּין שְׁנִמְשָׁךְ מִחֻלָּל הַפְּנוּי וְכוּ', וְעַל כֵּן עֵקֶר תוֹסַפֶּת קִדְּשָׁה נִמְשָׁךְ עַל הָאָדָם עַל יְדֵי תְּפִלִּין דְּרַבְנּוּ תָם דִּיקָא, שְׁנִמְשָׁכִין מִגְּדַלְת הַצְדִּיקִים הַעוֹלִים אֶל שֶׁרֶשׁ

הדין של חלל הפנוי וכו', וממתיקין הכל בשָׁרֶשׁ, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ כַּח
עַל כָּל הָרְחוּקִים לְשֹׁבֵר וּלְכַטֵּל הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ כַּח הַיֵּצֵר הָרַע וְכוּ'.

ועל כן עֲכָשׁוּ בְּעַקְבֵּתָא דְמִשְׁיחָא בְּסוּף הַגְּלוּת צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד
לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין דְּרַבְנֵנוּ תָּם כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ כָּל הַצְּדִיקִים אֲמֵתִיִּים שֶׁהָיוּ בְּיַמֵּינוּ, כִּי
עֲכָשׁוּ הַתַּגְּבֵר הַבַּעַל דְּבָר מְאֹד מְאֹד מִחֲמַת שְׂרֹאָה שְׁקֹרֹב לְבוֹא קִצּוֹ, עַל כֵּן
הוּא מִתְגַּבֵּר מְאֹד. כְּמוֹ שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם הַנִּלְחָמִים זֶה עִם זֶה, כְּשֹׂרָאָה שֶׁמִּתְגַּבֵּר
כְּנַגְדּוֹ וְכִמְעַט שִׁיפֵל, אֲזִי הוּא מִתְגַּבֵּר בְּכָל כַּחוֹ לְהַפִּיל אֶת שְׁכֵנְגָדּוֹ, וְכִמוֹ
שֶׁאָמַר הַחֶכֶם "אֵין גְּבוּר כַּמְתִּיאֵשׁ" כִּי הַגְּלוּת הוּא סוּד הָעֲבוּר, וְכִשְׂוֹצֵאִין מִן
הַגְּלוּת זֶהוּ סוּד הַלְּדָה, כְּמוֹ גְּאֵלַת מְצָרִים שֶׁנִּקְרָאת לְדָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל
ט"ז) "וּמִלְדוּתֶיךָ בְּיוֹם הַוּלְדֹת אוֹתְךָ", וְכֵן בְּגְאֵלָה אַחֲרוֹנָה כְּתִיב (ישעיה ט)
"כִּי חָלָה גַם יְלֵדָה צִיּוֹן אֶת בְּנֵיהָ", וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם) "הֲאֲנִי אֲשַׁבֵּר וְלֹא
אוֹלִיד". וְעַל כֵּן בְּסוּף הַגְּלוּת מִתְגַּבֵּר הַגְּלוּת בְּיוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁהָיָה בְּמְצָרִים, כְּמוֹ
שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת ה') "וּמֵאֵז בְּאֵתִי אֶל פְּרַעַה לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הָרַע לְעַם הַזֶּה", וְכִמוֹ
שֶׁכָּתוּב (שם) "תִּכְבַּד הָעֶבֶדְדָה", שֶׁזֶה סוּד קִשׁוּי הַוּלְדָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם י"ג)
"וַיְהִי כִּי הִקְשָׁה פְּרַעַה לְשַׁלְּחֵנוּ", וְכֵן כָּל הַיִּסּוּרִים וְהַצָּרוֹת שְׁסוּבֵלִים עֲכָשׁוּ
בְּסוּף הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹן הַזֶּה, הֵם סוּד חֲבִלֵי לְדָה, (ישעיה כ"ו) "כְּמוֹ הָרָה תִּקְרִיב
לְלֶדֶת תַּחֲוִיל תִּזְעַק בַּחֲבִלֶיהָ", וְעַקֵּר הַתַּגְּבֵּרוֹת הַגְּלוּת שֶׁמִּתְגַּבֵּר עֲכָשׁוּ חֵס
וְשָׁלוֹם, הוּא מֵה שֶׁהַבַּעַל דְּבָר מִתְגַּבֵּר מְאֹד עַל נַפְשוֹת יִשְׂרָאֵל לְרַחֵקֵם מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶהוּ עַקֵּר גְּלוּת וְצָרוֹת הַנֶּפֶשׁ, כִּי חוּץ מִזֶּה הַכֹּל הֵבֵל, וְעַקֵּר הַצָּרָה מֵה
שֶׁמִּתְגַּבֵּר הַבַּעַל דְּבָר לְהַכְנִיס כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת בְּעוֹלָם חֵס וְשָׁלוֹם, וְכִמוֹ
שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן ר"כ) שֶׁהוֹלֵךְ אַפִּיקוֹרְסוֹת גְּדוֹל בְּעוֹלָם. וְכִמוֹ
שֶׂרֹאִין בַּחוּשׁ. שְׁלֹא הִיָּתָה כְּזֹאת מִימֵי עוֹלָם אַפִּיקוֹרְסוֹת כְּזֹאת בְּיִשְׂרָאֵל כְּמוֹ
עֲכָשׁוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, שֶׁרַבּוּ הַמִּתְפָּרְצִים בְּעַם לְלַמֵּד אֶת נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
חֻקְמוֹתֵיהֶם וְלִשְׁוֹנוֹתֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ'.

הַרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ דְרוֹשׁ גְּדוֹל שֶׁמְרַבֵּה מוֹהֲרַנ"ת ז"ל לְדַבֵּר מִמַּעַלַת הַזּוֹכָה
לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין דְּרַבְנֵנוּ תָּם, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְהַתְּגַבֵּר
עַל יֵצֵר שְׁבוּעֵר בּוֹ כְּתַנּוּר, וְעַל הַמַּדַּת הַדִּין שְׂרֹוּצָה לְכַלּוֹת אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן
הַצְּדִקָּה הָרַאשׁוֹנָה שֶׁאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ, לְקַנּוֹת לְעֲצָמוֹ תְּפִלִּין דְּרִש"י

וּתְפַלִּין דְּרַבְנּוּ תָם, וְכַמוּכָן שְׁצָרִיכִים לְלַכֵּת לְסוּפֵר הַמְּפָרָס לִירָא שְׁמַיִם, וְלֹא לְקַנּוּת סָתָם מְפַנֵּי שֶׁהוּא מוֹכֵר תְּפִלִּין, אֶלֶּא צָרִיכִים לְבָרַר עַל טִיב הַסּוּפֵר, וְאִם מְקַפִּידִים לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין דְּרַבְנּוּ תָם, הָרִי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ לְהַתְגַּבֵּר עַל מַדַּת הַדִּין שְׂרוּצָה לְכַלּוֹת אוֹתוֹ, וְזוֹכֶה לְכַטֵּל אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׂבוּעֵר בּוֹ, וְלִכְן רוּץ וְקָנָה הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן תְּפִלִּין דְּרַבְנּוּ תָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשׁוּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִטּוֹת מְסַעֵי כ"ג תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיחָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה כָּלֵל גְּדוֹל בְּחַיִּים שְׁמֵי שְׁעוּשָׁה לְהַזוּלַת טוֹבָה, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב מִשְׁלָמִים לוֹ חֲזָרָה רָעָה, וְכִבֵּר קָלֵל הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם אֶת זֶה שְׁעוּשָׁה אֶת זֶה, וְהַתְּבַטָּא עָלָיו (מְשַׁלֵּי י"ז) "מְשִׁיב רָעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא תִמוּשׁ רָעָה מִבֵּיתוֹ", כִּי כָּל אֱלוֹי שְׁמִשְׁבִּיבִים רָעָה תַּחַת טוֹבָה, לְבִסוּף הָרַעָה לֹא יִפְסַק מִבֵּיתָם.

עֲצַתִּי הוּא שְׁתַּחֲזִקִי אֶת בְּעֵלְךָ שְׁלֹא יִקַּח אֶל הַלֵּב שׁוֹם דְּבָר, אִף שְׂכוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא פָּרְנָס אוֹתָם וְכוּ', וְעֶזֶר לָהֶם כָּל הַשָּׁנִים, וְעַכְשָׁו מִשְׁלָמִים לוֹ רַע תַּחַת טוֹבָה, לְדַעַתִּי שְׁיִקָּים עַכְשָׁו שֶׁב וְאֵל תַּעֲשֶׂה עֲדִיף, הִיגוּ שִׁיעוֹב אוֹתָם וְכוּ', אִף שֶׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת מַה לִּי לְהַסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ', וַיֵּאכַל אֶת עֲצָמוֹ וְכוּ', וְכִבֵּר הָיָה לוֹ הַתְּקַפַּת לֵב וְכוּ', מַה הוּא צָרִיךְ אֶת זֶה? וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת עֲנֵשׁ סִימָן ה') הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְמַהֵר לְהַפְרֵעַ מִכְּפוּיֵי טוֹבָה עַל יְדֵי כְּפוּיֵי טוֹבָה; וְלִכְן אֶסוּר לוֹ לְהַשְׁבִּיר מִשׁוֹם דְּבָר, וְאִדְרָבָה אִם יַחֲזוּר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיִּנְיַח בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וַיִּשְׁמֵר שִׁבְתָּ, וַיֵּאכַל כֶּשֶׁר, אִזִּי יִזְכֶּה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחוּס וַיִּרְחַם עָלָיו וַיִּרְחִיב אֶת דַּעְתּוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת דַּעַת סִימָן

ל"ג) מי שמשלמים לו רעה תחת טובה, הקדוש ברוך הוא מרחם עליו ונותן לו שכל גדול בעבודת הבורא.

ולכן אני מאד מבקש אותך תראי לחזק את בעלך, שלא ישים לב לכל זה, אלא יקח את עצמו בידיים ויחזר יותר ויותר בתשובה אליו יתברך, ויברח רק אל הקדוש ברוך הוא, ואז סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה, אבל את צריכה להרגיע את בעלך, כי מספן לוקח את זה מאד מאד קשה אל הלב ויבצדק וכו', עם כל זאת הפתגם העממי הוא "תהיה חכם ולא צודק", אם הם אנשים כאלו אחר כל הטובות שעשו להם עוד מחזירים חזרה מריבות וקללות וכו', אז לא פדאי בכלל להתעסק אתם יותר, ולא לדבר אתם, עד שיבואו בעצמם ויבקשו סליחה.

אני מאד מקנה שיהיה לך את המלים לחזק ולעודד את בעלך כמו שצריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשה.

בעזרת השם יהברך יום שני לסדר מטות מסעי כ"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך שזכית לגמר מסכתא שלמה, כי כך מובא בתקוני זהר (הקדמה) כל מאן דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, כל שכן מאן דזכה למסכתא חד; אם אדם זכה וסיים מסכתא אחד נותנים לו ברוחניות עולם שלם, שאי אפשר לתאר ולשער מה זה עולם רוחני וכו', ולכן אתה צריך מאד מאד לשמח שזכית לסיים את מסכת ערובין כפי סדרת דף היומי, ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהתחלת גם מסכת פסחים, כי אי אפשר להסביר את מעלת האדם הזוכה ללמד בכל יום דף גמרא כסדרן, וכך אמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא ל"ג). גמרא אין

לך מדה גדולה מזו, ואמרו (כריתות י"ג): דבר השם, זו הלכה, ביד משה, זו גמרא, עין שם.

בענין ללכת למטפל רגשי או פסיכולוג וכו', זה ברור שצריכים ללכת אל יהודי שומר תורה ומצוות וירא שמים, שגם היום יש כאלו ממחים ומקצועים בתחום הזה, מאשר ללכת אל אחד מחלל שבת אוכל טרפות ונבלות וכו' וכו', ויש לו השקפות ודעות עקמות נגד האמונה הקדושה, כי אדם כזה הוא מספן, כי אם אין לו אמונה בו יתברך ובהתורה הקדושה, הוא יכול להדריך אותך דברים נגד התורה וכו', ולכן למה אתה צריך להכנס בנסיונות גדולות וכו'.

העקר שבכל העקרים תהיה בשמחה עצומה, ותעשה כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות בשמחה, ותשמע פלי זמר קלטות של שמחה וכו', כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביותר שאת ביותר עז להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם את כל המחלות, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, ונחמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן ראה לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשו.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר מטות מסעי כ"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, ובודאי על ידי

רבנו ז"ל יִהְיֶה לָךְ תִּקּוּן נִפְלֵא, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחֵנוּ בְּחַיֵּינוּ אֲשֶׁר מִי שְׂיָבוֹא אֲצִלּוֹ אַחֵר הַסְּתַלְקוֹתָיו הֵינּוּ אֶל צִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּעִיר אֹמִינִן וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה עֲבוּרוֹ וַיֵּאמֶר אֵת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים תִּקּוּן הַכִּלְלִי, אֲפֹלוֹ אִם עֲצָמוּ וַגָּבְהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית, וְזֶה סוֹכֵב עַל כָּל מִינֵי פְגָמֵי הַבְּרִית רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

עם כל זאת זה לא קשור אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְהַקְפִּיד מְאֹד מְאֹד לְקַרֵּא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה כָּל לַיְלָה כְּפִי נִסַּח הָאָרִיז"ל שְׁזֶה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרָע, כִּי לֹאמֵר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה לִפְנֵי הַשְּׁנָה הוּא תִּקּוּן מְאֹד מְאֹד גָּדוֹל לְהַנְשָׂמָה, וּבִפְרָט מִי שֶׁקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה עַל פִּי סֵדֶר הָאָרִיז"ל, נִמְחָל לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוּבָא (לְקוּטֵי הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה הַלְכָה ב'), וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ה.) כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ כְּאִלוֹ אוֹחֵז חֶרֶב שֶׁל שְׁתֵּי פִיּוֹת בְּיָדוֹ שְׁנֹאֲמֵר (תְּהִלִּים קמ"ח) "רוֹמְמוֹת אֶל בְּגִרוֹנִם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם", וְאָמְרוּ (שם) כָּל הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ מְזִיקִין בְּדַלִּין הֵימָנוּ שְׁנֹאֲמֵר (אִיּוֹב ה' ז') "וּבִנֵּי רֶשֶׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף", הָרִי שֶׁלָּךְ לִפְנֵיךְ מַעֲלַת הַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, וְזֶה צְרִיךְ הֵן הַגָּבֵר וְהֵן הָאִשָּׁה וְהֵן הַיְלָדִים לְקַרֵּא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיוּ שְׂמוּרִים מִמְּזִיקִים וּמִמְשַׁחֲתִים.

וְכֵן צְרִיכִים לֹאמֵר בְּכָל יוֹם אַחֵר הַתְּפִלָּה בְּעוֹדוֹ מְלַבֵּשׁ עִם הַתְּפִלִּין דְּרַבְּנֵינוּ תָּם, אֶת הַ"תִּקּוּן הַכִּלְלִי" שְׁזֶה מְסַגֵּל לְפָרְנֶסָה וְלְרַפּוּאָה וְלַהֲצַלְחָה וְכוּ' וְכוּ'.

וְכֵן הוּא בְּעֵינֵינוּ שׁוֹכְבֵי"ם עֲלֵינוּ לְהַמְשִׁיךְ לְעֶסֶק בְּתַקּוּנֵינוּ, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים תָּמִיד לְעֶסֶק בְּתַקּוּן נַשְׂמוֹתֵינוּ, וְכָל זְמַן שְׂאֲדָם חַי הוּא בְּסַכְּנָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד.

יְעוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתָּמִיד תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה, שְׁזֶה הַתִּקּוּן הַכִּי גָּדוֹל, כִּי כָּל הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁעוֹבְרִים עַל הָאָדָם זֶה רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְכָךְ אָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמֵחָה חֵלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שְׂמֵחַ תָּמִיד עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשׁוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת מְסַעֵי כ"ג תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז, כִּי גְדוֹל אֲדוּנִינּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה סִימָן ח') רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר לָמָּה אוֹהֵב
אֱלֹקִים יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת, אֶלֶּא שְׂאֵין עֵינֵיהֶם תְּלוּיּוֹת אֶלֶּא בּוֹ, שְׁנֹאֲמַר (תְּהִלִּים
ס"ח) "אָבִי יְתוּמִים וְדִין אֲלֵמָנוֹת"; וְלִכֵּן הִרְגִּילִי אֶת עַצְמִךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וּתְבַקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה,
וּבִפְרָט שְׂאֵת רוּצָה לְהִתְחַתֵּן, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תְּפִלָּה, וּבִפְרָט
אֲלֵמָנָה שְׂאֵין לָהּ אֵף אַחֵד, וְלָבָּה שְׁבוּרָה מְאֹד, וְלִכֵּן תְּפַלְתֶּה רְצוּיָה אֶצְלוּ
יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מָה שְׂתַעֲשִׂי רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ יִזְמִין לְךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא אֶת בֶּן זִוְגָךְ.

בְּיָדָאֵי אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַתֵּן, כִּי כֶּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין מ"א).
טָב לְמִיתֵב טָן דּוּ מְלִמִּיתֵב אַרְמְלוֹ, וּפְרַשׁ רִש"י מְשָׁל הוּא שְׁהַנָּשִׁים אוֹמְרוֹת
עַל בַּעַל כָּל דְּהוּ שְׁהוּא טוֹב לְשִׁבְתָּ עִם שְׁנֵי גּוֹפִים מִשְׁבַּת אֲלֵמָנָה; וְלִכֵּן בּוֹדֵאֵי
אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַתֵּן, כִּי אֶת עֲדִין צְעִירָה וְלֹא שִׁיךְ שְׂתִשְׁבִּי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְבָדָה.

וּבְזֶה שְׁכַתְּבַת שְׁדַבְּקַת בְּדַרְכּוֹ שֶׁל בְּעֵלְךָ הַמְּנוּחַ, וְהוֹלֶכֶת עַל פִּי דַרְכּוֹ
שֶׁל הַרְבֵּי מְלִיּוּבֵאֵי וִיטָשׁ ז"ע, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ חֲלָקָה, וְתַעֲסִקִי תָמִיד בְּהַמְבַּצְעִים

הַקְדוּשִׁים וּבִפְרָט בְּמִבְצַע נש"ק לְזִכּוֹת נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל עִם מִצְוֹת הַדִּלְקַת נְרוֹת,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשָׁח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ג תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׁבִיּוֹם הַחֶפֶז מוֹחֲלִים לְאָדָם עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(הוֹבֵא בְרַש"י בְּרֵאשִׁית ל"ו פְּסוּק ג') מְצִינּוּ בְּאֲגַדַּת מִדְרָשׁ סֵפֶר שְׁמוּאֵל ג' מוֹחֲלִין
לְהָן עֲוֹנוֹתֵיהֶם גֵּר שְׁנִתְגַּיֵר וְהַעוֹלָה לְגַדְלָה וְהַנּוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְלִמַּד הַטַּעַם מִכָּאֵן,
לְכָךְ נִקְרָאת מַחֲלַת שְׁנִמְחִלוּ עֲוֹנוֹתָיו; רֹאִים מִזֶּה שְׁחָתָן מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל
הַעֲוֹנוֹת, וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (חֲזִי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקפ"ו) לְאָחָד סְמוּךְ לַחֲתָנָתוֹ, (כְּתִבּוֹת
ט"ז) כִּי צַד מְרַקְדִין לְפָנָי הַכֹּלָה, וְרַמְזוּ לוֹ כִּי צַד מְרַקְדִין וּמְדַלְגִין עַל מַה שֶּׁהִיָּה
לְפָנָי הַכֹּלָה, הִינּוּ לְפָנָי הַחֲתָנָה, זֹאת אוֹמֶרֶת שְׁחָתָן צָרִיךְ לְשַׁכַּח לְגַמְרֵי אֶת
הַעֲבֵר שְׁלוֹ, וְלַעֲשׂוֹת בְּיוֹם הַחֶפֶז דִּיקָא הַתְחִלָּה חֲדָשָׁה.

צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ז סִימָן ב') תְּנִי רַבִּי יַעֲקֹב כָּל שְׂאִין לוֹ אִשָּׁה שְׂרוּי
בְּלֵא טוֹבָה, בְּלֵא עֵזֶר, בְּלֵא שְׁמִיחָה, בְּלֵא בְרָכָה, בְּלֵא כְּפָרָה, בְּלֵא טוֹבָה,
לֹא טוֹב הִיּוֹת הָאָדָם לְבָדוֹ, בְּלֵא עֵזֶר שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ב' י"ח) "אֲעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר
כְּנַגְדּוֹ", בְּלֵא שְׁמִיחָה שְׁנֵאֲמַר (דְּבָרִים י"ז) "וְשִׂמְחַת אֶתְּךָ וּבִיתְךָ" בְּלֵא כְּפָרָה
שְׁנֵאֲמַר (וַיִּקְרָא ט"ו) "וְכִפֹּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ", בְּלֵא בְרָכָה שְׁנֵאֲמַר (יִחְזָקֵאל מ"ד)
"לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֵל בֵּיתְךָ" רַבִּי סִימּוֹן בֶּשֶׁם רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לִוִּי אָמַר אִךְ בְּלֵא
שְׁלוֹם, שְׁנֵאֲמַר (שְׁמוּאֵל א' כ"ה) "וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבִיתְךָ שְׁלוֹם" רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ דְּסַכְנִין
בֶּשֶׁם רַבִּי לִוִּי אָמַר אִךְ בְּלֵא חַיִּים, שְׁנֵאֲמַר (קֹהֶלֶת ט') "רֵאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר
אֶהְבֶּת", רַבִּי חַיִּיאַ בַּר גַּמְדָּא אָמַר אִךְ אֵינּוּ אָדָם שְׁלוֹם, שְׁנֵאֲמַר (בְּרֵאשִׁית ה' ב')

"וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם" שְׁנִיָּהֶם כְּאֶחָד קְרוּיִים אָדָם; וְלִכְּנָן מֵאַחַר שְׁזָכִיתָ לְמִצְאָא אֶת בֵּת זִוְגָה, עֲלִיף לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה וּלְשִׂמְחָה אוֹתָהּ מָאד מָאד, כִּי (ראש השנה ו) אִשָּׁה בַּעֲלָה מְשִׁמְחָה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכַא בְּתָרָא י) מַה יַּעֲשֶׂה אָדָם וַיְהִי לוֹ בָּנִים זְכָרִים רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר יִפְזֹר מְעוֹתָיו לְעַנְיִים, רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר יִשְׂמַח אִשְׁתּוֹ לְדַבֵּר מִצְוָה.

וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל לְהַתְנַהֵג עַל פִּי הַלְכָה, לְשָׁמֵר מָאד מָאד מֵאֲסוּר נְדָה הַחֲמוּרָה מָאד מָאד, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּכְנַס בַּחֲפָה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, וְתִזְכֶּה לְכַנּוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשׁוּט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנִי לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ג תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאַר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת שֵׁישׁ לָךְ שְׁזָכִיתָ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי זֶה מָאד מָאד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שֶׁבְּעֲלֵי תַשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעַמֵּד, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָא) גְּדוּל כַּחַה שֶׁל תַּשׁוּבָה שְׁכִינּוֹן שְׂאָדָם מְהִרְהֵר בְּלָבוֹ לְעִשׂוֹת תַשׁוּבָה, מִיָּד הִיא עוֹלָה לֹא עַד עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עַד עֶשְׂרִים וְלֹא עַד מֵאָה, אֲלָא עַד מֵהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים, וְלֹא עַד רִקְעֵי רֵאשׁוֹן וְשְׁנִי, אֲלָא שֶׁהִיא עוֹמֶדֶת לְפָנָי כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְהַסְמ"ךְ-מ"ם מָאד מָאד מִפְּחַד מִבֵּן אָדָם שְׁחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה, כִּי כִיּוֹן שְׂאָדָם בָּא אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲפָלוֹ שֶׁהוּא עֲשָׂה עַד עַכְשָׁו מַה שֶׁהוּא עֲשָׂה, וּמִתּוּדָה וּמִתְחַרֵּט עַל כָּל מַה שֶׁעָשָׂה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּכָר מִקְבְּלוֹ.

בְּוִדְאֵי אִם אַתָּה יְכוּלָה לְעַבֵּר לְלַמֵּד בְּבֵית סֵפֶר חֲרָדִי, אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי לֹא יְהִי לָךְ נְסִיוֹנוֹת לְפַל וְכו', אִךְ אִם מִשׁוּם מָה אַתָּה צְרִיכָה עֲדִין לְלַמֵּד

שְׁמָה וְכו', הַעֲקָר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אַחַד, אֶת תְּלִכֵי עַל הַדֶּרֶךְ שֶׁבְּחֶרֶת, וְאֵל תִּכְנָסִי בְּשׁוּם וּבִוְחִים, וְאֲנִי מֵאֲד מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאֵם אֶת תְּהִי חֲזָקָה בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עֲצָם הָעֵבֶדָה אֵיךְ שֶׁתְּלִכֵי וְכו', וְתִהְיֶי חֲזָקָה בְּיְהוּדוּתָךְ, אֲזִי עוֹד בְּנוֹת יִמְשֹׁכוּ אַחֲרַיךְ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָל אֶת אֵל תַּעֲשִׂי שׁוּם פְּעֻלוֹת לְזֶה וְכו', כִּי לֹא כְּדַאי לְהַכְנִס בְּוִוְחִים אוֹ סִכְסוּכִים וְכו' וְכו'.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁפָל עִם יִשְׂרָאֵל יִזְכּוּ לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְנִזְכָּה כָּבֵד לְקַבֵּל פְּנֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשי.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת מְסַעֵי כ"ג תְּמוֹז הַתִּשְׁעִי"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתִיה

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַדָּבָר הַרְאִשׁוֹן אֶת צְרִיכָה לְלַמֵּד אֶת עֲצֻמָּךְ שִׁיְהִיָּה לָךְ בְּטָחוֹן עֲצָמִי, וְלֹא לְהִתְבַּהֵל וְלְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַף אַחַד בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, וְאֶת צְרִיכָה לְהִתְאַזֵּר בְּעֻזוֹת דְּקֻדְשָׁה.

וְדָבָר שְׁנֵי הָרִי אֲנִי בְּטוֹחַ שֵׁישׁ בַּעַל הַבַּיִת עֲלֵיכֶם, וְלָמָּה לֹא תִפְנִי יִשְׂרָאֵל?

עַל כָּל פְּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עַז בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, שְׁזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּף הָאֻמוֹנָה, שֶׁצְּרִיכִים לְהֵאֱמִין רַק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלֶּא כִּהַשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְעַל יְדֵי תַקְּף הָאֻמוֹנָה שֶׁמֵּאֱמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה נִבְנָה גַם הָאֻמוֹנָה בְּעֲצָמוֹ, הֵינּוּ הַבְּטָחוֹן עֲצָמִי, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שְׁאָדָם צְרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֻמוֹנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּף צְרִיךְ שִׁיְהִיָּה לוֹ אֻמוֹנָה

בְּעֶצְמוֹ שֶׁהוּא גַם כֵּן שָׁוה וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן פ"ו) שְׁכַל הַכְּשִׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם רַק כְּשֵׁלָא מְאָמִין בְּעֶצְמוֹ, אִז הוּא צָרִיךְ לַעֲבֹד מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלִכֵּן אֶת צָרִיכָה לְבָנוֹת אֶת הַבְּטָחוֹן הַעֲצָמִי שֶׁלָּהּ, וְאִז לֹא תִצְטָרְכִי לַפְּחַד מְאֹף אַחַד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִשְׁמַע תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּשִׂיא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ג תְּמוֹז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהֶה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָהּ.

אֶת צָרִיכָה לְדַעַת אִם נָשִׁים יוֹצְאוֹת לְבִלּוֹת עִם חֲבֵרוֹת בְּעָרֵב לְבַד בְּלִי בַעֲלִיָּהֶן, הֵן צָרִיכוֹת לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא יִהְיוּ בְּאִיזָה חֲבֵרָה שֶׁל פּוֹשְׁטָקִים וְכוּ', כִּי הַיּוֹם לֹא חָסֵר כָּל מִינֵי מְשַׁחֲתִים וּמְגַדְלִים וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן כְּשֶׁקְבוּצָה נָשִׁים יוֹצְאוֹת בְּעָרֵב לְבִלּוֹת קִצָּת, זֶה לֹא נוֹרָא, כִּי מְגִיעַ גַּם לָהֶן לְהִתְאַוֵּר, אָבֵל הַכֹּל צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּצַנִּיעוּת, לֹא לְלַכֵּת בְּמִקוּמוֹת בְּלוִיִּים שֵׁישׁ שָׁמָּה כָּל מִינֵי תְּמַהוּנִים וְכוּ', מְסַמְּמִים וְכוּ', מְשַׁחֲתִים מְפַקְרִים וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד תִּזְכְּרוּ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהִתְנַהֵג בְּכָל מְקוֹם בְּצַנִּיעוּת גְּדוּלָּה, וְנָשִׁים לְבַד יְכוּלוֹת לְצַאת לְבִלּוֹת וְלְהִתְאַוֵּר וְכוּ', וְהַכֹּל כְּמוֹכֵן בְּרִצּוֹן הַבַּעַל, רַק צָרִיכִים לְהִסְבִּיר לְבַעַל שֶׁגַם לִי מְגִיעַ קִצָּת לְהִתְאַוֵּר מֵהַעַל הַכָּבֵד שֵׁישׁ עָלַי בְּבֵית.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָךְ עִם יְרֵאת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ג תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אֵין מַלִּים לְהַסְבִּיר לָךְ אֶת גְּדֹל הַמְצֻוֶה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה שְׁלֻקְחָתָּ עַל עֲצֻמָּךְ מְחִיךְ וְכו', הֵינּוּ יֵלֵד לְעֶזֶר לּוֹ לְעֵבֵר עַל הַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ, מְלַבֵּד הַשְּׂכָר גְּשָׁמִי שֶׁתִּקְבַּל עַל זֶה, שְׁזֶה פְּרֻנְסָה נִקְיָה, הַחֲלֵק הָרוּחָנִי זֶה אֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר וְאֵי אֶפְשֶׁר לְשַׁלֵּם, כִּי זֶה זְכוּת הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּנֵה־רִיז יט): כָּל הַמְּלַמֵּד בֶּן חִבְרוֹ תוֹרָה מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלוֹ יֵלְדוּ, וְפֶה זֶה פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, הֵן אֵתָּה מְחִיָּה וּמְחֻזָּק וּמְעוֹדָד וּמְשֻׁמָּח אוֹתוֹ, וְהֵן אֵתָּה מְכַנְּסֵם בּוֹ הַלְּכוּת יוֹם יוֹמִי שִׁידַע מַה זֶה נְטִילַת יָדִים שְׁחָרִית וְכו', מַה זֶה בְּרַכַּת אֲשֶׁר יֵצֵר וְכו', מַה זֶה בְּרַכַּת הַמְּזוּזֵן וְכו', וְזֶה מַה שִׁישְׂאָר לְהֵיֵלֵד לְכָל הַחַיִּים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְקַנָּא בְּהַמְצֻוֶה שְׁאַתָּה זוֹכֵה, יֵעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּמְשִׁיךְ בְּזֶה וְתִתְרַחֵב בְּזֶה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם לָךְ גַּם שְׂכָר גְּשָׁמִי מְלַבֵּד שְׂכָר רוּחָנִי, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת תָּמִיד.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַּ בְּכָל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֻזַּק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִּישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לַמּוֹדִים הָאֵלוֹ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ): "וּבְכִיּוֹתֵי אֵין לְחַם וְאֵין שְׁמֵלָה" שְׁאֵין בְּיַדֵּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא עֲנִי מִי שְׁלֹא לּוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשׁ לַמּוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַעֵקֶר תְּרַגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֻדְבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כּוֹז אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הֵיוּ מְתַמְיָדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֶפְלוֹ כְּמַה דְּבוּרִים שְׁמֻדְבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשיג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר מטות מסעי כ"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הסבה שאמרתי לך להפנס בכולל הוראה, כדי שתלמד הלכות נדה, שהיא מהלכות הכי חמורות, כי זה גובל עם כריתות, ואם לא לומדים לא יודעים כלום, זה היה הסבה שאמרתי לך, ועדין אני אומר לך כדאי להפנס ללמד אפלו עם איזה אברך כל ההלכות, שזה מאד מאד חמור, ואל תקח את זה בקלות, כי כך ספרו לנו חכמינו הקדושים (שבת יג): תני דבי אליהו מעשה בתלמיד אחד ששנה הרבה וקרא הרבה ושמש תלמידי חכמים הרבה ומת בחצי ימיו והיתה אשתו נוטלת תפלו ומהזרתם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ואמרה להם כתיב בתורה כי הוא חייך וארץ ימיה בעלי ששנה הרבה וקרא הרבה ושמש תלמידי חכמים הרבה מפני מה מת בחצי ימיו ולא היה אדם מחזירה דבר פעם אחת נתארחתי אצלה והיתה מסיחה כל אותו מארע ואמרתי לה בתי בימי נדויתך מה הוא אצלך אמרה לי חס ושלום אפלו באצבע קטנה לא נגע בי, בימי לבוננה מהו אצלך אכל עמי ושתה עמי וישן עמי בקרוב בשר, ולא עלתה דעתו על דבר אחר ואמרתי לה ברוך המקום שהרגו שלא נשא פנים לתורה שהרי אמרה תורה ואל אשה בנדת טמאתה לא תקרב, ולכן זוג צעיר שעכשו התחתנו, צריכים ללמד את ההלכות ולא להכשל באסור נדה החמורה, שזה עוון כריתות רחמנא ליצולן.

בודאי אתה יכול להתחיל לעסק באיזה עסק בפונסה, זה לא סותר

אחד את השני.

אני מאד מאד מבקש אותך שתעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות שחרית מנחה ערבית במנין דיקא, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כפר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

אם תקים את כל זה, יהיה לך הצלחה בחיים.

ושלום אל ... תחיה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתוכלי לעזר לבעלך בכל המובנים, ושיהיה ביניכם שלום בית אמתי, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתשיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ג תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד שְׂמַחְתִּי שֶׁהִתְאַרְחוּ אֶצְלָכֶם קְבוּצָה גְדוֹלָה שֶׁל בַּחוּרִים חֲסִידִים עִם הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלֵהֶם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה לָכֶם קְבוּצוֹת כְּאֵלוֹ, וְהֵן זֶה יִקְדֵּשׁ אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶת שֵׁם הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, וְהֵן שִׁיחָה לָכֶם פְּרִנְסָה.

אָבֵל מָאד הִצְטַעַרְתִּי לִשְׁמַע שֶׁשְׁלֹשׁ נַעֲרִים שֶׁנִּשְׁרָפוּ מֵה שַׁעֲשׂוּ וְכוּ', דְּבָר כְּזֶה כּוֹאֵב לִי מָאד מָאד, יִמַּח שְׁמוֹ לְוִילֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם הֵם לֹא הָיוּ מְגִיעִים לְכָל זֶה, הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁגָם הַסּוֹף שֶׁלּוֹ כָּבֵר יִגִּיעַ וְיִתְפַּגֵּר מֵה שְׁיֹתֵר מֵהוּ, כִּי הוּא הַמְּסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נְגַדְנוּ.

חֲזָקִי וְאַמְצִי מָאד וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁרֶה שְׁלוֹם בֵּינָךְ לְבֵין בַּעֲלָךְ, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ג תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מָאד וְלַחֲזֹק אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּבִפְרָט בְּזִמְן קְרִיטִי כְּזוֹ אַתֶּם צְרִיכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר לַעֲזֹר אֶחָד לְהַשָּׁנִי, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאַמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הִלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֵן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיחָה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מָאד, כִּי

שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֵת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן
אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ
שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

נָא וְנָא לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ אֶפְלוּ כִּמָּה דְקוֹת רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם
שֶׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתַחֲוּס וְתַרְחָם עָלַי וְתַתֵּן לִי אַרְיִכוֹת יָמִים וְשָׁנִים
טוֹבִים, וְכוּ' וְכוּ', וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר לָכֵם מָה הַתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת בַּשָּׁמַיִם, עַד
כְּדֵי כֶּף שֶׁתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת הַטָּבַע לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן
חֵלֶק א' סִימָן ר"ג) הַטָּבַע מְחַיֵּב כֶּף וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֵּית הַטָּבַע.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאֵת הַגּוּף
גַּם יַחַד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֶּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֵם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר מִטוֹת מַסְעֵי כ"ג תְּמוֹז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מָאֵד מָאֵד הַצִּטְעָרְתִּי לְשִׁמְעַע מָה שֶׁקָּרָה לָכֵם וְכוּ', וְאֲנִי תְּמִיד מְזֵהִיר
שְׁאֲסוּר לְהֶאֱמִין לְאִף אֶחָד וְאֶפְלוּ לְקְרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה וְכוּ', כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב אִם
אֵין מִדּוֹת אֵין כְּלוּם, וְלִכְן לֹא בַחֲנָם שָׂרְבֵנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ מִתְּנָה סֶפֶר הַמִּדּוֹת
כְּדֵי שְׁנַעֲבֹד עַל הַמִּדּוֹת שְׁלָנוּ, כִּי הַמִּדּוֹת הֵם יְסוּד הָאָדָם, וּבְלִי מִדּוֹת הוּא
חִיָּה בְּדַמּוֹת אָדָם וְכוּ'.

אֵיֶעֶץ לָכֵם שְׁלֵא כְּדַאי לְפָנוֹת אֶל הַמִּשְׁטָרָה, וּמִכָּל שְׁכָן לֹא אֶל בַּיִת
הַמִּשְׁפָּט לְתַבִּיעוֹת קִטְנוֹת, כִּי הַדְּבָר הַזֶּה יִכּוֹל לְהַמְשִׁיךְ חֲדָשִׁים וְכוּ', וּלְבִסּוֹף
לֹא תִגִּיעוּ לְשׁוּם מְקוֹם, וְלִכְן רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז, וְאִף שְׂזָה

כּוֹאֵב מְאֹד מְאֹד שֶׁהֵם כְּפוּיֵי טוֹבָה כְּאֵלוֹ וְכוּ', אֲבָל לֹא כְּדַאי לָךְ לֶאֱכֹל אֶת הַלֵּב בְּשִׁבִיל זֶה, וּמְכַל שֶׁכֵּן לֹא לְהוֹצִיא אֶת הַכַּעַס בְּבֵית עַל הַיְלָדָה וְכוּ'.

הַעֲקָר אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ תְּתַאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שׁוּזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קִשְׁיָה, זְכָרִי מֵה שְׂאֹמֵר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפִינֵם צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה הִיא מַצְלֵת אֶת חַיֵּי הַנְּשׂוּאִין שְׁלָה וְכוּ', כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס וְקִנְיָה וְכוּ', וְהִיא צְרִיכָה לְרֵאוֹת שְׁלֵא תִהְיֶה לָהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחְהָ זֹאת", וְלָכֵן אִשְׁרֵי הָאִשָּׁה שֶׁקִּנְיָתָהּ לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּחוּף הַבַּיִת, וְעַל יְדֵי זֶה יִצְלִיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוּאֵיהֶם.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, וְתִשְׁכַּחֵי אֶת הַכֹּל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּשִׁיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ג תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעְעוֹלָם שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם בֵּית, וְתִכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (וַיּוֹשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלָּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֶהְבֶּה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,

ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

דעו לכם שעקר ההצלחה בבית הוא רק כשיש שלום בית, והקדוש ברוך הוא מאד מקפיד על זה, ולכן אני מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבידכם להשלים ביניכם וכו', כי זוג שרבים ביניהם, גורמים פרווד בכל העולמות, ולכן תעשו כל מה שביכולתכם תכף ומיד להתפייס אחד עם השני, כי לא יאבה הקדוש ברוך הוא סלוח לכם, ואמרו חכמינו הקדושים (שבת קט"ז) לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדשה ימחה על המים; ואם הקדוש ברוך הוא כבר מסכים שימחק כביכול שמו שמחזיק את כל העולם העקר שיהיה שלום בין איש לאשתו וכו', בודאי אתם צריכים להשלים ביניכם.

הקדוש ברוך הוא יעזר שתציתו אותי ואז טוב לכם בזה ובבא כל הימים, ובפרט את ... תחיה צריכה לדעת שאת תעשי נחת רוח לאבא בשמים אם תכבדי ותיקרי את בעלך, ותשתדלי מאד ותעזרי לו שהוא ילך להתפלל שלש תפלות ביום, וגם יגיד קדיש על האבא שלך, ובזה יהיה לו נחת בשמים, ויבוא לידי תקונו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתשיח.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר מטות מסעי כ"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתה רוצה להצליח בחייה, אתה מכרח לעבד על נקדה אחת שהיא נקדת השמחה, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק להיות בשמחה, כי השם של פרנסה שהוא חת"ך היוצא מפסוק (תהלים קמ"ה) פותח את ידך, יוצא גם מפסוק (דברים ט"ז ט"ו) והיית' אך' שמח', ולכן הדבר הראשון אתה צריך להשתדל להיות מאד מאד בשמחה, ולשמח את עצמך, ואף שאני יודע שמאד מאד קשה לך ומר לך החיים ממות, עם כל זאת עם עצבות ומרירות ונדאגות לא תבוא לשום דבר, אלא תסתבר יותר, ולכן הדבר הראשון רק להיות בשמחה, ואם תאמר במה יש לי לשמח? הרי אני עני ואביון ומלא חובות? אלא דע לך שחכמינו הקדושים אמרו (נדרים מא.) אין עני אלא מדעת, עקר העניות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי שמאמין שאין בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמח, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ממון סימן פ"ג) אמונה הוא טוב לפרנסה; ולכן בזה שתשמח עם נקדת יהדותך שנבראת' יהודי ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתח לך כל צנורי השפע והפרנסה.

דע לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בפיס, וזה בדיק ומנוסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צוואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיה חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בפיס.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.
 המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשיט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר מטות מסעי כ"ג תמוז התשע"ג
 שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
 לנכון קבלתי את מכתבכם.

היום הנתוח הזה הוא מאד קל, וכדאי לעשות את זה, אבל צריכים
 להתיעץ עם הרב ... נרו יאיר שהוא מתמצא בהרופאים הממחים לזה,
 והקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם
 יחד.

העקר ראו שניכם להתפלל להקדוש ברוך הוא אפלו חמש דקות,
 ותראו שאין דבר יותר חשוב אצלו יתברך כמו תפלה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו
 ותצליחו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתשכ.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר מטות מסעי כ"ג תמוז התשע"ג
 שלום רב אל ... תחיה
 לנכון קבלתי את מכתבך.

אם הרופא ממליץ להוריד את השקדים או צריכים לעשות את זה, אבל לא להכניס בלחץ, הקדוש ברוך הוא ישלח לה רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, ועוד תרוו רב נחת דקדושה ממנה ומכל יוצאי חלציתכם.

רק תהי שמחה ועליזה והקדוש ברוך הוא בודאי לא יעזב אתכם, תעשו כל מה שבידכם שיהיה ביניכם שלום ואהבה, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשכא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר מטות מסעי כ"ג תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (ברכות י.) אפלו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים; ולכן אסור להתפלל על אף אחד שימות, אפלו שהרופאים התיאשו ממנו לגמרי, ואמרו שהאדם הזה אין לו שום תקוה וכו' וכו', הבל יפצה פיהם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס.) על הפסוק (שמות כ"א י"ט) "ורפא ירפא" מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות, ואמרו צדיקים שנתנה רשות לרופא לרפאות, אבל לא ליאש.

ומה שרובנו ז"ל אמר (ספר המדות אות צדיק סימן קט"ז) לפעמים צריך לבקש רחמים על החולה שימות; אין זה סתירה כלל, זה סובב על רחמנא ליצלן אדם שאין לו כבר שום חיות, רק דרך מכוונת הנשמה, ורק זה מחזיק אותו,

אָבֵל הוּא לֹא יוֹדֵעַ מַכְלוּם, הוּא לֹא חַי וְלֹא מֵת, וְזֶה יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ שָׁנִים רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וּבֵינן כֶּךָ הוּא סוֹבֵל יִסּוּרֵי תַפְתּוֹת, חוֹשְׁבִים שְׁבֻזָּה שְׁשָׂמוּ אוֹתוֹ עַל מְכוֹנֹת הַנְּשֻׁמָּה יֵשׁ לְזֶה סְכוּי וְכוּ', רַחֲמָנָא לִיצְלָן זֶה יִסּוּרֵי תַפְתּוֹת, כֶּךָ סִפְרוּ לִי כַּמָּה רוֹפְאִים מְמַחִים, אָבֵל אָדָם כִּזֶּה אֵין לוֹ כְּכֹר שׁוּם סְכוּי כִּי זֶה מוֹת קְלִינִי שֶׁהוּא מַצֵּב זְמַנֵי שְׁבוּ מִפְסִיק הַלֵּב לִפְעַם וּלְסַפֵּק דָּם וְחִמְצָן לְמַח, אֵךְ רַקְמַת הַמַּח עֲרִין חַיָּה. הַפְּסִיקָת זְרִימַת הַדָּם לְמַח מְבִיאָה לְאַבְדוֹן הַכָּרָה בַּתוֹךְ שְׁנֵיאוֹת סְפוּרוֹת וְלִהְשִׁבָתָה הַתְקַשְׁרֵת הָעֵצְבִית בְּמַעְרַכַת הָעֵצָבִים הַמְרַכְזִית וְכוּ' וְכוּ', עַל חוֹלָה כִּזֶּה סוֹבֵב דְבָרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל שֶׁאָמַר לִפְעָמִים צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל הַחוֹלָה שְׂיָמוּת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַם יִשְׂרָאֵל, וְשִׁלָּא יִדְעוּ מַצְרוֹת, וְיִתְרַחֵב לְכֻלָּם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטוֹת מַסְעֵי כ"ג תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא ע"ב:): אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי מֵאִי דְכְּתִיב (דְּבָרִים ד' מ"ד) "וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה" זֶכֶה נַעֲשִׂית לוֹ סַם חַיִּים לֹא זֶכֶה נַעֲשִׂית לוֹ סַם מִיתָה; לּוֹמְדִים אוֹתוֹ תּוֹרָה, אֶחָד זּוֹכֶה נַעֲשֶׂה לוֹ הַתּוֹרָה סַם חַיִּים, וְהוּא מַחֲיָה אֶת עַצְמוֹ עִם הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֶחָד לֹא זֶכֶה נַעֲשֶׂה לוֹ הַתּוֹרָה סַם הַמּוֹת, שֶׁהוּא שׁוֹנֵא אֶת הַצְדִּיק בְּתַכְלִית הַשְּׁנֵאָה, וְלִכֵּן אֵין זֶה קָשִׁיא כָּלֵל, אֲדַרְבֵּה הַסַּם הַמּוֹת הוֹרֵג אוֹתוֹ לְגַמְרֵי וְהוּא לֹא יְכוּל לְסַבֵּל תַּלְמִיד חֶקֶם הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנַעֲשֶׂה אֲצִלוֹ שְׁנֵאָה כְּבוֹשָׁה לְתַלְמִידֵי חֲכָמִים, וְאָמַר רַבְּנֵינוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"א) שֶׁאֶחָד שֶׁפָּגַם בְּבְרִית מֵאֵד וַיֵּשׁ לוֹ רַק כְּסוּפִים אֵל דְּבָרִים מְגַנְיִם, אֲצִלוֹ נַעֲשִׂית לוֹ הַתּוֹרָה סַם הַמּוֹת, מֵה שְׁאֵין כֵּן

אָחַד שְׁדָּבוּק בַּהֲקָדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ לוֹ רְצוּנוֹת וְכִסּוּפִים לְהַכְלִיל בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲזַי נַעֲשִׂית לּוֹ הַתּוֹרָה סֵם חַיִּים, וְחֻדֵּשׁ רַבְּנוּ ז"ל (שם) שְׁאַפְלוּ בְּדַבְרֵי הַצַּדִּיק נֹאמֵר (הוֹשֵׁעַ י"ד י') "כִּי יִשְׂרָיִם דְּרָכֵי הַיְי"ה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם", שְׁמִי שְׂרוּצָה אֶת הָאֱמֶת אֲזַי נִתְקַיֵּם אֲצִלּוֹ "צַדִּיקִים יִלְכוּ בָם", וּמִי שֶׁהוּא פּוֹשֵׁעַ וְנוֹאֵף וְכו', אֲזַי נִתְקַיֵּם אֲצִלּוֹ "וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָם", וּבִפְרָט שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימָן קס"ג) הַנּוֹאֲפִים לְרַב הֵם מִתְנַגְּדִים לְצַדִּיקִים; וְלִכֵּן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִרְשָׁע הִזֵּה שֶׁהוּא גִּנָּב מִפְרָסָם, מוֹצִיא כְּסָפִים מִבְּנֵי אָדָם וְכו', וְתִקְצִיבִים בְּכָל מִינֵי עֲרֻמוּמִיּוֹת וְכו', לֹא בַחֲנָם שֶׁלֹּא רַק שֶׁהַסְּפָרִים עוֹשִׂים אֲצִלּוֹ רָשָׁם, אֲלֵא לְהַפְּךָ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גִּנְבָה וּגְזֵלָה סִימָן א') מִי שֶׁנִּפְתָּה לְבוֹ לְגֹזֵל וְכִיּוֹן שֶׁהִתִּיר לְעַצְמוֹ גְּזֵלַת חֲבֵרוֹ, הָרִי הוּא מוֹכֵן לְכָל חֲטָא וְעוֹן, וְאִין תִּקְנָה לְהַסִּירוֹ מִדְּרַכּוֹ הִרְעָה; וְלִכֵּן אֵל יִקְשֶׁה לָךְ שׁוֹם קִשְׂיָא. הַקָּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִבְעַר אֶת הַקּוֹצִים מֵהַכְרֶם, וְנִזְכָּה לְרִאוֹת בְּנַחֲמַת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשׁוּבָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטּוֹת מְסַעֲי כ"ג תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁמִכָּל מִינֵי סְבוּכִים יְכוּלִים לְצִאת אִם רֹצִים וְכו', כְּמוֹ שְׁאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוּשׁ זי"ע, אִין דְּבַר כְּזֶה אֲנִי לֹא יְכוּל, תִּגִּיד אֲנִי לֹא רוּצָה, תִּרְצָה וְתוּכַל.

וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה לְכַתֵּב יוֹתֵר פְּרָטִים, כִּי מְכַל צָרָה וְצוּקָה יְכוּלִים לְצִאת עַל יְדֵי תַקָּף הַרְצוֹן, וּבִפְרָט עַל יְדֵי אֲמוּנָה וְתַפְלָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל שְׁזָכִית לְהִיּוֹת גַּם אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, בְּוֹדָאֵי שֵׁם הַמְּקוֹם לְצִאת מְכַל מִינֵי סְבוּכִים

וכו', ואם את כל כך מסבכת וכו', סימן שאת בעצמך לא רוצה עדין לצאת מהסבך וכו', כי באיזה שהוא מקום את קשורה להסבך רגשית.

אני מכרח להגיד לך שלירון זה לא שם, ואת מסכנה שאין לך שם, ומה את רוצה, הרי ידוע אשר השם הוא הנפש, כמו שכתוב (בראשית ב') "וכל אשר יקרא לו האדם נפש תיה הוא שמו" כי השם הוא הנפש, ולכן צריכים מאד מאד לשמר לא לתת שמות בדויים להילדים שאין לזה שום ערך וכו', ולכן עליך לשנות את השם לגמרי לשם תנ"כי, והקדוש ברוך הוא יוציא אותך מהסבך שהסתבכת, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשכד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתישב את עצמך לרגע וכו', רואים בני אדם רצים ומתרוצצים זה לכאן וזה לכאן וכו', ולאף אחד אין רגע לישוב הדעת לישב את עצמו מה קורה איתי? ולהיכן אני הולך? ומה תכליתי בזה העולם? ובין כך עובר עליו יום אחר יום וכו', שבוע אחר שבוע וכו', ומאומה אין בידי, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ד) שצריכים לשמר על הזכרון, והעקר לזכר בעלמא דאתי, אדם צריך לזכר שיש עוד עולם, ואם אדם זוכה להדביק את מחשבתו באין סוף ברוך הוא, הרי זה הוא ממשיך את העולם הבא בעולם הזה, ושום דבר בעולם לא יכול לשבר אותו, כי כפי שאדם מחדיר בעצמו אשר אין בלעדו? יתברך כלל, זה נקרא חיי עולם הבא בעולם הזה, שאז הוא מוצא את הקדוש ברוך הוא בכל עניניו, ומחזק את עצמו עם נקדת האמונה, ומתגלה אליו נקדת חיותו יתברך המחיה ומנהיה אותו, שזה התענוג הכי גדול בעולם, שאדם מרגיש את הקדוש ברוך הוא אפלו שעובר עליו משברים וגלים, נסיונות קשים ומרים, הוא מוצא את הקדוש ברוך הוא בזה, ואינו

מִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ, אֲדַרְבֵּה כָּל שְׁעוֹבֵר עָלָיו יוֹתֵר וְיוֹתֵר צְרוּת וְיִסוּרִים מְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים, הוּא בּוֹרַח יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יְדֵי זֶה יִתְפָּרְדוּ כָּל פּוֹעֲלֵי אֹן וְנִמְתָּק מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וְזֶה מֵה שְׁאֵמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֵק א' סִימָן ד') כְּשֶׁאֲדָם יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מֵאֲרְעוֹתָיו הֵם לְטוֹבוֹתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מֵעֵין עוֹלָם הַבֵּא, כִּי עַל עוֹלָם הַבֵּא נֶאֱמַר (יִשְׁעִיָּהוּ ס"ד ג') "עֵינִי לֹא רִאֲתָה אֱלֹקִים זּוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ", וְלִכֵּן אִסוּר לְבַעֲט בְּיִסוּרֵינִי שְׂבָאִים עָלָיו, וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ט' סִימָן) טוֹב מְאֹד זֶה מֵדַת יִסוּרֵינִי, שְׁעַל יְדֵיהֶם הַבְּרִיּוֹת בְּאוֹת לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֵּא, וְלִכֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית ל"ג): חֵיב אָדָם לְבָרֵךְ עַל הָרַעָה כְּשֶׁם שֶׁמְבָרֵךְ עַל הַטּוֹבָה, כִּי בּוֹ בְּרַגַע שְׁאֲדָם מִכִּיר שְׂאִין בִּלְעָדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, עַל יְדֵי זֶה נִתְבַּטַּל אֲצִלוֹ כָּל הָרַע, וּמוֹצֵא רַק אֵת הַטּוֹב, וְחַי בְּזֶה הָעוֹלָם כְּדִגְמַת עוֹלָם הַבֵּא, שֶׁזֶה הַתַּעֲנוּג הַכִּי גָדוֹל שְׁאֲדָם מְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, אֲבָל עַל זֶה צְרִיכִים הִרְבֵּה יָשׁוּב הַדַּעַת לִישֵׁב דַּעַתוֹ מֵה הוֹלֵךְ אִתִּי? לְמָה אֲנִי כָּף עָצוּב וּמְמַרְמֵר וּמְדַכָּא? הַרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא וְאִין בִּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְזֶה מֵה שֶׁפָּרְשׁוּ צַדִּיקִים עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית י"ב): עַל כֵּלָם אִם אָמַר שֶׁהַכֵּל נִהְיָ בְּדַבְּרוֹ יֵצֵא, שְׁעַל כָּל דָּבָר מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, אוֹמֵר שֶׁהַכֵּל נִהְיָ מִמֶּנּוּ וּבְדַבְּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, יֵצֵא, עַל יְדֵי זֶה יְכוּל לְצַאת מִכָּל הַצְּרוּת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁנִּכְנַס בּוֹ, וְעַל זֶה צְרִיכִים הִרְבֵּה יָשׁוּב הַדַּעַת, וְאִין זֹכִים לִישׁוּב הַדַּעַת? עַל יְדֵי שְׁאֲדָם מְרַגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְרוֹאִים שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם שׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם, מְכַנֵּס בּוֹ יְאוּשׁ וְהַתְּרַשְׁלוּת וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁשָּׁקְשָׁה וְכָבַד לוֹ אֶפְלוֹ לְפַתַּח אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גִּלְה לְנֹו רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֵק ב' סִימָן פ"ד) אֲשֶׁר הַדְּבוּר לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה הַשַּׁעַר לְהַכְנִס דְּרַכּוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְלִכֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּרְאֶה לְנֻצַּל כָּל יוֹם וְיוֹם עִם דְּבוּרִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל תְּבַלְבַּל אֶת עַצְמָךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, אֲלֵא תִתְחַזַּק בְּאִמוּנָה שֶׁהַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּקס"ד) אִמוּנָה הִיא מְדָה אַחֲרוֹנָה, וְאִף עַל פִּי כֵן עַל יְדֵיהֶם דִּיקָא עוֹלִים אֶל כָּל הַמְדַרְגּוֹת כָּלָם, כִּי דִיקָא בְּזֶה שְׁאֲדָם מְסַלֵּק אֶת דַּעַתוֹ וְחֲכָמָתוֹ הַמְדָּמָה לְגַמְרֵי, וּמְחַדִּיר בְּעַצְמוֹ אִמוּנָה

פשוטה בו יתברך, על ידי זה הוא יכול להגיע לרצון מפלג אליו יתברך, עד שלא ירצה שום דבר רק להפיל באין סוף ברוך הוא, שזה התענוג הכי גדול שאדם לא מבלבל את עצמו משום דבר ומשום בריה שבעולם, אלא הוא יודע אשר הכתבת שלו לברוך רק אל הקדוש ברוך הוא, ומה שהקדוש ברוך הוא ירצה כך יהיה, ואדם צריך לבטל את הרצון שלו לרצונו יתברך, שזה מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ב') עשה רצונו כרצונה, כדי שיעשה רצונה כרצונו. בטל רצונה מפני רצונו, כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונה.

מה אמר לה רבנו ז"ל רוצה להחזיר בנו חיים נצחיים בעודנו עוד בזה העולם עם הגוף הגשמי, ולכן עלינו לצית אותו על כל פרט ופרט בחיינו, ובפרט לקבע לעצמו קביעות חזקה להתפלל את השלש בבית הכנסת ובמנין דיקא, וכך אמרו חכמינו הקדושים (שיר השירים פרשה ב' סימן כ"ד) על הפסוק (שיר השירים ב' ט') "הנה זה עומד אחר כתלנו" אחר כתלי בתי כנסיות ובתי מדרשות, "משגיח מן החלונות" מבין כתפיהם של כהנים, "מציצ מן החרקים" מבין אצבעותיהם של כהנים; כי בבתי כנסיות ובבתי מדרשות שמתפללים שם והכהנים עולים לדוכן, על ידי זה ממשיכים את שכינת עזו יתברך אלינו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) כל זמן שישיראל מעצרים בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, הקדוש ברוך הוא עוצר שכינתו עמהן, ולכן אל תהיה בטלן, תמסר את נפשך לבוא לבית הכנסת להתפלל את השלש תפלות, ולא יהיה הדבר הזה קל בעיניך, כי אתה יכול לזכות לכל טוב אמתי ונצחי.

נא ונא תהיה חזק בלמוד דף היומי בכל יום, אשר דף גמרא ליום זה חיות נצחי וכו', הדף היומי של היום זה פסחים י"ב, ולכן תצטרף לאחד מהשעורים שלומדים אצלנו דף היומי, ואם אין לך עם מי ללמד, תלמד לבד אפלו בגירסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם ליגריס איניש ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר; הלואי שתצית אותי בזה, ותראה איזה ישועות זה יביא לך, וכלל זה תקח בידיך, כל זמן שיהודי מדפדף את הגמרא וכו', ישאר יהודי ירא שמים, ולכן אל תהיה בטלן וראה מה לפניך.

הַעֲקֹר אֶל תַּתֵּן שִׁטְעוֹ אוֹתָךְ בְּכָל מִינֵי טְעוּיֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ', כְּאֵלוֹ דְּבַר רַבְּנּוּ ז"ל זֶה מִי יוֹדֵעַ מָה? רַבְּנּוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאֲתָנּוּ רַק דְּבַר אֶחָד שְׁנֵהִיחָה תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים עִם נִקְדַּת יְהוּדִיתֵנוּ, וְשִׁנּוּכָה לְהַרְבּוֹת בְּדַבּוּרִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְהַתְמִיד בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְהִלּוּאֵי שְׁנֵטָה אֲזַנֵּינוּ אֶל דַּבּוּרֵינוּ שֶׁמְדַבֵּר אֵלֵינוּ וּמַעֲוֵר אֹתָנוּ יוֹם יוֹם, שְׁעָה שְׁעָה וְכוּ'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשָׁכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר מִטּוֹת מְסַעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּקְחֵי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיָךְ, וְתִשְׁתַּדְּלֵי מֵאֵד מֵאֵד לְהַתְחַזֵּק בְּיָתֵךְ שְׂאֵת בְּיָתֵךְ עוֹז בְּאֻמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁנֵה יִסּוּד אֲצִל רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ג) אֲצִל הָעוֹלָם אֻמוֹנָה הוּא דְּבַר קָטָן וְאֲצִלֵי אֻמוֹנָה הוּא דְּבַר גְּדוֹל מֵאֵד. וְעֲקֹר הָאֻמוֹנָה הִיא בְּלֵי שׁוּם חֻמּוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלֵל. רַק בְּפִשְׁטוּת גְּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים וְהַהַמּוֹן עִם הַכָּשָׁרִים מְאֻמֵּינִים; וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה תְּפִלוֹת לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׁיְהִי לּוֹ אֻמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וְשֵׁלָא יְהִי לּוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּתְחַזְּקֵי לֹא לְבִטָּח בְּשׁוּם אִשָּׁה, אֶת צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֹךְ לַעֲזוֹר לְהַזּוֹלָת, וְלֹא לְחַכּוֹת לְקַבֵּל חֲזָרָה אִיזָה פָּרַס וְכוּ', אִיזָה תּוֹרָה וְכוּ', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לַעֲסֹק בְּחֶסֶד, שֶׁבְּשִׁבִיל זֶה בְּרָא אוֹתָנוּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (יְלֻקוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תַּתְל"ד) אָמַר רַבִּי סִימּוֹן בְּשַׁעָה שֶׁבָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נַעֲשׂוּ הַמְּלָאכִים כְּתוּת כְּתוּת, מֵהֶם אוֹמְרִים יְבָרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יְבָרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יְבָרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים; וְעַל זֶה בְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ שֶׁהִיא חֻמְמָה שֶׁל אֻמוֹנָה, וּבִנְיָן שֶׁל חֶסֶד, רַק לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְלִקְבֵּל אֶת כָּלֵם בְּסִכָּר פָּנִים יְפוֹת, וּבְפִרְט אֶת צְרִיכָה

לקבל את השכנות שלך עם חיוך וכו', ולהקדים שלום לכלן, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות י"ז). לעולם יהא אדם ערום ביראה מענה רף משיב חמה ומרבה שלום עם אחיו ועם קרוביו ועם כל אדם ואפלו עם נכרי בשוק, כדי שיהא אהוב למעלה ונחמד למטה ויהא מקבל על הבריות, אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי שלא הקדימו אדם שלום מעולם ואפלו נכרי בשוק; על אחת כמה וכמה שאת צריכה להקדים שלום לכל בת ישראל, ובפרטי פרטיות תקדימי שלום לכל אשה מנשות אנשי שלומנו, ואל תצפי על שום גמול, רק לבטח בהקדוש ברוך הוא, כי אם אנחנו נעשה את רצונו ממילא נבוא על שכרנו.

ולכן אשרי האשה ששמה מבטחה רק בהקדוש ברוך הוא, ולא בבשר ודם, כמו שאמר הנביא (ירמיה י"ז ה') "כה אמר הוי"ה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן הוי"ה יסור לבו", ולכן צריכים מאד מאד לשמר מבני אדם, ולצערנו הרב אנשים שמראים את עצמם הכי קרובים לו, הם יקברו אותו הכי ראשונים, ולכן בודאי צריכים לשמר מבני אדם, כי הם עלולים להכי גרוע, וזה המציאות המרה, ולכן אשרי האדם שבוטח רק בו יתברך, כמו שכתוב (שם ז') "ברוך הגבר אשר יבטח בהוי"ה והיה הוי"ה מבטחו".

תחדירי את הדבורים האלו טוב טוב בלבך, ואז כל החיים שלך ילכו בצורה אחרת לגמרי, ולא יוכלו לעבוד עליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגְעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵי לַיִת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקֹּדֶשׁ" הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר
בְּרִסְלָב", הַיּוֹ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקֵּהֲלֵתִינוּ הַקְּדוּשָׁה מִתְגַּדֵּלֶת וּמִתְקַדַּמֶת בְּאִיכוֹת
וּבְכַמּוֹת מִכָּל הַבְּחִינּוֹת, וְתַהֲלָה לְאֵל הַקֵּהֲלָה שְׁלָנוּ מִתְנַהֶגֶת רַק עַל פִּי דַעַת
רַבְּנוּ ז"ל, וְיִדוּעַ שְׂאֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה יְסוּד הַיְסוּדוֹת לֹא לְהַטּוֹת מִהַשְּׁלַחַן
עָרוּף כִּהוּא זֶה, עַד כְּדֵי כֹף שְׂאָמַר (שִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְכָרַח
לְלַמֵּד כָּל יוֹם אֵיזָה דִּין שְׁלַחַן עָרוּף, וְלִכֵּן הַקְּמַתִּי בַקֵּהֲלֵתִינוּ הַקְּדוּשָׁה "בֵּית
הַוּרָאָה", וַיֵּשׁ לָנוּ גַּאֲב"ד תַּלְמִיד חֲכָם גְּדוֹל, וְכֵן שְׁלֹשׁ מוֹרֵי צְדָק תַּלְמִידֵי
חֲכָמִים שֶׁשָּׁמְשׁוּ רַבָּנִים גְּדוֹלִים, וְלִכֵּן יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל קֵהֲלָה, שְׂצָרִיף
לְהַתְנַהֵג עַל פִּי הַלְכָה, רַק עַל פִּי שְׁלַחַן עָרוּף, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שְׂאֵף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה דִּין לְעַצְמוֹ, אֲלֵא אִם יֵשׁ לוֹ אֵיזָה
סְכִסוּף עִם הַשָּׁנִי, שִׁפְנָה אֶל "בֵּית הַוּרָאָה", וְזֶה אֲצִלֵּי עֶקֶר גְּדוֹל מְאֹד, הַקֵּהֲלָה
שְׁלָנוּ זֶה לֹא קֵהֲלָה אֶסְפָּסוּף וְכוּ', וְלֹא קֵהֲלָה שֶׁל הַפְּקָרוֹת וְכוּ', יֵשׁ דִּין תּוֹרָה,
וְאִי אֶפְשָׁר לְעֲשׂוֹת כָּל אֶחָד הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו, אֲנִי לֹא יִתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוֹם פָּנִים
וְאֶפֶן שִׁיקְרָה בַקֵּהֲלֵתִינוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אַמוּנָה, עַמּוּד שֶׁל חֶסֶד,
וּבִנְיָן שֶׁל תּוֹרָה, תֵּהֲלָה לְאֵל קוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע אֲצִלָּנוּ, וַיֵּשׁ לָנוּ כֹּכָב שֶׁשָּׂה
שְׁעוּרִים בְּדֶף הַיּוֹמִי מִיַּד יוֹם בְּיוֹמוֹ בֶּן יָרְבּוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן לְכָלֵל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתְּחַזִּיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּיַחַד, וְשִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה,
וְאֶחָד יִפְרָגֵן לְהַשָּׁנִי, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ עֵין רָעָה עַל הַזּוּלַת בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, כִּי
זֶה הַדְּבָר הַכִּי מְגַנֶּה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְאִם יֵשׁ אֵיזָה דִּין וּדְבָרִים עִם הַזּוּלַת,
רַק לְפַתֵּר אֶת זֶה בְּ"בֵית הַוּרָאָה" שְׁלָנוּ, וְמִי שִׁלָּא יְכוּל לְעַמֵּד בְּכָל זֶה, אֵין
לוֹ מֵה לְעֲשׂוֹת בַקֵּהֲלֵתִינוּ, וְאֲנִי עוֹמֵד עַל זֶה בְּתַקְפִּי שְׂאֵין דְּבָר כְּזֶה לְעֲשׂוֹת
דִּין לְעַצְמוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׂאֶחָד מוֹסֵר אֶת הַשָּׁנִי יֵשׁ לוֹ דִּין מוֹסֵר רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבָן, שְׁדִינוּ מוֹרִידִין אוֹתוֹ וְלֹא מַעֲלִין וְכוּ', הַקֵּהֲלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ יוֹתֵר
מִדֵּי חָשׁוּב בְּעֵינֵי, מְסַרְתִּי אֶת נַפְשִׁי חֲלָבִי וְדַמִּי לְהַקִּים קֵהֲלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ,
וְאֶת הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים וְהַמְסִירוֹת וְהַרְדִּיפוֹת וְכוּ',

שְׁאַנְחֵנוּ עֲבָרְנוּ פֹה, זֶה רַק יוֹדְעִים אֱלֹהֵי מַאֲנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְהוּדִיקִים, מִה עֲבָרְתִּי פֹה וְכוּ', וְלִכֵּן הַמָּקוֹם הוּא לֹא הַפְּקָר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, זֶה מְקוֹם וְקַהֲלָה פְּרֻטִית שְׁמִתְנַהֲגַת אֲךְ וְרַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזָה עַל פִּי הַשְּׁלַחַן עָרוּף, וְלִכֵּן אֵין דְּבַר כְּזֶה אֲצִלְנוּ אִישׁ כָּל הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה.

בְּכָלֵל הִיָּה טוֹב מְאֹד שְׁנַתְּמַצָּא יוֹתֵר בְּחֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, לַעֲזֹר אֶחָד לַהֲשֵׁנִי, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שְׂיִתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׂבִינֵינוּ; וְתַהֲלָה לְאֵל כָּל הַשְּׁנִים הִיָּה כְּכֹה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּקַהֲלֵתֵינוּ, אֲךְ מֵאַחַר שְׂקַהֲלֵתֵינוּ גּוֹדְלֵת, וּבְכָל שְׂבוּעַ נִכְנָסִים כְּמֵה מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשִׁים, אֲזִי אֲנִי מְכָרַח לַהֲוִידֵיעַ אֵת זֶה, כִּי קַהֲלֵתֵנוּ הִיא לֹא קַהֲלָה שֶׁל הַפְּקָר וְכוּ', פֹּה לֹא יִסְתַּוְּכְבוּ גִנְבִים וְכוּ', מִשְׁחָתִים וְכוּ', תְּמַהוּנִים וְכוּ', עוֹבְרֵי עַל הַחֵק וְכוּ', כָּל אֱלוֹהֵי אֵין לָהֶם שׁוֹם שְׂיִכּוֹת לְקַהֲלֵתֵנוּ, וְאִם לֹא יַצִּיתוּ הֵם לֹא יִקְבְּלוּ שׁוֹם שְׂרוֹת מְקַהֲלֵתֵנוּ, וְשׁוֹם דְּרִיסַת הַרְגֵּל בְּקַהֲלֵתֵנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֵת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תַעֲזְרוּ לִי שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין כָּלֵם, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה כָּל הַכַּח שְׁלָנוּ שְׁאַנְחֵנוּ מְאַחֲדִים, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא נִצְבִים) בְּנַהֲג שְׂבַעוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגוּדָה שֶׁל קְנִים שְׂמָא יְכוֹל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת וְאֱלוֹ נוֹטֵל אַחַת אַחַת אַחַת אַפְלוּ תִינוּק מִשְׂבָּרָן וְכֵן אֵת מוֹצָא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׂיִהְיוּ כְּלָן אֲגוּדָה אַחַת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂמַהֲגָרְעִין שְׁלָנוּ, הַקַּהֲלָה שְׁלָנוּ, שְׂיִהְיֶה בָּהּ אַחֲדוּת וְאַהֲבָה, יִתְחַיֵּל הַגְּאוּלָּה, כְּמֵאַמְרָם ז"ל (מִדְרַשׁ הַנֶּעֱלָם זֶהר חֲדָשׁ נח כ"ג) אִי חֲדָא קַהֲלָה אוּ חֲדָא כְּנִישְׂתָא יִתְעָרוּן בְּתִיּוּבְתָא מִיד אֲתִי בֵן דְּדוּד; אִם קַהֲלָה אַחַת אוּ בֵית הַכְּנֶסֶת אַחַד יִתְעוּרְרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיד בֵּן דְּדוּד בָּא.

וְאִם אֲנִי כְּבֵר מְדַבֵּר עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְהוּדִיקִים, אֲנִי רוֹצֵה לַעֲזֹר נְקוּדָה חֲשׁוּבָה בְּחִנוּךְ הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֵת הַיְלָדִים, וְלֹא לְלַכֵּת אֶתֶם בְּיַד קֶשֶׁה, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ מַה שְׂקוּרָה הַיּוֹם שְׂיִלְדִים יוֹצֵאִים לְתַרְבוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לִישׁוּכָן, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׂהֵאַבָּא עֲצָבָנִי וּמוֹצִיא אֵת הַעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ וְנוֹתֵן לָהֶם מַכּוֹת רִצַּח, וְהוּא חוֹשֵׁב שְׁזֶה חֲנוּף, בְּשַׁעָה שְׁזֶה בְּדִיוֹק הַהַפָּה, וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עֲלֵינוּ לַצִּיַּת אוֹתוֹ, אִי אֲפָשֶׁר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן לְחַנֵּךְ יְלָדִים עִם מַכּוֹת, רַק בְּדַרְךְ

אֶהְיֶה וְקָרוֹב לְכַבוֹת, וּכְבֹר אֶמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ק"ז) הַבְּנִים שׁוֹטִים, כְּשֶׁאֲבִיָּהֶם כְּעֶסֶן; כִּי כְשֶׁהֶאֱבֵא כְּעֶסֶן וְהֵבֵן שׁוֹאֵל אוֹתוֹ מִשְׁהוּ וְכוּ', וְהֶאֱבֵא צוֹרַח וְצוֹעֵק עָלָיו כְּמִטְרֵף וְכוּ', אֲזִי הֵבֵן נִשְׁאַר שׁוֹטֵה וְכוּ', אֲבָא צָרִיף לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל יְלָדָיו, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהִתְעַנֵּן בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם, שֶׁזֶה מַעֲקָר הַחֲנוּפָה, וְזָכְרוּ הֵיטֵב מַה שְׁאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא פו.) וְאֶהְבֵּת אֶת הַרְיָ"ה אֶלְקִיף שִׁיָּהָ שֵׁם שְׁמִים מֵתֵאֱהָב עַל יָדָךְ שִׁיָּהָ קוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמִשְׁמַשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְיֵהָא מִשְׁאֹו וּמִתְּנֹו בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מַה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אֲשֶׁרִי אָבִיו שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה אֲשֶׁרִי רַבּוֹ שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה, אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת שְׁלֹא לְמֹדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנִי שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה רָאוּ כְּמָה נְאִים דְּרָכִיו כְּמָה מִתְקַנְנִים מַעֲשָׂיו, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר (ישעיה מ"ט ג) "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֵתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר", אֲבָל מִי שְׁקוֹרָא וְשׁוֹנָה וּמִשְׁמַשׁ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְאִין מִשְׁאֹו וּמִתְּנֹו בְּאַמְנֹנָה וְאִין דְּבוּרוֹ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מַה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אוֹי לוֹ לְפְלוֹנִי שְׁלֹמֹד תוֹרָה אוֹי לוֹ לְאָבִיו שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה אוֹי לוֹ לְרַבּוֹ שְׁלֹמֹדוֹ תוֹרָה, פְּלוֹנִי שְׁלֹמֹד תוֹרָה רָאוּ כְּמָה מְקַלְקְלִין מַעֲשָׂיו וְכְמָה מְכַעְרִין דְּרָכִיו וְכוּ', עֵין שָׁם, וְלִכְּן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָל מַה שְׁבִיכְלֶתְכֶם שְׁשֵׁם שְׁמִים יִתְקַדֵּשׁ עַל יְדֵינוּ, וְשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל יִתְפָּאֵר מֵאֲתָנוּ, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁבָאִים כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה אוֹרְחִים, צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת כָּלֶם בְּסִכּוֹר פְּנִים יְפוֹת, כִּי אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ מֵאֵד מֵאֵד חֲשׁוֹב כְּשֶׁנִּשְׁמָוֹת יִשְׂרָאֵל מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאֶהְיֶה גְדוּלָה מֵאֵד.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשַׁכּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסִדְרַר מִשׁוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמְנוֹז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבְּחוּר ... נְרוֹ יֵאִיר

אִין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׁאֲתָהּ מוֹסֵר אֶת נַפְשָׁךְ לַעֲזוֹר לְהֶאֱבֹרְךָ ... נְרוֹ יֵאִיר לְנִקּוֹת אֶת הַמְּקוֹם, וְאֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֵלֶק לְנִקּוֹת אֶת הַבַּיִת הַכְּנֻסֹת וּבֵית הַמְּדֻרָשׁ שְׁמֵתִפְלִלִים וְלוֹמְדִים שְׁמָה תוֹרָה, כִּי הַמְּקוֹם

הַזֶּה זֶה מִשְׁפֵּן הַשְּׂכִינָה, וְלִכְּנֵן כְּשֶׁאָדָם דּוֹאגַ שְׁהַמְקוֹם יִהְיֶה נָקִי, הֵרִי הוּא מִשְׁרָה אֶת הַשְּׂכִינָה בַּמְקוֹם, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלַקְךָ שֵׁישׁ לָךְ חֲלֵק לַעֲזוֹר לָנוּ, וְאֲנִי אֲסִיר תּוֹדָה לָךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזוֹר שְׂאוּכַל לְשַׁלֵּם לָךְ אֶת זֶה חֲזָרָה בְּשִׂמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשַׁכַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שְׁבִיכוּלְתָךְ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַל כָּלֵם רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

לְצַעֲרֵי הָרַב יֵשׁ שְׁלֵשׁ בַּחֲזוּרִים נוֹשְׂרִים שְׁמִסְכְּנִים קָבְלוּ מִכּוֹת רִצָּח מֵאַבִּיָּהֶם, וּבִשְׁבִיל זֶה עֲזָבוּ אֶת הַיְהוּדוֹת לְגַמְרֵי רַחֲמָנָא לִיְצַלֵּן, וְהֵם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלִכְּנֵן אִם אֲתָה יְכוּל לְטַפֵּל אֲתָם וּלְקָרֵב אוֹתָם וּלְדַבֵּר עַל לְבָבִם, הֵיךְ זֶה שְׂכָרְךָ, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעַלְת הָאָדָם שְׁמִקְרֵב רְחוּקִים, וּמִכָּל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן מִי שְׁעוֹסֵק לְקָרֵב קְרוּבִים, כְּמוֹכָא בְּזִהַר (תְּרוּמָה ק"ח:): תָּא חֲזִי כָּל מֵאֵן דְּאֲחִיד בִּידָא דְחִיָּבָא, וְאֲשֶׁתְּדַל בֵּיה לְמִשְׁבַּק אֲרַחָא בִישָׂא, אִיהוּ אֲסַתְלַק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין מַה דְּלֵא אֲסַתְלַק הֲכִי בַר נָשׁ אֲחִרָא, גָּרִים וְלֹאֲכַפֵּי אֲסִרָא אֲחִרָא, וְגָרִים דְּאֲסַתְלַק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִיּוּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמֵיהָ לְעֵלָא וְתַתָּא, וְעַל הָאֵי בַר נָשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הֵיטָה אֶתוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מֵאֵרֵי דִינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיה בְּהָאֵי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עֵאל בְּתַרְסֵר תְּרַעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחֵי בְּיַדֵּיהָ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים ק"ב) "גְּבוּר בְּאָרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֵשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקָתוֹ עֲמַדַּת"

לְעַד זֶרַח בַּחֲשֶׁף אֹר לְיִשְׂרָאֵל וְגו', [בא וְרָאָה כָּל מִי שְׂאוּחָז בְּיָדָיו שֶׁל הַחַיִּיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שְׂיַעֲזֹבוּ אֶת דְּרָכֵיהֶם הַרְעוּת וְכו', עוֹלָה בְּמַעֲלַת הַקְּדוּשָׁה בְּמִקּוֹם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְעֲלוֹת שָׁמָּה וְכו', וְהוּא גוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְּטָרָא אַחֲרָא, וְהוּא גוֹרֵם שְׂיִתְיַקֵּר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם שְׁבֻזְכוּתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוֹם, וְזוֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכָה לְכָל טוֹב אֲמָתִי וְנִצְחָי בְּזֶה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַבְּעֲלֵי דֵינִים לֹא יִכּוֹלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, וְאֵין מִי שְׂיִמְחָה בּוֹ].

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הנחת רוח שתגרום לי אם תעשה רצוני ותקרב אותם.

נא ונא תעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודיים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים (שבת ק"כ) "ובביתאי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודיים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשכט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

אין לכם משג איזה צער ועגמת נפש יש לי משתי הילדים שלכם ... גרו יאיר ו... גרו יאיר, שהם מאד שובבים והופכים את המקום, ולכן אני מאד

מבקש אתכם שתקחו את הילדים לשיחה, ותשתדלו מאד לשמר עליהם, כי הם עושים חרבן וכו', ותפסו אותם כבר על חם לפרץ קפה של צדקה במקוה.

חנוך מתחיל בבית וכו', אם לא תחנכו עכשו את הילדים שלכם בדרך אהבה וקרויב לבבות, הם יכולים לגמור בבית סהר, ולמה אתם צריכים את זה וכו', ילדים לא צריכים להכות, אלא ללכת בטוב עמהם, ולהסביר להם, אבל על זה צריכים סבלנות שרוב ההורים הם מסכנים לא מפירים בחסרון שלהם, והם חושבים שבזה שהם יהיו עצבנים וכו', ויתנו מכות להילדים שלהם, ככה יחנכו אותם, אבל באמת הכל מתהפך לרעה רחמנא ליצלן.

ולכן אני מאד מבקש אתכם ראו מהיום והלאה לקרב את הילדים שלכם, ולהסביר להם בצורה כזו שיכנס בלבם.

אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתעשו את רצוני, כי אני לא יתר יותר שהילדים ישתללו וכו', ויעשו הזקות וכו'.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתשל.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ... גרו
יאיר מורה צדק בקהלתינו

אבקש אותך מאד אם בא לפניך איזה שאלה וכו', או כשיש דין תורה וכו', תמיד כדאי לומר 'המתן', וכדאי שיהיה הדברות בין כל המורי צדק, כי כבר קרה לא פעם אחת שאחד שאל ממורה צדק שאלה, והתיר לו, ואחר כך שאל מורה צדק שני שאלה, ואסר לו וכו' וכו', ולכן כדאי תמיד בכל שאלה להדבר יחד, ולא שזה ימשך לכאן וזה ימשך לכאן.

היות שמתחילים להכנס בקהלתינו כמעט בכל שבוע שתיים או שלש משפחות חדשות, ואני רוצה לעמד תקיף שהקהלה הקדושה שלנו היא לא הפקרה, ואם יש איזה טענות או דין ודברים בין אחד להשני וכו', שאף אחד

לא יַעֲשֶׂה דִין לְעַצְמוֹ, אֲלֵא מְכַרְח לְבוֹא לְדִין תּוֹרָה, וְכֵן בְּעִנְיֵי כְּשׁוֹת מְכַרְח לְהִיּוֹת הַהֲכָשֵׁר שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי יַעֲמֵד עַל זֶה חֲזַק מְאֹד, רַק תִּרְאוּ שְׂבִינֵיכֶם יִהְיֶה הַדְּבָרוֹת יַחַד שְׁלֵא יִהְיֶה זֶה סוֹחֵב לְצַד אֶחָד וְזֶה סוֹחֵב לְצַד שְׁנֵי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁלֵא יֵצֵא תְּקֵלָה מִתַּחַת יְדֵינוּ, וְנִקְדַּשׁ אֶת שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהִקְהִלָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ יִהְיֶה קֵהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה וְתִפְלָה וּגְמִילוּת חֲסִידִים.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְכֹל הַמְּשַׁפְּחָה שִׁיחִיו

מְאֹד מְאֹד הַצִּטְעָרְתִּי לְשִׁמְעַע עַל פְּטִירַת אַבִּיכֶם עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, וּבָאֲתִי לְנַחַם אֶתְכֶם הַמְּקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׁאָר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד.

... נְרוּ יְאִיר תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׁבַעוּלָם לומר בְּכָל יוֹם קְדִישׁ אַחַר הָאָבָא, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וּבַפֶּרֶט שְׂבִיבִית הַכְּנֶסֶת שֶׁהִקְמַתְ אֲתָה נוֹתֵן הַזְּמַנּוֹת שְׁאֶחָד מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ ר' ... נְרוּ יְאִיר לומר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, שְׁזֶה זְכוּת נְפִלְאָה לְאַבִּיךָ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנַשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁחֲחוֹת.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲצָה הַכִּי טוֹבָה לְקוֹם מִקֵּדָם, לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקֵּדָם, וּכְתִיב (בְּרֵאשִׁית א')
 "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר", אִיזָה עֶרֶב שְׁמֵכִינִים לְעֲצָמָם, כִּף יֵשׁ לוֹ בִּקְרָה, וְלִכְן
 כָּל אֱלוֹ שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לְקוֹם בְּבִקְרָה מִקֵּדָם, עֲלֵיהֶם לְזַכֵּר שֶׁהַעֲצָה הַכִּי קִלָּה
 וְטוֹבָה לְלַכֵּת לִישׁוֹן מִקֵּדָם, וְרֹאִים שֶׁהִסְמַךְ מ"ם עוֹבֵד עַל כָּלֵם לְתַפְסֵ אֶת
 הַלִּילוֹת, וְלִשְׂרֹף אֶת הַזְּמַן בְּשִׁטּוּיוֹת, שֶׁהַעֲקָר בְּבִקְרָה לֹא יוֹכְלוּ לְקוֹם, וּבִפְרָט
 הוּא מִתְגַּבֵּר עַל גְּבָרִים כְּדֵי שִׁיפְסִידוּ אֶת תְּפִלַּת שְׁחֵרִית בְּמַנְיָן.

הַשְּׁלָחַן עָרוֹךְ מִתְחִיל 'יִתְגַּבֵּר כְּאִרִי לְעַמֵּד בְּבִקְרָה לְעִבּוּדַת בּוֹרְאוֹ, וְאֶמְרוּ
 צְדִיקִים אִם הוֹלְכִים לִישׁוֹן כְּמוֹ 'אֲרִיָּה' אוֹתִיוֹת 'יִרְאֵה', הִינּוּ שְׁמֵתִירָאִים מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרַךְ, וּמִפְקִידִים אֶת נִשְׁמָתָם בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל יְדֵי זֶה קָמִים בְּבִקְרָה כְּמוֹ אֲרִיָּה
 גְּבוּר שְׁבַחִיוֹת, אֲבָל אִם הוֹלְכִים לִישׁוֹן כְּמוֹ סוֹס עֲצָל וְכוּ', אִזְ קָמִים כְּמוֹ סוֹס
 עֲצָל וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתֵּן לָנוּ יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלָמָה, וְנִזְכָּה לְעֲשׂוֹת תְּמִיד אֶת
 רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ שֶׁשְּׁתִּיכֶם כְּבָר מְבַשְּׁלִים לְהִתְחַתֵּן, כִּי חֲתָנָה זֶה לֹא
 מִשְׁחָק, זֶה אַחֲרִיוֹת עַל כָּל הַחַיִּים מִשְׁתֵּי הַצְּדִידִים, הֵן מִצַּד הַבַּעַל וְהֵן מִצַּד

הָאִשָּׁה, יֵשׁ הַתְּחִיבוֹת מֵאֵד מֵאֵד גְּדוּלָה, פְּרִנְסָה וְכוּ', הוֹלְדָה וְגְדוּל הַיְלָדִים וְכוּ', וְלִכֵּן זֶה אַחֲרֵיכֶם לֹא פָּשׁוּט, וְלִכֵּן קִדְּשׁ אֶתְּכֶם צְרִיכִים לִהְיוֹת בְּשָׁלִים לְהַתְּחַתֵּן.

בְּעֵינַי הַהוֹרִים, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם שְׂמֻצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה הַמְצָוָה הַכִּי חֲמוּרָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תְּנָא רַבִּי אֱלִיהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מֵהָאָדָם רַק שֶׁיִּכְבֵּד אָב וְאִם; וְאֲמָרוּ (פְּסִיקְתָא רַבָּתִי) חֲמוּרָה שְׂבַחֲמוּרוֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאֲמָרוּ (קְדוּשֵׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׂתַפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עָלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מְזָה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזָה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן זֶה לֹא קְשׁוּר אִם הֵם עֲדִין רְחוּקִים מִקְּרִיבֵי תוֹרָה וּמְצֻוֹת וְכוּ', כְּבוֹד אָב וְאִם תִּיבִים תְּמִיד, וְזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל הַיְהוּדוֹת, לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אָבָא וְאִמָּא בְּכָל מַחֲרָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַכְכֶם .

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁלֵד.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטוֹת מְסַעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּשַׁעָה שְׂרַבְנוּ ז"ל נִסַּע עַל הַדֶּרֶךְ הָאֲחֵרוֹנָה לְאוּמָן לְהַסְתַּלַּק, גְּלָה גְדוּלַת רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי, וְאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׂמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיָּאל ד') עֵיר וְקְדִישׁ מִן שְׂמִיָּא נְחִית, רַאשֵׁי תְּבוּת שְׂמִ'עִו'וֹן, וְעַכְשָׁו יֵשׁ נַחֵל נוֹבַע מִקּוֹר חֲקֻמָּה שְׁגַם הָעֵיר וְקְדִישׁ מִן שְׂמִיָּא צְרִיךְ לְקַבֵּל מִשָּׁם, וּמוּבָא (חַיִּי מוֹהָר"ן סִימָן ש"ג) שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל אֶפְלוּ אִם הָיוּ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְהָאֲרִיז"ל בְּעוֹלָם, לֹא הָיוּ יְכוּלִּים לְהַשְׁתַּוֹּת עִמִּי, פֹּה לֹא מְדַבְּרִים מִי יוֹתֵר גְּדוּל מִמִּי,

כי אֲנַחֲנוּ קִטְנֵי עַרְךָ פְּחוּתִים נִבְזִים וּשְׁפָלִים, לֹא יְכוּלִים לְהַכְנִיס אֶת הָרֹאשׁ שְׁלֵנוּ בְּדַבְרֵים גְבוּהִים כְּאֵלוֹ, אֲלֵא מֵאֵז הַחֶרֶץ שֶׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי עִם סִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, שְׁעַל יָדָם נִזְכָּה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הָאָרֶץ וְהַמֶּר הַזֶּה, וְעַם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חַיּוּת מֵהֶם, וְאַחַר כֵּךְ בָּא הָאֲרִיז"ל וְגָלָה נִוְרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת מִתּוֹךְ דְּבָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, שֶׁהֵם כָּלֵל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל שֶׁרְשָׁמָם תִּלְמִידוֹ רַבִּי חַיִּים וִיטָאֵל ז"ל, וְסִדְרוּ אוֹתָם בְּסִפְרֵי "עֵץ חַיִּים" "פְּרִי עֵץ חַיִּים" "שְׁמוֹנֶה שְׁעָרִים" וְכוּ', וְכוּ', שֶׁהֵם מְוִרִידִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַחַר כֵּךְ בָּא הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע עִם תִּלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים, שְׁמוֹרִידִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַהֲשָׁגוֹת שֶׁל הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכָתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וּמְגַלִּים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאַחַר כֵּךְ בָּא רַבֵּנוּ ז"ל לְדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוֹ שֶׁהוּא יְכוּל לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַהֲשָׁגוֹת שֶׁל הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וְכָל הַלְמוּדִים שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, בְּצוּרָה כְּזוֹ עַד שְׁיִרּוּדִים וּפְחוּתִים וּמְגֻשָּׁמִים כְּמוֹנוּ גַם כֵּן יִהְיֶה לָנוּ הַשְּׂגָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִזְכָּה לִפְתַּח אֶת פִּינוּ וְלִדְבַר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שְׁאֵדָם מְגֻשָּׁם וּמְזוּהָם וּפְגוּם וְכוּ' וְכוּ', יְכוּל לְעַמֵּד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ וְלִדְבַר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּאִשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, עַד שְׁיֵאִיר לוֹ הַמוֹחִין בְּהֲשָׁגַת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְיִהְיֶה נִכְלָל בְּעֵצָם עֲצָמֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶהוּ הַחֲדוּשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל.

אָבֵל אֵין לָנוּ דַעַת וְשִׁכְל וְחֻצְפָּה וְכוּ' וְכוּ', לְהַתְּעַרֵב בְּדַבְרֵים כְּאֵלוֹ שֶׁזֶה לְמַעַלָּה מִדַּעַתְנוּ וּמֵהַשְּׁגוּתֵינוּ, אֲנַחֲנוּ צְרִיכִים רַק לְשִׁמוּחַ שְׂזִכְנוּ לְהַתְּקַרֵב לְרַבֵּנוּ ז"ל, וְעֲלֵינוּ לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, וּבִפְרָט לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה עַל נְקוּדַת יְהוּדֵינוּ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁלָה.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר מִשׁוֹת מִסְעֵי כ"ד תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

את צריכה לדעת שבחיים משלמים מחיר גבוה מאד מאד על טעויות וכו', ושטויות וכו' וכו', וכנראה שאת משלמת עכשו את המחיר הכבד הזה וכו'.

ולכן ראי לחזור בתשובה שלמה, כי כשחיים באסור, מזה נברא קלפות ומשחיתים שמסבכים את האדם ומכניסים בו עצבות ודכאון ומרירות שמררים לו את החיים, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו) אבא בנימין אומר אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל בריה יכולה לעמד מפני המזיקין וכו', אמר רב הונא כל חד וחד מינן אלפא משמאליה ורבכתא מימיניה, ואלו הקלפות שמסבכים אותו מכניסים בו עצבות ומרירות ודכאון, עד שמרגיש כבדות גדולה מאד וכו', ונשבר לגמרי, ונדמה לו כאלו הוא רחוק ממנו יתברך וכו', ולכן ראי לחזור בתשובה שלמה ולקבל על עצמך מהיום והלאה להקפיד על שמירת המצוות ועל הצניעות, והעקר תרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולהתודות לפניו יתברך על כל העוונות שעשית עד עכשו, כי זה עקר התשובה כמו שכתב הרמב"ם (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') כל מצוות שבתורה בין עשה בין לא תעשה אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה) "איש או אשה כי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזה הוא עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ולכן תרגילי את עצמך הרבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ושבו ומחול לך, ותזכי למצא את בן זוגך האמתי השיף לשרש נשמתך, ותזכי לבנות בית נאמן בישראל, את סף הכל בגיל עשרים ואחת, וכל העולם לפניך, ולכן ראי לחזור בתשובה שלמה, ולקבל על עצמך לא לעשות יותר שטויות, כי היצר הרע עובד שעות נוספות אצל כל אחד ואחד, ובפרט מי שכבר נכשל פעם וכו', אזי הוא מסכן

לא לפול יותר ויותר רחמנא לישזבן, ולכן צריך להיות התשובה שלך עם לב אמת לב נכון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשלו.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להיות שלם עם עצמו, אז באיזה מקום שרק יהיה, ימצא חן המקום בעיניו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ז). חן מקום על יושביו, ואמרו (תענית כ"א): לא מקומו של אדם מכבדו אלא אדם מכבד את מקומו, כי הכל תלוי באדם, אם יש לו בטחון עצמי והוא שלם עם עצמו, אזי בכל מקום שרק יבוא הוא יהיה שמח, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקישי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד) ששאלו הסבי רבי אתונא איפה האמצע של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניה עם אצבעו פה, שאלו אותו מי אומר שכן הוא? אמר להם רבי יהושע בן חנניה, תביאו חבלים ותמדדו ותראו שאני צודק, ומגלה רבנו ז"ל שיש בזה סוד נפלא מאד, כשמתחיל הבלבולים עם האדם איפה המקום שלו להיות ולגור? אזי העצה להגיד לו פה, איפה שאני נמצא שם אמצע העולם, ועם כל זאת כשהקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו מבלבלים אותו ושואלים מי אומר שאתה צריך לגור פה? אולי אתה צריך לגור במקום אחר? ואחר כך כשילך למקום אחר וכו', גם שמה יגידו לו מי אומר שאתה צריך לגור פה? אולי אתה צריך לגור במקום אחר? כי כשאדם חוטא אזי הוא בורא קלפות ומשחיתים, והם מבלבלים את דעתו ומעקמים את לבו וכו', בקשיות וספקות, ולא מוצא את המקום שלו, אבל אם אדם מאמין בו יתברך, ומכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה איפה שרק תשים אותו הוא יהיה רק שמח, כי אין עוד שמחה כשמתח האמונה בהשם יתברך.

וְלָכֵן לְדַעַתִּי תִשְׁאַרִי בְּמָקוֹם שֶׁלֶךְ, וְאֵל תְּבַלְבְּלִי אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם, תְּהִי חִזְקָה בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וּבְכָל הָעֶכּוֹב שֶׁלֶךְ בְּמִצִּיאת בֶּן זֹוג וְכוּ', לְדַעַתִּי אֶת בְּרִנְיַת יוֹתֵר מְדִי, וְכֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אֶת צְרִיכָה לְרִדַת מְדָרְגָה וְאֵז תִּמְצָאִי אֶת הַזּוּג שֶׁלֶךְ, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בַּחֲוָרָה הִיא גְאוּתְנִית וְכוּ', וְלֹא מִתְאִים לָהּ לְקַחַת אֶת זֶה אוֹ אֶת זֶה וְכוּ', אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? אוֹ אֲנִי הִכִּי חֲכָמָה וְהִכִּי יָפָה וְהִכִּי מְשֻׁכֶּלֶת וְכוּ', אֶקַּח אֶת זֶה? וְהִיא מְסֻתּוֹבֶכֶת וּמְחַפֶּשֶׁת אֶת הַבֶּן זֹוג שֶׁלֶךְ כִּפִּי הַדְּמִיּוֹן שֶׁנִּכְנַס בָּהּ כְּאֵלוֹ מִי יוֹדֵעַ מָה הִיא? וְהִיא רוֹצֶה שְׁיָבוֹא אֵלֶיהָ זֹוג מִשֶּׁהוּ שְׁעָדִין לֹא נִבְרָא וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה מְחַפֶּשֶׁת וְכוּ', וּמְסֻתּוֹבֶכֶת וְיוֹצֵאת לְפָגִישׁוֹת פֶּן וְאוּלַי אֲמַצָּא אֶת בַּחֲוָרָה לְבָבִי שְׁיָבוֹא אֵלַי עַל סוּס לְבָן עִם שָׂקִים מְלֵאִין כֶּסֶף וְכוּ', וּבְשִׁבִיל זֶה הַבַּחֲוָרָה מְחַפֶּה עַד שְׁיִוָּלַד זֹוג כְּזֶה, וּבֵינן כֵּךְ הִיא לֹא קוֹלְטַת שְׁהִזְמֵן לֹא מְחַפֶּה, כִּמְאֹר הַחֲכָם "הַזְהַר מִן הַזְּמַן כִּי הוּא אוֹיֵב רַע מְאֹד", עַד שֶׁתּוֹפֶסֶת אֶת עֲצָמָה רוֹאָה שֶׁהִיא כְּבָר בְּגִיל שְׁלוֹשִׁים וְשֶׁבַע, מָה עוֹשִׂים עֲכָשׁוּ? עַל זֶה בָּאִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וְנוֹתְנִים לָנוּ עֲצָה (יְבָמוֹת סג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, תְּרַדִּי מְדָרְגָה וְאֵל תְּחַזִּיקִי מֵעֲצָמְךָ כָּל כֵּךְ גְּדוּלָה וְכוּ', וְאֵז תִּמְצָאִי בְּקִלוֹת בֶּן זֹוג מָה שִׁיתְאִים לָךְ.

אִם תִּקְיָמִי אֶת כָּל זֹאת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְמִין לָךְ תַּכְּךָ וּמִיד בֶּן זֹוג, וְתִכְנִי בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁלִז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִהְיֶהךָ יוֹם ג' לְסֹדֵר מִשּׁוֹת מְסַעֲי כ"ד תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת הֶרְגַע שֶׁהַתַּחֲתָנָת עִם בְּעֵלְךָ, אֵין לָךְ אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם רַק אֶת בְּעֵלְךָ, וְאֶסוּר לָךְ לְהַתְּבַלְבֵּל מֵאֶף אֶחָד, רַק לְשִׁמוּח עִם בְּעֵלְךָ, וְלַחֲיוֹת

עם בעֲלָהּ, ולדבר עם בעֲלָהּ, ולטַיֵּיל עם בעֲלָהּ וכו', אין לך כלום רק בעֲלָהּ, וְאִז כְּשִׁיתחִזֵּק הָאֱהָבָה וְהִבְנָה הַדְּדִית בֵּינֵיכֶם, תִּשְׁפָּחִי מִכָּל מַה שְּׁסָבִיב, וְלֹא תִבְלָבְלִי אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם דְּבָר, רק תִּעֲבְדִי עַל נְקוּדַת הַשְּׂמֵחָה לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמֵחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת בעֲלָהּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תנא דבי אליהו רבה פֶּרֶק י' סימן ה') אֵין אֵשֶׁה כְּשֶׁרָה אֲלֵא הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ; וּבִיחַד תִּבְנֶנּוּ בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וּמָה אֶת צְרִיכָה לְהַכְנִס בַּפְּחָדִים וּבַחֲרָדוֹת מַה שְּׁקוֹרָה בַּחוּץ עִם אַחִים וְכו', וְשֶׁאֵר הַמְּשַׁפָּחָה וְכו', אֶת צְרִיכָה לְחִיּוֹת רק עם בעֲלָהּ, וּשְׂנֵיכֶם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת רק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, שְׂזָה יִצִּיל אֶתְכֶם מִכָּל מִינֵי פְחָדִים וְחֲרָדוֹת.

וְלָכֵן רק חֲזָקוּ וְאִמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלֹהֲתַגְבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כָּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמֵחָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִּיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תנחומא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלָכֵן יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצֵלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מַה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוּן, אֲבָל תִּכְףּ וּמִיד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׁיְהִי לְכֶם הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה לומר קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה לְפָנֵי הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא תְקוּנָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל לְהַנְשָׂמָה, וּבִפְרָט מִי שְׁקוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה עַל פִּי סֵדֶר הָאֲרִיז"ל, נִמְחַל לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמוֹבָא (לְקוּטֵי הַלְכוֹת קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה הִלְכָה ב'), וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת ה.) כָּל הַקּוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ כְּאִלוֹ אוֹחֵז חֶרֶב שֶׁל שְׁתֵּי פִיּוֹת בְּיָדוֹ שְׁנֹאֲמֵר (תְּהִלִּים קמ"ח) "רוֹמְמוֹת אֶל בְּגֵרוֹנִים וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם", וְאָמְרוּ (שָׁם) כָּל הַקּוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע עַל מִטָּתוֹ מְזִיקִין בְּדַלִּין הַיְמָנוּ שְׁנֹאֲמֵר (אִיּוֹב ה' ז') "וּבִנְי רִשָּׁף יִגְבִּיהוּ עוֹף", הֵרִי שְׁלֵף לְפָנֶיךָ מַעֲלַת הַקּוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, וְזֶה צְרִיף הֵן הַגָּבֵר וְהֵן הָאִשָּׁה וְהֵן הַיְלָדִים לְקִרְאָה קְרִיאַת שְׁמַע שְׁעַל הַמַּטָּה, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיוּ שְׁמוֹרִים מִמְזִיקִים וּמִמְשַׁחֲחִיתִים, וְלִכֵּן הֵן הַבַּעַל וְהֵן הָאִשָּׁה צְרִיכִים לְקִרְאָה אֶת הַקְרִיאַת שְׁמַע כְּפִי הַסֵּדֶר הַזֶּה, וְזֶה לֹא לֹאֲקַח יוֹתֵר מִחֻמֶּשׁ אוֹ שְׁבַע דְּקוֹת, אֲבָל זֶה עוֹשֶׂה תְקוּנָה גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם, וְכֵן צְרִיכִים לְהַגִּיל אֶת הַיְלָדִים שְׂיֵאמְרוּ אֶת הַנֶּסֶח הַזֶּה וְכוּ', כְּמוֹכֵן הַכֹּל כְּפִי הַגִּיל, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשלט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אומר לך חזרה בתשובה זה לא ענין של חד פעמי וכו', צריכים לחזור בתשובה כל יום מחדש, כמו שגילה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ו') כי אף אחד לא יכול להגיד שהוא כבר זכה לחזור בתשובה שלמה, וכמו שכתוב (משלי כ' ט') "מי יאמר זפיתי לבי טהרתי מחטאתי", ולכן צריכים לעשות תמיד תשובה על תשובה, שמה התשובה הראשונה לא היתה תשובה נכונה, ומעלת התשובה אי אפשר להסביר כלל, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ד.) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמך מ"ם מאד מאד מפחד מכן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערם וידע שאין עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחוזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

רבנו ז"ל הזהירנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) שבכל יום צריכים לעשות התחלה חדשה, ולא יאמר שכבר התחלתי וכו' וכו', אלא בכל פעם צריכים להתחיל מחדש, ואז התשובה שלו ימשך וכו', והפליג רבנו ז"ל מאד במעלת

הצדיק הקדוש הרבי רבי זושא מאַנפּוֹליאַ זי"ע, שעבד את הקדוש ברוך הוא עשרים ושתים שנה עם אותו התחזקות ותבערת לבו, כי בדרך כלל כשאדם מתחיל לחזור בתשובה, הוא מתחזק למשך זמן וכו', ואחר כך הוא נופל ומתקנר ועוזב את הכל, ולכן זה מעלה גדולה מאד שיכולים להתחזק מעמד כל החיים עם אותו תבערה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנזכר להתחזק בזה בשלמות.

ראה להניח בכל יום תפלין, כי אי אפשר להסביר לכן אדם מעלת מצות תפלין, ומעלת האדם שמניח תפלין, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ד.) כל המניח תפלין מאריך ימים, ואמרו (פסיקתא זוטרתא שמות) כל המניח תפלין כאלו קרא בתורה, ואמרו (ילקוט שמות רמז רכ"ב) אמרו ישראל לפני המקום אנו רוצים ליגע בתורה יומם ולילה אבל אין לנו פנאי, אמר להם הקדוש ברוך הוא קימו מצות תפלין ומעלה אני עליכם כאלו אתם יגיעים יומם ולילה; ואם היה אדם יודע מעלת הזוהר להניח תפלין של יד ותפלין של ראש, היה נזהר בזה מאד מאד, והמצוה הזו ממשכת לאדם חיים ודבקות באין סוף ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ג:) כל שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו, הכל בחזוק שלא יחטא; כי כשאדם שש ושמת עם מצות תפלין שהניח היום, השמחה של המצוה לא יתן לו לחטא, ולכן אשרי מי שנזהר מאד מאד במצות תפלין.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשמ.

בעזרת השם יהפוך יום ג' לסדר משות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מרחח להגיד לך שרבנו ז"ל אמר בפרוש (תני מוה"ר"ן סימן תי"ח) אני אהד שהוא (אבות פרק ב') ודע מה שתשיב לאפיקורוס, וגם אנשיי, עיין שם,

וראים מזה שרבונו ז"ל שאצלו העקר אמונה פשוטה בו יתברך, ולסלק את השכל והדעת לגמרי, ורק להכניס את עצמו באמונה שהוא יתברך נמצא ואין בלעדו נמצא, דייקא הוא יכול כן לענות לכל אלו ששואלים שאלות בעניני אמונה, ולא רק הוא, אלא אנשיו האמתיים שדבוקים בו, היינו שמתמידים בספריו הקדושים, ולכן כל מי שבאמת מקרב אל רבונו ז"ל, הוא גם כן יכול לענות על כל הקשיות שיש בעניני אמונה.

אתה צריך להבין שקשיות באמונה בא רק כשאדם פגום בברית, כי תכף ומיד כשאדם פוגם בברית רחמנא ליצלק, נפגם דעתו ושכלו לגמרי, ונכנס בו קשיות וספקות ועקמומיות בלב, ושואל שאלות באמונה וכו', ונכנס בו מחשבות של כפירות ואפיקורסות, והכל מחמת פגם הברית הוצאת זרע לבטלה, שזה מאד מאד נמצא בגילים ארבע עשרה חמש עשרה שש עשרה וכו', ואמר רבונו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) שברית ואמונה תלויים זה בזה, אם אדם חזק בשמירת הברית, אזי לא יכנס בו שום קשיות על הקדוש ברוך הוא, כי אמונה תלוי בשמירת הברית, כמו שכתוב (תהלים פ"ט) "ובריתי נאמנת לו", ברית ואמונה תלויים זה בזה, ולכן כל אלו שמגיעים בגיל הטפש עשרה עולה להם קשיות וספקות באמונה וכו', אשר באמת זה שטות גדול מאד, כי אדם צריך להסתכל על עצמו איך שהוא הולך, ואיך שהוא מתנענע, ואיך שהוא מסתכל וכו', וצריך לשאל את עצמו מי הולך בי? מי מתנענע בי? מי מסתכל דרכי? אם לא החיות אלקות שיש בי, כי אם הוא יתברך יוציא את החיות ממני, אזי אהיה כפגור מת, וכשחושבים על דבר זה, כבר מתבטל ממנו כל הקשיות והספקות באמונה הקדושה, אבל כשאדם חטא מאד ובפרט בפגם הברית הוצאת זרע לבטלה, אזי עולים לו תמיד קשיות וספקות על הקדוש ברוך הוא, ועל הצדיק האמת הדבוק בו יתברך, כמו שאמר רבונו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב) מה שקשה קשיות על הצדיקים, זהו מכרח להיות. כי הצדיקים מתדמים ליוצרים, וכמו שקשה קשיות על השם יתברך, כמו כן בהכרח שיהיה קשה קשיות על הצדיק, כי הוא מתדמה אליו יתברך, ובענין הקשיות שקשה על השם יתברך, מרגלא בפומיה רבונו ז"ל לומר, אדרבא, כך ראוי להיות דייקא, שיהיו קשיות על השם יתברך, וכך נאה ויפה לו יתברך לפי גדלתו ורוממותו. כי מעצם גדלתו

ורוממותו, שהוא מרומם מאד מדעתנו, על כן בודאי אי אפשר שנבין ונשיג בשכלנו הנהגתו יתברך. ועל כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כף נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה מרומם ונשא מדעתנו, שעל ידי זה קשה קשיות, ואם היה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, אם כן היה, חס ושלום, דעתו כדעתינו, עין שם, ולכן מה טוב ומה נעים לומר את התפלה הזו בכל יום יום, כדי לנקות את המח שלו מהזהמא והזבל והלכלוך שנדבק בו, כדי שיזכה לאמונה ברורה ומזככת:

יהי רצון מלפניך אדני אלהי ואלהי אבותי שתחוס ותרחם עלי שלא יהיה לי שום קשיות וספקות על גדולי מבחרי צדיקך הנכללים בך לגמרי, כי אתה יודע את גדל חטאי ועוונותי ופשעיי המרבים, שחטאתי ועויתי ופשעתי נגדך ימים ושנים, בכל מיני עברות וחטאים מגנים, ובפרט בפגמי הברית, שעל ידי זה נעקר מחי לגמרי, ונתעקם לכבי, ונתמלא עקמומיות וקשיות עליך, ומזה בא שיש לי בכל פעם קשיות וספקות על גדולי מבחרי צדיקך הקדושים ששלחת לזה העולם לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ולכן חוס וחמול עלי שאזכה לחזר בתשובה שלמה, ולדעת את האמת שאין לי דעת בכלל, "כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם לי", ואיך מלאו לבי ודעתי להקשות קשיות עליך ועל צדיקך האמתיים, הדבוקים לגמרי בך, אין זה אלא מפני רע מעללי ועוונותי המרבים, ולכן אבקש אותך אבי שבשמים שאזכה לחזר בתשובה שלמה לפניך, ולא אעשה יותר הרע בעיניך, ותמחל ותסלח לי על כל מה שחטאתי ועויתי פשעתי נגדך עד היום הזה, ואזכה מעתה לאמונה ברורה ומזככת בך, שאתה נמצא ואין בלעדיך נמצא, ואזכה לאמונת חכמים להאמין בדבריהם, ולידע שמעשיהם אינם פשוט, ואף שעולה על לכבי תמיד קשיות וספקות על מעשיהם ומדותיהם, זכני לדעת שמחי פגום לגמרי, ולכן עולה על לבי תמיד קשיות וספקות על מעשיהם והנהגותיהם, מאחר שאני פגום לגמרי, ולכן אבקש אותך שאזכה מעכשו לחזר בתשובה שלמה על פגם אמונת חכמים, ועל ידי זה אזכה להגיע לאמונה ברורה ומזככת בך, עד שאזכה להכלל בך לגמרי מעתה ועד עולם אמן סלה.

אל תבלבל את עצמך, אתה כן יכול לדבר עם כלם מאמונה פשוטה בו יתברך, ובודאי תצליח את דרכך, וספרי חקירות אסר לנו רבנו ז"ל ללמד אפלו של גדולי עולם וכו', כי הם שואלים קשיות מאד עמקות, והתרוצים גם כן עמוקים מאד, שאין דעתנו יכולה להבין את זה, ועל ידי זה אנחנו נשארים עם קשיות, ולכן עדיף שלא לעין בזה כלל, אלא להכניס את עצמו לגמרי באמונה פשוטה בו יתברך, שאז החיים שלו חיים נעימים, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ב) אמונה הוא ענין חזק מאד וחייו חזקים מאד על ידי אמונה. כי כשיש לו אמונה אפלו כשבאים עליו יסורים חס ושלום, אזי יוכל לנחם עצמו ולהחיות את עצמו כי השם יתברך ירחם עליו ויטיב אחריתו, והיסורים הם לו לטובה ולכפרה, ובסוף ייטיב לו השם יתברך בעולם הזה או בעולם הבא. אבל מחקר שאין לו אמונה, כשבא עליו איזה צרה אין לו למי לפנות ואין לו במה להחיות את עצמו ולנחם את עצמו. והמשכיל יבין דברים אלו מאליו ויבין דבר מתוך דבר כי אי אפשר לבאר הכל בכתב. והכלל שעקר הוא האמונה בלי שום חקירות כלל, ובזה יהיה חזק לעולם בעולם הזה ובעולם הבא ולעולם לא ימוט אשרי לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשמה

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לתאר ולשער את מעלת השלש תפלות שחרית מנחה ערבית שתקנו אנשי כנסת הגדולה, כי הם מתקנים על סודות נוראים ונפלאים מאד, שאי אפשר למח אנושי להשיג אותם, כי כל מזמור וכל ברכה מסדר התפלות הקבועות, בונים עולמות שלמים, כמו שרואים בהסדורים שמבארים כונות התפלה על פי דרכי האריז"ל והרש"ש וכו', ולכן אי אפשר

לקצץ בתפלה כלל, שזה גורם בלבול בכל העולמות, ויוצא לו קלקול נפשי גדול מאד.

ולכן עצתי שתקום מקדם ותתפלל במנין דייקא, אשר אין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.) מאי דכתיב (תהלים ט"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ואתה יכול להתפלל תפלת ותיקין קדם שאתה הולך לעבד, ואז תפטר מכל הבעיות וכו'.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה להתפלל את השלש תפלות במנין דייקא, עד כדי כך שבפרוש גילה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא, ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דייקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקיים את זה בתמימות ובפשיטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שספר פתוח לכל העולם בלו, וכמו שאמר הרמב"ם, כשאדם מדפיס ספר הוא כמו שדורש לעשר אלף אנשים, כי ספר איך שיוצא מידי המחבר, כבר מסתובב מסוף העולם ועד סופו, ואי אפשר לעצר את זה, ולכן ראה לעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם, ואני מכרח להגיד לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקרים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקרים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בפיס, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העובדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בפיס, והיית צוחק מפל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

ובענין "שאלות ותשובות בחסידות ברסלב", עדיף להפיץ את זה לאלו שעדין רחוקים מקיום תורה ומצוות מעשיות, ומי מהחרדים שיצטרך את הספר הזה, ממילא זה יבוא אליו בידעים ובלא יודעים, ולכן העקר להפיץ את הספר הזה רק לאלו שעדין לא קבלו חנוף תורני, ואתה צריך לדעת שכל ספר וכל קונטרס וחוברת, יש לו את הכתבת שלו, כי סוף כל סוף בלם יזכו להתקרב אל רבנו ז"ל, שהוא נשלח לדורותינו אלו להעלות ולהגביה את כלל גשמות ישראל אליו יתברך, לתקן עולם במלכות שד"י וכל בני בשך יקראו בשמה, להפנות אליך כל רשעי ארץ, וכירו וידעו כל יושבי תבל כי

לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ תִּשְׁבַּע כָּל לִשׁוֹן, לְפָנֶיךָ הַיְיִ"ה יִכְרַעוּ וַיִּפְלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֶם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד, שְׁזֶה כָּל עֲנִיַן רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לְהַמְלִיךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְכָלֶם יִדְבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (צְפַנְיָה ג' ט) "כִּי אֲזַ אֶהַפֵּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לִקְרֹא כָלֶם בְּשֵׁם הַיְיִ"ה לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אֶחָד".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵה אוֹמֵר לָךְ הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעַקֵּר גְּדֹלַת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיְכוּל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְאֵת הַחֲשֵׁךְ הוּא מְהַפֵּךְ לְאוֹר, וְאֵת הַמְרִירוֹת הוּא מְהַפֵּךְ לְמִתְקוֹת, כְּמוֹכָא (זֶהר הַקְּדוּמָה ה) מֵאֵן מִנְכוֹן דִּי חֲשָׁכָא מְהַפֵּךְ לְנְהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא, עַד לֹא יִתּוֹן הָכָא. מֵאֵן מִנְכוֹן דְּמַחְכְּאָן בְּכָל יוֹמָא לְנְהוּרָא דְנְהִיר וְכוּ' מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָּא בְּכָל יוֹמָא בְּהֵוּא עֲלֵמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הָכָא; [מִי מְכֵם יְכוּל לְהַפֵּךְ אֶת הַחֲשֵׁךְ לְאוֹר וְאֵת הַמְרִירוֹת לְמִתְקוֹת עַד שֶׁלֹּא יָבוּא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכֵם שְׁמַחְכָּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שִׁיתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שֶׁלֹּא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵינן לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכַל זֶה רוֹאִים מְעַלַת הָאָדָם שֶׁאֶפְלוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חֲשָׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָף עַל פִּי כֵן הַכֹּל הוּא מְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲזִי אֲשַׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשַׁרִי לוֹ בְּבָא, כִּי לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב יְהוּדֵי שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וּמְהַפֵּךְ אֶת הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁלוֹ לְנַעֲימוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל (תַּי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּקנ"ה) וְכִי אֵינן אֶתָּה יוֹדַע מֵה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חִפְצֵן? הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אוֹהֵב אָדָם מְטַגֵּן וְכוּ', הֵינּוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסוּרִים כְּמוֹ שְׁמַטְגָּנִים עוֹף וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן הוּא מַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, שְׁזֶה מֵאֵד

מֵאֵד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וּמִתְפָּאָרִים מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד, רְאוּ אֵיךְ שֶׁבֶשֶׁר וְדָם טָפְחוּ סְרוּחָה וְכוּ', עוֹבֵר עָלָיו מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים נְסִיווֹת קָשִׁים וּמְרִים וְאָף עַל פִּי כֵן הוּא נִשְׁאָר חֲזָק בְּאִמּוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ, אָדָם כְּזֶה הוּא יוֹתֵר חָשׁוּב מִכָּל הַמַּלְאָכִים וְכוּ'.

עָלֶיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כֻּלָּם מְלֵאִים יְסוּרִים, אֵינן גַּם אֶחָד שֶׁיִּהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפְלוּ הַשָּׂרִים, אֵינן לָהֶם שׁוֹם עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכֻלָּם מְלֵאִים טְרוֹדוֹת וְדֹאגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיָגוֹן וְאִנְחָה תָּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יְסוּרִים מִיְחָדִים, וְאֵינן גַּם אֶחָד מִכָּל הַעֲשִׂירִים וְהַשָּׂרִים, שֶׁיִּהְיֶה לוֹ הַכֵּל כְּפִסְדֵּר כְּרִצּוֹנוֹ תָּמִיד, וְכֻלָּם כְּאֶחָד מְלֵאִים יְסוּרִים וְדֹאגוֹת תָּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכָל מִי שֶׁבָּקִי קִצֵּת בָּהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וַיֵּשׁ לוֹ כָּל הַתְּעִנוּגִים, עֲשֶׂר וּנְכֻסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכֻלָּם נְפֻלָּאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ', וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שֶׁגַּם הוּא מְלֵא מְלֵא כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכִמְהָ מִיָּנִי אוֹפְנִים וְעִנְיָנִים, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ (קֹהֶלֶת ב') "גַּם כָּל יָמָיו כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת", וְכַתִּיב (אֵיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קֶצֶר יָמִים וּשְׁבַע רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כֻּלָּם נוֹלְדוּ לְעֵמֶל וּמְלֵאִים רִגְזוֹ וְיְסוּרִין, וְאֵינן שׁוֹם עֲצָה וְתַחֲבֹלָה לְהַנְצִיל מֵעֵמֶל וְיָגוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לְהִשָּׁם יִתְבָּרַךְ וְלְעַסֵּק בְּתוֹרָה. וְכִמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בְּתוֹרָה, הֵינּוּ מֵאַחַר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוֹם אַפֶּן, אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ כָּל חֲלָלִי דְעֵלְמָא, בּוֹדָאֵי יִהְיֶה לוֹ עֵמֶל וְיְסוּרִין וְדֹאגוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרֵאשׁוֹ שֶׁיִּהְיֶה הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלֵד שֶׁיַּעֲמַל בְּתוֹרָה, וְאֵז אֲשֶׁרֵי לוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

וְלָכֵן אִם הֵייתָ יְכוֹל לְבָרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בְּשֵׁשׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וּבִשְׁ"ס וְכוּ', וְתִלְמַד עַל פִּי סֵדֵר דְּרַךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו) שֶׁאֵין צְרִיכִין בְּלְמוּד רַק הָאִמְרָה לְבַד, לומר הַדְּבָרִים כְּפִסְדֵּר, וּמִמִּילָא יִבִּין. וְלֹא יִבְלַבֵּל דַּעְתוֹ בְּתַחֲלַת לְמוּדוֹ שֶׁיִּרְצָה

לְהַבִּין תַּכְף וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תַכְף וְלֹא יִבִּין כָּלֵל רַק יִכְנִיס מֵחוּ
 בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֹדֶר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יִבִּין. וְאִם לֹא יִבִּין תַּכְף יִבִּין אַחֵר כָּף.
 וְאִם יִשְׁאָרוּ אֵיזֶה דְּבָרִים שְׁאֵף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לַעֲמֹד עַל כְּוִנָּתוֹ, מַה בְּכָף?
 כִּי מַעֲלַת רְבוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְכִמוֹ שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה
 זָרָה י"ט) 'לְגַמֵּר וְהִדִּיר לְסֹבֵר וְאֵף עַל גֵּב דְּלֹא יָדַע מֶה קָאָמַר' שְׁנֵאמַר (תְּהִלִּים
 קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רְבוּי הַלְמוּד שְׁיִלְמַד בְּמַהֲירוֹת
 וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר כַּמָּה פְּעָמִים אֵלּוּ הַסְּפָרִים שְׁלוּמָה,
 לְגוּמָרָם וְלַחֲזוֹר לְהִתְחִיל וּלְגוּמָרָם פַּעַם אַחֵר פַּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִבִּין
 בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כֹּל מַה שְׁלֹא הָיָה מִבֵּין בְּתַחֲלָה, כֹּל מַה שְׁאֲכַפֵּשׁ לְהַבִּין
 וְלַעֲמֹד עַל דְּבָרֵיהֶם; וּבְכָבֵר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנַא דְּבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה פָּרָק ו') אִם
 רְאִיתָ שֶׁהִסּוּרִין מִמְשַׁמְשִׁין וּבָאוֹת עֲלֶיךָ, רוּץ לְחַדְרֵי דְּבָרֵי תוֹרָה וּמִיַּד הַיִּסּוּרִין
 בּוֹרְחִין מִמֶּךָ, שְׁנֵאמַר (יִשְׁעִיָּה כ"ו) "לֵךְ עִמִּי בֵּא בְּחַדְרֵיךָ" וְגו'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ
 וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.
 הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁמֶד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ד תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לְצַעֲרָנוּ כֵּךְ הוּא הַדּוֹר הַזֶּה הַהוֹרִים לֹא שָׁמִים לֵב בְּכֹלֵל מַה שְׁקוֹרָה תַּחַת
 הַגֵּב שְׁלֵהֶם, אִפְלוּ מִהֲבַתִּים הֵכִי טוֹבִים נִפְגָּשִׁים וְכוּ', וְאִין לְהַהוֹרִים מְשֻׁג
 וְכוּ', וּבֵין כֵּךְ עוֹשִׂים שְׁטִיּוֹת, שְׂזָה עוֹוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד, וְעַל פִּי רַב הַהוֹרִים
 גִּזְעָנִים לֹא מִתְאַיִם לָהֶם הַמְשַׁפָּחָה הַזֹּו וְכוּ', לֹא מִתְאַיִם לָהֶם הַמְשַׁפָּחָה הַהִיא
 מְכֹל מִיָּנִי סְבוֹת מִסְבוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', וּבֵין כֵּךְ בַּחוּרִים אוֹ בְּנוֹת נִפְגָּשִׁים תַּחַת
 הַגֵּב שֶׁל הַהוֹרִים וְכוּ', וְכֵן סוֹבְלִים סֶכֶל גְּדוֹל, וְעַל פִּי רַב מְזָה יוֹצֵא הַנוֹשְׁרִים

וכו', וְכָל כֶּף חֶבֶל שֶׁהוֹרִים לֹא מֵרַחֲמִים עַל יְלִדֵיהֶם לַחֲתֹן אוֹתָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצוּהוּ מְאֹד שֶׁיִּתְחַתְּנוּ מֵה שְׁיוֹתֵר מֵהָ, כִּי זֶה יִסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה קִדְּם לְהִתְחַתֵּן, וְכַמְּאִמְרָם ז"ל (קְדוּשֵׁין כ"ט:): מִשְׁתַּבַּח לֵיה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא בְּדָרְב הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוֹל הוּא אָמַר לֵיה כְּשֵׁיבָא לְיָדָךְ הַבֵּיאוּהוּ לְיָדֵי כִּי אֲתָא חֲזִינְיָה דְלֹא פְרִיס סוּדְרָא אָמַר לֵיה מְאִי טַעְמָא לֹא פְרִיסַת סוּדְרָא אָמַר לֵיה דְלֹא נְסִיבְנָא אַהֲדַרְיִנְהוּ וְלֹא פִיָּה מִנָּה אָמַר לֵיה חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ לֹא פִי עַד דְנִסְכַּת רַב הוֹנָא לְטַעְמִיָּה דְאָמַר בֵּין עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעֵבְרָה בְּעֵבְרָה סִלְקָא דְעֵתָךְ אֲלֵא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהִרְהוּר עֵבְרָה אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל עַד עֲשָׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֵּה לְאָדָם מְתִי יִשָּׂא אִשָּׁה כִּיּוֹן שְׁהַגִּיעַ עֲשָׂרִים וְלֹא נָשָׂא אוֹמֵר תַּפּח עֲצָמוֹתָיו; וְאִם עוֹד בִּימֵי הַתְּנָאִים וְהָאִמּוֹרָאִים אָמַר רַב הוֹנָא אֲנִי לֹא רוּצָה לְרֵאוֹת אֶת הַפְּנִים שֶׁלְךָ עַד שֶׁתְּחַתְּנוּ, מֵה נֶאֱמַר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֲלוֹ אֲשֶׁר הַפְּרִיצוֹת עוֹשִׂים פְּרִיצוֹת בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוֹרִים צְרִיכִים לְדַאֵג לְהַבְנִים וְהַבְּנוֹת שֶׁלָּהֶם לַחֲתֹן אוֹתָם, וְלֹא לַעֲשׂוֹת חֲשׁוֹן עִם אֶף אֶחָד, אֲלֵא מִי שֶׁבְּאִמַּת מֵרַחֵם עַל יְלָדָיו, הוּא צְרִיךְ לַחֲתֹן אוֹתָם מֵה שְׁיוֹתֵר מֵהָ, כְּדִי שִׁיחִיו בְּקִדּוּשָׁה וּבְקִטְוָה, וְיִהְיוּ שְׁמוֹרִים מִן הַחֲטָא וְכו'.

רַאי וְגַם רַאי מֵה שֶׁקָּרָה לָכֶם וְכו', עַכְשָׁו כְּשֶׁכָּבַר הַתְּאָרְסֵתֶם אֲתֶם צְרִיכִים כְּבָר לְהִתְחַתֵּן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד מֵהַרְגַע שְׁעוֹשִׂים אַרוֹסִין, שֶׁכָּבַר יִתְכַנְּנוּ עַל חֲתָנָה, הוּא לֹא רָצָה שִׁיעֲשׂוּ הַפֶּסֶק גְּדוֹל בֵּין הָאָרוֹסִין לְהַחֲתָנָה, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁכָּחוּר וּבְחוּרָה שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּבוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן בְּלִי אַרוֹסִין וּבְלִי נְשׂוּאִין, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּג, וּבְפֶרֶט כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁזֶה בֵּין זּוּגֵי, אוֹ זֹאת בֵּת זּוּגֵי, וְתַכְךָ וּמִיד לְקַבֵּעַ זְמַן עַל חֲתָנָה, וְיִתְחַתְּנוּ וְיִחֲיוּ חַיִּים בְּאִשְׁרָה, וְזֶה הַדְּרָךְ הָאִמְתִּי שֶׁל יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכו', וּמִתְנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה וְכו', אֲבָל מֵה עֲשׂוּ אֲלוֹ שֶׁהֲלָכוּ וְעָזְבוּ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵת הַתּוֹרָה וְכו', שֶׁהֵם מְסֻתְּוֹבְבִים כְּכֹה כְּמֵה שְׁנַיִם וְכו', וְחַיִּים בְּיַחַד בְּאִסּוּר וְכו', וּלְבַסוּף נִכְנַס עֵין רָצָה בִּינְיָהֶם וְכו', וּנְפַרְדִּים וְכו', וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, שֶׁתַּכְךָ וּמִיד כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַבְּחוּר וְהַבְּחוּרָה וּמְפִירִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם וְכו', שֶׁכָּבַר יַעֲשׂוּ אַרוֹסִין וְיַדְבְּרוּ עַל נְשׂוּאִין, וְיִקְבְּעוּ זְמַן הַכִּי קֶצֶר

לְנִשְׂוֹאֵינִי, וְלֹא לַחֲכוֹת עַד שִׁיְהִיָּה כֶּסֶף וְכוּ', עַד שִׁיְהִיָּה חֲכָמָה וְכוּ', כִּי כָּבֹר אָמַר הַחֲכָם מְכַל אָדָם (קִהְלֹת א' י"ח) "כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכַאוֹב", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (קִהְלֹת רַבָּה פְּרָשָׁה א' סִימָן ל"ז) "בָּרַב חֲכָמָה רַב כְּעֵס" כֹּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּחֲכָמָה מְרַבֵּה בְּכַעַס, וְכֹל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת מְרַבֵּה בְּיִסּוּרִין אָמַר שְׁלֹמֹה עַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּחֲכָמָה הִרְבִּיתִי בְּכַעַס, וְעַל יְדֵי שֶׁהִרְבִּיתִי בְּדַעַת הִרְבִּיתִי בְּיִסּוּרִין; הָרִי שֶׁלֹּף לְפָנָיִךְ אִם אָדָם חוֹשֵׁב הוּא חָכָם וְכֵן דַּעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבִסּוּף מִתְפּוֹצֵץ הַכֹּל וְכוּ', וְנִעְשָׂה בִּינֵיהֶם רִיב וְכַעַס וְנִפְרָדִים, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הִבְחֹר אוֹ הִבְחֹרָה שְׁמוּצָאִים אַחַד אֶת הַשְּׂנִי, וְיֵשׁ בִּינֵיהֶם מְשִׁיכָה וְהִבְנָה הַדְּרִית, שְׂכָבֵר יֵרָאוּ לְסִגּוֹר אֶת הַכֹּל, וְהַכֹּלל הַזֶּה טוֹב לְכֹל אַחַד וְאַחַת, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיִּצִּית וְיִקָּים אֶת כֹּל זֶה, וְאֵז יְהִיָּה לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׂרִים מְאֹד.

תִּרְאֵי אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה לְהַהוֹרִים שְׁלֶךְ, וְהִלּוּאֵי שִׁיִּצִּיתוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לָכֶם כֹּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסִדְרַת מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ה תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֶלָּא זָכוֹר גַּם זָכוֹר אֲשֶׁר הִיְסוּד אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הוּא שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, כִּי צְרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹת לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מֵה שֶׁצְּרִיכִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנֵינוּ גַּם יַחַד, כִּי מֵה שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלָמָּה הָאָדָם מִתְרַשֵּׁל בְּתִפְלָה? כִּי נוֹפֵל עָלָיו חִלְשׁוֹת הַדַּעַת גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁבָּא עָלָיו כְּבִדּוֹת גְּדוֹל, וְלָכֵן קָשָׁה לוֹ לְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכֵּל דְּבוֹר וְדְבוֹר שְׁמֵדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וְכָבֹר סִפֵּר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוֹר אַחַד חָגַר מִתְּנִי לְכַבּוֹשׁ חוֹמָה חֲזָקָה. וְאַחַר כֵּךְ כְּשֶׁבָּא אֵל הַשַּׁעַר, הָיָה אֲרוּג עַל הַשַּׁעַר מִטּוֹה מְקוּרֵי עַכְבִּישׁ שֶׁסִּתְּמָם

השעה וכי יש שטות מזה שיהיה חוזר ממלחמתו מחמת הסתימה של הקורי עכביש! (והנמשל מוכז), ואחר כך אמר רבנו ז"ל: העקר הוא הדבור. שעל ידי הדבור יכולין לכבוש הכל ולנצח כל המלחמות. ואמר: אף על פי שיכולין להתבודד במחשבה, אבל העקר הוא הדבור. ומבאר הנמשל ממילא לענין מה שקשה על האדם לדבר לפני השם יתברך או לפני הצדיקים האמתיים מה שבבלבו. וכל זה מחמת בוש ויבדות שלו שאין לו עזות דקדושה, בודאי הוא שטות גדול. כי הלא הוא רוצה לכבוש בדבורו מלחמה חזקה שהוא מלחמת היצר, ועכשו כשהוא סמוך לדבר, ולכבש ולשבר חומות ולפתח שערים על ידי הדבור, ובשביל מניעה קלה מחלישות דעתו וכיוצא, ימנע חס ושלוש מלדבר! כי הלא המניעה הזאת נחשבת לסתימה של קורי עכביש כנגד החומות שרוצה לשבר בדבורו; ולכן קח את עצמך בדיקה, ותיזה עקשן גדול מאד על תפלה, וכל דבר מה שאתה צריך, תרגיל את עצמך רק לבקש ממנו יתברך, וזה יטהר לך את המוח מחשבה, ולא תצטרך כבר שום עצות מאף אחר, כי מי שזוכה לדבר ולהתפלל אל הקדוש ברוך הוא, נודבק הכליות שלו וכו', שמשם באים העצות, כמאמרם ז"ל (ברכות ס"א). כליות יועצות, ואמרו חכמינו הקדושים (ילקוט תהלים רמז תרס"ז) על הפסוק (תהלים ט"ז ו') "אברך את הוי"ה אשר יעצני", רבי שמואל בר נחמני פתה, קריא באברהם, אב לא למדו רב לא היה לו, ומי למדו חכמה, תנא רבי שמעון בן יוחאי אמר מלמד שומן לו הקדוש ברוך הוא שני כליות והיו נובעות חכמה ודעת; וכל זה זכה על ידי רבוי תפלה שתמיד התפלל להקדוש ברוך הוא, כי אברהם היה ראש למאמינים, והיה מחזיר אמונה בכל באי עולם, וכמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה מ"ג סימן ז') אמר רבי יצחק היה מקבל את העוברים ואת השבים, ומשהיו אוכלים ושותין, היה אומר להן ברכו, והן אומרים לו מה נאמר? והוא אומר להם אמרו ברוך אל עולם שאכלנו משלו, אמר הקדוש ברוך הוא אני לא היה שמי נכר לכריותי והכרת אותי בכריותי, מעלה אני עליך כאלו אתה שתף עמי בכריתו של עולם, הדין הוא דכתיב (בראשית י"ד) "קנה שמים וארץ"; אשרי אדם שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, וזוכה לדבר בכל יום עמו יתברך, ואז אל רב טוב הגנוז והצפון יזכה, ויהיה שמור מפל המזיקים המצויים בעולם, ואי אפשר להסביר בפה ומכל שכן בכתב מעלת הזוכה

להרבות בשיחה בינו לבין קונו, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גִּלְהָ לְנוּ רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ק) שְׁמַקְטֵן וְעַד גְּדוּל אִי אֶפְשֶׁר לְהִיּוֹת אִישׁ כְּאִשׁר בְּאַמֶּת, כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדוֹת. וְהִיא מְזַכֵּיר כְּמָה וְכְמָה צְדִיקִים מְפָרְסְמִים אֲמַתִּיִּים וְאָמַר שְׁכֵלָם לֹא בָאוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדוֹת שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁמוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסִדְרַת מִטוֹת מִסְעֵי כ"ה תמוז התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מָאֵד מָאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבוּר אַחַד, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מָאֵד מָאֵד חָשׁוּב כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם נָשִׁים הֵיוּ יוֹדְעוֹת מַעֲלַת כָּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, הֵיוּ מִתְמִידוֹת בְּזֵה כָּל יוֹם וְיוֹם וּבְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה וְכוּ', כִּי כָּל דְּבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְזַעְזַע אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, שְׂזֵה אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה, וּמְכַל שְׂכֵן בְּכֹתֵב, וְרַבְנּוּ ז"ל הִפְלִיג מָאֵד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, וְלִכֵּן יַעַן שְׂאֵת מִקְרַבְתָּ אֶל רַבְנּוּ ז"ל, לְמָה שְׂלֹא תִצְיִתִּי אוֹתוֹ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז תִּרְאִי אֵל אֵיזֵה יִשׁוּעוֹת תִּגִּיעִי, וְכָל כֶּךָ חָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר שְׂלֹא מְדַבְּרִים עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂזֵה הַפְּסֹד שְׂאֵין לְהַשִּׁיבָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׁחֻזְקָה בְּתַפְלָה, וְאִנְחָנוּ מוֹצְאִים בְּדַבְּרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ שְׁמוּאֵל פְּרָשָׁה ב') "וְהִיא כִּי הִרְבֵּתָהּ לְהַתְּפַלֵּל אֵל ה' וְגו', מִכָּאֵן שְׁכָל הַמְרַבָּה בְּתַפְלָתוֹ נִעְנָה; וְכָל הִלְכוֹת תְּפִלָּה לּוֹמְדִים מִחֻנָּה שְׁהִיתָה בְּמִצּוֹקָה כָּל כֶּךָ קָשָׁה, וְאִף עַל פִּי כֵן הִיא הַתְּעַקְשָׁה כָּל יוֹם וְיוֹם הִיא בָּאָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה מָאֵד, וּלְכַסּוֹף זְכוּתָהּ לְבִין

כְּזֶה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּעֲנִית ה'): שְׁקוּל שְׁמוּאֵל כְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תְּהִלִּים צ"ט ו') "מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנֵי, וּשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ", רוֹאִים מִזֶּה מַה זֶה עֲקֻשְׁנוֹת שֶׁל אִשָּׁה שֶׁבָּאָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁהִיא צְרִיכָה.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', קִטְנוֹת וְחֲלִישוֹת הַדַּעַת וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', וְלָכֵן רְאֵי לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְתִרְגְּלֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, שְׂזֵה נִקְרָא הַתְּבוּדוֹת, שְׁאִפְלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל "גְּרוּיֶסֶע פִּינְף מֵינּוֹט", חֲמֵשׁ דְּקוֹת גְּדוֹלוֹת, זֹאת אוֹמֶרֶת בְּחֲמֵשׁ דְּקוֹת יְכוּלִים הִרְבָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אֵל תְּהִי בְּטָלְנִית, אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי כָּל כֶּף גְּדוֹל, וְזִכְיֵנוּ לְהִיֹּת אֲצֶל צִיּוּנוּ הַקְדוּשׁ בְּעִיר אוֹמֵן, שֶׁהַבְּטִיחַ לְתַקֵּן אוֹתָנוּ בְּתַקוּן נֶצְחִי, לָמָּה שְׁלֹא תִשְׁתַּמְשֵׁי עִם הָעֲצוֹת שֶׁרַבְּנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ?

רַק תִּתְחַזְּקֵי מְאֹד לְהִיֹּת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמֵחָה זֶה הַהֲצֻלָּה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שֶׁהוּא שִׂמַּח תָּמִיד עַל יָדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ, וְלָכֵן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, תִּשְׁתַּדְּלֵי עִם כָּל הַכּוּחוֹת לְהִיֹּת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִךָ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזֵה מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׁמְחָה מֵרַב הַבְּלָבוּלִים שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ', וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיֹּת בְּשִׁמְחָה, וְתִרְאִי שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּהַחַיִּים.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ עָלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחֵי בְּכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר מְטוֹת מִסְעֵי כ"ה תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

שָׁמַעְתִּי אֶת הַסְּפוּר, וְאִם הָרוּפְאִים אוֹמְרִים שְׁחֵי אֲשַׁתֵּךְ בְּסִכְנַת חַיִּים וְכו', אִזְ מָה הַשְּׁאֵלָה אֶפְלוּ, חַיֵּיהֶּ קוֹדְמִים בְּהַחְלֵט, וְעַל כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁלֹא תִתְנַגֵּד כָּלֵל.

בְּכָלֵל הַיִּיְתִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּרְאֶה לְשֹׁמֵר לֹא לְהִיּוֹת כְּעֶסֶן שְׂזָה הַדְּבָר הַכִּי גְרוּעַ שָׁרֵק יִכּוֹל לְהִיּוֹת, וְזֶה מְגַלֶּה אֶת הָעֶבֶר הַלֵּא כֹּל כֶּף נְעִים שֶׁל הָאָדָם, כִּי עַל יְדֵי כַּעַס יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הָאָדָם, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות ה"ר"ן סימן קפ"ד) עַל יְדֵי הַחֲטָם יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הַנוֹאֵף, כִּי בְּאַמַּת מוֹבָא בְּדַבְּרֵיו (שיחות ה"ר"ן סימן רמ"ט) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ל"ח ז) "וַיְהִי עַר רַע בְּעֵינֵי הַוּוֹי"ה", לָמָּה לֹא כָּתוּב 'רְשָׁעִי אֵלָא רַע'? אֵלָא מִי שְׁעוֹבֵר עַל חֲטָא הַמְּגַנֵּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה וְהוּא נוֹאֵף, עַל יְדֵי זֶה הוּא תָּמִיד בְּכַעַס שְׁנִקְרָא רַע, לְשׁוֹן בֵּינֵנו, הוּא תָּמִיד עֲצָבָנִי, וְזֶה מֵה שְׁכָתוּב בְּזֹהַר (נִשְׂא קל"ז): בְּחוּטְמָא אֲשַׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא, הֵינּוּ עַל יְדֵי הַחֲטָם מְכִירִים אֶת פְּרָצוּף הָאָדָם בְּהַאי חוּטְמָא אֲתַפְרָשָׂא מְלָה, דְּכָתִיב (שְׁמוּאֵל ב' כ"ב) "עֲלֶה עֲשֵׁן בְּאִפּוֹ" וְגו', הֵינּוּ דֶרֶךְ הָאֵף בָּא הַכַּעַס וְהִרְצִיחָה, וְלִכֵּן עַל יְדֵי הַכַּעַס שֶׁל הָאָדָם מְכִירִים אֶת כָּל הָאָדָם, וְהוּא מְגַלֶּה אֶת כָּל עֲנִינּוֹ וְכו', וְהָעֶבֶר שְׁלוֹ וְכו', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֲצָבָנִי, כִּי אֶת קְלוֹנוֹ הוּא מְגַלֶּה בְּרַבִּים.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לַיְלָה, הֵנָּה שְׁבוּעַ וְהֵנָּה חֹדֶשׁ וְכו' וְכו', וְהַכֵּל פּוֹרַח, כְּמֵאמְרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סימן ב') כְּצֵל יְמִינּוֹ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהַלּוּאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֵלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׂעָה שֶׁהוּא עָף דְּכָתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין מְקוּהָ, וְאִין מִי שְׂיִקְוֶה שְׁלֹא יָמוּת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מְתִים; וְלִכֵּן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, כִּי גִמְרָא הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאָכֵי הַשְּׁמִירָה גְּבִרְיָאֵל מִיְכָאֵל רִפְאֵל אִוְרִיָאֵל, וּמִי שְׁזוּכָה

ללמד בכל יום גמרא, הוא מסוכב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים י"ג, אף שנדמה לך דמיונות פפי קטנות מחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשמח.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר מטות מסעי כ"ה תמוז התשע"ג
שלוש וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד מאד כואב לי על התנהגות שלך איך שאתה מתנהג וכו' וכו', אתה צריך לדעת אשר על ידי כעס יכולים להפיר את האדם, ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן קפ"ד) על ידי החטם יכולים להפיר את הנואף, כי באמת מובא בדבריו (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) על הפסוק (בראשית ל"ח ז) "ויהי ער רע בעיני הוי"ה", למה לא כתוב 'רשע' אלא 'רע'? אלא מי שעובר על חטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה והוא נואף, על ידי זה הוא תמיד בכעס שנקרא רע, לשון בייז, הוא תמיד עצבני, וזה מה שכתוב בזהר (נשא קל"ז): בחוטמא אשתמודע פרוצופא, הינו על ידי החטם מפירים את פרוצוף האדם בהאי חוטמא אתפרשא מלה, דכתיב (שמואל ב' כ"ב) "עלה עשן באפו וגו', הינו דרך האף בא הכעס והרציחה, ולכן על ידי הכעס של האדם מפירים את כל האדם, והוא מגלה את כל ענינו וכו', והעבר שלו וכו', ולכן צריכים לשמר מאד מאד לא להיות בכעס ועצבני, כי את קלוננו הוא מגלה ברבים,

מִלְכַד זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (שֶׁבַת ק"ה): הַמְקַרֵעַ בְּגָדָיו
 בַּחֲמָתוֹ וְהַמְשַׁבֵּר כָּלֵיו בַּחֲמָתוֹ וְהַמְפֹזֵר מְעוֹתָיו בַּחֲמָתוֹ, יֵהָא בְּעֵינֶיךָ כְּעוֹבֵד
 עֲבוּדָה זָרָה, שְׂכָךְ אֲמָנוֹתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כָךְ, וּלְמַחֵר אוֹמֵר
 לוֹ עֲשֵׂה כָךְ, עַד שְׂאוֹמֵר לוֹ עֲבַד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; כִּי הַמְאָמִין הַאֲמִתִּי
 שְׂמֵאֲמִין שֶׁדָּבָר גָּדוֹל דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְאָצִיל
 הָעֲלִיּוֹן, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, וְאִם הוּא בְּכַעַס, סִימָן שֶׁלֹּא מְאָמִין בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלָכֵן כְּפִי הַכַּעַס,
 כֵּן דוֹחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ס"ו): כָּל אָדָם
 שְׁכּוֹעֵס, אִם חָכֵם הוּא חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקֶת מִמֶּנּוּ; וְאָמְרוּ (נִדְרִים כ"ב). כָּל הַכּוֹעֵס
 אֶפְלוֹ שְׂכִינָה אֵינָה חֲשׂוּבָה כְּנִגְדּוֹ, וּמוֹסִיף טַפְשׁוֹת עַל טַפְשׁוֹתָיו; וְזֶה טְרוּף
 הַדַּעַת פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי הַכַּעֲסָן מַאֲבֵד אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל שְׁלוֹ לְגַמְרִי, עַד
 שֶׁלֹּא מִסְגֵּל לְחֻשָׁב יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וְזֶה תְּדַשׁ נח) לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֵל
 זֶה, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נַח לְכַעַס, כִּי זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי הוּא דוֹחָה אֶת הַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִמֶּנּוּ, וְלָכֵן מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד מִכַּעַס וּרְצִיחָה וְכוּ'
 וְכוּ', כִּי אֲבִדְתָּ כִּבְרָ אֲשֶׁה אַחַת, מָה אַתָּה רוֹצֵה לְאַבֵּד גַּם אֶת הָאֲשֶׁה הַשְּׂנֵיָה?

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, רְאֵה מַה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שְׁבוּעַ
 וְהִנֵּה חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֹּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב')
 כְּצֵל יַמֵּינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוּהָ, וְהַלּוֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן
 אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאִין
 מְקוּהָ, וְאִין מִי שִׁיקוּהָ שֶׁלֹּא יָמוֹת הַכֹּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיָּהֶם שֶׁהֵן מֵתִים;
 וְלָכֵן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף
 גְּמָרָא לַיּוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְזֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גִ'מֵּר'א הֵם רֵאשֵׁי
 תְּבוֹת אַרְבַּע מִלְּאָכֵי הַשְּׂמִירָה גִ'בְּרִיאֵל מִ'כְּאֵל רִ'פְּאֵל אִ'וִּרְיָאֵל, וּמִי שְׁזוֹכָה
 לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסַבֵּב עִם אַרְבַּע מִלְּאָכֵי הַשְּׂמִירָה שְׂשׁוּמְרִים אוֹתוֹ
 מִכָּל פֶּגַע וְנִגַע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם פְּסָחִים י"ג, אֵף שְׁנַדְמָה לָךְ
 דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מַחֲיָךְ מַה יִּהְיֶה כִּבְרָ אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל
 הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֵר? אֵל תֹּאמֵר זֹאת,
 אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְזֶה יָבִיא
 לָךְ הַצְּלָחָה בַּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּכְנִס אֶת הַדְּבוּרִים

הָאֱלוֹ בְּתוֹךְ לִבִּי, שְׁאֲנִי כוֹתֵב בְּדָם לִבִּי וְלֹא בְדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דְּךָ
גְּמָרָא, שְׁתֵּהִיָּה הִכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר מִשׁוֹת מְסַעֵי כ"ה תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מֵאֵד מֵאֵד שִׁמְחַתְּנִי לְקִרְאת הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת שְׁאֲשַׁתָּךְ בְּהֵרִיוֹן, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת
מְשֻׁמַּחוֹת.

בְּעֵינַי לְהִשְׁאֵר מִלְּמַד וְכוּ', אִם אֶתָּה אוֹהֵב אֶת הָאוּמָנוּת הַזֶּה, וְאֶתָּה
מְצַלִּיחַ, אֲזֵי אֵל תַּעֲזֹב אֶת זֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן.

בְּעֵינַי אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת וְכוּ', אִם אֶתָּה לֹא יָכוֹל לְקוֹם לְתַפְלָה, עֲדִיף
שְׁתַּלְּךָ לִישׁוֹן מִקֵּדָם וּלְוֹתֵר עַל זֶה, כִּי תַפְלַת וְתִיקִין עוֹלָה עַל הַכֵּל, וּבִפְרָט
שְׁאֶתָּה מִלְּמַד וְאֶתָּה מְכַרְח לְקוֹם מִקֵּדָם, וּמָה גַם שְׁכָתוּב בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ (יִוְדָה
דְּעָה סִימָן רמ"ה סְעִיף ט"ז) וְאִין לְמִלְמַד לְנַעוֹר בְּלִילָה יוֹתֵר מִדָּאֵי שְׁלֹא יְהִיָּה עֲצֵל
בְּיוֹם לְלַמַּד וְכֵן לֹא יִתְעַנֶּה אוֹ לַעֲצֹר בְּמֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה אוֹ לְאָכַל וְלִשְׁתוֹת יוֹתֵר
מִדָּאֵי כִּי כָּל אֱלוֹ הַדְּבָרִים גּוֹרְמִים שְׁלֹא יוֹכֵל לְלַמַּד הֵיטֵב וְכָל הַמְּשַׁנֶּה יְדוֹ עַל
הַתַּחְתּוֹנָה וּמִסְלִקִין לִיָּה.

רְאֵה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דָךְ גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְנַפְשׁ,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחוּטָף בְּכָל יוֹם דָּךְ גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגִירְסָא, וְאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר
אֶת הַמַּעֲלָה הַנּוֹרָאָה הַזֶּה שֶׁל לְמוֹד דָּךְ גְּמָרָא בְּיוֹם, וְהֵרֵב הַקְדוּשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה

מזעוויל זי"ע אָמַר כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשֶׂה צוּרָה שֶׁל חַיָּה וּבִהְמָה וְכוּ', וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לַחֲטוֹף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂזֵה מְזוֹפֵךְ אֶת הָאָדָם, וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם חִזַּק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רָע, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲרִין כ"ד) בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כַּמְתִּי עוֹלָם אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָה שֶׁל בְּבַל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יִכּוּלִים לֹאמַר עַל תִּלְמוּד בְּבַלִּי אֶת הַלְשׁוֹן הַזֶּה שֶׁהוֹשִׁיבֵנִי בַּחֲשׂוֹךְ כַּמְתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרָת, דִּיִּיקָא מַחְמַת שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים בְּגָלוּת מִרַמָּד שְׁחֲשׂוֹךְ לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁכִים, וְאַנְחָנוּ נִדְמִים בְּגָלוּת כְּמוֹ מַת, מַה יִּכּוּל לְהַחְיֹתָנוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יִרְמְיָה זֶה תִּלְמוּדָה שֶׁל בְּבַל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תִּלְמוּד בְּבַלִּי, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָאֶת אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוֹף נִקְרָאת לִילִי"ת, שְׁעוֹלָה כְּמִסְפַּר תִּלְמוּד וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי, וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָאת עַל שֵׁם יְלִלָה שֶׁאָדָם מִיָּלֵל מְרַב צַעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּמֵאַבָּד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם לִילָה, שְׂאֵז הוּא זְמַן חֲשׂוֹךְ, וְעַל יְדֵי לְמוּד תִּלְמוּד מֵאִיר לוֹ הַלִּילָה בְּסוּד (תְּהִלִּים קל"ט) "וְלִילָה כִּיּוֹם יֵאִיר", וְלִכְּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁלוֹמֵד תְּמִיד גְּמָרָא שֶׁהִיא תִּלְמוּד, שְׁעַל יְדֵי זֶה יֵאִיר לוֹ אֶפְלוֹ בְּגָלוּתוֹ הַמֵּר, וְיֵאִיר עָלָיו מְלֶךְ הַכְּבוֹד אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשׁוּן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ה תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מָה אוֹמַר לְךָ זֶה דְּבַר פְּשוּט אִם כְּמָה רוֹפְאִים אוֹמְרִים שְׁחִי אֲשַׁתָּךְ

בסכנת חיים וכו', אז מה השאלה אפלו לשאל על זה? הרי חיייה קודמים בהחלט וכו', ועל כן אני מבקש אותך שלא תתנגד כלל, והקדוש ברוך הוא ישלח לה רפואה שלמה שהכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, כי מדברים פה מסכנת חיים, ואסור לשחק עם דברים כאלו, ובפרט שכמה רופאים החליטו שהיא צריכה להוריד את זה וכו', אז אין שום שאלה, ובודאי מכרחים.

בענין הפעם וכו', אתה צריך לדעת שעליך לעבד על עצמך הרבה מאד, לשמר לא להיות כפסן שזה הדבר הכי גרוע שרק יכול להיות, וזה מגלה את העבר הלא כל כך נעים של האדם, כי על ידי פעם יכולים להפיר את האדם, ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן קפ"ד) על ידי החטם יכולים להפיר את הנואף, כי באמת מוכא בדבריו (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) על הפסוק (בראשית ל"ח ז) "ויהי ער רע בעיני הוי"ה", למה לא כתוב 'רשע' אלא 'רע'? אלא מי שעובר על חטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה והוא נואף, על ידי זה הוא תמיד בכעס שנקרא רע, לשון ביזו, הוא תמיד עצבני, וזה מה שכתוב בזהר (נשא קל"ז): בחוטמא אשתמודע פרוצופא, הינו על ידי החטם מכירים את פרוצוף האדם בהאי חוטמא אתפרשא מלה, דכתיב (שמואל ב' כ"ב) "עלה עשן באפו" וגו', הינו דרך האף בא הפעם והרציחה, ולכן על ידי הפעם של האדם מכירים את כל האדם, והוא מגלה את כל ענינו וכו', והעבר שלו וכו', ולכן צריכים לשמר מאד מאד לא להיות בכעס ועצבני, כי את קלונו הוא מגלה ברבים.

כדי להנצל מכעס כדאי ללמד בכל יום דף גמרא, אשר אין למעלה מזה, ומי יתן שתתחבר עם הלמוד דף גמרא ביום בסדרת הדף היומי שלומדים בעולם, ואל יקל בעיניך דבר זה, כי למוד גמרא מצלת מכעס וכו', ראה מה לפניה, הנה יום והנה לילה, הנה שבויע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורת, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב) כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובה ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפייהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפוש, וזה ישמר

אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים י"ג, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, ויציל אותך מתאות נאוף שמביא לידי פעס, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שתלמו"ד גימטריא הקלפה ליליית שמכשלת את האדם בפגם הברית שמזה בא הפעס והרציחה וכו' וכו', ולכן תהיה חזק אפלו לומר את הדרך גמרא כל יום, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, כי אני רוצה לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשנא.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר משות מסעי כ"ה תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מאיזה ספר אתה מדבר וכו', וגם לא מענין אותי וכו', אבל כלל זה אני מכרח להגיד לך אם הספר לא מדבר נגד הלכה חס ושלום, ויש בני אדם שמתחזקים בזה וכו', אז מה בכך? רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) יש כמה ספרים עכשוו, וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים להעולם. ובתחלה כשלא היה לו אמונת חכמים, אזי היו כל הספרים אצלו כלא, כי היה מלעיג עליהם, כמו שכתוב (קהלת י"ב) "עשות

ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה" וכו', דהינו שמלעיג על רבוי ספריהם, ואזי כלם פלא אצלו. וכששב בתשובה על זה, אזי נתחדש אצלו בכל פעם ספר, כי חוזרים ונחשבים אצלו כל הספרים שבתחלה היו בעיניו פלא. והכל לפי המחלקת, כי הוא מסתכל ומתבונן בהמחלקת, מפני מה הם חולקים כן, באלו הדבורים, ולא באפן אחר. ועל ידי זה מתבונן איך לשוב בתשובה, ולתקן האמונת חכמים. כי משם נמשך המחלקת, על ידי שפגם באמונת חכמים. ולפי התשובה, לפי המחלקת, כן הוא חוזר ושב אל אמונת חכמים. וכמו כן נתחדש אצלו ספר, כי חוזר ונחשב בעיניו מה שהיה בתחלה בעיניו פלא. וכן בכל פעם לפי המחלקת, כן התשובה, ששב וחוזר אל האמונת חכמים. וכמו כן נתחדש אצלו ספר אחר, כי חוזר ונחשב בעיניו עוד איזה ספר אחר, שבתחלה היה מלעיג עליו, והיה בעיניו פלא עין שם, ומוהרנ"ת ז"ל האריך באריכות גדול לבאר את מעלת רבוי הספרים (לקוטי הלכות קדושין הלכה ג) שבכל יום ויום יוצאים אלפי אלפים וכו', ספרי מינות וכפירות, וזה לא מפריע לאף אחד וכו', ואף אחד לא מבקש הסכמה על זה, וכשאיזה תלמיד חכם מוציא ספר או בפשט או ברמז או בדרש או בסוד, כלם קופצים על הספר לחלק על זה וכו', ואם הוא כתב את זה עוד בימיו, מה נאמר אן כשבכל יום ויום מופצים כל מיני עתונים אפלו מהחרדים שאחד דוקר את השני וכו', ומלאים ליצנות וכו', וגם גובל בכפירות ואפיקורסות וכו', ואף אחד לא מבקש הסכמה על זה, וכשאחד מדפיס איזה ספר קופצים עליו כמו חיה טורפת וכו', ולכן אם הספר לא מדבר נגד ההלכה, וכן אם זה מחזק אנשים, מה רע בהספר? ואם לפי דעת כמה אנשים זה לא בדיוק הפרוש של רבנו ז"ל, אני מכרח להגיד לך שדברי רבנו ז"ל כל כך גבוה שכמה פרושים שרק לא יפרשו, עדין לא מגיעים לסוף דעתו כלל, ועקר החדושים לחדש בדברי רבנו ז"ל צריך להיות רק בדרך התחזקות לחזק את הזולת, ולברר את נקודת האמת וכו', ועקר האמת הוא רק הקדוש ברוך הוא, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"א) אמת הוא אחד, שזה הקדוש ברוך הוא, ולכן ספר שמקרב יהודים אל הקדוש ברוך הוא, חס ושלום לחלק על זה, ואם הוא בדיוק לא אמר את הפרוש לפי שלכל אחד עולה בדמיון שזה הפרוש וכו', צריכים לדעת שאי אפשר לרדת לסוף דעתו של רבנו ז"ל בשום

פְּנִים וְאִפְּנֵי, אֲלֵא דְבְרֵיו וְ"ל הֵם כְּלָלִיּוֹת גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁכֵּל אֶחָד יָכוֹל לְמַצּוֹא אֶת עֲצָמוֹ בְּדְבָרָיו, וְאִם זֶה מִחֲזֹק אֶת הָאָדָם בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְעוֹרָר אוֹתוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּמִחֲזֹק אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יִפּוֹל בְּדַעְתּוֹ, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שֶׁמְעוֹרָר אוֹתוֹ לְלַמֵּד תּוֹרָה, שְׂזָה עֵקֶר הַתְּכֵלִית בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲזִי מָה רַע בְּסִפּוֹר כְּזֶה?

רַק צְרִיכִים לְשָׁמֵר מִסִּפּוֹר שֶׁמְעוֹרָר מִחֲלַקְתּוֹ, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד שְׁנֵאוּי הַמִּחֲלַקְתּוֹ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁיִּתְרַבּוּ הַסְּפָרִים שֶׁמְגַלִּים אֶת אֲמִתּוֹת מִצִּיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִגְלוּ אֶת דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם, שֶׁאֲצִלוּ הִיָּה הָעֵקֶר שֶׁמִּחָה לְשִׂמּוֹחַ בְּנִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ, וְלִהְרַבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְלִהְתַּמִּיד בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּכְבָר אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, מִי שֶׁלֹּא חוֹשֵׁב עַל תְּכֵלִיתוֹ הַנִּצְחִי אֵיךְ שִׁיחָה פַּעַם גּוֹסֵס וּמַת, וְיִשְׁכַּח עִם רַגְלָיו אֶל הַדֵּלֶת וְכוּ', זֶה נִדְמָה אֲצִלִּי כִּכְהֵמָה מִמֶּשׁ שֶׁגַם הִיא לֹא חוֹשֶׁבֶת מֵהַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן וְכוּ', אֲבָל מִי שֶׁבְּאֲמַת מְכַנֵּס בְּדַעְתּוֹ אֶת יוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלוֹ, וְאֵיךְ הוּא יֵרָאֶה אֲזוֹ וְכוּ', בּוֹדָאִי עַל הָאָדָם הַזֶּה עוֹבֵר מֵה שְׁעוֹבֵר מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים, בְּשִׁבְלֵי חִבְרָתִי אֶת סִפְרֵי "לְקוֹטֵי הַלְכוּת", הֵרִי שֶׁלֶךְ לְפָנָיִךְ שֶׁתְּכֵלִית לַמּוֹד רַבְּנוֹ ז"ל הוּא רַק לְהִתְחַזֵּק עַל יָדָם בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְרַבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוֹ, וְלִהְתַּמִּיד בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי זֶה תְּכֵלִיתֵנוּ לְנִצְחַת, וְהָעוֹלָה עַל הַכֹּל לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה עִם נְקוּדַת יְהוּדוּתֵנוּ, אֲשֶׁר כֹּל רָגַע וּשְׁנִיָּה שְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמּוֹחַ עִם נְקוּדַת יְהוּדוּתוֹ, מְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִיד הַבוֹרָא בְּרוּךְ הוּא, וּמִרְאָה אֶת הַחֲשִׁיבוּת שֶׁל הַמִּצְוֹת, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה בִּידוּעַ שֶׁלְבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, כִּי שִׂמְחַת הַמִּצְוָה מִרְאָה אֶת טֵהַר הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, שֶׁכּוֹנֵנָתוֹ לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֲמַת בְּלִי שׁוֹם חֲשָׁבוֹנוֹת פְּרָטִיִּים.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ שִׁיחָה לָךְ הַצְּלַחַה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשוב.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר מטות מסעי כ"ה תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת ביתר עוז, ולא להתיאש בשום פנים ואפן, ואת צריכה להבין שאי אפשר להכריח את אף אחד בשום דבר, תמשיכי להתפלל להקדוש ברוך הוא כי מה שתפלה פועל שום דבר לא פועל, רק תראי להראות יותר ויותר אהבה לבעלה, והקדוש ברוך הוא יפתח את לבו שיגיגיש מה זה שבת, כי באמת כל ההשפעות באים לאדם מששת ימי החול רק בזכות שבת, כמוכבא בזהר (יתרו פ"ח). כל ברכאן דלעלא ותתא ביומא שביעאה תליין, ותאנא אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, משום דהוא יומא מתברכאן מנה כל שתא יומין עלאין, וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא כל חד ביומוי, מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה; [וכל הברכות שלמעלה בעולמות העליונים, ולמטה כאן בעולם הזה, תלויים רק ביום השבת, ולמדנו למה לא ירד מן בשבת? מפני שמשבת מתברכים כל השש ימים מששת ימי השבוע, וכל יום מקבל את ההשפעה שלו משבת], הקדוש ברוך הוא נתן לנו מתנה יום אחד בשבוע זה היום שלו לנוח, והוא אומר לנו תשמרו את היום שלי, אזי אני ישמר את השש ימים שלכם, ואני יתן לכם שפע וכו', ואם תחללו את היום שלי, אזי אני יחלל את השש ימים שלכם, ואדם לא יהיה לו פרנסה וכו', אזי אני שואל האם לא כדאי לשמר שבת, רק בשביל הברכה שהקדוש ברוך הוא מברך אותנו שיהיה לנו בששת ימים פרנסה בשפע? את לא יכולה לתאר ולשער את מעלת בר ישראל ששש ושמח כל השבת שהוא שומר שבת, שעל ידי זה הוא לא זז משם עד שמוחלין לו על כל עוונותיו, כמאמרם ז"ל (שבת קי"ח): כל המשמר שבת כהלכתו אפלו עובד עבודה זרה כדור אנוש מוחלין לו; ואמרו (שבת קי"ג.) וכבודתו שלא יהא מלבושך של שבת כמלבושך של חל; כי שבת זה המתנה הכי יפה שהקדוש ברוך הוא נתן לעם ישראל, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת י.) אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת

שְׁמָה וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לְתַנְּה לְיִשְׂרָאֵל לְךָ וְהוֹדִיעֵם; וּמוֹבָא מִצְדִּיקִים שֶׁבְּכָל עֶרֶב שַׁבָּת מִשֶּׁה רַבְּנֵנוּ מְעוֹרֵר אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל דְּעוּ לָכֶם שְׁהֵנָּה הַלִּילָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָכֶם מִתַּנְּה שְׁזָה הַשַּׁבָּת, וְשִׁנְשִׁמַּח עִם הַשַּׁבָּת, וְזֶה הַמַּחְשָׁבוֹת שֶׁנִּכְנָסִים לְאָדָם בְּעֶרֶב שַׁבָּת לְהַרְגִישׁ אֶת קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ וְטוֹב לֵב בַּשַּׁבָּת, כִּי מַעֲלַת וּקְדֻשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָּה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיךְ לְנַהֵג שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה בַּשַּׁבָּת קְדֻשׁ, וְלִכְלִי לְהִרְאוֹת שׁוֹם עֲצָבוֹת וְדָאָגָה כָּלֵל, רַק לְהִתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְהִרְבוֹת בַּתְּעֻנּוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל מִינֵי תְעֻנּוּג, הֵן בְּאֲכִילָה וּשְׂתִיָּה, הֵן מִלְּבוּשִׁים כְּפִי מָה שְׂיוֹכֵל, כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת כְּלָה רוּחַנִית כְּלָה קְדֻשׁ, וְעוֹלָה לְמָקוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאֲכִילַת חַל, וְאִם בְּעֶלְךָ הָיָה יוֹדֵעַ מָה זֶה לְהִיּוֹת בַּשַּׁמְחָה בַּשַּׁבָּת, וּמָה זֶה בְּכָלֵל שַׁבָּת, לֹא הָיָה מִפְּסִיק לְרַקֵּד כָּל הַשַּׁבָּת מִרַב שְׂמֵחָה שֶׁהוּא יְהוּדִי מְאֲמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹכָה לְשִׁמּוֹר שַׁבָּת.

עַל כָּל פְּנִיךָ אֵיךְ שֶׁהוּא אֶת תְּהֵי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בַּשְּׂמִירַת שַׁבָּת, וְאֵל תְּרִיבִי עִם בְּעֵלְךָ, רַק לִכְבֹּד וּלְיִקָּר אוֹתוֹ, וּלְהִרְאוֹת לוֹ הַמוֹן אֶהְבָּה וְחֵם וְכוּ', וְסוּף כָּל סוּף גַּם הוּא יִרְגִישׁ אֶת עֲרֻבוֹת נַעַם קְדֻשַׁת הַשַּׁבָּת.

רְאֵי לְבַדֵּק אֶת כָּל הַמְּזוּזוֹת שֶׁבְּבֵיתְכֶם אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד נִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֻׁנָּה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ה תַּמוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

יֵשׁ דְּבַר כְּזֶה טַפּוֹל בְּעוֹפְרַת נֶגֶד עֵינֵי הָרַע, אֲבָל אִם זֶה מוֹעִיל אוֹ לֹא וְכוּ', צָרִיכִים לְשָׂאֵל מִי שֶׁהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּזֶה וְכוּ', וּבְדַרְךָ כָּלֵל זֶה רַק מְקַרֵּר אֶת הָעֲצָבִים וְכוּ', זֶה לֹא יְכוּל לְעֹזֵר, רַק אוֹמְרִים שִׁישׁ עָלֶיךָ עֵינֵי רַעָה גְּדוּלָּה

מֵאֵד, אָבֵל זֶה לֹא עוֹזֵר כְּלָל, וְלִכְּן עָקַר הָעוֹזֵרָה הוּא רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ
 בְּכָל יוֹם שְׁלֵא יִשְׁרָה עָלָיו שׁוֹם עַיִן הָרַע מְשׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי מֵה שֶׁתִּפְּלֶה פּוֹעֵלֶת
 שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יָכוֹל לִפְעֹל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת הַתִּפְּלָה,
 הֵיוּ מִתְּפַלְּלִים בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּמְבַקְּשִׁים מִמֶּנּוּ עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט מֵה
 שְׂצָרִיכִים בְּהַחַיִּים, וּבִפְרֵט בְּעִנְיַן עַיִן הָרַע שְׂאָדָם לֹא יוֹדֵעַ מִי נוֹתֵן לוֹ אֶת
 הָעַיִן הָרַע וְכו', וְאִיךָ בָּא לוֹ הָעַיִן הָרַע וְכו', אִז עֲדִיף לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם לְפָנָיו
 יִתְבַּרְךָ שְׂיִסִּיר מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי עַיִן הָרַע, וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לוֹמֵר אֶת הַתִּפְּלָה
 שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ז"ל נֶגֶד עַיִן הָרַע, שְׂזֵה בּוֹדָאֵי יוֹעִיל לְהִסִּיר מִמֶּנּוּ עַיִן הָרַע, וְכֵן
 יַעֲזֹר לוֹ שְׂעִינוּ לֹא תִהְיֶה רְעָה עַל אַחֲרִים וְכו', (לקוטי תפלות חלק א' תפלה נ"ד)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַאֶה בְּעִנְיָנוּ וּדְחַקְנוּ
 וְעַמְלָנוּ, וְתִשׁוּר בְּעִנְיָנוּ וְתִבִּיט בְּעַמְלָנוּ. וְתִצִּיץ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ
 בְּעַיִן חַמְלָתְךָ. וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים, וְתִצְלִלְנוּ תְּמִיד מֵרַע עַיִן, שְׁלֵא יִהְיֶה
 לָנוּ שׁוֹם עַיִן רְעָה עַל שׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם. רַק נִסְתַּכַּל תְּמִיד עַל כָּל אֶחָד בְּעַיִן
 טוֹבָה, וְנִזְכֶּה לְהִיּוֹת מִתְּלַמִּידָיו שֶׁל אֲבֵרָהֶם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֵׁישׁ בָּהֶם
 שֶׁלְשָׁה מֵדוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵם עַיִן טוֹבָה וְנִפְשׁ שֶׁפְּלֶה וְרוּחַ נְמוּכָה. וְתִשְׁמְרֵנוּ
 וְתִצְלִלְנוּ מִתְּלַמִּידָיו שֶׁל בַּלְעָם הַרְשָׁע שֵׁישׁ לָהֶם שֶׁלֵּשׁ מֵדוֹת רְעוֹת שֶׁהֵם עַיִן
 רְעָה וְרוּחַ גְּבוּהָה וְנִפְשׁ רַחֲבָה. אָבִינוּ מִלְכָּנוּ, אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גּוֹאֲלָנוּ, יוֹצְרָנוּ,
 קְדוֹשָׁנוּ, קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רּוֹעֵנוּ, רּוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמְּלִיךָ הַטּוֹב וְהַמְטִיב לְכָל, טוֹב
 עַיִן בְּאֵמֶת, זַכְּנֵי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֲזֹכָה לְהַתְּדַבֵּק בְּמֵדוּתֶיךָ הַטּוֹבִים לְהִיּוֹת
 טוֹב עַיִן בְּאֵמֶת תְּמִיד. וְתִצְלִלְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מֵעַיִן רְעָה שְׁלֵא יִשְׁלַט בָּנוּ
 שׁוֹם עַיִן רְעָה מְשׁוֹם אָדָם וּמְשׁוֹם נְבִירָא שֶׁבְּעוֹלָם. וְלֹא יִהְיֶה לְהָרַע עַיִן שׁוֹם
 כַּח וְשׁוֹם שְׁלִיטָה. וְלֹא יוּכַל לְהִזִּיק לָנוּ כְּלָל חֵס וְשְׁלוֹם לֹא בְּגִשְׁמִיוֹת וְלֹא
 בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאֲזֹכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשנד.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר מטות מסעי כ"ו תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

בזה העולם צריכים בכל יום התחזקות חדשה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל:): יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש המיתו שנאמר (תהלים ל"ו) "צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו" ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אין יכול לו, ואמר על זה מוהרנ"ת ז"ל איך הקדוש ברוך הוא, עוזרו? על ידי ששולח בכל דור ודור צדיקים שהם מחזקים ומעודדים ומשמחים את נשמות ישראל, ולכן עלינו להתחזק באמונת חכמים שזה היסוד ביהדות, כי בלי אמונת חכמים אין אמונה בהקדוש ברוך הוא, כמו שכתוב (שמות ט"ז) "ויאמינו בהו"ה ובמשה עבדו", ואמרו חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח) אם במשה האמינו בהו"ה לא כל שכנ, אלא אי אפשר לבוא לאמונה בהקדוש ברוך הוא אלא על ידי "משה עבדו", ולכן עלינו להתחזק ביתר שאת ביתר עוז באמונת חכמים ברבנו ז"ל שהוא הרבי שלנו, ובקש שנלמד את ספרו הקדוש "לקוטי מוהר"ן", ובפרוש אמר (חיי מוהר"ן סימן שמ"ט) שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו וכו', ואמר שיהיו בני אדם שילמדו ויתפללו על ידי הספר הזה וכו', ואמר שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לכבו. ואמר בזו הלשון: "סע'וועט אים אלע אדערן טרענען" [שיפתח קשיות גידיו]; וכן אמר (חיי מוהר"ן סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו לקוטי מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערך אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה; ולכן עלינו לקבע לעצמנו ללמד בכל יום שעור בלקוטי מוהר"ן, כדי שנזכה לשאב חיות והתחזקות על ידי זה מרבנו ז"ל.

נא ונא ראה למסר את נפשך פשוטו כמשמעו להתפלל במנין את

השֵׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, שְׁחִרֵית מְנַחֵה עֲרֵבִית, וְאַף שָׁזָה בָּא לָךְ קִשָּׁה, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן דִּיִּיקָא, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ט). מֵאֵי דְכִתִּיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לָךְ הוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימַתִּי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִין; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (לִקְוֹט בְּלֻק רַמְזוֹ תשע"א) מֵהַ נִחְלִים הִלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין, כִּךְ בְּתֵי כִנְסִיּוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְזָכוּר גַּם תְּזָכוּר שֶׁיָּבוֹא הַיּוֹם שְׂאֵלוֹ הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן, יִגַּן עֲלֶיךָ מִכָּל רָע, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לִקְוֹטֵי מוהר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ה) שֶׁעַל יְדֵי הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת מִמְשִׁיכִים עַל עַצְמוֹ זְכוֹת אָבוֹת, כְּמֵאֲמַר הַזֶּהָר (שֶׁלַח קע"ד) בְּאַתֵּר דְּאֵית תְּמָן אָבוֹת, אֵית תְּמָן שְׂכִינְתָּא; וְלָכֵן תְּרַאֶה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן בְּכָל יוֹם.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חִזְקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁי עִם הַתְּרוּגוֹם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכַמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנְיּוֹת כְּסֻדְרָן דִּיִּיקָא, וְעַל כָּלֵם שְׂלֵא יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוֹד דָּף הַיּוֹמִי גְמָרָא, שָׁזָה חִיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂלֵא מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְכִבְרָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הָרַ"ן סִימָן נ"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׂלֵא יִטַּעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מֵאֵד, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵז נָכוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂאֵינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ, כִּי הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, מְזַכֵּךְ אֶת הָאָדָם, אֲשֶׁרִי לוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּשֵׁנָה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסֻדְרָ מְטוֹת מְסַעֵי כ"ו תְּמוֹז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שֶׁהַחֲסֵד הַזֶּה אֶת עוֹשֶׂה עִם עַצְמָךְ, וְכֵן עִם אַחֲרוֹת, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל נְשִׁים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶן מֵהַ שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְהֵן שְׁבוּרוֹת וְרֻצוּצוֹת מִפְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶן בֵּין בְּפִית וּבֵין בַּחוּץ וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי כְּשֶׁהֵן רוֹאוֹת אֲשֶׁה

אחת שמחה ועליזה, אזי היא נמשכת אחריה, כי היא רוצה לפרק את כל המטען שמנח על לבה, ולכן אשרי האשה שתמיד שמחה ועליזה, ויכולה לחזק גם נשים אחרות, שבזה גורמים נחת רוח גדול להקדוש ברוך הוא, ואף שגם לך קשה להיות בשמחה, עם כל זאת כבר הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על מדת השמחה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שעל שמחה צריכים להכריח את עצמו עם כל הכחות, כי טבע האדם למשוך את עצמו למרה שחורה ועצבות מחמת פגעי ומקרי הזמן, וכל אדם מלא יסורים, על פן צריך להכריח את עצמו בכח גדול להיות בשמחה תמיד, ולשמח את עצמו בכל אשר יוכל, ואת צריכה תמיד לדבר עם נשים אחרות משמחה, כי מזה שמדברים עם אחרות בשמחה, על ידי זה נעשה אור ישר ואור חווה, וקופץ חזרה השמחה אליה, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפ"ד) כשאדם מדבר עם השני, אזי הדבורים קופצים חזרה אליו, שגם הוא מתחזק על ידי שדבר עם אחרים, ויש פתגם עממי "כשאת שמחה כל העולם ישמחו אתה, וכשאת עצובה אזי יניחו אותך לבד", כי על כל אחת ואחת עובר צרות ויסורים וכו', עניות ודחקות וכו', בלבולים וחלישות הדעת וכו', ולכן כל אשה מחפשת אשה שמחה להוציא מהלב שלה את כל המרירות והדפאון שיש לה וכו', ולכן אשה כזו נמשכת אחר אשה שתמיד שמחה ועליזה, מה שאין פן כשרואה אשה גם פן במצב גרוע כמוה וכו', תמיד היא עצובה וממררת וכו', אזי היא אינה מענינת בהצרות והיסורים של הזולת וכו', ולכן היא נשארה לבד, ועל פן תעשי כל מיני מאמצים שבעולם רק להיות תמיד בשמחה, ואז תראי איך שכל העולם כלו הוא עולם שמח, כי הכל תלוי באדם בעצמו, אשרי מי שתמיד שש ושמח ומשמח גם אחרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי'

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד
מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּיֵתֶר שְׂאֵת בְּיֵתֶר עוֹז בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁזֶה הִיְסוּד
אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּפִרוּשׁ אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ל"ג) אֶצְל הָעוֹלָם אֲמוּנָה הוּא
דְּבַר קָטָן וְאֶצְלִי אֲמוּנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְעַקֵּר הָאֲמוּנָה הִיא בְּלִי שׁוּם
חֻמּוֹת וְחֻקִּירוֹת כָּלָל. רַק בְּפִשְׁטוּת גָּמוּר כְּמוֹ שֶׁהַנָּשִׁים וְהַהַמּוֹן עִם הַכָּשָׁרִים
מֵאֲמִינִים; וְעַל זֶה צְרִיכִים הַרְבֵּה תַּפְלוּת לְבָקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ שִׁיְהִי לּוֹ
אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכָּקָת, וְשֵׁלָא יְהִי לּוֹ שׁוּם קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְעַל
הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחַזְּקִי לֹא לְבַטַח בְּשׁוּם אִשָּׁה, אֶת צְרִיכָה
לְעִשׂוֹת אֶת שְׁלֵךְ לְעֶזֶר לְהַזוּלָת, וְלֹא לְחֻכּוֹת לְקַבֵּל חֲזָרָה אִיזָה פָּרֶס וְכוּ', אִיזָה
תּוֹדָה וְכוּ', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְעֶסֶק בְּחֶסֶד, שֶׁבְּשִׁבְלִי זֶה בְּרָא אוֹתָנוּ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, כְּמֵאֲמָרֵם ז"ל (וְלִקּוּט תְּהִלִּים רַמְזוֹ תתל"ד) אָמַר רַבִּי סִימּוֹן בְּשַׁעֲרֵי שְׂבָא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבָרָא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, נִעְשׂוּ הַמְּלֹאכִים כְּתוּבָת כְּתוּבָת, מֵהֶם
אוֹמְרִים יִבְרָא וּמֵהֶם אוֹמְרִים אֵל יִבְרָא, חֶסֶד אוֹמֵר יִבְרָא שֶׁהוּא גּוֹמֵל חֶסֶדִים;
וְעַל זֶה בְּנִיתִי אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ שֶׁהִיא חֻמְמָה שֶׁל אֲמוּנָה, וּבִנְיָן שֶׁל חֶסֶד, רַק
לְעִשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוּלָת, וְלִקְבֵּל אֶת כָּלֶם בְּסִבֵּר פָּנִים יְפוֹת, וּבְפָרֵט אֶת צְרִיכָה
לְקַבֵּל אֶת הַשְּׂכֵנוֹת שְׁלֵךְ עִם חֵינֵךְ וְכוּ', וְלַהֲקִדִים שְׁלוֹם לְכָלֶךָ, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
חֻמְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת י"ז.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם עָרוּם בִּירְאָה מֵעֵנָה רַךְ מִשִּׁיב
חֻמָּה וּמִרְבֵּה שְׁלוֹם עִם אַחֲיוֹ וְעִם קְרוֹבָיו וְעִם כָּל אָדָם וְאֶפְלוּ עִם נְכָרֵי בִּשְׁוֹק,
כְּדִי שִׁיְהִי אֶהוּב לְמַעֲלָה וּנְחַמֵּד לְמַטָּה וְיִהְיֶה מְקַבֵּל עַל הַבְּרִיּוֹת, אָמְרוּ עָלָיו
עַל רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זְכַאי שֵׁלָא הֲקִדִּימוּ אָדָם שְׁלוֹם מֵעוֹלָם וְאֶפְלוּ נְכָרֵי בִּשְׁוֹק;
עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה שְׂאֵת צְרִיכָה לְהַקְדִים שְׁלוֹם לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְפָרְטֵי
פְּרֻטִיּוֹת תְּקַדִּימֵי שְׁלוֹם לְכָל אִשָּׁה מְנַשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנּוּ, וְאֵל תִּצְפֵי עַל שׁוּם
גּוֹמֵל, רַק לְבַטַח בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִם אֲנַחְנוּ נִעְשֶׂה אֶת רְצוֹנוֹ מִמִּילָא
נְבוֹא עַל שְׁכָרְנוּ.

וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שֶׁשָּׁמָּה מִבְּטַחָה רַק בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא בְּכִשְׁרֵי וְדָם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר הַנְּבִיא (וַיְמַיְהִי י"ז ה') "כֹּה אָמַר הוֹי"ה אֲרוּר הַגְּבֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשׂוֹר זֹרְעוֹ וּמִן הַוּי"ה יִסוּר לְבוֹ", וְלִכְּנֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מִבְּנֵי אָדָם, וְלִצְעֲרָנוּ הָרַב אֲנָשִׁים שֶׁמְרַאִים אֶת עֲצָמָם הַכִּי קְרוּבִים לוֹ, הֵם יִקְבְּרוּ אוֹתוֹ הַכִּי רֵאשׁוּנִים, וְלִכְּנֵן בְּוַדָּאִי צְרִיכִים לְשָׁמֵר מִבְּנֵי אָדָם, כִּי הֵם עֲלוּלִים לְהַכִּי גְרוּעַ, וְזֶה הַמְּצִיאוֹת הַמְּרָה, וְלִכְּנֵן אֲשֶׁרִי הָאָדָם שְׁבוּטַח רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שם ז') "בְּרוּךְ הַגְּבֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּהוּי"ה וְהִיָּה הַוּי"ה מִבְּטַחוֹ".

תַּחֲדִירִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוּ טוֹב טוֹב בְּלַבָּךְ, וְאִז כָּל הַחַיִּים שֶׁלְּךָ יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, וְלֹא יוּכְלוּ לַעֲבוֹד עֲלֶיךָ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשׁוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" תַּלְמִידֵי "הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ" הַגְּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַוּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁקֵּהֲלֵתִינוּ הַקְּדוּשָׁה מִתְּגַדְּלֵת וּמִתְקַדְּמַת בְּאִיכוֹת וּבְכַמּוֹת מִכָּל הַבְּחִינּוֹת, וְתַהֲלָה לְאֵל הַקֵּהֲלָה שֶׁלָּנוּ מִתְּנַהֲגַת רַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדוּעַ שֶׁאֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה יְסוּד הַיְסוּדוֹת לֹא לְהַטּוֹת מִהַשְּׁלַחַן עָרוּךְ כִּהוּא זֶה, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ט) שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְכָרַח לְלַמֵּד כָּל יוֹם אֵיזָה דִּין שְׁלַחַן עָרוּךְ, וְלִכְּנֵן הַקְּמַתִּי בַּקֵּהֲלֵתִינוּ הַקְּדוּשָׁה "בֵּית הַוּרָאָה", וַיֵּשׁ לָנוּ גַּאֲב"ד תַּלְמִיד חָכֵם גְּדוֹל, וְכֵן שֶׁלֵּשׁ מוֹרֵי צִדֵּק תַּלְמִידֵי חֲכָמִים שֶׁשָּׁמְשׁוּ רַבָּנִים גְּדוֹלִים, וְלִכְּנֵן יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל קֵהֲלָה, שֶׁצְּרִיף לְהַתְּנַהֵג עַל פִּי הַלְּכָה, רַק עַל פִּי שְׁלַחַן עָרוּךְ, וְלִכְּנֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים שֶׁאֵף אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂה דִּין לַעֲצָמוֹ, אֲלֹא אִם יֵשׁ לוֹ אֵיזָה סִסְוּף עִם הַשָּׁנִי, שֶׁיִּפְנֶה אֶל "בֵּית הַוּרָאָה", וְזֶה אֲצִלֵּי עַקֵּר גְּדוֹל מְאֹד, הַקֵּהֲלָה

שָׁלַנּוּ זֶה לֹא קֵהֵלָה אֶסְפָּסוּף וְכוּ', וְלֹא קֵהֵלָה שֶׁל הַפְּקָרוֹת וְכוּ', יֵשׁ דִּין תּוֹרָה, וְאִי אֶפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת כָּל אֶחָד הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו, אָנִי לֹא יִתֵּן אֶת זֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן שִׁיקְרָה בַּקֵּהֲלֵתִינוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, עֲמוּד שֶׁל חֶסֶד, וּבִנְיָן שֶׁל תּוֹרָה, תֵּהֵלָה לְאֵל קוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע אֶצְלָנוּ, וְיֵשׁ לָנוּ כִּכָּר שֶׁשָּׂה שְׁעוּרִים בְּדָף הַיּוֹמִי מִיָּדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ כֵּן יָרְבוּ, וְלָכֵן אָנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּחֲנִן לְכֻלָּל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁתַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְשִׁיְהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאֶחָד יִפְרָגֵן לְהִשְׁנִי, וְשֵׁלָא יְהִיָּה לוֹ עֵינֵי רְעָה עַל הַזּוּלָת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, כִּי זֶה הַדְּבָר הַכִּי מְגַנֶּה שֶׁרַק יְכוּל לְהִיּוֹת, וְאִם יֵשׁ אִיזָה דִּין וּדְבָרִים עִם הַזּוּלָת, רַק לְפִתֵּר אֶת זֶה בְּ"בֵית הַוּרָאָה" שְׁלָנוּ, וּמִי שֵׁלָא יְכוּל לַעֲמֹד בְּכָל זֶה, אֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת בַּקֵּהֲלֵתִינוּ, וְאֲנִי עוֹמֵד עַל זֶה בַּתְּקֵף שְׂאִין דְּבָר כְּזֶה לַעֲשׂוֹת דִּין לַעֲצָמוֹ, וּמְכַל שְׂכָן כְּשֶׁאֶחָד מוֹסֵר אֶת הַשְּׁנִי יֵשׁ לוֹ דִּין מוֹסֵר רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שְׁדִינוּ מוֹרִידִין אוֹתוֹ וְלֹא מַעֲלִין וְכוּ', הַקֵּהֵלָה הַקְדוּשָׁה שְׁלָנוּ יוֹתֵר מִדֵּי חָשׁוּב בְּעֵינָי, מְסֻרְתִי אֶת נַפְשִׁי חֻלְבֵי וְדָמֵי לְהִקִּים קֵהֵלָה קְדוּשָׁה כְּזוֹ, וְאֶת הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַמְרִירוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים וְהַמְסִירוֹת וְהַרְדִּיפוֹת וְכוּ', שְׂאֲנַחְנוּ עֲבָרְנוּ פֶה, זֶה רַק יוֹדְעִים אֱלֹהִים מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְוִתִּיקִים, מַה עֲבָרְתִי פֶה וְכוּ', וְלָכֵן הַמְּקוֹם הוּא לֹא הַפְּקָר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאֶפֶן, זֶה מְקוֹם וְקֵהֵלָה פְּרֻטִית שֶׁמִּתְנַהֶגֶת אֶף וְרַק עַל פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, שְׁזָה עַל פִּי הַשְּׁלַחֵן עֲרוּף, וְלָכֵן אֵין דְּבָר כְּזֶה אֶצְלָנוּ אִישׁ כָּל הַיָּשָׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה.

בְּכֻלָּל הִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁנִּתְמַצָּא יוֹתֵר בְּחֶסֶד אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, לַעֲזֹר אֶחָד לְהִשְׁנִי, כִּי כֵּךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ; וְתֵהֵלָה לְאֵל כָּל הַשְּׁנִים הִיָּה כְּכֹה בֵּין אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַּקֵּהֲלֵתִינוּ, אֶף מֵאַחַר שֶׁקֵּהֲלֵתִינוּ גוֹדְלָת, וּבְכָל שְׁבוּעָה נִכְנָסִים כְּמַה מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשִׁים, אֲזִי אָנִי מְכָרַח לְהוֹדִיעַ אֶת זֶה, כִּי קֵהֲלָתֵנוּ הִיא לֹא קֵהֵלָה שֶׁל הַפְּקָר וְכוּ', פֶּה לֹא יִסְתַּוְּכְבוּ גִנְבִים וְכוּ', מְשַׁחֲתִים וְכוּ', תְּמַהוּנִים וְכוּ', עוֹבְרֵי עַל הַחֵק וְכוּ', כָּל אֱלֹהִים אֵין לְהֶם שׁוֹם שִׁיכוֹת לְקֵהֲלֵתִינוּ, וְאִם לֹא יִצִּיתוּ הֵם לֹא יִקְבְּלוּ שׁוֹם שְׁרוֹת מְקֵהֲלֵתִינוּ, וְשׁוֹם דְּרִיסַת הַרְגָּל בַּקֵּהֲלֵתִינוּ, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת כָּלֵל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ תַעֲזוּרוּ לִי שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּין כָּלֵם, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה כָּל הַכֹּחַ שְׁלָנוּ שְׂאֲנַחְנוּ מְאַחֲדִים, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחוּמָא נְצִיבִים) בְּנִהֵג שְׁבַעוֹלָם אִם נוֹטֵל אָדָם אֲגוּדָה שֶׁל קָנִים

שְׁמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ תִינּוּק מִשְׁבָּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שְׁיֵהִיו כְּלָן אַגּוּדָה אַחַת, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁמֵהֲגֻרְעִין שְׁלֵנוּ, הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ, שְׁיֵהִיָּה בְּה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, יִתְחִיל הַגְּאוּלָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (מִדְרַשׁ הַנְּעִלָם זֶהר חֲדָשׁ נַח כ"ג) אִי חֲדָא קְהֵלָה אוּ חֲדָא כְּנִישְׁתָּא יִתְעָרוּן בְּתִיּוּבְתָא מִיַּד אֶתִּי בֶן דְּדוּד; אִם קְהֵלָה אַחַת אוּ בֵּית הַכְּנִסָּת אַחַד יִתְעוּרְרוּ בְּתִשׁוּבָה, מִיַּד בֶּן דְּדוּד בֵּא.

וְאִם אֲנִי כְּכֹר מְדַבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, אֲנִי רוֹצֵה לְעוֹרֵר נִקּוּדָה חֲשׁוּבָה בְּחִנוּךְ הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, רַבְּנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכּוֹת אֶת הַיְלָדִים, וְלֹא לְלַכֵּת אֶתֶם בְּיַד קֶשֶׁה, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ מַה שְׁקוּרָה הַיּוֹם שְׁיִלְדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, זֶה רַק מִפְּנֵי שְׁהָאָבָא עֲצַבְנִי וּמוֹצִיא אֶת הַעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ וְנוֹתֵן לָהֶם מַכּוֹת רִצַּח, וְהוּא חוֹשֵׁב שְׁזֵה חִנוּךְ, בְּשַׁעָה שְׁזֵה בְּדִיוֹק הַהַפָּה, וְלִכֵּן אִם אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, עָלִינוּ לְצִיַּת אוֹתוֹ, אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן לְחַנּוּךְ יְלָדִים עִם מַכּוֹת, רַק בְּדֶרֶךְ אַהֲבָה וְקָרוֹב לְכַבּוֹת, וְכְכֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת בְּנִים סִימָן ק"ז) הַבְּנִים שׁוֹטִים, כְּשִׁאֲבִיהֶם כְּעֶסֶן; כִּי כְּשִׁהָאָבָא כְּעֶסֶן וְהַבֵּן שׁוֹאֵל אוֹתוֹ מִשְׁהוּ וְכוּ', וְהָאָבָא צוֹרַח וְצוֹעֵק עָלָיו כְּמִטְרָף וְכוּ', אֲזִי הַבֵּן נִשְׂאָר שׁוֹטֵה וְכוּ', אָבָא צָרִיף לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל יְלָדָיו, וְלִסְפֹּר לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים, וְכֵן לְהַתְעַנֵּין בְּכָל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם, שְׁזֵה מַעֲקָר הַחִנוּךְ, זָכְרוּ הֵיטֵב מַה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא פו.) וְאַהֲבַתְּ אֶת הוֹי"ה אֱלֹקֵיךָ שְׁיֵהָא שֵׁם שְׁמִים מִתְאַהֵב עַל יָדְךָ שְׁיֵהָא קוּרָא וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וִיְהֵא מְשָׂאוּ וּמִתְּנוּ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מַה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אֲשֶׁרִי אָבִיו שְׁלַמְדוּ תוֹרָה אֲשֶׁרִי רַבּוּ שְׁלַמְדוּ תוֹרָה, אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת שְׁלֹא לְמַדּוּ תוֹרָה, פְּלוּנִי שְׁלַמְדוּ תוֹרָה רָאוּ כְּמָה נָאִים דְּרָכְיוֹ כְּמָה מִתְקַנֵּים מַעֲשִׂיו, עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמַר (יִשְׁעִיָּה מ"ט ג) "וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר", אָבָל מִי שְׁקוּרָא וְשׁוֹנָה וּמְשַׁמֵּשׁ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וְאִין מְשָׂאוּ וּמִתְּנוּ בְּאִמּוּנָה וְאִין דְּבִירוּ בְּנַחַת עִם הַבְּרִיּוֹת, מַה הַבְּרִיּוֹת אוֹמְרוֹת עָלָיו? אוֹי לוֹ לְפְלוּנִי שְׁלַמְדוּ תוֹרָה אוֹי לוֹ לְאָבִיו שְׁלַמְדוּ תוֹרָה אוֹי לוֹ לְרַבּוּ שְׁלַמְדוּ תוֹרָה, פְּלוּנִי שְׁלַמְדוּ תוֹרָה רָאוּ כְּמָה מְקַלְקֵלִין מַעֲשִׂיו וְכְמָה מְכַעְרִין דְּרָכְיוֹ וְכוּ', עֵין שֵׁם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָל מַה שְׁבִיכְלִתְכֶם שְׁשֵׁם שְׁמִים יִתְקַדֵּשׁ עַל יְדִינוּ, וְשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל

יתפאר מאתנו, ובפרט עכשו שבאים כל כף הרבה אורחים, צריכים לקבל את כלם בסבר פנים יפות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשנשמות ישראל מחזיקים את עצמם ביחד באהבה גדולה מאד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתשנח.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל הבחור ... נרו יאיר

אין מלים להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך לעזר להאברך ... נרו יאיר לנקות את המקום, ואשרי מי שיש לו חלק לנקות את הבית הכנסת ובית המדרש שמתפללים ולומדים שמה תורה, כי המקום הזה זה משכן השכינה, ולכן כשאדם דואג שהמקום יהיה נקי, הרי הוא משרה את השכינה במקום, ולכן אשריך ואשרי חלקך שיש לך חלק לעזר לנו, ואני אסיר תודה לך, והקדוש ברוך הוא יעזר שאוכל לשלם לך את זה חזרה בשמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשנט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לעשות כל מה שביכולתך להיות בשמחה, ועל כלם ראה לדבר הרבה עם הקדוש ברוך הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל.

לְצַעֲרֵי הָרֵב יֵשׁ שְׁלֹשׁ בַּחוּרִים נוֹשְׁרִים שְׁמִסְכָּנִים קָבְלוּ מְכוֹת רִצָּח מְאֹבֵיהֶם, וּבִשְׂבִיל זֶה עֲזָבוּ אֶת הַיְהוּדוֹת לְגַמְרֵי רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְהֵם ... נֵרוּ יְאִיר, וְ... נֵרוּ יְאִיר, ... נֵרוּ יְאִיר, וְלָכֵן אִם אַתָּה יְכוֹל לְטַפֵּל אִתָּם וּלְקַרֵב אוֹתָם וּלְדַבֵּר עַל לִבָּם, הִיָּה זֶה שְׂכָרְךָ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָאָדָם שֶׁמְקַרֵב רְחוּקִים, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן מִי שְׁעוֹסֵק לְקַרֵב קְרוּבִים, כְּמוּכָא בְדוּהַר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מֵאן דְּאֶחִיד בִּידָא דְחִיבָא, וְאֶשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמַשְׁבַּק אַרְחָא בִישָׂא, אִיהוּ אֶסְתַּלַּק בְּתַלְתָּ סְלוּקִין מַה דְּלֵא אֶסְתַּלַּק הֲכִי בַר נֶשׁ אַחְרָא, גְּרִים לְאַכְפֵּיא סְטָרָא אַחְרָא, וְגְרִים דְּאֶסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגְרִים לְקִיּוּמָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמֵיהּ לְעֵלָא וְתַתָּא, וְעַל הָאִי בַר נֶשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיָּתָה אִתּוּ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיָּה כְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, עָאֵל בְּתַרְסַר תַּרְעֵי וְלִית מְאָן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאַרְצָא יְהִיָּה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לִישְׂרָאֵל" וְגו', [בֵּא וְרָאָה כָּל מִי שְׂאוּחֻז בִּידֵיו שֶׁל הַחַיִּיבִים, וּמִשְׁתַּדֵּל שְׁיַעֲזֹבוּ אֶת דְּרָכֵיהֶם הַרְעוּת וְכוּ', עוֹלָה בְּמַעְלַת הַקְּדוּשָׁה בְּמָקוֹם שְׂאֵף אֶחָד לֹא יְכוֹל לְעֵלוֹת שָׁמָּה וְכוּ', וְהוּא גּוֹרֵם לְהַכְנִיעַ אֶת הַסְּטָרָא אַחְרָא, וְהוּא גּוֹרֵם שְׁיִתְיַקֵּר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְגוֹרֵם שְׁבִזְכוּתוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם, וְזוֹכֵךְ לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו, וְזוֹכֵךְ לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחֵי בְּזֶה הָעוֹלָם וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הַבְּעֵלֵי דִינִים לֹא יְכוֹלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, וְנִכְנָס בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה שְׁעָרִים שֶׁל רַחֲמִים לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְאִין מִי שְׁיִמְחָה בּוֹ].

אַתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת רוּחַ שְׁתַּגְרֵם לִי אִם תַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי וְתִקְרַב אוֹתָם.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכוּלְתָּךְ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשְׁתַּ הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרְסַ בְּכָל יוֹם כְּמַה פְּרָקִים מְשֻׁנָּוִת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חִזְק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, וְהַשְּׁלִישָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הָעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךְ אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַח

ק"כ). "ובביתי אין לחם ואין שמלה" שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא עני מי שלא לומד בכל יום את השלש למודים האלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשס.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ

אין לכם משג איזה צער ועגמת נפש יש לי משתי הילדים שלכם ... גרו יאיר ו... גרו יאיר, שהם מאד שובבים והופכים את המקום, ולכן אני מאד מבקש אתכם שתקחו את הילדים לשיחה, ותשתדלו מאד לשמר עליהם, כי הם עושים חרבן וכו', ותפסו אותם כבר על חם לפרץ קפה של צדקה במקוה.

חננוך מתחיל בבית וכו', אם לא תחנכו עכשו את הילדים שלכם בדרך אהבה וקרויב לבבות, הם יכולים לגמר בבית סהר, ולמה אתם צריכים את זה וכו', ילדים לא צריכים להפנות, אלא ללכת בטוב עמהם, ולהסביר להם, אבל על זה צריכים סבלנות שרוב ההורים הם מסכנים לא מפירים בחסרון שלהם, והם חושבים שבזה שהם יהיו עצבנים וכו', ויתנו מכות להילדים שלהם, ככה יחנכו אותם, אבל באמת הפל מתהפך לרעה רחמנא ליצלן.

ולכן אני מאד מבקש אתכם ראו מהיום והלאה לקרב את הילדים שלכם, ולהסביר להם בצורה כזו שיפנס בלבם.

אני מאד מקוה להקדוש ברוך הוא שתעשו את רצוני, כי אני לא יתן יותר שהילדים ישתוללו וכו', ויעשו הזקות וכו'.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

גתשסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ
יְאִיר מוֹרָה צְדָק בְּקִהְלֵתֵינוּ

אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד אִם בָּא לְפָנַי אֵיזָה שְׁאֵלָה וְכוּ', או כְּשֵׁישׁ דִּין תּוֹרָה
וְכוּ', תְּמִיד כְּדֹאֵי לֹאמֵר 'הַמֵּתֵן', וְכֵדֹאֵי שִׁיְהִיָּה הַדְּבָרוֹת בֵּין כָּל הַמּוֹרֵי צְדָק, כִּי
כְּבָר קָרָה לֹא פֶעַם אַחַת שְׁאַחַד שְׁאֵל מִמוֹרָה צְדָק שְׁאֵלָה, וְהִתִּיר לוֹ, וְאַחַר כֵּן
שְׁאֵל מוֹרָה צְדָק שְׁנֵי שְׁאֵלָה, וְאַסֵּר לוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן כְּדֹאֵי תְּמִיד בְּכָל שְׁאֵלָה
לְהַדְּבֵר יַחַד, וְלֹא שְׁזָה יִמְשֹׁף לְכֹאֵן וְזָה יִמְשֹׁף לְכֹאֵן.

הַיּוֹת שְׁמֵת־חִילִים לְהַכְנִס בְּקִהְלֵתֵנוּ כְּמַעַט בְּכָל שְׁבוּעַ שְׁתִּים או שְׁלֹשׁ
מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְאֵנִי רוֹצֵה לְעֻמַּד תְּקִיף שֶׁהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ הִיא לֹא
הַפְּקֹר, וְאִם יֵשׁ אֵיזָה טְעָנוֹת או דִּין וּדְבָרִים בֵּין אֶחָד לְהַשְׁנֵי וְכוּ', שְׁאַף אֶחָד
לֹא יַעֲשֶׂה דִּין לְעֻצְמוֹ, אֲלֵא מְכַרְח לְבוֹא לְדִין תּוֹרָה, וְכֵן בְּעֻנְיֵי כְּשָׂרוֹת מְכַרְח
לְהִיּוֹת הַהֶכְשֵׁר שְׁלֵנוּ, וְאֵנִי יַעֲמַד עַל זֶה חֲזַק מְאֹד, רַק תְּרֹאוּ שְׁבִינֵיכֶם יִהְיֶה
הַדְּבָרוֹת יַחַד שְׁלֹא יִהְיֶה זֶה סוֹחֵב לְצַד אֶחָד וְזֶה סוֹחֵב לְצַד שְׁנֵי.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁלֹא יֵצֵא תְּקֵלָה מִתַּחַת יְדֵינוּ, וְנִקְדֵּשׁ אֶת שְׁמוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלֵנוּ יִהְיֶה קֵהֵלָה שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וּגְמִילוֹת
חֻסְדִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְכֹל הַמִּשְׁפָּחָה שִׁיחִיו

מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי לְשִׁמְעַע עַל פְּטִירַת אַבִּיכֶם עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וּבִאֲתֵי
לְנַחַם אֶתְכֶם הַמְּקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׁאָר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא
תוֹסִיפוּ לְדַאֲבָה עוֹד.

... נרו יאיר תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לומר בכל יום קדיש אחר האבא, שזה מאד מאד חשוב בשמים, ובפרט שבבית הכנסת שהקמת אתה נותן הזדמנות שאחד מאנשי שלומנו ר' ... נרו יאיר לומר את הדף היומי מידי יום ביומו, שזה זכות נפלאה לאביך עליו השלום.

יעזר הקדוש ברוך הוא שנסמע ונתבשר תמיד רק בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשג.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי

לנכון קבלתי את מכתבך.

העצה הכי טובה לקום מקדם, ללכת לישון מקדם, וכתוב (בראשית א') 'ויהי ערב ויהי בקר', איזה ערב שמכינים לעצמם, כך יש לו בקר, ולכן כל אלו שקשה להם לקום בבקר מקדם, עליהם לזכור שהעצה הכי קלה וטובה ללכת לישון מקדם, ורואים שהסמ"ך מ"ם עובד על כלם לתפס את הלילות, ולשרף את הזמן בשטויות, שהעקר בבקר לא יוכלו לקום, ובפרט הוא מתגבר על גברים כדי שיפסידו את תפלת שחרית במנין.

השלחן ערוך מתחיל 'יתגבר כארי לעמד בבקר לעבודת בוראו, ואמרו צדיקים אם הולכים לישון כמו 'אריה' אותיות 'ארה', הינו שמתיראים ממנו יתברך, ומפקידים את נשמתם בידו יתברך, על ידי זה קמים בבקר כמו אריה גבור שפחיות, אבל אם הולכים לישון כמו סוס עצל וכו', אז קמים כמו סוס עצל וכו'.

הקדוש ברוך הוא יתן לנו יראת שמים שלמה, ונזכה לעשות תמיד את

רצונו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מאד מקווה ששיתכסם כבר מבשלים להתחתן, כי חתונה זה לא משחק, זה אחריות על כל החיים משתי הצדדים, הן מצד הבעל והן מצד האשה, יש התחייבות מאד מאד גדולה, פרנסה וכו', הולדה וגדול הילדים וכו', ולכן זה אחריות לא פשוט, ולכן קדם אתם צריכים להיות בשלים להתחתן.

בענין ההורים, אני מִכְרַח לְהַגִּיד לְכֶם שְׁמִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם זֶה הַמִּצְוָה הַכִּי חֲמוּרָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרשה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ שֵׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֵּשׁ מֵהָאָדָם רַק שְׂיִכְבֵּד אָב וְאִם; וְאִמְרוּ (פסיקתא רבתי) חֲמוּרָה שְׁבַח־מִוֹרֹת כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאִמְרוּ (קדושין ל:) שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמוֹ, בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ, אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כָּאֵלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְּדוּנִי; רוֹאִים מְזָה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזָה מְכַבְּדִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן זֶה לֹא קָשׁוּר אִם הֵם עֲדִין רְחוּקִים מִקִּיּוֹם תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְכוּ', כְּבוֹד אָב וְאִם חֵיבִים תְּמִיד, וְזֶה יְסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל הַיְהוּדוֹת, לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אָבָא וְאִמָּא בְּכָל מַחִיר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרַכְכֶם .

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּשִׁעָה שֶׁרַבְנוּ ז"ל נִסַּע עַל הַדֶּרֶךְ הָאֲחֵרוֹנָה לְאוֹמֵן לְהִסְתַּלַּק, גְּלֵה גְדוּלַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן הוּא בְּחִינַת (דְּנִיָּאל ד') עֵיר וְקִדִּישׁ מִן שְׁמִיָּא נְחִית, רַאשֵׁי תַבּוֹת שְׁמִ'עִ'וִן, וְעַכְשָׁו יֵשׁ נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֻקְמָה שָׁגַם הָעֵיר וְקִדִּישׁ מִן שְׁמִיָּא צָרִיךְ לְקַבֵּל מִשָּׁם, וּמוּבָא (חֵי מוֹהָרִין סִימָן ש"ג) שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל אֶפְלוּ אִם הָיוּ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְהָאֲרִיז"ל בְּעוֹלָם, לֹא הָיוּ יְכוּלִּים לְהַשְׁתַּוֹּת עִמִּי, פֶּה לֹא מְדַבְּרִים מִי יוֹתֵר גְּדוֹל מִמִּי, כִּי אֲנַחְנוּ קִטְנֵי עַרְךָ פְּחוּתִים נְבִזִים וּשְׁפָלִים, לֹא יְכוּלִּים לְהַכְנִיס אֶת הָרֹאשׁ שְׁלָנוּ בְּדַבְּרִים גְּבוּהִים כְּאֵלּוּ, אֲלֵא מֵאֵז הַחֶרֶבֶן שֶׁלַח לָנוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עִם סַפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, שֶׁעַל יָדָם נִזְכָּה לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הָאֲרָךְ וְהַמֵּר הַזֶּה, וְעַם יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חַיּוּת מֵהֶם, וְאַחַר כֵּךְ בָּא הָאֲרִיז"ל וְגָלָה נִזְרָאוֹת וּנְפִלְאוֹת מִתּוֹךְ דְּבָרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, שֶׁהֵם כָּלֵל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל שֶׁרְשָׁמָם תַּלְמִידוֹ רַבִּי חַיִּים וַיְטַאֵל ז"ל, וְסִדְרוּ אוֹתָם בְּסַפְרֵי "עֵץ חַיִּים" "פְּרֵי עֵץ חַיִּים" "שְׁמוֹנֵה שְׁעָרִים" וְכו', וְכו', שֶׁהֵם מוֹרִידִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַחַר כֵּךְ בָּא הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע עִם תַּלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים, שְׁמוֹרִידִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶת הַהֲשָׁגוֹת שֶׁל הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל, וּמַגְלִים אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאַחַר כֵּךְ בָּא רַבְנוּ ז"ל לְדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ שֶׁהוּא יְכוּל לְהוֹרִיד אֶת כָּל הַהֲשָׁגוֹת שֶׁל הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים וְכָל כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, וְכָל הַלְמוּדִים שֶׁל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע, בְּצוּרָה כְּזוֹ עַד שְׁיִרְוּדִים וּפְחוּתִים וּמַגְשָׁמִים כְּמוֹנוּ גַם כֵּן יִהְיֶה לָנוּ הַשָּׂגָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִזְכָּה לְפַתַח אֶת פִּינוּ וְלְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שְׁאֵדָם מְגַשֵּׁם וּמְזַהֵם וּפְגוּם וְכו', וְכו', יְכוּל לְעַמֵּד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וְלְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֵל רַעְהוּ, עַד שְׁיֵאִיר לוֹ הַמוֹחִין בְּהִשְׁגַּת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִהְיֶה נְכַלֵּל בְּעֵצָם עֲצָמֵיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶהוּ הַחֲדוֹשׁ שֶׁל רַבְנוּ ז"ל.

אָבֵל אֵין לָנוּ דַעַת וְשִׁכְלָא וְחֻצְפָּה וְכוּ' וְכוּ', לְהִתְעַרֵב בְּדַבְרִים כְּאֵלוֹ שְׂזָה לְמַעַלָּה מִדַּעַתְנוּ וּמִהַשְׁגוּתֵינוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְשִׁמוּחַ שְׂזִכְיֵנוּ לְהִתְקַרֵב לְרַבְנוּ ז"ל, וְעֲלֵינוּ לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, וּבְפֶרֶט לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה עַל נְקֻדַּת יְהוּדֵינוּ, וְנִזְכָּה לְדַבֵּר תְּמִיד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשׁוֹ.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבַחִים מְשֻׁלְּמִים מְחִיר גְבוּהָ מְאֹד מְאֹד עַל טְעִיּוֹת וְכוּ', וְשִׁטוּיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכַנְרָאָה שְׂאֵת מְשֻׁלְּמַת עֲכָשׁוּ אֶת הַמְּחִיר הַכְּפֹד הַזֶּה וְכוּ'.

וְלִכֵּן רָאִי לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כִּי כְּשִׁחִיִּים בְּאֶסוּר, מִזֶּה נִבְרָא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים שְׁמִסְבָּבִים אֶת הָאָדָם וּמְכַנִּיסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וְדַכְאוֹן וּמְרִירוֹת שְׁמִרְרִים לוֹ אֶת הַחַיִּים, וְכֵן אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּרָכּוֹת ו.) אָבָא בְּנִימִין אוֹמֵר אֶלְמְלִי נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵיִן לְרֵאוֹת אֵין כָּל בְּרִיָּה יְכוּלָּה לְעַמְד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין וְכוּ', אֲמַר רַב הוֹנָא כָּל חַד וְחַד מֵיִנָּן אֶלְפָּא מְשַׁמְאֲלִיהּ וְרַבְבְּתָא מִימִינֵיהּ, וְאֵלוֹ הַקְּלָפוֹת שְׁמִסְבָּבִים אוֹתוֹ מְכַנִּיסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, עַד שְׁמַרְגִּישׁ כְּבִדּוֹת גְּדוּלָּה מְאֹד וְכוּ', וְנִשְׁפָּר לְגַמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלוֹ הוּא רְחוֹק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', וְלִכֵּן רָאִי לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִקְבֵּל עַל עֲצָמָךְ מֵהַיּוֹם וְהִלָּאָה לְהַקְפִּיד עַל שְׁמִירַת הַמְּצוּוֹת וְעַל הַצְּנִיעוּת, וְהַעֲקֵר תְּרַגְלֵי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְיוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הָעוֹנוֹת שְׁעֵשִׂית עַד עַכְשָׁו, כִּי זֶה עֵקֶר הַתַּשׁוּבָה כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרְמְב"ם (פְּרָק א' מֵהַלְכוֹת תַּשׁוּבָה הַלְכָה א') כָּל מִצְוָה וְתַשׁוּבָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֵׂה אִם עָבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֶן בֵּין בְּזוּרֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעֲשֵׂה תַשׁוּבָה וַיֵּשׁוּב מִחֻטְאוֹ חִיב

להתודות לפני האל ברוך הוא שנאמר (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו" וגו' "והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים ודוי זה מצות עשה כיצד מתודין אומר אנא השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך ועשיתי כך וכך והרי נחמתי ובושתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה וזה הוא עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה הרי זה משבח; ולכן תרגילי את עצמך הרבה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ושב ומחול לך, ותזכי למצא את בן זוגך האמתי השיך לשרש נשמתך, ותזכי לבנות בית נאמן בישראל, את סף הכל בגיל עשרים ואחת, וכל העולם לפניך, ולכן ראי לחזור בתשובה שלמה, ולקבל על עצמך לא לעשות יותר שטיות, כי היצר הרע עובד שעות נוספות אצל כל אחד ואחד, ובפרט מי שכבר נכשל פעם וכו', אזי הוא מסכן לא לפול יותר ויותר רחמנא לישזבן, ולכן צריך להיות התשובה שלך עם לב אמת לב נכון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשז.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להיות שלם עם עצמו, אז באיזה מקום שרק יהיה, ימצא חן המקום בעיניו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ז). חן מקום על יושביו, ואמרו (תענית כ"א): לא מקומו של אדם מכבדו אלא אדם מכבד את מקומו, כי הכל תלוי באדם, אם יש לו בטחון עצמי והוא שלם עם עצמו, אזי בכל מקום שרק יבוא הוא יהיה שמח, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקיטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ד) ששאלו הסבי רבי אתונא איפה האמצע של העולם? והראה רבי יהושע בן חנניה עם אצבעו פה, שאלו אותו מי אומר ש כך הוא? אמר להם רבי יהושע בן חנניה, תביאו חבלים ותמדדו ותראו שאני צודק, ומגלה רבנו ז"ל שיש בזה סוד נפלא מאד, כשמתחיל הבלבולים עם האדם איפה

המקום שלו להיות ולגור? אזי העצה להגיד לו פה, איפה שאני נמצא שם אמצע העולם, ועם כל זאת כשהקלפות והמשחיתים שברא מחמת עוונותיו מבלבלים אותו ושואלים מי אומר שאתה צריך לגור פה? אולי אתה צריך לגור במקום אחר? ואחר כך כשילך למקום אחר וכו', גם שמה יגידו לו מי אומר שאתה צריך לגור פה? אולי אתה צריך לגור במקום אחר? כי כשאדם חוטא אזי הוא בורא קלפות ומשחיתים, והם מבלבלים את דעתו ומעקמים את לבו וכו', בקשיות וספקות, ולא מוצא את המקום שלו, אבל אם אדם מאמין בו יתברך, ומכניס בדעתו את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה איפה שרק תשים אותו הוא יהיה רק שמח, כי אין עוד שמחה כשמחת האמונה בהשם יתברך.

ולכן לדעתי תשארי במקום שלך, ואל תבלבלי את עצמך משום בריה שבועולם, תהי חזקה בבטחון עצמי, ובכל העכוב שלך במציאת בן זוג וכו', לדעתי את בררנית יותר מדי, וכך אמרו חכמינו הקדושים (יבמות ג.) נחית דרגא נסיב איתתא, את צריכה לרדת מדרגה ואז תמצאי את הזוג שלך, כי בדרך כלל בחורה היא גאונתנית וכו', ולא מתאים לה לקחת את זה או את זה וכו', אני הכי חכמה והכי יפה וכו', אקח את זה? או אני הכי חכמה והכי יפה והכי משפלת וכו', אקח את זה? והיא מסתובבת ומחפשת את הבן זוג שלה כפי הדמיון שנכנס בה כאלו מי יודע מה היא? והיא רוצה שייבוא אליה זוג משהו שעדיין לא נברא וכו', ועל ידי זה מחפשת וכו', ומסתובבת ויוצאת לפגישות פן ואולי אמצא את בחיר לבבי שייבוא אלי על סוס לכן עם שקים מלאין כסף וכו', ובשביל זה הבחורה מחפה עד שיולד זוג כזה, ובין כך היא לא קולטת שהזמן לא מחכה, כמאמר החכם "הזהר מן הזמן כי הוא אויב רע מאד", עד שתופסת את עצמה רואה שהיא כבר בגיל שלושים ושבע, מה עושים עכשו? על זה באים חכמינו הקדושים ונותנים לנו עצה (יבמות ג.) נחית דרגא נסיב איתתא, תרדי מדרגה ואל תחזיקי מעצמך כל כך גדולה וכו', ואז תמצאי בקלות בן זוג מה שיתאים לך.

אם תקימי את כל זאת, הקדוש ברוך הוא יזמין לך תכף ומיד בן זוג,
ותבני בית נאמן בישראל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשסח.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום רב אל ... תחי'

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לדעת הרגע שהתחנת עם בעלך, אין לך אף אחד בעולם
רק את בעלך, ואסור לך להתבלבל מאף אחד, רק לשמוח עם בעלך, ולחיות
עם בעלך, ולדבר עם בעלך, ולטיל עם בעלך וכו', אין לך כלום רק בעלך,
ואז כשיתחזק האהבה והבנה הדדית ביניכם, תשכחי מכל מה שסביב, ולא
תבלבלי את עצמך משום דבר, רק תעבדי על נקודת השמחה להיות תמיד
שמחה ולשמח את בעלך, ואמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה פ"ק י'
סימן ה') אין אשה כשרה אלא העושה רצון בעלה; וביחד תבנו בית נאמן
בישראל, ומה את צריכה להפגס בפחדים ובחרדות מה שקורה בחוץ עם
אחים וכו', ושאר המשפחה וכו', את צריכה לחיות רק עם בעלך, ושניכם
צריכים להתחזק להיות רק בשמחה עצומה, שזה יציל אתכם מכל מיני
פחדים וחרדות.

ולכן רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיכרנו רבנו ז"ל על
זה ביותר, ואמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה
תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות
הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר
את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא
שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי שמח היום שמח למחר
ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן

יעזור הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשיטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשפילו ותצליחו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשסט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין לתאר ואין לשער את המעלה של אדם שזוכה לומר קריאת שמע שעל המטה לפני השנה, שהיא תקון מאד מאד גדול להנשמה, ובפרט מי שקורא קריאת שמע שעל המטה על פי סדר האריז"ל, נמחל לו כל עוונותיו, כמובא (לקוטי הלכות קריאת שמע שעל המטה הלכה ב'), וחקמינו הקדושים אמרו (ברכות ה.) כל הקורא קריאת שמע על מטתו כאלו אוזח חרב של שתי פיות בידו שנגאמר (תהלים קמ"ח) "רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם", ואמרו (שם) כל הקורא קריאת שמע על מטתו מזיקין בדלין הימנו שנגאמר (איוב ה' ד') "ובני רשף יגביהו עוף", הרי שלך לפניך מעלת הקורא קריאת שמע שעל המטה, וזה צריך הן הגבר והן האשה והן הילדים לקרא קריאת שמע שעל המטה, ועל ידי זה יהיו שמורים ממזיקים וממשחיתים, ולכן הן הבעל והן האשה צריכים לקרא את הקריאת שמע כפי הסדר הזה, וזה לא לוקח

יותר מחמש או שבע דקות, אבל זה עושה תקון גדול בשמים, וכן צריכים להרגיל את הילדים שיאמרו את הנסח הזה וכו', כמובן הכל כפי הגיל, וזה דבר גדול מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשע.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אומר לך חזרה בתשובה זה לא ענין של חד פעמי וכו', צריכים לחזור בתשובה כל יום ויום מתדוש, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק א' סימן ו') כי אף אחד לא יכול להגיד שהוא כבר זכה לחזור בתשובה שלמה, וכמו שכתוב (משלי כ' ט) "מי יאמר זפיתי לבי טהרתי מחטאתי", ולכן צריכים לעשות תמיד תשובה על תשובה, שמא התשובה הראשונה לא היתה תשובה נכונה, ומעלת התשובה אי אפשר להסביר כלל, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ל"ד) במקום שבעלי תשובה עומדים, שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא) גדול כחה של תשובה שכיון שאדם מהרהר בלבו לעשות תשובה, מיד היא עולה לא עד עשרה ימים ולא עד עשרים ולא עד מאה, אלא עד מהלך חמש מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני, אלא שהיא עומדת לפני כסא הכבוד, והסמ"ך מ"ם מאד מאד מפחד מכן אדם שחוזר בתשובה, כי כיון שאדם בא אל הקדוש ברוך הוא אפלו שהוא עשה עד עכשו מה שהוא עשה, ומתודה ומתחרט על כל מה שעשה, הקדוש ברוך הוא כבר מקבלו, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה כ' סימן י"ג) בלעם היה רשע ערם וידע שאין

עומד בפני הפרענות אלא תשובה, שכל מי שחוטא ואומר חטאתי, אין רשות למלאך לגע בו, בשביל זה הוא מסית את כל אדם מה לך לחזור בתשובה? ומה לך להתודות? כי הוא יודע שמי שחזר בתשובה ומתודה להקדוש ברוך הוא, אין רשות למלאך המות לגע בו, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נח) אין מכה בעולם שאין לה רפואה, רפואתו של יצר הרע תשובה.

רבנו ז"ל הזהירנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) שבכל יום צריכים לעשות התחלה חדשה, ולא יאמר שכבר התחלתי וכו', וכו', אלא בכל פעם צריכים להתחיל מחדש, ואז התשובה שלו ימשך וכו', והפליג רבנו ז"ל מאד במעלת הצדיק הקדוש הרבי רבי זושא מאנפוליא זי"ע, שעבד את הקדוש ברוך הוא עשרים ושתים שנה עם אותו התחזקות ותבערת לבו, כי בדרך כלל כשאדם מתחיל לחזור בתשובה, הוא מתחזק למשך זמן וכו', ואחר כך הוא נופל ומתקרר ועוזב את הכל, ולכן זה מעלה גדולה מאד שיכולים להחזיק מעמד כל החיים עם אותו תבערה, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוזקה להחזיק בזה בשלמות.

ראה להניח בכל יום תפלין, כי אי אפשר להסביר לכן אדם מעלת מצות תפלין, ומעלת האדם שמניח תפלין, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ה) כל המניח תפלין מאריך ימים, ואמרו (פסיקתא זוטרותא שמות) כל המניח תפלין כאלו קרא בתורה, ואמרו (ילקוט שמות רמז רכ"ב) אמרו ישראל לפני המקום אנו רוצים ליגע בתורה יומם ולילה אבל אין לנו פנאי, אמר להם הקדוש ברוך הוא קימו מצות תפלין ומעלה אני עליכם כאלו אתם יגעים יומם ולילה; ואם היה אדם יודע מעלת הזוכה להניח תפלין של יד ותפלין של ראש, היה נזהר בזה מאד מאד, והמצוה הזו ממשכת לאדם חיים ודבקות באין סוף ברוך הוא, ואמרו חכמינו הקדושים (מנחות מ"ג:) כל שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו, הכל בחזוק שלא יחטא; כי כשאדם שש ושמת עם מצות תפלין שהניח היום, השמחה של המצוה לא יתן לו לחטא, ולכן אשרי מי שנוהר מאד מאד במצות תפלין.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אני מכרח להגיד לך שרַבְנוּ ז"ל אָמַר בְּפִרוּשׁ (חיי מוהר"ן סימן תי"ח) אָנִי אֶחָד שֶׁהוּא (אבות פֶּרֶק ב') וְדַע מָה שֶׁתְּשִׁיב לְאַפִּיקוֹרוֹס, וְגַם אֲנִשִּׁי, עֵינַי שָׁם, וְרֹאִים מִזֶּה שֶׁרַבְנוּ ז"ל שֶׁאֶצְלוּ הֶעָקָר אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִסְלַק אֶת הַשֶּׁכֶל וְהַדַּעַת לְגַמְרִי, וְרַק לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנָה שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלִעְדּוֹ נִמְצָא, דִּיִּיקָא הוּא יְכוֹל כֵּן לְעֲנוֹת לְכָל אֱלוֹ שִׁשׁוּאִים שֶׁאֵלוֹת בְּעֵינַי אֲמוּנָה, וְלֹא רַק הוּא, אֲלֵא אֲנִשִּׁי הָאֲמֵתִיִּים שֶׁדְּבוּקִים בּוֹ, הֵינּוּ שֶׁמִּתְמַדִּים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁבָּאֵמֶת מְקַרֵּב אֶל רַבְנוּ ז"ל, הוּא גַם כֵּן יְכוֹל לְעֲנוֹת עַל כָּל הַקְּשִׁוֹת שֵׁשׁ בְּעֵינַי אֲמוּנָה.

אתה צריך להבין שקשיות באמונה בא רק כשָׁאֲדָם פְּגוּם בְּבְרִית, כִּי תִכַּף וּמִיד כְּשָׁאֲדָם פְּגוּם בְּבְרִית רַחֲמָנָא לִיִּצְלוֹ, נִפְגַּם דַּעְתּוֹ וְשִׁכְלוֹ לְגַמְרִי, וְנִכְנַס בּוֹ קְשִׁוֹת וְסִפְקוֹת וְעַקְמוּמִיּוֹת בְּלִבּוֹ, וְשׁוֹאֵל שְׁאֵלוֹת בְּאֲמוּנָה וְכוּ', וְנִכְנַס בּוֹ מִחֻשְׁבוֹת שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרוֹסוֹת, וְהַכֵּל מַחֲמַת פְּגָם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד נִמְצָא בְּגִילִים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שֶׁשׁ עֶשְׂרֵה וְכוּ', וְאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוהר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"א) שְׁבְרִית וְאֲמוּנָה תְלוּיִים זֶה בְּזֶה, אִם אָדָם חֲזָק בְּשִׁמִּירַת הַבְּרִית, אֲזִי לֹא יִכְנַס בּוֹ שׁוּם קְשִׁוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֲמוּנָה תְלוּי בְּשִׁמִּירַת הַבְּרִית, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) "וּבְרִיתִי נֶאֱמַנְתָּ לוֹ", בְּרִית וְאֲמוּנָה תְלוּיִים זֶה בְּזֶה, וְלִכֵּן כָּל אֱלוֹ שִׁמְגִיעִים בְּגִיל הַטֶּפֶשׁ עֶשְׂרֵה עוֹלָה לָהֶם קְשִׁוֹת וְסִפְקוֹת בְּאֲמוּנָה וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֵמֶת זֶה שְׁטוֹת גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ אִיךָ שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, וְאִיךָ שֶׁהוּא מִתְנַעֵנֵעַ, וְאִיךָ שֶׁהוּא מְסַתְּפֵל וְכוּ', וְצָרִיךְ לְשַׁאֵל אֶת עֲצָמוֹ מִי הוֹלֵךְ בִּי? מִי מִתְנַעֵנֵעַ בִּי? מִי מְסַתְּפֵל דְרָכֵי? אִם לֹא הַחַיּוֹת אֲלֵקוֹת שֵׁשׁ בִּי, כִּי אִם הוּא יִתְבָּרַךְ יוֹצֵיא אֶת הַחַיּוֹת מִמֶּנִּי, אֲזִי אֶהְיֶה כְּפֶגֶר מֵת, וְכִשְׁחוֹשְׁבִים עַל דְּבַר זֶה, כְּבָר מִתְבַּטֵּל מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּשִׁוֹת וְהַסִּפְקוֹת בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲבָל

כְּשֶׁאֲדָם חָטָא מְאֹד וּבִפְרֹט בַּפֶּגֶם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, אֲזִי עוֹלִים לוֹ תְּמִיד קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל הַצְּדִיק הָאֵמֶת הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁאֲמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּיֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן נ"ב) מַה שֶׁקָּשָׂה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מְכַרַח לֵהוֹיֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצְרֵם, וְכְמוֹ שֶׁקָּשָׂה קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִיָּה קָשָׁה קְשִׁיּוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְעֵינֵי הַקְּשִׁיּוֹת שֶׁקָּשָׂה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְרַגְּלָא בְּפוּמִיָּה רַבְּנּוּ ז"ל לֹאמַר, אֲדַרְבָּא, כֶּךָ רָאוּי לֵהוֹיֹת דִּיִּיקָא, שִׁיְהִיֹּ קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֶךָ נֶאֱדָר וְיִפָּה לוֹ יִתְבָּרַךְ לְפִי גְדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ. כִּי מֵעַצֵּם גְּדֻלָּתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם מְאֹד מִדְּעִתְנּוּ, עַל כֵּן בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁנִּבְּיָן וְנִשְׁיָג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִיֹּ עֲלָיו יִתְבָּרַךְ קְשִׁיּוֹת, כִּי כֶּךָ נֶאֱדָר וְיִפָּה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, שִׁיְהִיָּה מְרוֹמֵם וְנִשְׂאָ מִדְּעִתְנּוּ, שֶׁעַל יְדֵי זֶה קָשָׁה קְשִׁיּוֹת, וְאִם הָיָה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דְּעִתְנּוּ, אִם כֵּן הָיָה, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, דְּעִתּוֹ כְּדְּעִתְיִנּוּ, עֵינֵי שָׁם, וְלִכֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים לֹאמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּדֵי לְנַקּוֹת אֶת הַמַּחַ שְׁלוֹ מִהַזְּהָמָא וְהַזְּבָל וְהַלְכָלוֹךְ שֶׁנִּדְּבַק בּוֹ, כְּדֵי שִׁיְזַכֶּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת:

יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ אֲדֹנָי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּחוּס וְתִרְחַם עָלַי שְׁלֹא יְהִיָּה לִי שׁוּם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל גְּדוּלֵי מְבַחְרֵי צְדִיקָךְ הַנִּכְלָלִים בְּךָ לְגַמְרֵי, כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ אֶת גְּדֻלַּת חֲטָאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים, שֶׁחֲטָאתִי וְעוֹיְתֵי וּפְשָׁעֵתִי נִגְדָּךְ יָמִים וְשָׁנִים, בְּכָל מִינֵי עֲבֻרוֹת וְחֲטָאִים מְגַנִּים, וּבִפְרֹט בַּפֶּגְמֵי הַבְּרִית, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נֶעְקַר מַחֵי לְגַמְרֵי, וְנִתְעַקַּם לְבָבִי, וְנִתְמַלֵּא עַקְמוּמִיּוֹת וְקְשִׁיּוֹת עָלֶיךָ, וּמִזֶּה בָּא שִׁישׁ לִי בְּכָל פַּעַם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל גְּדוּלֵי מְבַחְרֵי צְדִיקָךְ הַקְּדוּשִׁים שֶׁשִּׁלַּחְתָּ לָּזֶה הָעוֹלָם לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אֵמֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן חוּס וְחַמּוּל עָלַי שֶׁאֲזַכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְלִדְעַת אֶת הָאֵמֶת שֶׁאֵין לִי דַעַת בְּכֻלָּל, "כִּי בַעַר אֲנִכִי מֵאִישׁ וְלֹא בִּינַת אָדָם לִי", וְאֵיךְ מְלֹאוּ לְבִי וְדַעַתִּי לְהַקְשׁוֹת קְשִׁיּוֹת עָלֶיךָ וְעַל צְדִיקָךְ הָאֵמֶתִּים, הַדְּבוּקִים לְגַמְרֵי בְּךָ, אֵין זֶה אֶלָּא מִפְּנֵי רַע מַעֲלָלֵי וְעוֹנוֹתַי הַמְּרַבִּים, וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אֲבִי שְׁבַשְׁמִים שֶׁאֲזַכֶּה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ, וְלֹא אֶעֱשֶׂה יוֹתֵר הֶרַע בְּעֵינֶיךָ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לִי עַל כָּל מַה שֶׁחֲטָאתִי עוֹיְתֵי פְשָׁעֵתִי נִגְדָּךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְאֲזַכֶּה מֵעַתָּה לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בְּךָ, שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ

נמצא, ואזכה לאמונת חכמים להאמין בדבריהם, ולידע שמעשיהם אינם פשוט, ואף שעולה על לבבי תמיד קשיות וספקות על מעשיהם ומדותיהם, זכני לדעת שמחי פגום לגמרי, ולכן עולה על לבי תמיד קשיות וספקות על מעשיהם והנהגותיהם, מאחר שאני פגום לגמרי, ולכן אבקש אותך שאזכה מעכשו לחזור בתשובה שלמה על פגם אמונת חכמים, ועל ידי זה אזכה להגיע לאמונה ברורה ומזככת בך, עד שאזכה להכלל בך לגמרי מעתה ועד עולם אמן סלה.

אל תבלבל את עצמך, אתה פן יכול לדבר עם כלם מאמונה פשוטה בו יתברך, ובודאי תצליח את דרכך, וספרי חקירות אסר לנו רבנו ז"ל ללמד אפלו של גדולי עולם וכו', כי הם שואלים קשיות מאד עמקות, והתרוצים גם כן עמוקים מאד, שאין דעתנו יכולה להבין את זה, ועל ידי זה אנחנו נשארים עם קשיות, ולכן עדיף שלא לעין בזה כלל, אלא להכניס את עצמו לגמרי באמונה פשוטה בו יתברך, שאז החיים שלו חיים נעימים, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ב) אמונה הוא ענין חזק מאד וחייו חזקים מאד על ידי אמונה. כי כשיש לו אמונה אפלו כשבאים עליו יסורים חס ושלום, אזי יוכל לנחם עצמו ולהחיות את עצמו כי השם יתברך ירחם עליו ויטיב אחריתו, והיסורים הם לו לטובה ולכפרה, ובסוף ייטיב לו השם יתברך בעולם הזה או בעולם הבא. אבל מחקר שאין לו אמונה, כשבא עליו איזה צרה אין לו למי לפנות ואין לו במה להחיות את עצמו ולנחם את עצמו. והמשכיל יבין דברים אלו מאליו ויבין דבר מתוך דבר כי אי אפשר לבאר הכל בכתב. והכלל שעקר הוא האמונה בלי שום חקירות כלל, ובזה יהיה חזק לעולם בעולם הזה ובעולם הבא ולעולם לא ימוט אשרי לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה לא יכול לתאר ולשער את מעלת השלש תפלות שחרית מנחה ערבית שתקנו אנשי כנסת הגדולה, כי הם מתקנים על סודות נוראים ונפלאים מאד, שאי אפשר למח אוושי להשיג אותם, כי כל מזמור וכל ברכה מסדר התפלות הקבועות, בונים עולמות שלמים, כמו שרואים בהסדורים שמבארים פגנות התפלה על פי דרכי האריז"ל והרש"ש וכו', ולכן אי אפשר לקצץ בתפלה כלל, שזה גורם בלבול בכל העולמות, ויוצא לו קלקול נפשי גדול מאד.

ולכן עצתי שתקום מקדם ותתפלל במנין דייקא, אשר אין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (ברכות ח. ח) מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני תפילתי לך הוי"ה עת רצון" אימתי עת רצון בשעה שהצבור מתפללין; ואתה יכול להתפלל תפלת ותיקין קדם שאתה הולך לעבד, ואז תפטר מפל הבציות וכו'.

תעשה כל מה שביכולתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל כך חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין וכבר לא יחסר לך שום דבר.

אתה לא יכול לתאר ולשער מה זה להתפלל את השלש תפלות במנין דייקא, עד כדי כך שבפרוש גילה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ח') שמחנה ישראל הוא שלש פרסאות, הינו שלש תפלות, הינו כל זמן שאדם נזהר בהשלש תפלות, הוא ישאר יהודי מאמין בהקדוש ברוך הוא,

ותכף ומיד כשיתחיל להתרשל אפלו מתפלה אחת, הוא כבר יוצא ממחנה ישראל, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתפלל את השלש תפלות במנין דייקא, ולפני כל תפלה תכניס פרוטה לצדקה בקפת הצדקה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", אשרי המקים את זה בתמימות ובפשטות גמור, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשעג.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר מטות מסעי כ"ד תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שספר פתוח לכל העולם בלו, וכמו שאמר הרמב"ם, כשאדם מדפיס ספר הוא כמו שדורש לעשר אלף אנשים, כי ספר איך שיוצא מידי המחבר, כבר מסתובב מסוף העולם ועד סופו, ואי אפשר לעצר את זה, ולכן ראה לעסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם, ואני מכרח להגיד לך שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד) שעל ידי שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך מעלים את כבוד השם יתברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פ"ח.) על פסוק (ירמיה ט"ו) "אם תוציא יקר מזולל" אלו שמקורבים בני אדם לעבודת השם יתברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותה דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בפיו, וזה בדוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות צומח לו גשמיות, הלואי שהיית מצית את מוהרנ"ת ז"ל שהניח לנו צואה ארבע ימים לפני הסתלקותו ואמר אז לאנשי שלומנו "העבדה שלכם יהיה יפוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף בכיס, והיית צוחק מפל המתנגדים והליצנים שמתלוצצים מזה.

וּבְעֵינַי "שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב", עֲדִיף לְהַפִּיץ אֶת זֶה לְאֵלֹהֵי שְׁעָדִין רְחוּקִים מְקִיּוֹם תּוֹרָה וּמִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וּמִי מֵהַחֲרָדִים שֶׁיִּצְטָרֵף אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה, מִמִּילָא זֶה יְבוֹא אֵלָיו בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, וְלִכְּנֵן הֵעָקַר לְהַפִּיץ אֶת הַסֵּפֶר הַזֶּה רַק לְאֵלֹהֵי שְׁעָדִין לֹא קִבְּלוּ חֲנוּף תּוֹרְנִי, וְאַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁכָּל סֵפֶר וְכָל קוֹנְטֵרס וְחוֹבֶרֶת, יֵשׁ לוֹ אֶת הַכְּתָבֶת שְׁלוֹ, כִּי סוּף כָּל סוּף כָּלֵם יִזְכּוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא נִשְׁלַח לְדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֹהֵי הַעֲלוֹת וְלְהַגְבִּיחַ אֶת כָּלֵם נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁד"י וְכָל בְּנֵי בִשְׂרָ יִקְרָאוּ בְּשֵׁמָהּ, לְהַפְנוֹת אֵלָיֶךָ כָּל רִשְׁעֵי אֶרֶץ, יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בְּרִךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן, לְפָנֶיךָ הוֹי"ה יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקָּר יִתְנֶהוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלֵם אֶת עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מֵהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד, שְׁזֵה כָּל עֵינַי רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, לְהַמְלִיךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְכָלֵם יִדְבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (צְפַנְיָה ג' ט) "כִּי אֲזַ אֶהַפֵּךְ אֶל עַמִּים שְׁפָה בְרוּרָה לְקַרֵּא כָּלֵם בְּשֵׁם הוֹי"ה לְעַבְדוֹ שְׁכֵם אַחֲדִי".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשַׁעַד.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטוֹת מְסַעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מֵה אֹמֵר לָךְ הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעָקַר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיְכוּל לְהַחְזִיק מִעַמֵּד בְּכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו וְכו', וְאַתָּה הַחֹשֶׁף הוּא מֵהַפֵּךְ לְאוֹר, וְאַתָּה הַמְרִירוֹת הוּא מֵהַפֵּךְ לְמַתִּיקוֹת, כְּמוֹכָא (זֶהר הַקְּדָמָה ד) מֵאֵן מִנְכוֹן דִּי חֲשָׁכָא מֵהַפְּכֵן לְנִהוּרָא, וְטַעֲמִין מְרִירָא לְמַתְקָא, עַד לֹא יִתּוֹן הֶכָא. מֵאֵן מִנְכוֹן דְּמַחְכָּאָן בְּכָל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכו', מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָא בְּכָל יוֹמָא בְּהוּא עֲלָמָא, לִית לִיה חוּלְקָא הֶכָא; [מִי מְכֵם יְכוּל לְהַפֵּךְ אֶת הַחֹשֶׁף לְאוֹר וְאַתָּה הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת עַד שֶׁלֹא יְבוֹא לְעוֹלָם הַבָּא וְכו', מִי מְכֵם שְׁמַחְכָּה בְּכָל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּז שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְכו', מִי שֶׁלֹא יְכוּל לְהִרְאוֹת

אֵת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֵין לוֹ חֵלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מִכֹּל זֶה רוֹאִים מַעֲלַת הָאָדָם שֶׁאֶפְלוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל מִינֵי חַשְׁכוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ', אֶף עַל פִּי כֵן הַכֹּל הוּא מִהַפֵּךְ לטוֹבָה, אֲזִי אֲשַׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשַׁרִי לוֹ בַּבָּא, כִּי לַמַּעֲלָה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב יְהוּדֵי שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וּמִהַפֵּךְ אֵת הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שֶׁלוֹ לְנַעֲימוֹת, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהַר"ת ז"ל (ח"י מוה"ר"ן סִימָן תקנ"ה) וְכִי אֵין אֵתָּה יוֹדֵעַ מַה שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ חִפְזָן? הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אוֹהֵב אָדָם מֵטָגֵן וְכוּ', הֵינּוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו כָּל כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסוּרִים כְּמוֹ שֶׁמִּטָּגְנִים עוֹף וְכוּ', וְאֶף עַל פִּי כֵן הוּא מַחְזִיק מַעֲמֵד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, שֶׁזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוֹב בְּשָׁמַיִם, וּמִתְפָּאֲרִים מִמֶּנּוּ מְאֹד מְאֹד, רְאוּ אֵיךְ שֶׁבִּשְׁעוֹר וְדָם טָפָה סְרוּחָה וְכוּ', עוֹבֵר עָלָיו מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְאֶף עַל פִּי כֵן הוּא נִשְׁאָר חֲזָק בְּאִמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ, אָדָם בְּזֶה הוּא יוֹתֵר חָשׁוֹב מִכֹּל הַמְּלָאכִים וְכוּ'.

עָלֶיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר בְּפִרוֹשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ט) שֶׁכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם כֻּלָּם מְלֵאִים יִסוּרִים, אֵין גַּם אֶחָד שֶׁיִּהְיֶה לוֹ עוֹלָם הַזֶּה, וְאֶפְלוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְאֶפְלוּ הַשָּׂרִים, אֵין לָהֶם שׁוֹם עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל, כִּי כָּל יְמֵיהֶם כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת, וְכֻלָּם מְלֵאִים טְרוֹדוֹת וּדְאָגוֹת וְעֲצָבוֹת וְיָגוֹן וְאִנְחָה תָּמִיד, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ יִסוּרִים מִיַּחַדִּים, וְאֵין גַּם אֶחָד מִכֹּל הַעֲשִׂירִים וְהַשָּׂרִים, שֶׁיִּהְיֶה לוֹ הַכֹּל כְּסֹדֵר כְּרִצּוֹנוֹ תָּמִיד, וְכֻלָּם כְּאֶחָד מְלֵאִים יִסוּרִים וּדְאָגוֹת תָּמִיד, וְזֶה בְּרוּר וְיָדוּעַ לְכֹל מִי שֶׁבָּקִי קָצַת בָּהֶם וּבְדָרְכֵיהֶם. וְאֶפְלוּ מִי שֶׁנִּדְמָה עָלָיו, שֶׁיֵּשׁ לוֹ הָעוֹלָם הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת וְיֵשׁ לוֹ כָּל הַתַּעֲנוּגִים, עֶשֶׂר וּנְכֹסִים וְכָבוֹד וְהוֹן רַב וְאַרְמוֹנִים גְּדוֹלִים וְכֻלָּם נְפִלְאִים וְתַכְשִׁיטִין וְסִגְלַת מְלָכִים וְכוּ', אִם יִסְתַּכְּלוּ בּוֹ טוֹב טוֹב, יִרְאוּ שֶׁגַּם הוּא מְלֵא מְלֵא כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת הַרְבֵּה תָּמִיד בְּכַמָּה מִיַּנֵּי אֹפְנִים וְעִנְיָנִים, וְכֻמוֹ שֶׁאָמַר שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ (קַהֲלַת ב') "גַּם כָּל יָמָיו כְּעַס וּמְכַאוּבוֹת", וְכַתִּיב (אִיּוֹב י"ד) "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד קָצֵר יָמִים וְשׁוֹבֵעַ רִגְזוֹ", וְזֶה כּוֹלֵל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, כִּי כֻלָּם נוֹלְדוּ לְעֵמֶל וּמְלָאִים רִגְזוֹ וְיִסוּרִין, וְאֵין שׁוֹם עֲצָה וְתַחְבּוּלָה לְהַנְצִיל מִעֵמֶל וְיָגוֹן הַזֶּה, כִּי אִם לְבָרַח לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ וְלַעֲסֵק בַּתּוֹרָה. וְכֻמוֹ שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה י"ג סִימָן ז') "אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" "אֲשַׁרִי מִי שֶׁעֲמָלוֹ בַּתּוֹרָה, הֵינּוּ מֵאַחַר שֶׁכָּל אָדָם נוֹלֵד לְעֵמֶל, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַמְלִיט מִזֶּה בְּשׁוֹם אַפֵּן, אֶפְלוּ אִם יִהְיֶה לוֹ

כָּל חֲלָלֵי דְעֵלְמָא, בּוֹדְאֵי יְהִיָּה לּוֹ עֵמֶל וְיִסּוּרִין וְדֹאגּוֹת הַרְבֵּה, עַל כֵּן הַחֲכָם עֵינָיו בְּרָאשׁוֹ שִׁיחֶפֶךְ הָעֵמֶל לְעֵמֶל שֶׁל תּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּשִׁבִיל זֶה נוֹלָד שִׁיעֵמֶל בַּתּוֹרָה, וְאָז אֲשֶׁרֵי לּוֹ, כִּי נִצּוֹל מֵעֵמֶל הָעוֹלָם הַזֶּה וְזוֹכֵה לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא.

וְלָכֵן אִם הָיִיתָ יָכוֹל לְבָרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֵצְמָךְ שְׁעוֹר כְּסֻדְרָן בְּשֵׁשֶׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, וּבִשְׁמ"ס וְכו', וְתִלְמַד עַל פִּי סֵדֵר דְרָף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, שְׁאָמַר (שיחות הר"ן סימן ע"ו) שְׁאִין צְרִיכִין בְּלִמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לֹאמַר הַדְּבָרִים כְּפִסְדֵר, וּמִמִּילָא יְבִין. וְלֹא יִבְלַבֵּל דַּעְתּוֹ בַּתְּחִלַּת לְמוּדוֹ שִׁירְצָה לְהִבִּין תַּכְף וּמַחְמַת זֶה יִקְשֶׁה לּוֹ הַרְבֵּה תַּכְף וְלֹא יְבִין כָּלֵל רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וְיֹאמַר כְּפִסְדֵר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יְבִין. וְאִם לֹא יְבִין תַּכְף יְבִין אַחַר כָּף. וְאִם יִשְׁאָרוּ אֵיזָה דְבָרִים שְׁאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לְעַמֵּד עַל כּוֹנְתּוֹ, מַה בְּכַךְ? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְכִמּוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עַבּוּדָה זָרָה י"ט) 'לְגַמֵר וְהִדֵּר לְסֹבֵר וְאָף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַה קָאָמַר' שְׁנֵאָמַר (תְּהִלִּים קי"ט ב') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שִׁילְמַד בְּמַהִירוֹת וְיִזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְעֵבֵר כַּמָּה פְּעָמִים אֱלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוּמֵד, לְגוּמְרָם וְלַחֲזוֹר לְהַתְּחִיל וּלְגוּמְרָם פַּעַם אַחַר פַּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יְבִין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כֹּל מַה שְׁלֹא הָיָה מִבֵּין בַּתְּחִלָּה, כֹּל מַה שְׁאֲפִשֵׁר לְהִבִּין וְלְעַמֵּד עַל דְּבָרֵיהֶם; וְכִבְּרָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנַא דְּבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה פֶּרֶק ו') אִם רְאִיתָ שֶׁהִיִּסּוּרִין מִמִּשְׁמָשִׁין וּבָאוֹת עֲלֶיךָ, רוּץ לְחֻדְרֵי דְּבָרֵי תּוֹרָה וּמִיד הִיִּסּוּרִין בּוֹרְחִין מִמֶּךָ, שְׁנֵאָמַר (יְשִׁיעָה כ"ו) "לֶךְ עִמִּי בֵּא בַחֲדָרֶיךָ" וְגו'.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְף שִׁיחֶיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ד תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְצַעֲרֵנוּ כִּף הוּא הַדּוֹר הַזֶּה הַהוֹרִים לֹא שָׁמִים לֵב בְּכָלֵל מֵה שְׁקוֹרָה תַּחַת הַגֵּב שְׁלָהֶם, אֶפְלוּ מֵהַבְּתִים הִכִּי טוֹבִים נִפְגָּשִׁים וְכוּ', וְאִין לְהַהוֹרִים מְשֻׁג וְכוּ', וּבִין כִּף עוֹשִׂים שְׁטִיּוֹת, שְׁזָה עוֹוֹן חָמוֹר מְאֹד מְאֹד, וְעַל פִּי רַב הַהוֹרִים גּוֹזְעִים לֹא מִתְאַים לָהֶם הַמְשַׁפָּחָה הַזֹּו וְכוּ', לֹא מִתְאַים לָהֶם הַמְשַׁפָּחָה הַזֵּה מִכָּל מִינֵי סִבּוֹת מִסִּבּוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ', וּבִין כִּף בַּחוּרִים אוֹ בְּנוֹת נִפְגָּשִׁים תַּחַת הַגֵּב שֶׁל הַהוֹרִים וְכוּ', וְכֵן סוֹבְלִים סִבָּל גְּדוֹל, וְעַל פִּי רַב מְזָה יוֹצֵא הַנוֹשְׂרִים וְכוּ', וְכָל כִּף חִבָּל שֶׁהַהוֹרִים לֹא מְרַחֲמִים עַל יְלָדֵיהֶם לַחֲתֵן אוֹתָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד שְׁיִתְחַתְּנוּ מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, כִּי זֶה יִסוּד הַיְסוּדוֹת שֶׁל הַקְּדוּשָׁה קֹדֶם לְהִתְחַתֵּן, וְכִמְאָמְרָם ז"ל (קְדוּשִׁין כ"ט:): מִשְׁתַּבַּח לֵיה רַב חֲסֵדָא לְרַב הוֹנָא בְּדַרְב הַמְּנוּנָא דְאָדָם גְּדוֹל הוּא אָמַר לֵיה כְּשִׁיבָא לִידָךְ הִבִּיאָהוּ לִידֵי כִּי אָתָּא חֲזִייה דְלֹא פְרִיס סוּדְרָא אָמַר לֵיה מַאי טַעֲמָא לֹא פְרִיסַת סוּדְרָא אָמַר לֵיה דְלֹא נְסִיבְנָא אַהֲדַרְיָנְהוּ לְאֶפִּיה מִנָּה אָמַר לֵיה חֲזִי דְלֹא חֲזִית לְהוּ לְאֶפִּי עַד דְנִסְבַּת רַב הוֹנָא לְטַעֲמִיה דְאָמַר בֵּין עֲשָׂרִים שָׁנָה וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה כָּל יָמָיו בְּעִבְרָה בְּעִבְרָה סִלְקָא דְעֵתָךְ אֲלֹא אִימָא כָּל יָמָיו בְּהַרְהוּר עִבְרָה אָמַר רַבָּא וְכֵן תִּנָּא דְבֵי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל עַד עֲשָׂרִים שָׁנָה יוֹשֵׁב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְצַפֵּה לְאָדָם מְתִי יִשָּׂא אִשָּׁה כִּיּוֹן שְׁהִיַע עֲשָׂרִים וְלֹא נָשָׂא אוֹמַר תַּפַּח עֲצֻמוֹתָיו; וְאִם עוֹד בִּימֵי הַתְּנָאִים וְהָאֲמוֹרָאִים אָמַר רַב הוֹנָא אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת הַפְּנִים שְׁלָךְ עַד שִׁתְחַתְּתָן, מֵה נֶאֱמַר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֲלוּ אֲשֶׁר הַפְּרִיצוֹת עוֹשִׂים פְּרִצוֹת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן שֶׁהוֹרִים צְרִיכִים לְדַאָּג לְהַבְנִים וְהַבְּנוֹת שְׁלָהֶם לַחֲתֵן אוֹתָם, וְלֹא לְעֲשׂוֹת חֲשׁוֹן עִם אָף אַחַד, אֲלֹא מִי שְׁבָאֲמַת מְרַחֵם עַל יְלָדָיו, הוּא צְרִיךְ לַחֲתֵן אוֹתָם מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, כְּדִי שְׁיַחֲיוּ בַּקְּדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה, וְיִהְיוּ שְׁמוֹרִים מִן הַחֲטָא וְכוּ'.

רַאי וְגַם רַאי מֵה שְׁקָרָה לְכֶם וְכוּ', עַכְשָׁו כְּשֶׁכָּבַר הַתְּאָרְסָתָם אֲתָם צְרִיכִים

כָּבֵר לְהַתְחַתֵּן, כִּי רַבְנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד מְאֹד מִהֲרַגַע שְׁעוֹשִׁים אַרוֹסִין, שֶׁכָּבֵר יִתְכַנְנֵנו עַל חֲתָנָה, הוּא לֹא רָצָה שִׁיעֲשׂוּ הַפֶּסֶק גְּדוֹל בֵּין הָאֲרוֹסִין לְהַתְחַתְּנָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁבְּחֹר וּבְחֹרָה שְׁלֹא יִסְתַּבְּבוּ כָּל כֶּף הַרְבֵּה זְמַן בְּלִי אַרוֹסִין וּבְלִי נִשׂוּאִין, כִּי הִסְמַ"ךְ מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּג, וּבִפְרָט כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה אֶחָד לְהַשְׁנִי, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזָה בֶן זֹוגִי, אוֹ זֹאת בַּת זֹוגִי, וְתַכְּף וּמִיד לְקַבֵּעַ זְמַן עַל חֲתָנָה, וְיִתְחַתְּנוּ וְיַחֲיוּ חַיִּים בְּאִשׁוּר, וְזֶה הַדֶּרֶךְ הָאֲמִתִּי שֶׁל יְהוּדֵי מְאָמִין בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמִתְנַהֵג עַל פִּי הַתּוֹרָה וְכוּ', אֲבָל מָה עָשׂוּ אֱלוֹ שֶׁהֲלָכוּ וְעֲזָבוּ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאֵת הַתּוֹרָה וְכוּ', שֶׁהֵם מְסִתּוּבְבִים כְּכֹה שְׁנַיִם וְכוּ', וְחַיִּים בְּיַחַד בְּאִסּוּר וְכוּ', וּלְבַסּוֹף נִכְנָס עֵין רָעָה בִּינִיחָם וְכוּ', וּנְפָרְדִים וְכוּ', וְלָכֵן אֲשָׁרִי מִי שֶׁהוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, שֶׁתַּכְּף וּמִיד כְּשֵׁישׁ מְשִׁיכָה בֵּין הַבְּחֹר וְהַבְּחֹרָה וּמְכִירִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם וְכוּ', שֶׁכָּבֵר יַעֲשׂוּ אַרוֹסִין וְיִדְבְּרוּ עַל נִשׂוּאִין, וְיִקְבְּעוּ זְמַן הַכִּי קֶצֶר לְנִשׂוּאִין, וְלֹא לְחַפּוֹת עַד שִׁיְהִיָּה כֶּסֶף וְכוּ', עַד שִׁיְהִיָּה חֲכָמָה וְכוּ', כִּי כָּבֵר אָמַר הַחֲכָם מִכָּל אָדָם (קִהְלַת א' י"ח) "כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכָאוֹב", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קִהְלַת רַבָּה פֶּרֶשָׁה א' סִימָן ל"ו) "בָּרַב חֲכָמָה רַב כְּעַס" כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְרַבֵּה בְּחֲכָמָה מְרַבֵּה בְּכַעַס, וְכָל זְמַן שֶׁהוּא מְרַבֵּה בְּדַעַת מְרַבֵּה בִּיסוּרִין אָמַר שְׁלֵמָה עַל יְדֵי שֶׁהַרְבִּיתִי בְּחֲכָמָה הַרְבִּיתִי בְּכַעַס, וְעַל יְדֵי שֶׁהַרְבִּיתִי בְּדַעַת הַרְבִּיתִי בִּיסוּרִין; הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ אִם אָדָם חוֹשֵׁב הוּא חֲכָם וּבֵר דַּעַת, וּמוֹשֵׁף אֶת הַזְּמַן וְכוּ', עַל יְדֵי זֶה לְבַסּוֹף מִתְפּוֹצֵץ הַכָּל וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בִּינִיחָם רִיב וְכַעַס וּנְפָרְדִים, וְלָכֵן אֲשָׁרִי הַבְּחֹר אוֹ הַבְּחֹרָה שְׁמוּצָאִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִם, וְיֵשׁ בִּינִיחָם מְשִׁיכָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, שֶׁכָּבֵר יִרְאוּ לְסַגּוֹר אֶת הַכָּל, וְהַכָּלֵל הַזֶּה טוֹב לְכָל אֶחָד וְאֶחָת, אֲשָׁרִי מִי שִׁיצִית וְיִקְיֵם אֶת כָּל זֶה, וְאֵז יְהִיָּה לָהֶם חַיִּים מְאֻשְׁרִים מְאֹד.

תִּרְאֵי אֶת הַמַּכְתָּב הַזֶּה לְהַהוֹרִים שֶׁלְךָ, וְהִלּוּאֵי שִׁיצִיתוּ אֶת רַבְנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמַּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ה תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תְּהִיָּה בְטָלָן, אֵלָא זְכַר גַּם זְכַר אֲשֶׁר הִיְסוּד אֲצִל רַבְנּוּ ז"ל הוּא שִׁיחָה בֵּינּוּ לְבֵין קוֹנּוּ, כִּי צְרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁצָרִיכִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יְחִד, כִּי מָה שֶׁתִּפְלָה פּוֹעֵלֶת שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, וְלָמָּה הָאָדָם מִתְרַשֵּׁל בַּתִּפְלָה? כִּי נוֹפֵל עָלָיו חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת גְּדוֹל מָאד מָאד, עַד שֶׁבָּא עָלָיו כְּבֻדוֹת גְּדוֹל, וְלִכֵּן קָשָׁה לוֹ לְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, עוֹשֶׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּכְכֹר סִפֵּר רַבְנּוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן רל"ב) גְּבוּר אַחַד חָגַר מִתְּנִיּוֹ לְכַבּוֹשׁ חוֹמָה חֲזָקָה. וְאַחַר כֵּךְ כִּשְׁבָא אֵל הַשַּׁעַר, הָיָה אַרוּג עַל הַשַּׁעַר מִטּוֹה מְקוּרֵי עַכְבִּישׁ שֶׁסֶתֵם הַשַּׁעַר. וְכִי יֵשׁ שְׁטוֹת מְזֵה שִׁיחָה חוּזַר מִמְלַחֲמָתוֹ מִחֲמַת הַסְּתִימָה שֶׁל הַקּוּרֵי עַכְבִּישׁ?! (וְהַנְּמָשֶׁל מוֹיָב), וְאַחַר כֵּךְ אָמַר רַבְנּוּ ז"ל: הַעֲקֵר הוּא הַדְּבוּר. שֶׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר יְכוּלִין לְכַבּוֹשׁ הַכָּל וְלִנְצַח כָּל הַמְּלַחֲמוֹת. וְאָמַר: אִף עַל פִּי שִׁיכוּלִין לְהִתְבוּרֵד בְּמַחְשָׁבָה, אֲבָל הַעֲקֵר הוּא הַדְּבוּר. וּמִבְּאֵר הַנְּמָשֶׁל מִמִּילָא לְעִנִּין מָה שֶׁקָּשָׁה עַל הָאָדָם לְדַבֵּר לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אוֹ לְפָנֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים מָה שֶׁבִּלְבוֹ. וְכָל זֶה מִחֲמַת בּוֹשָׁה וּכְבֻדוֹת שְׁלוֹ שְׂאִין לוֹ עֲזוֹת דְּקִדְשָׁה, בְּוַדָּאֵי הוּא שְׁטוֹת גְּדוֹל. כִּי הֲלֹא הוּא רוּצֵה לְכַבּוֹשׁ בְּדְבוּרוֹ מְלַחֲמָה חֲזָקָה שֶׁהוּא מְלַחֲמַת הַיָּצַר, וְעַכְשָׁו כִּשְׁהוּא סְמוּךְ לְדַבֵּר, וְלְכַבֵּשׁ וּלְשַׁבֵּר חוֹמוֹת וּלְפַתַּח שְׁעָרִים עַל יְדֵי הַדְּבוּר, וּבְשִׁבִיל מְנִיעָה קֹלָה מִחֲלִישׁוֹת דַּעַתוֹ וְכִיּוּצָא, יִמְנַע חֵס וְשְׁלוֹם מִלְּדַבֵּר?! כִּי הֲלֹא הַמְּנִיעָה הַזֹּאת נִחְשָׁבֶת לְסְתִימָה שֶׁל קוּרֵי עַכְבִּישׁ כְּנֶגֶד הַחוֹמוֹת שְׂרוּצָה לְשַׁבֵּר בְּדְבוּרוֹ; וְלִכֵּן קַח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיָךְ, וְתִהְיֶה עֹקֵשׁן גְּדוֹל מָאד עַל תִּפְלָה, וְכָל דְּבַר מָה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְזֶה יִטְהַר לָךְ אֶת הַמַּחְשָׁבָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ כְּכֹר שׁוֹם עֲצוֹת מֵאַף אַחָד, כִּי מִי שֶׁזֹּכֵה לְדַבֵּר וּלְהִתְפַּלֵּל אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, נִזְדַּכֵּךְ הַכְּלִיּוֹת שְׁלוֹ וְכו', שֶׁמִּשְׁם בָּאִים הָעֲצוֹת, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרֻכּוֹת ס"א.) כְּלִיּוֹת יוֹעֲצוֹת, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט תַּהֲלִים רַמְזוֹ תרס"ז) עַל הַפְּסוּק (תַּהֲלִים ט"ז ו') "אֲבָרְךָ אֶת

הַיְיָ אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, רַבִּי שְׁמוּאֵל בֶּר נַחֲמָנִי פֶתֶר, קָרִיא בְּאַבְרָהָם, אָב לֹא לְמַדּוּ רַב לֹא הָיָה לוֹ, וּמִי לְמַדּוּ חֲכָמָה, תִּנָּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אָמַר מְלַמֵּד שׁוֹמֵן לוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנֵי כְלִיּוֹת וְהָיוּ נוֹבְעוֹת חֲכָמָה וְדַעַת; וְכַל זֶה זָכָה עַל יְדֵי רַבּוּי תַפְלָה שֶׁתְּמִיד הַתַּפְּלָל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אַבְרָהָם הָיָה רֹאשׁ לַמְּאִמְנִים, וְהָיָה מַחְדִּיר אֲמוּנָה בְּכָל בְּאֵי עוֹלָם, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה מ"ג סִימָן ז') אָמַר רַבִּי יִצְחָק הָיָה מְקַבֵּל אֶת הָעוֹבְרִים וְאֶת הַשֹּׁבִים, וּמִשֶּׁהָיוּ אוֹכְלִים וְשׁוֹתִין, הָיָה אוֹמֵר לָהֶן בְּרַכּוּ, וְהֵן אוֹמְרִים לוֹ מַה נֹּאמַר? וְהוּא אוֹמֵר לָהֶם אֲמַרוּ בְרוּךְ אֵל עוֹלָם שֶׁאֲכַלְנוּ מִשְׁלוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲנִי לֹא הָיָה שְׁמִי נֶכֶד לְבְרִיּוֹתַי וְהַפְרָתַי אוֹתִי בְּבְרִיּוֹתַי, מַעֲלָה אֲנִי עָלֶיךָ כְּאֵלוֹ אַתָּה שֶׁתָּף עָמִי בְּבְרִיתוֹ שֶׁל עוֹלָם, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (בְּרֵאשִׁית י"ד) "קִנְיָה שְׁמַיִם וְאָרֶץ"; אֲשֶׁרִי אֲדָם שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזוֹכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז אֵל רַב טוֹב הַגְּנוּז וְהַצִּפּוֹן יִזְכָּה, וְיִהְיֶה שְׁמֹר מְכַל הַמְזִיקִים הַמְצִוִּיִּים בְּעוֹלָם, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר בְּפֶה וּמְכַל שֶׁפֶן בְּכַתָּב מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַרְבוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵהוּ, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק') שֶׁמְקַטֵּן וְעַד גְּדוֹל אִי אֶפְשָׁר לְהִיוֹת אִישׁ כֶּשֶׁר בְּאַמְתָּה, כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת. וְהָיָה מְזַכֵּיר כְּמָה וְכְמָה צְדִיקִים מְפָרְסְמִים אֲמִתִּים וְאָמַר שְׁכָלָם לֹא בָאוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵהוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתַּפְּלָל בְּעֵדֶךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשַׁעַז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ה תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִי

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַע עוֹלָם לְפָרֵשׁ אֶת שִׂיחָתְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ

דבור אָחָה, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כֹּל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִם נָשִׁים הָיוּ יוֹדְעוֹת מַעֲלַת כֹּל דְּבוּר לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים, הָיוּ מִתְמִידוֹת בְּזֶה כֹּל יוֹם וַיּוֹם וּבְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכוּ', כִּי כֹל דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ מְזוּעָזַע אֶת כֹּל הָעוֹלָמוֹת, שָׁזָה אִי אֶפְשָׁר לְהִסְבִּיר בְּפֶה, וּמִכָּל שָׁכֵן בְּכַתֵּב, וּרְבִנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, וְלִכֵּן יֵעָן שְׂאֵת מְקַרְבֵּת אֶל רְבִנוּ ז"ל, לְמָה שֶׁלֹּא תִצְיָתִי אוֹתוֹ לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ כֹּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְאִז תֵּרְאֵי אֶל אֵיזָה יְשׁוּעוֹת תִּגְיַעֲנִי, וְכֹל כֵּךְ חָבֵל עַל כֹּל יוֹם שְׁעוֹבֵר שֶׁלֹּא מְדַבְּרִים עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שָׁזָה הַפֶּסֶד שְׂאִין לְהַשִּׁיבָהּ, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הָאֲשֶׁה שְׁחֻזְקָה בְּתַפְלָה, וְאֲנַחְנוּ מוֹצְאִים בְּדַבְּרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְרַשׁ שְׁמוּאֵל פָּרָשָׁה ב') "וְהָיָה כִּי הִרְבַּתָּה לְהִתְפַּלֵּל אֶל ה' וְגו', מִכָּאֵן שֶׁכָּל הַמְרַבָּה בְּתַפְלָתוֹ נִעְנָה; וְכֹל הַלְכוֹת תְּפִלָּה לּוֹמְדִים מִחֲנָה שְׁהֵיטָה בְּמִצּוּקָה כֹּל כֵּךְ קָשָׁה, וְאִף עַל פִּי כֵן הִיא הַתְּעַקְשָׁה כֹּל יוֹם וַיּוֹם הִיא בְּאֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וּלְבִסוּף זְכָתָה לְבֵן כְּזֶה שְׂאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית ה'): שְׁקוּל שְׁמוּאֵל כְּמִשָּׁה וְאֶהֱרֹן, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים צ"ט ו') "מִשָּׁה וְאֶהֱרֹן בְּכֹהֲנָיו, וְשְׁמוּאֵל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ", רוֹאִים מְזֶה מֵה זֶה עַקְשָׁנוֹת שֶׁל אֲשֶׁה שְׁבָאָה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כֹּל מֵה שְׁהִיא צְרִיכָה.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים וְכוּ', קִטְנוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן רְאֵי לְצִיַּת אֶת רְבִנוּ ז"ל, וְתַרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלֵךְ, שָׁזָה נִקְרָא הַתְּבוּדָּה, שְׂאֲפִלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֲמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל "גְּרוּיֶסֶע פִּינֶף מִינּוּט", חֲמֵשׁ דְּקוֹת גְּדוּלוֹת, זֹאת אוֹמַרְת בְּחֲמֵשׁ דְּקוֹת יְכוּלִים הִרְבָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֶל תְּהִי בְּטִלְגִּית, אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבִּי כֹּל כֵּךְ גְּדוֹל, וְזִכִּינוּ לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ צִיוּנו הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר אוּמָן, שְׁהַבְּטִיחַ לְתַקֵּן אוֹתָנוּ בְּתַקוּן נִצְחִי, לְמָה שֶׁלֹּא תִשְׁתַּמְשִׁי עִם הָעֲצוֹת שְׂרַבְנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ?

רַק תִּתְחַזְּקִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה זֶה הַהֲצִלְחָה שֶׁל אָדָם, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רְבִנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שְׂמִחָה חֶלֶק ב' סִימָן א') מִי שְׁהוּא שְׂמִיחַ תְּמִיד

על ידי זה הוא מצליח, ולכן אם את רוצה להצליח בחיך, תשתדלי עם כל הכחות להיות רק בשמחה, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להגיע לשמחה מרב הבלבולים שעובר עליך וכו', וכו', עם כל זאת תכריחי את עצמך להיות בשמחה, ותראי שיהיה לך הצלחה בהחיים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש עליך שתצליחי בכל אשר תפני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשעה.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר מטות מסעי כ"ה תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

שמעתי את הספור, ואם הרופאים אומרים שחיי אשתך בסכנת חיים וכו', אז מה השאלה אפלו, תייה קודמים בהחלט, ועל פן אני מבקש אותך שלא תתנגד כלל.

בכלל הייתי מבקש אותך שתראי לשמר לא להיות כעסן שזה הדבר הכי גרוע שרק יכול להיות, וזה מגלה את העבר הלא כל כך נעים של האדם, כי על ידי פעם יכולים להפיר את האדם, ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן קפ"ד) על ידי החטם יכולים להפיר את הנואף, כי באמת מובא בדבריו (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) על הפסוק (בראשית ל"ח ז) "ויהי ער רע בעיני הווי"ה", למה לא כתוב 'רשע' אלא 'רע'? אלא מי שעובר על חטא המגנה של הוצאת זרע לבטלה והוא נואף, על ידי זה הוא תמיד ככעס שנוקרא רע, לשון ביזוי, הוא תמיד עצבני, וזה מה שכתוב בזהר (נשא קל"ז): בחוטמא אשתמודע פרוצופא, הינו על ידי החטם מכירים את פרוצוף האדם בהאי חוטמא אתפרשא מלה, דכתיב (שמואל ב' כ"ב) "עלה עשן באפו" וגו', הינו דרך האף בא הכעס והרציחה, ולכן על ידי הכעס של האדם מכירים את כל האדם, והוא מגלה את כל

עַיִנֵּנוּ וְכוּ', וְהַעֲבֹר שְׁלוֹ וְכוּ', וְלִכְּנֵן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֵצָבָנִי, כִּי אֵת קִלוּנוּ הוּא מְגַלֶּה בְּרַבִּים.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְּטֹלָן, רְאֵה מֵה לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לַיְלָה, הִנֵּה שָׁבוּעַ וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרֵחַ, כְּמֵאֲמָרִם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינֵנוּ עַל הָאָרֶץ וְאֵין מְקוּנָה, וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּנָה, וְאֵין מִי שִׁיקוּנָה שְׁלֵא יְמוֹת הַכֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּנֵן עוֹד מֵהִיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֹּשׁ, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, כִּי גִ' מ' ר' א' הֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה ג' בְּרִיאַל מ' יְכָאֵל ר' פְּאֵל א' וְרִיאַל, וּמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם אַרְבַּע מִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגַע וּמַחֲלָה וְכוּ', הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם פְּסָחִים י"ג, אֵף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיוֹנוֹת כְּפִי קִטְנוֹת מַחֲיָךְ מֵה יִהְיֶה כְּכָר אִם אֲנִי יְגַרְסֵ אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרִסְתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יְגַרְסֵ מִחֵר? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רָע, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבּוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שְׂאֲנִי כּוֹתֵב בְּדָם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדִי לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתְּהִיָּה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֹדֵר מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ה תמוז התשע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד מָאד כּוֹאֵב לִי עַל הַתְּנַהֲגוֹת שְׁלֶךְ אִיךְ שְׂאֲתָה מִתְּנַהֵג וְכוּ', אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר עַל יְדֵי כַּעַס יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הָאָדָם, וְרַבְּנֵי ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימן קפ"ד) עַל יְדֵי הַחֲטָם יְכוּלִים לְהַפִּיר אֶת הַנוֹאֵף, כִּי בְּאֵמַת מוֹבָא בְּדַבְּרֵיו (שיחות הַר"ן סימן רמ"ט) עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית ל"ח ז') "וַיְהִי עַר רַע בְּעֵינֵי הַוְי"ה", לְמָה לֹא כָּתוּב 'רְשָׁעִי אֶלֶּא רְעָ?' אֶלֶּא מִי שְׁעוֹבֵר עַל חֻטָּא הַמְּגַנָּה שֶׁל הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה וְהוּא נוֹאֵף, עַל יְדֵי זֶה הוּא תְּמִיד בְּכַעַס שְׁנֹקְרָא רַע, לְשׁוֹן בֵּיזוּ, הוּא תְּמִיד עֲצָבָנִי, וְזֶה מֵה שְׁכָּתוּב בְּזֵהָר (נְשֵׂא קל"ז):

בְּחוֹטְמָא אֲשַׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא, הֵינּוּ עַל יְדֵי הַחֲטָם מַכִּירִים אֶת פְּרָצוּף הָאָדָם בְּהַאי חוֹטְמָא אֲתַפְּרָשָׁא מְלָה, דְּכַתִּיב (שְׁמוּאֵל ב' כ"ב) "עֲלֶה עִשָּׂן בְּאִפּוֹ" וְגו', הֵינּוּ דֶרֶךְ הָאֵף בָּא הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה, וְלִכְּן עַל יְדֵי הַכַּעַס שֶׁל הָאָדָם מַכִּירִים אֶת כָּל הָאָדָם, וְהוּא מְגַלָּה אֶת כָּל עֲנִינּוֹ וְכוּ', וְהַעֲבָר שְׁלוֹ וְכוּ', וְלִכְּן צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מָאד מָאד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֲצָבָנִי, כִּי אֶת קִלוֹנוֹ הוּא מְגַלָּה בְּרַבִּים, מְלַבֵּד זֹאת עֲלֵיךְ לְדַעַת אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁבַת ק"ה): הַמְּקַרַע בְּגִדָיו בְּחֻמָּתוֹ וְהַמְּשַׁבֵּר כָּלִיו בְּחֻמָּתוֹ וְהַמְּפֹזֵר מְעוֹתָיו בְּחֻמָּתוֹ, יֵהָא בְּעֵינֵיךְ כַּעֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה, שְׁכַף אֲמָנוֹתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵן, וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כֵן, עַד שְׂאוּמֵר לוֹ עֲבֹד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי שְׂמֵאֲמִין שְׁדָבֵר גְּדוֹל דְּבַר קִטָּן לֹא נַעֲשֵׂה מַעֲצָמוֹ אֶלֶּא בְּהַשְׁנָחַת הַמְּאָצִיל הָעֲלִיזוֹן, הוּא אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה בְּכַעַס, וְאִם הוּא בְּכַעַס, סִימָן שֶׁלֹּא מְאָמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בַּלְעָדוֹ נִמְצָא, וְהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְלִכְּן כִּפֵּי הַכַּעַס, כֵּן דוּחָה אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּנּוּ, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים ס"ו): כָּל אָדָם שְׁכוּעֵס, אִם חָכֵם הוּא חֲכָמָתוֹ מִסְתַּלְקַת מִמֶּנּוּ; וְאָמְרוּ (נְדָרִים כ"ב). כָּל הַכוּעֵס אֲפָלוֹ שְׂכִינָה אֵינָה חֲשׂוּבָה כִּנְגִדוֹ, וּמוֹסִיף טַפְשׁוֹת עַל טַפְשׁוֹתוֹ; וְזֶה טְרוּף הַדַּעַת פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי הַכַּעַסָן מְאִבֵּד אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׂכָל שְׁלוֹ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא מְסַגֵּל לְחֻשָׁב יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (זֵהָר תְּדַשׁ נח) לֹא יִהְיֶה בָּךְ אֶל זֶה, שֶׁלֹּא תִהְיֶה נַח לְכַעַס, כִּי זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כִּי הוּא דוּחָה אֶת הַקְּדוּשׁ

ברוך הוא ממנו, ולכן מהיום והלאה תשמור מאד מאד מכעס ורציחה וכו', כי אבדת כבוד אשה אחת, מה אתה רוצה לאבד גם את האשה השנייה?

נא ונא אל תהיה בטלן, ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א' הם ראשי תבות ארבע מלאכי השמירה ג'בריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסבב עם ארבע מלאכי השמירה ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדרך היומי של היום פסחים י"ג, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחיך מה יהיה כבר אם אני יגרס את הדרך היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני יגרס מחר? אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדרך היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבבי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשפ.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר מטות מסעי כ"ה תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתני לקראת הבשורה משמחת שאשתך בהריון, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהכל יעבר בקלות ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

בענין להשאיר מלמד וכו', אם אתה אוהב את האומנות הזו, ואתה מצליח, אז אל תעזב את זה בשום פנים ואופן.

בענין אמירת תקון חצות וכו', אם אתה לא יכול לקום לתפלה, עדיף שתלך לישון מקדם ולותר על זה, כי תפלת ותיקין עולה על הכל, ובפרט שאתה מלמד ואתה מוכרח לקום מקדם, ומה גם שכתוב בשלחן ערוך (יורה דעה סימן רמ"ה סעיף ט"ז) ואין למלמד לנעור בליילה יותר מדאי שלא יהיה עצל ביום ללמד וכן לא יתענה או לעצר במאכל ומשתה או לאכל ולשתות יותר מדאי כי כל אלו הדברים גורמים שלא יוכל ללמד היטב וכל המשנה ידו על התחתונה ומסלקין ליה.

ראה ללמד בכל יום את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפלו בגירסא, ואין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזעוויל זי"ע אמר כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מפל רע, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין כ"ה) במחשכים הושיבני כמתי עולם אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל; ולכאורה איך יכולים לומר על תלמוד בבלי את הלשון הזה שהושיבני בחושך כמתי עולם? אלא הפרוש הוא אחרת, דייקא מחמת שאנחנו נמצאים בגלות מר מאד שחושך לנו ולא אור, והושיבו אותנו במחשכים, ואנחנו נדמים בגלות כמו מת, מה יכול להחיותנו? על זה אמר רבי ירמיה זה תלמודה של בבל, הינו ללמד הרבה תלמוד בבלי, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רי"ד) שהקלפה המחטטאת את העולם בכל מיני כללוף נקראת ליליית, שעולה כמספר תלמוד ועל ידי למוד תלמוד מבטלים אותה לגמרי, והשם של הקלפה נקראת על שם יללה שאדם מילל מרב צער ומרירות שעובר עליו, ומאבד לו את הרצון

לשוב אליו יתברך, וכן נקרא על שם לילה, שאז הוא זמן חשך, ועל ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה בסוד (תהלים קל"ט) "ולילה כיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל ידי זה יאיר לו אפלו בגלותו המר, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשפא.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר מטות מסעי כ"ה תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אומר לך זה דבר פשוט אם כמה רופאים אומרים שחיי אשתך בסכנת חיים וכו', אז מה השאלה אפלו לשאל על זה? הרי חיייה קודמים בהחלט וכו', ועל כן אני מבקש אותך שלא תתנגד כלל, והקדוש ברוך הוא ישלח לה רפואה שלמה שהכל יעבר בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, כי מדברים פה מסכנת חיים, ואסור לשחק עם דברים כאלו, ובפרט שכמה רופאים החליטו שהיא צריכה להוריד את זה וכו', אז אין שום שאלה, ובודאי מכרחים.

בענין הפעם וכו', אתה צריך לדעת שעליך לעבד על עצמך הרבה מאד, לשמור לא להיות פעסן שזה הדבר הכי גרוע שרק יכול להיות, וזה מגלה את העבר הלא כל כך נעים של האדם, כי על ידי פעס יכולים להפיר את האדם, ורבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן קפ"ד) על ידי החטם יכולים להפיר את הנואף, כי באמת מובא בדבריו (שיחות הר"ן סימן רמ"ט) על הפסוק (בראשית ל"ח ז) "ויהי ער רע בעיני הו"ה", למה לא כתוב 'רשע' אלא 'רע'? אלא מי שעובר על חטא המגנה של הוצאת רע לבטלה והוא נואף, על ידי זה הוא תמיד בכעס

שְׁנִקְרָא רַע, לְשׁוֹן בִּיזוּ, הוּא תְּמִיד עֲצָבְנִי, וְזֶה מַה שֶּׁכְּתוּב בְּזֵהָר (נִשָּׂא קל"ז):
 בַּחוּטְטָמָא אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרָצוּפָא, הִינּוּ עַל יְדֵי הַחֲטָם מְכִירִים אֶת פְּרָצוּף הָאָדָם
 בְּהַאי חוּטְטָמָא אֲתַפְרָשָׁא מְלָה, דְּכְתִיב (שְׁמוּאֵל ב' כ"ב) "עֲלֵה עִשָּׂן בְּאָפוֹ" וְגו',
 הִינּוּ דְרָךְ הָאָף בָּא הַכַּעַס וְהָרְצִיחָה, וְלִכְּנָן עַל יְדֵי הַכַּעַס שֶׁל הָאָדָם מְכִירִים
 אֶת כָּל הָאָדָם, וְהוּא מְגַלֵּה אֶת כָּל עֲנִינּוֹ וְכוּ', וְהַעֲבָר שֶׁלוֹ וְכוּ', וְלִכְּנָן צְרִיכִים
 לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס וְעֲצָבְנִי, כִּי אֶת קְלוּנוֹ הוּא מְגַלֵּה בְּרַבִּים.

כְּדֵי לְהַנְצִיל מִכַּעַס כְּדַאי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דֶּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה,
 וּמִי יִתֵּן שֶׁתַּתְּחַבֵּר עִם הַלְמוּד דֶּף גְּמָרָא בְּיוֹם בְּסֻדְרַת הַדֶּף הַיּוֹמִי שְׁלוּמֵדִים
 בְּעוֹלָם, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, כִּי לְמוּד גְּמָרָא מְצַלֵּת מִכַּעַס וְכוּ', רְאֵה מַה
 לְפָנֶיךָ, הִנֵּה יוֹם וְהִנֵּה לִילָה, הִנֵּה שְׁבוּעָה וְהִנֵּה חֹדֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל פּוֹרַח,
 כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה פְּרָשָׁה צ"ו סִימָן ב') כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאֶרֶץ וְאֵין מְקוּנָה,
 וְהַלּוֹאִי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעָה שֶׁהוּא
 עָף דְּכְתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) כְּצֵל עוֹבֵר, וְאֵין מְקוּנָה, וְאֵין מִי שֶׁיִּקְוֶה שֶׁלֹּא יָמוּת הַכֵּל
 יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן מֵתִים; וְלִכְּנָן עוֹד מֵהַיּוֹם הַזֶּה תַּעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה
 חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי, כִּי דֶּף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חֵיווֹת לְהַנְפִּישׁ, וְזֶה יִשְׁמַר
 אוֹתָךְ מִכָּל רַע, כִּי גְּמַ'ר'א' הֵם רְאִשֵׁי תְבוֹת אַרְבַּע מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה גְּבְרִיאֵל
 מִיְכָאֵל ר'פָּאֵל א'וֹרִיאֵל, וּמִי שְׁזוּכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם גְּמָרָא, הוּא מְסוּבָב עִם
 אַרְבַּע מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה שְׁשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל פְּגַע וְנִגְעָה וּמַחְלָה וְכוּ', הַדֶּף
 הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם פְּסָחִים י"ג, אִף שְׁנַדְמָה לָךְ דְּמִיּוֹנוֹת כְּפִי קְטָנוֹת מַחִיף מַה
 יִהְיֶה כְּבָר אִם אֲנִי יִגְרַס אֶת הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרִי לֹא גְרַסְתִּי אֶתְמוּל, וּמִי
 יוֹדֵעַ אִם אֲנִי יִגְרַס מִחֶרֶץ? אֵל תֹּאמַר זֹאת, אֲלָא דַע לָךְ כִּי הַדֶּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד
 הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִצִּיל אוֹתָךְ מִתְּאוֹת נֶאֱוָף שֶׁמְכִיבֵי לְיַדֵי כַּעַס,
 וְרַבְּנּוֹ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵין חֶלֶק א' סִימָן רי"ד) שֶׁתִּלְמוּד גִּימְטְרִיא הַקְּלִפָּה
 לִיְלִי"ת שֶׁמְכַשְׁלֵת אֶת הָאָדָם בְּפָגַם הַבְּרִית שֶׁמִּזֶּה בָּא הַכַּעַס וְהָרְצִיחָה וְכוּ'
 וְכוּ', וְלִכְּנָן תִּהְיֶה חֶזֶק אֲפֵלוֹ לֹמַר אֶת הַדֶּף גְּמָרָא כָּל יוֹם, וְזֶה יְבִיא לָךְ הַצְּלָחָה
 בְּחַיִּיקָה, אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּכַנִּיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ בְּתוֹךְ
 לְבָבְךָ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת אוֹתָךְ עִם דֶּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֲשֶׁר בְּחַיִּיקָה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתשפב.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר מטות מסעי כ"ה תמוז התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע מאיזה ספר אתה מדבר וכו', וגם לא מעניין אותי וכו', אבל כלל זה אני מכרח להגיד לך אם הספר לא מדבר נגד הלכה חס ושלום, ויש בני אדם שמתחזקים בזה וכו', אז מה בכך? רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס"א) יש כמה ספרים עכשוו, וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים להעולם. ובתחלה כשלא היה לו אמונת חכמים, אזי היו כל הספרים אצלו כלא, כי היה מלעיג עליהם, כמו שכתוב (קהלת י"ב) "עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה" וכו', דהינו שמלעיג על רבוי ספריהם, ואזי כלם כלא אצלו. וכששב בתשובה על זה, אזי נתחדש אצלו בכל פעם ספר, כי חוזרים ונחשבים אצלו כל הספרים שבתחלה היו בעיניו כלא. והכל לפי המחלקת, כי הוא מסתכל ומתבונן בהמחלקת, מפני מה הם חולקים כן, באלו הדבורים, ולא באפן אחר. ועל ידי זה מתבונן איך לשוב בתשובה, ולתקן האמונת חכמים. כי משם נמשך המחלקת, על ידי שפגם באמונת חכמים. ולפי התשובה, לפי המחלקת, כן הוא חוזר ושב אל אמונת חכמים. וכמו כן נתחדש אצלו ספר, כי חוזר ונחשב בעיניו מה שהיה בתחלה בעיניו כלא. וכן בכל פעם לפי המחלקת, כן התשובה, ששב וחוזר אל האמונת חכמים. וכמו כן נתחדש אצלו ספר אחר, כי חוזר ונחשב בעיניו עוד איזה ספר אחר, שבתחלה היה מלעיג עליו, והיה בעיניו כלא עין שם, ומוהר"ן ז"ל האריך באריכות גדול לבאר את מעלת רבוי הספרים (לקוטי הלכות קדושין הלכה ג') שבכל יום ויום יוצאים אלפי אלפים וכו', ספרי מינות וכפירות, וזה

לא מפריע לאף אחד וכו', ואף אחד לא מבקש הסכמה על זה, וכשאזנה תלמיד חכם מוציא ספר או בפשט או ברמז או בדרש או בסוד, כלם קופצים על הספר לחלק על זה וכו', ואם הוא כתב את זה עוד בימיו, מה נאמר אֵן כשפכל יום ויום מופצים כל מיני עתונים אֵפלו מהחרדים שאחד דוקר את השני וכו', ומלאים ליצנות וכו', וגם גובל בכפירות ואפיקורסות וכו', ואף אחד לא מבקש הסכמה על זה, וכשאחד מדפיס איזה ספר קופצים עליו כמו חיפה טורפת וכו', ולכן אם הספר לא מדבר נגד ההלכה, וכן אם זה מחזק אנשים, מה רע בהספר? ואם לפי דעת כמה אנשים זה לא בדיוק הפרוש של רבנו ז"ל, אני מכרח להגיד לך שדברי רבנו ז"ל כל כך גבוה שפמה פרושים שרק לא יפרשו, עדין לא מגיעים לסוף דעתו כלל, ועקר החדושים לחדש בדברי רבנו ז"ל צריך להיות רק בדרך התחזקות לחזק את הזולת, ולברר את נקודת האמת וכו', ועקר האמת הוא רק הקדוש ברוך הוא, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"א) אמת הוא אחד, שזה הקדוש ברוך הוא, ולכן ספר שמקרב יהודים אל הקדוש ברוך הוא, חס ושלום לחלק על זה, ואם הוא בדיוק לא אמר את הפרוש לפי שלכל אחד עולה בדמיון שזה הפרוש וכו', צריכים לדעת שאי אפשר לרדת לסוף דעתו של רבנו ז"ל בשום פנים ואפן, אלא דבריו ז"ל הם כלליות גדול מאד, שכל אחד יכול למצוא את עצמו בדבריו, ואם זה מחזק את האדם באמונה פשוטה בו יתברך, ומעורר אותו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולהיות רק בשמחה, ומחזק אותו שלא יפול בדעתו, ועל אחת כמה וכמה שמעורר אותו ללמד תורה, שזה עקר התכלית בזה העולם, אזי מה רע בספר כזה?

רק צריכים לשמר מספר שמעורר מחלקת, כי אצלו יתברך מאד מאד שנאוי המחלקת, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרבו הספרים שמגלים את אמתת מציאותו יתברך, ויגלו את דעתו של רבנו ז"ל בעולם, שאצלו היה העקר שמחה לשמוח בנקדת יהדותו, ולהרבות בשיחה בינו לבין קונו, ולהתמיד בלמוד תורה הקדושה, וכבר אמר מוהר"ן ז"ל, מי שלא חושב על תכליתו הנצחי איך שיהיה פעם גוסס ומת, וישכב עם רגליו אל הדלת וכו', זה נדמה אצלי כבהמה ממש שגם היא לא חושבת מהיום האחרון וכו', אבל מי שבאמת מכניס בדעתו את יום האחרון שלו, ואיך הוא יראה אז וכו',

בְּיָדָאֵי עַל הָאָדָם הַזֶּה עוֹבֵר מֵהַ שְׁעוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, בְּשִׁבְלֵי חִבְרָתִי אֵת סִפְרֵי "לְקוֹטֵי הַלְכוּת", הֲרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ שֶׁתְּכַלִּית לְמוֹד רַבְּנוֹ ז"ל הוּא רַק לְהִתְחַזֵּק עַל יָדָם בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְרַבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינֵנו לְבִין קוֹנֵנו, וְלִהְתַּמִּיד בְּלְמוֹד תּוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, כִּי זֶה תְּכַלִּיתֵנוּ לְנִצְחַת, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה עִם נְקוּדַת יְהוּדוּתֵנוּ, אֲשֶׁר כָּל רֵגַע וּשְׁנֵייה שְׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַח עִם נְקוּדַת יְהוּדוּתוֹ, מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל יְחִוּד הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא, וּמֵרָאֶה אֵת הַחֲשִׁיבוּת שֶׁל הַמִּצְוֹת, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוֹ ז"ל (סִפְרֵי הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה בִּידוּעַ שֶׁלְבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, כִּי שִׁמְחַת הַמִּצְוָה מֵרָאֶה אֵת טַהַר הַלֵּב שֶׁל הָאָדָם, שֶׁכּוֹנֵנֵתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֵמֶת בְּלֵי שׁוֹם חֲשִׁבוֹנוֹת פְּרָטִיִּים.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסִדְרַת מִטּוֹת מִסְעֵי כ"ה תְּמוּזַת הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עוֹז, וְלֹא לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפְּן, וְאֵת צְרִיכָה לְהִבִּין שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְהַכְרִיחַ אֵת אִף אֶחָד בְּשׁוֹם דְּבָר, תְּמַשְׁיכִי לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כִּי מֵהַ שֶׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר לֹא פּוֹעֵל, רַק תִּרְאֵי לְהִרְאוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶהְבֶּה לְבַעֲלֶךָ, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְתַּח אֵת לְבוֹ שְׂיִרְגִישׁ מֵהַ זֶה שִׁבְתָּ, כִּי בְּאֵמֶת כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת בְּאִים לְאָדָם מִשְׁשֶׁת יְמֵי הַחוּל רַק בְּזִכּוֹת שִׁבְתָּ, כְּמוֹבָא בְּזִהַר (יְתִרוֹ פ"ח). כָּל בְּרִכָּאָן דְּלַעֲלֹא וְתַתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִיזִין, וְתֵאָנָא אֲמַאי לֹא אֲשַׁתְּכַח מִנָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, מִשׁוֹם דִּיהוּא יוֹמָא מִתְבָּרְכָאָן מִנָּה כָּל שְׁתָּא יוֹמִין עֲלָאִין, וְכָל חַד וְחַד יְהִיב

מְזוּנִיָּה לְתַתָּא כָּל חַד בְּיוֹמוֹי, מַהֲהִיא בְּרַכָּה דְּמִתְבְּרַכְאָן בְּיוֹמָא שְׂבִיעָאָה; וְכָל הַבְּרֻכּוֹת שְׁלַמְעֵלָה בְּעוֹלָמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים, וְלִמְטָה כְּאֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים רַק בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְלִמְדָנוּ לְמָה לֹא יֵרֵד מִן בְּשַׁבָּת? מִפְּנֵי שְׂמִשְׁבַּת מִתְבְּרַכִּים כָּל הַשָּׁשׁ יָמִים מִשְׁשַׁת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְכָל יוֹם מִקְבֵּל אֶת הַהִשְׁפָּעָה שְׁלוֹ מִשְׁבַּת], הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָנוּ מִתְּנָה יוֹם אֶחָד בְּשָׁבוּעַ זֶה הַיּוֹם שְׁלוֹ לְנוּחַ, וְהוּא אוֹמֵר לָנוּ תִשְׁמְרוּ אֶת הַיּוֹם שְׁלִי, אֲזִי אֲנִי יִשְׁמַר אֶת הַשָּׁשׁ יָמִים שְׁלָכֶם, וְאֲנִי יִתֵּן לָכֶם שְׁפַע וְכוּ', וְאִם תִּחְלְלוּ אֶת הַיּוֹם שְׁלִי, אֲזִי אֲנִי יַחְלִל אֶת הַשָּׁשׁ יָמִים שְׁלָכֶם, וְאָדָם לֹא יִהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה וְכוּ', אֲזִי אֲנִי שׁוֹאֵל הָאִם לֹא כְּדָאֵי לְשִׁמְרַת שַׁבָּת, רַק בְּשִׁבְלֵי הַבְּרַכָּה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבָרֵךְ אוֹתָנוּ שֶׁיִּהְיֶה לָנוּ בְּשִׁשַּׁת יָמִים פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעָה? אֵת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת מַעְלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁשׁ וְשִׁמְחָה כָּל הַשַּׁבָּת שֶׁהוּא שׁוֹמֵר שַׁבָּת, שְׁעַל יְדֵי זֶה הוּא לֹא זֹז מִשָּׁם עַד שְׁמוּחְלִין לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל" (שַׁבָּת ק"ח:): כָּל הַמְּשִׁמֵּר שַׁבָּת כְּהִלְכָתוֹ אֶפְלוֹ עוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה כְּדוֹר אֲנוֹשׁ מוּחְלִין לוֹ; וְאָמְרוּ (שַׁבָּת ק"ג.) וְכַבְּדָתוֹ שְׁלֹא יִהְיֶה מְלַבּוֹשֶׁף שֶׁל שַׁבָּת כְּמְלַבּוֹשֶׁף שֶׁל חַל; כִּי שַׁבָּת זֶה הַמְּתַנָּה הַכִּי יָפָה שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לְעַם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שַׁבָּת י'): אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַשֶּׁה מִתְּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גְּזוּזֵי וְשַׁבָּת שְׂמָה וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לְתַנָּה לְיִשְׂרָאֵל לֶךְ וְהוֹדִיעֵם; וּמוֹבָא מִצְדִּיקִים שְׁבָכַל עָרַב שַׁבָּת מְשֶׁה רַבְּנוּ מְעוֹרֵר אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל דְּעוֹ לָכֶם שֶׁהִנֵּה הַלִּילָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לָכֶם מִתְּנָה שְׁזֵה הַשַּׁבָּת, וְשִׁנְשִׁמְחָה עִם הַשַּׁבָּת, וְזֶה הַמְּחֻשְׁבוֹת שְׁנִכְנָסִים לְאָדָם בְּעָרַב שַׁבָּת לְהַרְגִישׁ אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת, וְאָמַר רַבְּנוּ ו'ל" (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ז) צָרִיף לְהַזְהֵר מְאֹד לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְטוֹב לֵב בְּשַׁבָּת, כִּי מַעְלַת וּקְדוּשַׁת שַׁבָּת גְּדוּלָה וִיקָרָה מְאֹד, שְׂאִי אֶפְשֵׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְצָרִיף לְנַהֵג שְׂמִחָה גְּדוּלָה בְּשַׁבָּת קְדוּשָׁה, וְלִבְלֵי לְהִרְאוֹת שׁוּם עֲצָבוֹת וּדְאָגָה כָּלֵל, רַק לְהַתְעַנֵּג עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלְהִרְבוֹת בְּתַעֲנוּגֵי שַׁבָּת בְּכָל מִינֵי תַעֲנוּג, הֵן בְּאִכְלָה וְשִׁתְיָה, הֵן מְלַבּוֹשִׁים כְּפִי מַה שְׁיוּכַל, כִּי אֲכִילַת שַׁבָּת כְּלָה רוּחַנִית כְּלָה קְדוּשָׁה, וְעוֹלָה לְמִקּוֹם אַחַר לְגַמְרֵי מְאִכִּילַת חַל, וְאִם בְּעֵלְךָ הִיָּה יוֹדַע מַה זֶה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשַׁבָּת, וּמַה זֶה בְּכָלֵל שַׁבָּת, לֹא הִיָּה מִפְּסִיק לְרַקוֹד כָּל הַשַּׁבָּת מִרַב שְׂמִחָה שֶׁהוּא יְהוּדִי מְאָמִין בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוֹכָה לְשִׁמְרַת שַׁבָּת.

עַל כָּל פְּנִיף אֵיף שֶׁהוּא אֵת תְּהִי חֲזָקָה מְאֹד מְאֹד בְּשִׁמְרִית שַׁבָּת, וְאֵל

תְּרִיבִי עִם בְּעֵלָהּ, רַק לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתוֹ, וּלְהִרְאוֹת לוֹ הַמוֹן אֶהְבֶּה וְחֵם וְכו',
וְסוּף כָּל סוּף גַּם הוּא יִרְגִישׁ אֶת עֲרֻבוֹת נַעַם קִדְשַׁת הַשֶּׁבֶת.

רְאֵי לְבַדֵּק אֶת כָּל הַמְּזוּזוֹת שֶׁבְּבֵיתְכֶם אִם הֵם כְּשֵׁרוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד נִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשפד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם ד' לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ה תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

יֵשׁ דְּבַר כְּזֶה טְפוּל בְּעוֹפְרַת נֶגֶד עֵין הָרַע, אֲבָל אִם זֶה מוֹעִיל אוּ לֹא
וְכו', צְרִיכִים לְשֹׂאֵל מִי שֶׁהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּזֶה וְכו', וּבִדְרָךְ כָּלֵל זֶה רַק מְקַרֵּר אֶת
הַעֲצָבִים וְכו', זֶה לֹא יִכּוֹל לַעֲזֹר, רַק אוֹמְרִים שִׁישׁ עָלֶיךָ עֵין רְעָה גְדוּלָה
מְאֹד, אֲבָל זֶה לֹא עוֹזֵר כָּלֵל, וְלִכֵּן עָקֵר הַעֲזָרָה הוּא רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ
בְּכָל יוֹם שֶׁלֹּא יִשְׁרָה עָלָיו שׁוֹם עֵין הָרַע מִשׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵלֶת
שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לַפְעֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַעֲלַת הַתְּפִלָּה,
הֵיוּ מִתְּפַלְּלִים בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וּמִבְּקָשִׁים מִמֶּנּוּ עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט מֵה
שֶׁצְרִיכִים בְּהַחַיִּים, וּבְפְרִט בְּעֵגִין עֵין הָרַע שֶׁאֵדָם לֹא יוֹדֵעַ מִי נוֹתֵן לוֹ אֶת
הָעֵין הָרַע וְכו', וְאִיךָ בָּא לוֹ הָעֵין הָרַע וְכו', אִז עֲדִיף לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם לְפָנָיו
יִתְבַּרְךָ שִׁסִּיר מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי עֵין הָרַע, וּמֵה טוֹב וּמֵה נַעֲמִים לוֹמֵר אֶת הַתְּפִלָּה
שֶׁל מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל נֶגֶד עֵין הָרַע, שֶׁזֶה בּוֹדָאי יוֹעִיל לְהַסִּיר מִמֶּנּוּ עֵין הָרַע, וְכֵן
יַעֲזֹר לוֹ שְׁעִינוּ לֹא תִהְיֶה רְעָה עַל אַחֲרִים וְכו', (לְקוּטֵי תְּפִלוֹת חֵלֶק א' תְּפִלָּה נ"ד)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּרַאֶה בְּעֵגִינוּ וּדְחַקְנוּ
וְעַמְלָנוּ, וְתִשׁוּר בְּעֵגִינוּ וְתִבְטֵיט בְּעַמְלָנוּ. וְתִצִּיץ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁגִּיחַ עָלֵינוּ
בְּעֵין חֲמִלְתְּךָ. וְתִשְׁמְרֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַטּוֹבִים, וְתִצְלִלְנוּ תְּמִיד מֵרַע עֵין, שֶׁלֹּא יִהְיֶה
לָנוּ שׁוֹם עֵין רְעָה עַל שׁוֹם אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם. רַק נִסְתַּכַּל תְּמִיד עַל כָּל אֶחָד בְּעֵין

טובה, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת מִתְלַמְּדֵי שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם שֵׁשׁ בָּהֶם שְׁלֹשָׁה מֵדוֹת טוֹבוֹת שֶׁהֵם עֵין טוֹבָה וְנֶפֶשׁ שְׁפָלָה וְרוּחַ נְמוּכָה. וְתִשְׁמְרֵנוּ וְתִצְלֵנוּ מִתְלַמְּדֵי שֶׁל בַּלְעָם הַרְשָׁע שֵׁשׁ לָהֶם שְׁלֹשׁ מֵדוֹת רְעוֹת שֶׁהֵם עֵין רָעָה וְרוּחַ גְּבוּהָה וְנֶפֶשׁ רַחְבָּה. אָבִינוּ מִלְכָנוּ, אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ, גּוֹאֲלָנוּ, יוֹצְרָנוּ, קְדוֹשָנוּ, קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. רוֹעֵנוּ, רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ הַטוֹב וְהַמְטִיב לְכָל, טוֹב עֵין בְּאֵמֶת, זַכְנֵי בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים שְׂאֻזְכָּה לְהִתְדַבֵּק בְּמֵדוּתֶיךָ הַטוֹבִים לְהִיּוֹת טוֹב עֵין בְּאֵמֶת תָּמִיד. וְתִצְלֵנוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבִּים מֵעֵין רָעָה שְׁלֹא יִשְׁלַט בְּנוֹ שׁוֹם עֵין רָעָה מִשׁוֹם אָדָם וּמִשׁוֹם נִבְרָא שְׂבָעוּלָם. וְלֹא יִהְיֶה לְהִרְעֵ עֵין שׁוֹם כַּח וְשׁוֹם שְׁלִיטָה. וְלֹא יוּכַל לְהִזִיק לָנוּ כָּלֵל חֵס וְשְׁלוֹם לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, וְאֻזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשֵׁפָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ו תְּמוּזַת הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים בְּכָל יוֹם הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה, כִּי כִּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (קְדוּשֵׁין ל'): יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְּקֵשׁ הַמִּיתוֹ שְׂנֵאָמַר (תְּהִלִּים ל"ז) "צוּפָה רָשָׁע לְצַדִּיק וּמִבְּקֵשׁ לְהַמִּיתוֹ" וְאֵלְמָלָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹזְרוֹ אֵין יְכוּל לוֹ, וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל אֵיךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹזְרוֹ? עַל יְדֵי שְׁשׁוּלַח בְּכָל דּוֹר וְדוֹר צַדִּיקִים שֶׁהֵם מְחַזְּקִים וּמַעוֹדְדִים וּמְשַׁמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֵמוּנַת חֲכָמִים שְׂזָה הַיְסוּד בִּיְהוּדוּת, כִּי בְּלִי אֵמוּנַת חֲכָמִים אֵין אֵמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (שְׁמוֹת ט"ז) "וַיֹּאמְרוּ בְּהוֹי"ָהּ וּבְמִשָּׁה עֲבָדוּ", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח) אִם בְּמִשָּׁה הָאֵמִינוּ בְּהוֹי"ָהּ לֹא כָּל שְׂכָן, אֲלֵא אֵי אֶפְשָׁר לְבוֹא לְאֵמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲלֵא עַל יְדֵי "מִשָּׁה עֲבָדוּ", וְלָכֵן עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז בְּאֵמוּנַת חֲכָמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַרְבֵּי שְׁלָנוּ, וּבְקֵשׁ שְׁנִלְמַד אֶת סִפְרוֹ הַקְּדוֹשׁ "לְקוּטֵי מוֹהֲרַן", וּבְפָרוּשׁ אָמַר (תִּי מוֹהֲרַן סִימָן

שמ"ט) שִׁיכוּלִין לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְמוּר עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹ וְכוּ', וְאָמַר שְׂיִהְיוּ בְּנֵי אָדָם שְׂיִלְמְדוּ וְיִתְפַּלְלוּ עַל יְדֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה וְכוּ', וְאָמַר שְׂמִי שְׂיִשָּׁב וְיַעֲסֹק בְּסִפְרָיו רַק בְּלִי קִנְטוֹר וְנִצְחוֹן, וְיִסְתַּכַּל בּוֹ בְּאֵמֶת אֲזַ בּוֹדָאֵי יְהוּי נִבְקָעִין אֲצֻלוֹ כָּל גִּידֵי קִשְׁיוֹת לְכַבּוֹ. וְאָמַר בְּזוֹ הַלְשׁוֹן: "סֵעִי וְעֵט אִים אֲלַע אֲדַעֲרֵן טְרַעֲנַעֲן" [שִׁיפְתַּח קִשְׁיוֹת גִּידִין]; וְכֵן אָמַר (חַי מוֹהֲרָן סִימָן שְׂמ"ו) שֶׁהַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ שְׁלוֹ לְקוּטֵי מוֹהֲרָן שְׂיִצְא בְּעוֹלָם הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְאוּלָּה, וְאָמַר מֵאַחַר שְׂיִצְא בְּעוֹלָם אֲנִי חֲפִץ מֵאֵד שְׂיִלְמְדוּ אוֹתוֹ, כִּי צְרִיכִים לְלַמַּד אוֹתוֹ הַרְבֵּה עַד שְׂיִהְיֶה שְׁגוּר בְּעַל פֶּה, כִּי הוּא מְלֵא מוֹסֵר וְהִתְעוּרְרוֹת גְּדוֹל מֵאֵד לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ אֵלָיו, אַחַר כֵּךְ אָמַר בְּפִרוּשׁ שֶׁהַלְמוּד בְּחִבּוּרָיו הַקְּדוֹשִׁים הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְאוּלָּה; וְלִכֵּן עֲלִינוּ לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמְנוּ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שַׁעוֹר בְּלִקוּטֵי מוֹהֲרָן, כְּדֵי שְׁנַזְכֶּה לְשֹׂאֵב חַיּוֹת וְהִתְחַזְּקוֹת עַל יְדֵי זֶה מְרַבְּנוּ ז"ל.

נֵא וְנָא רֵאֵה לְמִסַּר אֶת נִפְשֶׁךָ פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, שְׁחִרִית מְנַחֶה עֲרֵבִית, וְאַף שְׁזֵה בֵּא לָךְ קֶשֶׁה, עִם כָּל זֹאת תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׂבַעֲוֹלָם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן דִּי יִקָּא, כִּי כֵךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ת.) מֵאִי דְכָתִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלִיתִי לָךְ הוֹיָה עַת רְצוֹן" אֵימְתִי עַת רְצוֹן בְּשַׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יִלְקוּט בְּלֻק רַמְזוֹ תשע"א) מֵה נִחְלִים הֵלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵן טְמֵאִין וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוּרִין, כֵּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִין לְתוֹכָן כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאִים מְצוּוֹת; וְזָכוּר גַּם תְּזָכוּר שְׂיָבוֹא הַיּוֹם שְׂאֵלוֹ הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן, יִגֵּן עֲלֶיךָ מִכָּל רַע, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרָן חֲלָק א' סִימָן ג"ה) שֶׁעַל יְדֵי הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת מְמַשְׂיכִים עַל עֲצֻמוֹ זְכוֹת אָבוֹת, כְּמֵאֵמֶר הַזֶּהר (שְׁלַח קע"ד) בְּאַתֵּר דְּאֵית תְּמֵן אָבוֹת, אֵית תְּמֵן שְׂכִינְתָּא; וְלִכֵּן תְּרֵאֵה לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׂבַעֲוֹלָם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיֵן בְּכָל יוֹם.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמְךָ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁתַּת הַשְּׁבוּעַ, וְכִמְהָ פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת כְּסִדְרֵן דִּי יִקָּא, וְעַל כָּלֵם שְׂלֵא יִחְסַר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְמוּד דְּף הַיּוֹמִי גְמֵרָא, שְׁזֵה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂלֵא מְטַעָה אֶת עֲצֻמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הֲרָן סִימָן ג"א)

אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵא יִטְעַה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁאֵז נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׁאִינוּ מִטְעָה אֵת עֲצָמוֹ, כִּי הַשִּׁיחָה בִּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, מְזַכֵּךְ אֵת הָאָדָם, אֲשֶׁרִי לוֹ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְשָׁפוֹ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר מִטוֹת מִסְעֵי כ"ו תַּמּוּז הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִי

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲשִׂי כֹל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שֶׁהַחֶסֶד הַזֶּה אֵת עוֹשֶׂה עִם עֲצָמְךָ, וְכֵן עִם אַחֲרוֹת, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל נְשִׁים שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶן מֵה שְׁעוֹבֵר וְכוּ', וְהֵן שְׁבוּרוֹת וְרִצּוֹצוֹת מִפְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶן בֵּין בְּפִית וּבֵין בַּחוּץ וְכוּ', אֲזִי כְּשֶׁהֵן רוֹאוֹת אִשָּׁה אַחַת שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, אֲזִי הִיא נִמְשַׁכֵּת אַחֲרֶיהָ, כִּי הִיא רוֹצֵה לְפָרֵק אֵת כֹּל הַמְּטַעֵן שְׂמָנַח עַל לְבָהּ, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂתַּמִּיד שְׂמַחָה וְעֲלִיזָה, וְיִכּוֹלָה לְחַזֵּק גַּם נְשִׁים אַחֲרוֹת, שְׂבָזָה גּוֹרְמִים נַחַת רוּחַ גְּדוֹל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִף שְׂגַם לָךְ קֶשֶׁה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כֹּל זֹאת כִּכֵּר הַזֶּהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד עַל מֵדַת הַשְּׂמַחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁעַל שְׂמַחָה צְרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֵת עֲצָמוֹ עִם כֹּל הַכּוֹחוֹת, כִּי טַבַּע הָאָדָם לְמַשֵּׁךְ אֵת עֲצָמוֹ לְמֶרֶה שְׂחוּרָה וְעַצְבוֹת מַחֲמַת פְּגַעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יִסּוּרִין, עַל כֵּן צְרִיךְ לְהַכְרִיחַ אֵת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוֹל לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תַּמִּיד, וְלִשְׂמַח אֵת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוֹכֵל, וְאֵת צְרִיכָה תַּמִּיד לְדַבֵּר עִם נְשִׁים אַחֲרוֹת מִשְׂמַחָה, כִּי מִזֶּה שְׂמֻדְבָּרִים עִם אַחֲרוֹת בְּשִׂמְחָה, עַל יְדֵי זֶה נַעֲשֶׂה אוֹר יֶשֶׁר וְאוֹר חֲזוּה, וְקוֹפֵץ חֲזוּרָה הַשְּׂמַחָה אֲלֵיהָ, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קפ"ד) כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר עִם הַשְּׂנִי, אֲזִי הַדְּבוּרִים קוֹפְצִים חֲזוּרָה אֲלָיו, שְׂגַם הוּא מִתְחַזֵּק עַל יְדֵי שְׂדַבֵּר עִם אַחֲרִים, וְיֵשׁ פְּתָגָם עִמָּמִי "כְּשֶׁאֵת שְׂמַחָה כֹּל הָעוֹלָם יִשְׂמַחוּ אִתָּךְ, וְכְשֶׁאֵת עַצְבוֹכָה אֲזִי יִנִּיחוּ אוֹתְךָ לְכַד", כִּי עַל כֹּל אַחַת וְאַחַת עוֹבֵר צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', בְּלִבּוֹלִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְלָכֵן כֹּל

אִשָּׁה מִחִפְּשֵׁת אִשָּׁה שְׂמֵחָה לְהוֹצִיא מֵהֶלֶב שְׁלֵה אֶת כָּל הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֵׁשׁ לָהּ וְכוּ', וְלִכְן אִשָּׁה כְּזוֹ נִמְשַׁכֶּת אַחַר אִשָּׁה שְׂתָמִיד שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, מֵה שְׂאִין בֶּן כְּשֵׁרֹאָה אִשָּׁה גַם בֶּן בְּמִצַּב גְּרוּעַ כְּמוֹהָ וְכוּ', תְּמִיד הִיא עֲצוּבָה וּמְמַרְמֶרֶת וְכוּ', אֲזִי הִיא אֵינָה מְעַנִּינָת בְּהַצְרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁל הַזּוּלָּת וְכוּ', וְלִכְן הִיא נִשְׂאָרָה לְבַד, וְעַל בֶּן תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאָמְצִים שְׁבַעֲוֹלָם רַק לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשְׂמֵחָה, וְאֲזוֹ תִּרְאִי אִיךָ שְׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוּ הוּא עוֹלָם שְׂמֵחַ, כִּי הִכַּל תִּלְוִי בְּאָדָם בְּעֲצָמוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂתָמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה וּמְשַׂמַּח גַּם אֲחֵרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתשפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר

הִנֵּה נִכְנָס עִכְשָׁו חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב, וְעֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, כְּבִיכּוֹל, לְנַחֵם אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאֵמֶת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא נִשְׂא): בְּשַׁעָה שְׁבָרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶת הָעוֹלָם נִתְאַוָּה שִׁיְהֵא לוֹ דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים כְּמוֹ שֵׁשׁ בְּעֲלִיוֹנִים, כְּבִיכּוֹל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת אֲתָנּוּ, וְזֶה עֲבוּדַת רַבְּנּוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַצְּדִיק שְׁבַדוֹר הַזֶּה, לְהַחֲדִיר בְּכָל מְקַרְבִּיו וּבְכָל עַם יִשְׂרָאֵל שִׁיְרַגְּלִיו אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵהֶם בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁטוֹת גְּמוּרָה, כְּמוֹ שְׂמַדְבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, וְעַל זֶה צְרִיכִים לְהַרְגִּישׁ שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, וְאִין בַּלְעֲדִיו נִמְצָא, וְלַצְּעֲרָנוּ הַרֵב, עַל יְדֵי חֲטָאֵינוּ הַמְרַבִּים, חֲטָאוֹת נְעוּרִים שְׁלָנוּ, דְּחִינוּ אֶת הַשְּׂכִינָה מֵאֲתָנּוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סוֹטָה ג): בְּתַחֲלָה, קִדְּם שְׁחַטָּאוּ יִשְׂרָאֵל הִיתָה שְׂכִינָה שׁוֹרָה עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר: (דְּבָרִים כ"ג) "כִּי הִוִּי"ה אֱלֹקֶיךָ מִתְּהִלָּךְ בְּקָרֵב מִחֲנֶךָ" - כִּיֹּן שְׁחַטָּאוּ נִסְתַּלְקָה שְׂכִינָה מֵהֶם, שְׁנֵאֲמַר: (שִׁם) "וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", וְלִכְן בָּא מְאֹד מְאֹד קִשָּׁה לְאָדָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִם הוּא לֹא מְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֲצִלוֹ, זֶה נִקְרָא 'סְלוּק שְׂכִינָה', שְׂאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְּחַבֵּא

בְּאִיזָה מְקוֹם בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים, אֲבָל כִּיּוֹן שְׂאָדָם זוֹכֶה לְאַמוֹנָה בְּרוּרָה וּמְזוֹכָת, אֲזִי הוּא מְרַגֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵנָּה הוּא נִמְצָא פֶּה אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאַצְלוֹ, וְיִכּוֹל לְטִיֵּל עִמּוֹ כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: (ויקרא כ"ו י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם", וּפְרָשׁ רַש"י: "אֲטִיל עִמְכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזַדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אִיזָה תַעֲנוּג שְׂאָדָם מְרַגֵּשׁ שְׂמֵלָא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא נִמְצָא, וְאִין בְּלַעְדֵּי נִמְצָא, וְהוּא יִכּוֹל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ פְּנִים אֶל פְּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זוֹ רַבְנּוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבִּיא אוֹתָנּוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמַחָה, וְלִכְּן תִּמְסַר אֶת נַפְשָׁךְ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד שְׂלֵא יִהְיוּ מְרִיבוֹת בֵּינְךָ לְבֵין אֲשֶׁתְךָ, וּבִפְרָט עַכְשָׁו בְּקוֹץ, שֶׁהוֹצִיא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמָה מִנְרִתִיקָה וְכוּ', וְזֶה חֵם מְאֹד וְכוּ', אֲזִי כָּל אֶחָד מוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שְׁלוֹ עַל אֲשֶׁתּוֹ וְעַל יְלָדָיו וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְּן עַל יְדֵי תַקְּףָה הַשְּׂמַחָה זוֹכִים לְהַרְגִישׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶּה אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאַצְלוֹ, וְזוֹכֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזֶה נִקְרָא 'נַחְמָה' - שְׂאֲנַחְנוּ מִנַּחֲמִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְפִיִּסִים אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּפִיכּוֹל, עַל שֶׁסְּלָקְנוּ אֶת הַשְּׂכִינָה לְמַעְלָה, וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ בְּכַח הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא רַבְנּוּ ז"ל, מוֹרִידִים אֶת הַשְּׂכִינָה חֲזָרָה לְזֶה הָעוֹלָם, שְׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ מְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֶּה, מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהֵכֵל מְשַׁגַּח בְּהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (תְּחִלַּת ז') "אִין אָדָם נוֹקָף אֲצַבְעוֹ מִלְּמַטָּה, אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין עָלָיו מִלְּמַעְלָה"; זֹאת אוֹמֶרֶת אֶפְלוֹ מִכָּה קִטְנָה בְּאַצְבַּע הַקִּטְנָה לֹא מְקַבְּלִים לְפָנָי שְׂמַכְרוּ קִדְּם מִלְּמַעְלָה בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ: (יּוֹמָא לַח.) "בְּשִׂמְךָ יִקְרָאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אִין אָדָם נוֹגַע בְּמָה שְׂמוּכֵן לְחִבְרוֹ, וְאִין מְלַכּוֹת נוֹגַעַת בְּמְלַכּוֹת חִבְרָתָהּ אֶפְלוֹ כְּמֵלּוֹא נִימָא", זֹאת אוֹמֶרֶת: אֵף אֶחָד לֹא יִכּוֹל לְגַע בְּמָה שְׂשִׁיךְ לְהַשְׁנִי, אִם לֹא שֶׁהַכְרִיזוּ קִדְּם בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אָמְרוּ: (פְּרֻכּוֹת נַח.) "אֶפְלוֹ רִישׁ גְּרִיתָא - מִן שְׂמִיָּא קָמְנוּ לִיָּה"; זֹאת אוֹמֶרֶת שְׂאֶפְלוֹ עֲבוּדָה בְּזוּיָהּ וּפְשׁוּטָה כְּמוֹ לְנִקּוֹת בֵּינּוֹ וְכוּ' וְכוּ', אָדָם לֹא יִקְבַּל מְשָׁרָה כְּזוֹ, עַד שְׂמְכַרִּיזִין קִדְּם בְּשָׁמַיִם וְכוּ', רוֹאִים מְכַל זֶה אֶת גְּדִל הַשְּׂגָחָתוֹ הַפְּרֻטִי הַפְּרֻטִית עַל כָּל בֶּן אָדָם, אִין הָעוֹלָם הִפְקָר כָּלֵל, אֲלֵא הֵכֵל מְשַׁגַּח בְּהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, שְׁנוֹסַעַת עֲגָלָה מְלֵאָה תְּבִין וְקַשׁ, וְנִפְלָה חֲתִיכַת קַשׁ בְּדִיוֹק בְּמְקוֹם הַזֶּה וְכוּ', גַּם בְּזֶה יֵשׁ כְּפִנָּה עָלֵינוּהָ

ממנו יתברך, אין דבר בלי השגחתו הפרטי פרטית, וזה התכלית שאדם צריך להגיע אל זה, להכיר את הקדוש-ברוך-הוא מכל פרטי הבריאה, כמוכא בזהר (זהר בא, מ"ב) "בגין דישתמודעין ליה"; כל הבריאה נבראה רק כדי להכירו יתברך, ולכן עם אמונה ברוחה ומזככת כזו, שהכל בהשגחה פרטית, אין לנו להתערב בשום פוליטיקה של שקר וכו', ואף אחד שלא יפחיד אתכם וכו', וכל הגזרות רעות באים עלינו וכו', רק כדי להלחיץ אותנו שנתחיל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו "רבוננו של עולם, חוס וחמל על כלל נשמות ישראל, ותמלך אתה הוא הוי"ה אלקינו מהרה לבדך, על כל מעשיך, בהר ציון משכן כבודך, ובירושלים עיר קדשך, ונזכה כבר לראות בבנין בית המקדש במהרה בימינו".

עכשו, בחפש הגדול, ראה לשמר מאד על הילדים שלך, הן הבנים והן הבנות שצריכים שמירה גדולה מאד, כי יש כל מיני משחתים ומנוולים וכו' וכו', ואוי לו למי שילדיו נופלים בידיהם, ולכן אל תתחמק, רק שיהיה לך שבע עינים וכו', לשמר על ילדיך, כי הילדים הם העינים שלנו, וכמו ששומרים על העינים, כך צריכים לשמר על הילדים, ואין תרוץ ש"אני לא יכול" וכו', "אין לי כח" וכו', אבא ואמא צריכים לשמר על הילדים שלהם! וכמוכן, הפל באהבה ובקרויב לבבות, לא ללכת עם יד חזקה בשום פנים ואפן, כמו שהזהירנו רבנו ז"ל לא להכות ילדים, ועם טוב יכולים לפעל הרבה יותר קל.

נא ונא, תעשה כל מה שביכולתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדרך היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך אמרו חכמינו הקדושים: (שבח ק"כ) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא, ולא משנה, ולא תלמוד; שזה נקרא "עני" - מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

המאחל לך חדש מברך

גתשפז - א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתּוֹשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, יַעַן שֶׁעֲכָשׁוּ נִכְנַס חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב, וּבְחֹדֶשׁ הַזֶּה אֲנַחְנוּ, כְּבִיכּוֹל, צְרִיכִים לְנַחֵם אוֹתוֹ, כִּי הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם כְּדֵי שְׁנֹזְכָה לְהַכִּיר אוֹתוֹ, וּכְדֵי שְׂיִהְיֶה בְּבֵיתֵנוּ תְּמִיד, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (סוֹטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה - זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", וְאָמְרוּ: (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הֵלְכָה ח') "אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה", וּבְמָקוֹם, שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָאת - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מָאד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שַׁבָּת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְלָכֵן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת", הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלָכֵן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׂבִיכְלָתָךְ שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתָךְ, תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ חֵיוֹף עַל הַפְּנִים, וְתִקְבְּלִי אֶת בְּעֵלְךָ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מָאד לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן ס"ו) "בְּמָקוֹם מְרִיבָה - שֵׁם הַשְּׁטָן"; וְלָכֵן תִּשְׁמְרִי מָאד מִכַּעַס, כִּי כַּעַס בְּבַיִת מִחְרִיב אֶת הַבַּיִת. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעַס, סִימָן ט"ו) "כַּעַס שֶׁל אִשָּׁה מִחְרִיב אֶת הַבַּיִת".

וְלָכֵן תַּעֲשִׂי כָּל מַה שְׂבִיכְלָתָךְ לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְרַק תִּשְׁרִי תְּמִיד אוֹיְרָה שֶׁל שִׂמְחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וַיַּעַן שֶׁאֲנַחְנוּ עֲכָשׁוּ בַּחֲפֵז הַגְּדוֹל - רְאִי לְשִׁמּוֹר מָאד עַל הַיְלָדִים שְׁלָךְ, הֵן הַבָּנִים וְהֵן הַבָּנוֹת שְׂצָרִיכִים שְׂמִירָה גְדוֹלָה מָאד, כִּי יֵשׁ כָּל מִינֵי מְשֻׁחָתִים וּמְגוּלִים וְכוּ' וְכוּ', וְאוֹי לוֹ, לְמִי, שְׂיִלְדִיו נּוֹפְלִים בְּיַדֵּיהֶם, וְלָכֵן אַל תִּתְחַמְקִי, רַק שְׂיִהְיֶה לְךָ שֶׁבַע עֵינַיִם, לְשִׁמּוֹר עַל יְלָדֶיךָ, כִּי הַיְלָדִים הֵם הָעֵינַיִם שְׁלָנוּ, וְכִמוֹ שְׂשׁוּמְרִים עַל הָעֵינַיִם, כָּךְ צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים, וְאִין תְּרוּץ שְׂ"אֲנִי לֹא יְכוּלָה" וְכוּ', "אִין לִי כַּח" וְכוּ', אָבָא וְאָמָא צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלָהֶם! וְכִמוֹכֵן, הַכֹּל בְּאַהֲבָה וּבְקִרְוּב לְקַבּוֹת, לֹא לְלַכֵּת עִם יָד חֲזָקָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל לֹא לְהַכּוֹת יְלָדִים, וְעַם טוֹב יְכוּלִים לְפַעַל הַרְבֵּה יוֹתֵר קָל.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיהיה לך אם את תהיי שמחה ועליזה, ותשמחי את בעלך, ואת הילדים, ואת תעצרי את עצמך לא להיות בכעס וברציחה וכו' וכו', אלא תקני לעצמך מדת הסבלנות, שאין מדה יותר טובה מזו.

ראי לקבל את כל האורחים שבאים להתארח ביבנאל בסכר פנים יפות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שהשכינה תשרה בתוך ביתכם, ולא יחסר לכם שום דבר, תהיי הכי מאשרת בחייה, ותאמיני לי - אם תציתי אותי - את יכולה להגיע לזה, צריכים רק רצון ואמונת חכמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדה, שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

גתשפה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק ביתר שאת, ביתר עז, העקר על נקדת השמחה, שרובנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים מחסרון השמחה, ולכן את צריכה להתחזק להיות רק בשמחה וכו', ואודות התרדות וכו', לא נורא אם תקחי פדורי הרגעה, ואת לא צריכה לפחד מזה.

בענין השם שלך - "חגית" וכו', עליך לדעת כי אשתו של דוד המלך - היתה השם שלה חגית, (שמואל ב', פרק ג', פסוק ד'), ולכן השם שלך בסדר, רק פדאי גם לבדק את המזוזות בבית, כי תקף ומיד, כשיש צרה, לא עלינו, צריכים הדבר הראשון לבדק את המזוזות בבית.

רק תתאזרי במדת הסבלנות, אֲשֶׁר אֵין מִדָּה יוֹתֵר יָפֵה מִזֶּה, כִּי הַסְּבָלָן
הוא הַמְּנַצֵּחַ, וְאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה) שְׁמֵדַת הַסְּבָלָנוֹת,
שֶׁהִיא אַרְיֵכַת אַפִּים, זֹכִים עַל יְדֵי אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַמְּאָמִין הָאֲמִתִּי
שְׁמָאֵמִין שְׂדָבֵר גְּדוֹל, דְּבָר קִטָּן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמְּאָצִיל
הַעֲלִיּוֹן, הוּא יְכוּל לַעֲבֹר עַל כָּל הַמְּשַׁבְּרִים וְהַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים שֶׁיֵּשׁ רַק
בְּהַחַיִּים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְּלִיחִי.

הַמְּאָחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרָךְ

גַּתְשֵׁפֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֲדָשׁ מְנַחֵם אֵב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

עֲשִׂיתִי כָּל מַה שֶׁיִּכְלַתִּי לַעֲזֹר לְבִנְךָ ... נְרוּ יֵאִיר, וְאֲנִי עוֹד אַעֲשֶׂה וְכוּ',
וְלֹא אֲנוּחַ עַד שְׁאַחַתֵּן אוֹתוֹ, צְרִיכִים רַק תְּפִלוֹת כִּי יֵשׁ נְשֻׁמוֹת, שֶׁהֵם סְגוּרוֹת
וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁיִּפְרֹץ דְּרָךְ גַּם מִשְׁלוֹ שֶׁיִּזְכֶּה לְהַתְּחַתֵּן,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ וּלְבַעֲלֶךָ לְרוּחוֹת נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת
הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁיִּתְפַּס אוֹתְךָ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשַׁבֵּר אֶת הָאָדָם
וּלְהַפִּילוֹ בַּעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כַּחוֹ, וְרַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד
מְאֹד עַל מֵדַת הַשִּׂמְחָה, וְאָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׁצַרִּיכִים לְהַכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכַּחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה
זֶה בָּא בַּמְּסִירוֹת נִפְשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת

בשמחה, ואז טוב לו כל הימים, וכן הרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין טוב מזה, כי כל דבור ושיחה, שאדם מדבר ומשיח לפני הקדוש-ברוך-הוא, נשמע ונתקבל בכל העולמות, וגורם נחת רוח למעלה, אשרי האשה שחזקה בזה בכל יום.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

גתשצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פעם הראשונה שאני שומע שהוא עזב את הישיבה, ואתה נשארת לבד וכו', כל השבוע שעבר לא הרגשתי טוב והצרכתי ללכת פעמים אל רופא וכו', ישלח לי הקדוש-ברוך-הוא רפואה שלמה.

עכשו כבר כדאי לחכות עד שאני אבוא, ונראה מה יכולים לעשות כדי שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, אסור להכנס בלחץ, אבל אתה אל תהיה שבור משום דבר, כי תהלה לאל, יש לך כחות הנפש בלתי רגילים לקרב נשמות אליו יתברך, ולכן הסמך מ"ם מכניס בך חלישות הדעת שתהיה שבור וכו' וכו', ולכן תקח את עצמך בדיקה ותשמח את עצמך על ידי שתדבר עם הזולת משמחה, אז יהיה נעשה אור ישר ואור חוזה, כמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפ"ד) כשמדברים עם אחרים, אזי הדבורים חוזרים אליו.

בענין הבחור ... נרו יאיר - אם זה כמו שאתה כותב שהוא פשוט נואף, צריכים להעניף אותו מה שיותר מהר, אבל קדם תברר אם זה אמת.

הבחור השני ... הוא באמת בעיה רצינית, כי הוא מקלקל בחורים על ידי שמראה להם סרטים מגנים, רחמנא לישזבן.

עכשו, כשאנחנו כבר סמוך ונראה להגאלה, אזי הברורים וכו', מאד מאד קשים, הן בכפירות ואפיקורסות וכו', הן בנאוף וכו', הן בגזרות רעות וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיהכל יתהפך לטובה, ונזכה כבר להגאלה שלמה.

המאחל לך חדש מברך

גתשצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם יש לה מחלת "אפילפסיה", רחמנא לצלן, תברח מזה, זה לא שדוף כלל, ותצית את האמא שלך, כי היא יודעת מה שהיא אומרת.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל-כף חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מקרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י) "מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה", ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה, ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך חדש מברך

גתשצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת יְכוּלָה לְחַפּוֹת שְׁנָתִים וְכוּ', כְּדֵי שֶׁתַּחֲזִיר אֵל הַכּחוֹת שֶׁלְךָ וְכוּ'.

בְּעֵינַי שְׁטָחִים.. כְּדָאֵי לְשֹׂאֵל גַּם אֶת ... נְרוּ יְאִיר וְשִׁתְּפוּ ... נְרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁקִּנִּיתֶם רֶכֶב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁה"שְׁלוֹם בֵּית" שֶׁלְכֶם יִהְיֶה חֹזֵק וְחֹזֵק יוֹתֵר וְיוֹתֵר מִיּוֹם לְיוֹם, כִּי (סוֹטָה יז.) "אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ - שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן", וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ט', הֵלְכָה ח'): "אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה", וּבְמִקּוֹם, שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא - שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאֵהָבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי "שְׁלוֹם", אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, (שְׁבַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בֵּית", הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבֵּית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי. הַמְּאַחֵל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

גתשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְתִי שָׂרָק עוֹלָה לְךָ - תִּרְאֶה לְכַתֵּב, וְאֶתָּה לֹא מִפְרִיעַ לִי, אֲדַרְבֶּה, הֲלוֹאֵי שְׂאוּכַל לְעֹזֵר לְךָ.

רַבְנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפ"ב) לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וְלַחֲפֵשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ אֶת הַעוֹד מְעַט טוֹב שֵׁישׁ בּוֹ וְכוּ', וְלִכְּזֶ: מָה אַתָּה צָרִיךְ לַחֲפֵשׁ וּלְחַטֵּט אַחַר הָרַע, שֵׁישׁ לָנוּ לְצַעֲרֵנוּ הָרַב הַרְבֵּה וְכוּ'?! , בּוֹא לְהִתְחִיל וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַטֵּט אַחַר הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּנוּ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (בְּרֻכּוֹת נ"ז) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי "רִקְתָּךְ?" אָפְלוּ רִיקְנִין שְׁבָךְ - מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרַמּוֹן, וְתַהֲלֵה לְאֵל, יֵשׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל הַמּוֹן מְצוּוֹת, וְהוּא אָפְלוּ לֹא שָׁם לֵב אֶל הַטוֹב שֵׁישׁ בּוֹ, וְכָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (יְרוּשְׁלַי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הֶלְכָה ה') "תִּנְי בִשְׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אַחַד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאֵה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם: קוֹרֵא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאֲחֲרֶיהָ, וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וְלֹאֲחֲרֶיהָ, וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה, וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוּוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל, שְׂאִין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ: תְּפַלֵּין בְּרֵאשׁוֹ, וְתַפְלִין בְּזִרְעוֹ, וּמְזוּזָה בְּפֶתְחוֹ, מִיֵּלָה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תַּהֲלִים קי"ט) "שֶׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקֶךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תַּהֲלִים ל"ד) "חֲנֵה מְלֶאֶךְ הַיְי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם"; וְלִכֵּן קַח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ וְתַתְּחִיל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל-כָּךְ חֲזָק לְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', רַק עַל יָדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִיס בּוֹ וְכוּ' וְכוּ', כָּל אַחַד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלִכֵּן אַתָּה מְכַרַח לְעֵשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׂתַהֲיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׂאָמַר רַבְנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') "מָה שְׂבַנִּי אָדָם רְחוּקִים מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסֶד יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יָשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מִהַשְׂמֻחָה", וְלִכֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחַסֵּר לָךְ שׁוֹם דְּבָר.

נֹא וְנֹא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׂבִיכְלָתְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פָּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפֵּשׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת ק"כ):

"ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא, ולא משנה, ולא תלמוד; שזה נקרא "עני", מי שלא לומד בכל יום את השלשה למודים האלו.

העקר - תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור, שמדברים אליו יתברך - זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו, אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים, שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חדש מברך

גתשצד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, והיה טוב שתגשי אל רופא, והוא יתן לך תרופה, והכל יעבר, רק חזקי ואמצי מאד לשמח עם בעלך, שתהלה לאל, הכל עבר, והכל הסתדר, הקדוש-ברוך-הוא ישלח לו גם כן רפואה שלמה, וכבר לא יהיה שום דבר.

נא ונא תתחזקי להיות בשמחה כי אין עוד דבר יותר חשוב כמו שמחה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חדש מברך

גתשעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף
גַּם יַחַד, וְתַרְוֵי נַחַת דְּקִדְשָׁהּ מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיהָ.

לְדַעֲתִי, הִכִּי טוֹב בְּשִׁבְלֶיךָ לְלַמֵּד מִזְפִּירוֹת רְפוּאֵית וְכוּ', שְׁזֵה עֲבוּדָה
נְקִיָּה וְקִלָּה.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי וְתַתְּאֲזִירֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, אֲשֶׁר אֵין מִדָּה יוֹתֵר יִפֶּה מִזֶּה,
כִּי הַסְּבָלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מִוֶּהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה) שְׂמִדַּת
הַסְּבָלָנוֹת, שֶׁהִיא אֲרִיכַת אַפִּים - זוֹכִים עַל יְדֵי אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַמְּאֲמִין
הָאֱמֵתִי, שְׂמֵאֲמִין שְׂדָבֵר גְּדוֹל, דְּבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת
הַמְּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, הוּא יָכוֹל לַעֲבֹר עַל כָּל הַמְּשַׁבְּרִים וְהַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים, שֵׁישׁ
רַק בְּהַחֲיִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצְלִיחִי.
הַמְּאַחֵל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

גתשצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שְׂתַתְּחֲזִקִי, וְלֹא תַהֲיִי שְׁבוּרָה מְשׁוּם דְּבָר, וְאִם
קָשָׁה לְךָ לְלַכֵּת בְּפִנִּימִיָּה, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אֲבָל תִּרְאֵי שְׁזֵה יְהִיָּה פְּנִימִיָּה

של חרדיות, כי אחרת יכולים לנצל אותה, חס ושלום וכו', ולכן תשמרי על עצמך מאד מאד.

רק תשתדלי שתמיד יהיה לך מצב רוח טוב, ובזה תצליחי בחייה, כי כך אמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות שמחה, חל ... סימן א) "מי שהוא שמח תמיד - על ידי זה הוא מצליח".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי. המאחל לך חדש מברך

גתשצז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... שיחיו נצח

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליכם, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם שתעשו כל מה שבידכם להיות בשמחה, כי כל ההצלחה של אדם הוא רק כשהוא שמח, ולהפך כל הכשלון של אדם כשהוא עצוב, ולכן אתם שניכם צריכים למסר נפשכם על נקודת השמחה, אף שזה בא מאד מאד קשה, עם כל זאת - זה ההצלחה שלכם, ומי יתן שתמיד תהיו בשמחה.

ולכן, אני מבקש את שניכם: חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה שניכם ביחד, ותכריחו את עצמכם רק להיות בשמחה, כי השמחה זה רפואה בין בגשמי בין ברוחני, וכשאדם שמח מתרחב דעתו ויכול להחזיר בעצמו אמונה פשוטה בו יתברך, והרגע שחזק באמונה - שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא - על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם

הָבֵא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְכִמּוֹ שְׁפָתוֹב (וַיִּקְרָא כִּי י"ב) "וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהִיִּיתִי לָכֶם לְאֱלֹקִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעַם", וּפְרַשׁ רַש"י: "אַטִּיל עִמָּכֶם בְּגֵן עֵדֶן כְּאַחַד מִכֶּם, וְלֹא תִהְיוּ מְזֻדְעָזְעִים מִמֶּנִּי" וְכוּ', אֵיזָה תַעֲנוּג שְׁאֵדָם מְרַגֵּשׁ שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא נִמְצָא, וְאִין בְּלַעֲדֵיו נִמְצָא, וְהוּא יָכוֹל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְאֵל מְדַרְגָּה זו רַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהִבְיֵא אוֹתָנוּ, וְזֶה זוֹכִים עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֻחָה, וְלִכֵּן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שֶׁיְהִיֶּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תִשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמְּאַחַל לָכֶם חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

גַּתְשַׁח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֹדֶשׁ מִנְחָם אֲב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחֵיו נִצַּח

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתִּתְחַזְּקוּ עִם נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי הַשֵּׁם שֶׁל פְּרִנְסָה שֶׁהוּא "חַת"ךְ" הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק (תְּהִלִּים קמ"ה) "פּוֹתַח אֶת יְדֶךָ", יוֹצֵא גַם מִפְּסוּק (דְּבָרִים ט"ז ט"ו) "וְהִיִּיתָ אֶךְ שְׂמַח", וְלִכֵּן הַדְּבָר הַרְּאשׁוֹן - אַתֶּם צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשְׂמֻחָה, וּלְשַׂמַּח אֶת עַצְמְכֶם, וְאֵף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂמַאֵד מְאֹד קֶשֶׁה לָכֶם וְמָר לָכֶם הַחַיִּים מְמוֹת, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תְּבוֹאוּ לְשׁוֹם דְּבָר, אֲלֵא תִסְתַּבְּכוּ יוֹתֵר, וְלִכֵּן הַדְּבָר הַרְּאשׁוֹן רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה...

וְאִם תֹּאמְרוּ: 'בְּמָה יֵשׁ לָנוּ לְשַׂמַּח? הֲרֵי אֲנַחְנוּ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים וּמְלֵאִים

חֻבוֹת?'

אֲלֵא דַעוּ לָכֶם, שְׂחַכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: (נְדָרִים מֵא.) "אִין עֲנִי אֲלֵא

מדעת", עקר העניינות תלוי בחסרון דעת, כי המאמין האמתי, שמאמין שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ע"ז) "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם כן מכריזין מלמעלה"; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, האדם הזה הוא תמיד שמת, ואמר רבנו ז"ל: (ספר המדות, אות ממן, סימן פ"ג) "אמונה הוא טוב לפרנסה"; ולכן בזה שתשמחו עם נקדת יהדותכם שנבראתם יהודים, ושלא עשני גוי כגויי הארצות, השמחה והאמונה הזאת, יפתחו לכם את כל צנורות השפע והפרנסה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ונתצליחו.

המאחל לכם חדש מברך

גתשצט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להתחזק מאד מאד להיות שמחה ועליזה שזכית להתחתן עם בעל טוב, ולא להלחיץ אותו, ולאט לאט הוא יתקרב אל הקדושה, רק תראי לשמח אותו והוא ישמח אתך וכו', והעקר המשכת השכינה בזה העולם זה רק כשיש שלום בית, כי (סוטה יז): איש ואשה זכו - שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות, פ"ט, הלכה ח'): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת - שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום",

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְּנֹן אִם מִכְּנִיסִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא "שְׁלוֹם בַּיִת", הֵינּוּ: שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

תְּתַאֲזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפֵה מִזּוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מָה שְׂאֹמֵר הַתְּנַא הַקְדוּשׁ: (אָבוֹת פָּרָק ה) "לְפֹנֵם צַעֲרָא אֲגֵרָא", וְדַעֵי לָךְ - כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרֵת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל בָּא מִגָּאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָּהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי הָאֲשֶׁה הִיא חֵלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׁכֵתוֹב (בְּרֵאשִׁי ... כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבִשְׂרֵר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אֲשֶׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת", וְלִכְּנֹן אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה, שֶׁקָּנְתָה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוּת לְגַבִּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֹז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

גַּת.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֹדֶשׁ מִנְחָם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תִּשְׁמְרֵי עַל עֲצָמְךָ מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ וְיִשְׂמַח אוֹתְךָ, כִּי הַעֶקֶר בְּזָה הָעוֹלָם זֶה שְׂמֻחָה, וְרִבְנוּ ז"ל אָמְרוּ (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׂגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכֹּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסֶד שְׂמֻחָה, וְלִכְּנֹן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בְּיָתֵר שְׂאֵת, בְּיָתֵר עַז לְהִיּוֹת

בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְלִהְפֹּךְ: הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה - זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "אֵינן הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם", לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רְאִי לְחַטֵּף שְׂמֵחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

תַּחֲכִי עוֹד וְכוּ' וְכוּ', וְתִשְׂמְחִי עִם הַיְלָדִים, שֶׁנִּתֵּן לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְדוֹן אֶת בְּעֲלֶךָ לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁמְחוּ יַחַד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם וְתוֹכְלוּ לְצִאת מִכָּל הַצְּמֻצּוֹמִים וְהַקְּטָנוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּהַחַיִּים.

הַמְּאַחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

גת.א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בְּשִׁבִיל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, זֶה לֹא בָּא קַל, כִּי זֶה הַעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה לְאָדָם, וּכְכֹל שֶׁתִּהְיֶי שְׂמֵחָה יוֹתֵר, כִּי יִתְרַחֵב לָךְ, וְלֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם חִלִּישׁוֹת הַדַּעַת וְצַעַר וְעִגְמוֹת נַפֶּשׁ, תִּאֲמִינִי לִי - אִם הִייתָ תָּמִיד עוֹבְדֵת עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה לֹא הִיָּה חֶסֶר לָךְ שׁוֹם דְּבָר, כִּי רִבְנּוּ ו' ל' אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁגַּם חֻכְמֵי הַרּוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֻמַּת חֶסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בְּיָתֵר שְׂאֵת, בְּיָתֵר עַז לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וְלִהְפֹּךְ הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תִּכְרִיחִי אֶת עֲצָמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "אֵינן הַשְּׂמֵחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם", לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחֵר, וְלִכֵּן רְאִי לְחַטֵּף שְׂמֵחָה

וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשְׁכוּ עֲלֵיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה וּשְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

גתתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֲדָשׁ מְנַחֵם אֶב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲשַׁתֶּךָ יְכוּלָה עוֹד לְחַכּוֹת שְׁנֵתִים וְכו', וְכֹי, וְאֵל תְּדַחַק עָלֶיךָ.

תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתֶךָ רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַסֵּמ"ך מ"ם עוֹבֵד עַל כָּל אָדָם כָּל-כֶּף חֶזֶק לְהַפִּילוֹ בְּעַצְבוֹת וּבְמַרְירוֹת וּבְדַפְאוֹן וְכו', רַק עַל יְדֵי הַדְּמִיוֹנוֹת שְׂמֻכְנִים בּו וְכו' וְכו', כָּל אֶחָד כָּפִי בַחֲיִנְתּוֹ וְעִנְיָנוּ, וְלָכֵן אַתָּה מְכָרַח לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהִרְגַע שְׁתַּהֲיֶה בְּשִׂמְחָה, זֶה יִרְחִיב לְךָ אֵת הַדַּעַת לְגַמְרִי, וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י') "מַה שְּׁבִנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה מַחְמַת חֶסְרוֹן יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יֵשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חָסַר מֵהַשְּׂמֻחָה", וְלָכֵן תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין, וְכִבֵּר לֹא יִחָסַר לְךָ שׁוֹם דְּבָר.

נֹא וְנֹא תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְּׁבִיכְלָתֶךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכָל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, גְּמָרָא: לִהְיוֹת חֶזֶק מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חַיּוֹת לְהַנְפִישׁ, וְהַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם עֶקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפֵּךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: (שֶׁבַת ק"כ.) "וּבְבִיתִי אֵין לַחֵם וְאֵין שְׂמֵלָה" - שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא, וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תַלְמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא "עֲנִי" - מִי שֶׁלֹּא לוֹמֵד בְּכָל יוֹם אֶת הַשְּׁלִשָּׁה לְמוֹדִים הָאֵלוּ.

הַעֲקֵר - תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל

דבור ודבור, שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ מִתְמַיִדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה 'בְּטֹלָן'! אִפְלוּ כִּמָּה דְבוּרִים שְׁמַדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצִּלְחָה מְרֻבָּה, וּבְכֵל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מִבְּרַךְ

גתג.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֲדָשׁ מְנַחֵם אֵב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם אִפְלוּ יִהְיֶה סֶפֶק סְפִיקָא שֶׁהוּא יָרִיב עִם בַּעֲלָךְ, לֹא כְּדָאֵי בְּכָלֵל שְׂיָבוּא אֵלֵיכֶם וְכו', כִּי יִהְרַס לָכֶם אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית, וְלִכֵּן לְמָה אֶת צְרִיכָה אֶת זֶה?! לְדַעֲתִי, אֶת צְרִיכָה לְהִתְחַזֵּק עִם בַּעֲלָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַחֲוִי בִּיחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְזֶר שְׂלֵא יִתְעַרַב לָכֶם בְּהַחַיִּים, אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה כּוֹאֵב, אֲבָל עֲדִיף כִּכָּה מִשְׂשִׁיבְרוֹ אֶת הַבֵּית שְׁלָכֶם, חַס וְשָׁלוֹם.

רַק תִּזְקוּ וְאַמְצוּ אֶת וּבַעֲלָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כִּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בִּיּוֹתֵר, וְאָמַר: (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד): "מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעַצְבוֹת וְהַמְרָה שַׁחוּרָה בְּכָל כּוֹחַ, כִּי כָּל הַחֵלָאִים הַבָּאִים עַל הָאָדָם - כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׁמְחָה", וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי): "לְפִי שְׂאֵין הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם" - לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחָה, וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחָה, לְפִי שְׂאֵין הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנַּת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה הַשִּׁמְחָה מִצְוִיָּה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כָּף לְדַבֵּר

אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת
וּבְכַפְשֵׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הוּא מַפְנִי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְפָאוֹן, אָבֵל תַּכְףּ וּמִיד שְׁמֻכְרִיחַ
אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשֻׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

גתתד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֵדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוֹ נִצַּח

אִין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ שְׂאֵתֶם מוֹסְרִים אֶת
נַפְשְׁכֶם בְּכָל בְּקָר לְעֶזֶר לִי שְׂיִהְיֶה פֶת שְׁחִרִית לְהַמְּנִינִים שְׁמֵתִפְלֵלִים בְּבִקְר
מְקַדֵּם, וְזֶה חֶסֶד שְׂאִין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַצְּדָקָה הִכִּי גְדוּלָה הִיא לְתַת
לְאָכֵל, כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: (בְּבֹא בְתָר ... "אִין בּוֹדֵקִין לְמִזּוֹנוֹת",
הִיֵּינוּ בְּכָל דְּבָר יְכוּלִים לְרַמְּאוֹת בְּנֵי אָדָם וְכוּ', אָבֵל אִם בָּא אַחַד וְהוּא רָעֵב
וְצָמָא, שְׂמָה הוּא לֹא יְכוּל לְרַמְּאוֹת אוֹתָהּ, כִּי מִי שְׂבָאֲמֵת רָעֵב אוֹ צָמָא - הוּא
יֹאכֵל וְיִשְׁתֶּה, וּמִי שְׂלֹא רָעֵב וְצָמָא - הוּא לֹא יֹאכֵל וְלֹא יִשְׁתֶּה, וְלִכֵּן אִין צְדָקָה
יּוֹתֵר גְּדוּלָה מִלְּתַת לְאָכֵל לְרָעֵבִים וְלְצָמָאִים, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שְׂבִיכְלִתְכֶם
לְעֶזֶר לִי שְׂאוּכֵל לְהַמְּשִׁיךְ עִם זֶה כָּל הַשָּׁנָה, וְזֶה זְכוּת הַרְּבִים נוֹרָא מְאֹד,
וְקְדוּשׁ שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתוּלִידֵי בְּקִלוֹת מְאֹד, וְתֵאמְרֵי אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּו

כָּל יוֹם:

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְחַמֵּל עָלַי וְתִקֵּל מֵעָלַי אֶת צַעַר הַעֲבוּר וְהַלְדָּה,
וְתִהְיֶה עִמִּי בַּעַת הַלְדָּה, וְיֵצֵא הַיּוֹלֵד לְאוּרֵי הָעוֹלָם בְּרַגַע קָטָן בְּקִלוֹת בְּלִי
שׁוּם גֵּזֶק - לֹא לִי וְלֹא לְיֹלֵד, וְיִהְיֶה נוֹלָד בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וּבְמִזְל
טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם וְלְכַרִּיאוֹת, לְחֵן וּלְחֶסֶד, וְאֲנִי וּבְעָלֵי נְגִדְלָהוּ
לְעַבּוֹדְתָךְ וְלְתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה, וְנֵאמִין בְּךָ תְּמִיד - אֲשֶׁר אַתָּה נִמְצָא וְאִין

בְּלַעֲדֵיךָ נִמְצָא, וְאַתָּה מְשַׁגֵּיחַ עָלֵינוּ בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִי פְּרִטִית, וְתִשְׁמְרֵנִי
וְהַעֲבֹר, שְׁלֹא אֶהְיֶה אֲנִי וְהַעֲבֹר נְזוּקִים לֹא בַגּוֹף, וְלֹא בְּאִיבָרִים, וְלֹא
בְּעוֹרֻקִים, וְלֹא בְּגִידִים, וְלֹא בְּעוֹר וּבֶשֶׁר, וּשְׂאֵר בְּנִינְ הָאָדָם, לֹא בְּתוֹךְ
חִלְלַת הַגּוֹף, וְלֹא חוּץ לְחִלְלַת הַגּוֹף, וְתַחֲזוֹק אֶת פְּחֵי וְרוּחֵי וְעֲצָמוֹתַי, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר: רַפְאוֹת תְּהִי לְשַׁרְרֵךְ וְשִׁקּוּי לְעֲצָמוֹתֶיךָ, כִּי לֵךְ יְהוּה הוֹחֵלְתִי, אַתָּה
תַּעֲנֶנּוּ, יְהוּה אֱלֹהֵי, וְאֲנִי בִיהוּה אֶעֱלוֹזָה אֲגִילָה בְּאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, רְצֵה יְהוּה
לְהַצִּילֵנִי יְהוּה אֱלֹהֵי לְעֲזָרְתִי חוֹשֶׁה, וְאֲזֹכָה לִילֵד בְּקִלּוֹת מְאֹד בְּלִי שׁוֹם
פֶּחֶד וּכְאֹב וְצַעַר כָּלֵל, וְאֲזֹכָה לְהַכְּלִיל בְּךָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, אֲמֵן סֵלָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנוּ תִשְׁפִּילוּ
וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חֵדֶשׁ מִבְּרַךְ

גַּתָּה.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֵדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחְיוּ נֹצֵחַ

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם בַּיִת - דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא
תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכִּירוֹת.

בְּעֵינֵי הַמְּלַמְדוֹת, תִּאֱמִין לִי שְׂאֵנִי לֹא יְכוּל לְהִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים כְּאֵלוֹ, כִּי
לְקַחְתִּי אֶת הַמְּנַהֵל, וְהוּא כְּבָר אֶצְלָנּוּ לְמַעַלָּה מְעַשְׂרִים שָׁנָה, וְלִכְּנֹן אֲנִי לֹא
מִתְעַרֵּב בּוֹהַ, אֲלֵא לְדַעְתִּי תִבְקֶשׁ אַתָּה מֵה שְׂמַגִּיעַ לֵךְ.

רַק חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה שְׁנִיכֶם בַּיַּחַד, וְתִכְרִיחוּ אֶת עֲצָמְכֶם
רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְׂמִחָה זֶה רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחָנֵי, וּכְשֶׁאָדָם
שָׂמַח - מִתְרַחֶבֶת דַּעְתּוֹ וְיְכוּל לְהַחְדִּיר בְּעֲצָמוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

והרגע שחזק באמונה שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, על ידי זה נפתח פיו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא כאשר ידבר איש אל רעהו, אשר זה התענוג הכי גדול, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה, וכמו שכתוב (ויקרא כ"ו י"ב) "והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם", ופרש רש"י: "אטיל עמכם בגן עדן כאחד מכם, ולא תהיו מזדעזעים ממני" וכו', איזה תענוג שאדם מרגיש שמלא כל הארץ כבודו, והוא נמצא ואין בלעדיו נמצא, והוא יכול לדבר עמו יתברך פנים אל פנים, ואל מדרגה זו רבנו ז"ל רוצה להביא אותנו, וזה זוכים על ידי תקף השמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה.

... גרו יאיר נא ונא אל תהיה 'בטלן'! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו, סימן ב') "כצל ימינו על הארץ ואין מקנה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) "כצל עובר", "ואין מקנה", - ואין מי שיקנה שלא ימות, הכל יודעים ואמרין בפיהם שהן מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדין היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי גמ'ר'א' הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה, ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדין היומי של היום פסחים י"ח, אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מתך: 'מה יהיה כבר אם אני אגרס את הדין היומי של היום? הרי לא גרסתי אתמול, ומי יודע אם אני אגרס מתך?' אל תאמר זאת, אלא דע לך כי הדין היומי שתלמד היום, זה ישמר אותך מכל רע, וזה יביא לך הצלחה בחייה, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, שאני כותב בדם לבכי ולא בדיו, כדי לזכות אותך עם דף גמרא, שתהיה הכי מאשר בחייה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדכם שיהיה לכם הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם חדש מברך

גתו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים להסביר לך את גדל הזכות שיש לך, כי כך אמרו חכמינו
הקדושים: (סנהדרין יט:) "כל המלמד בן חברו תורה - מעלה עליו הכתוב כאלו
ילדו", וזה ממש כמו הבן שלך, ובזכות שתקרב נער אחרים, הקדוש-ברוך-
הוא יעזר לך עם הילדים שלך שתוכל לראות מהם נחת, ודע לך שאסור
להתיאש משום נשמה, כי הסמך מ"ם אורב על כל נשמה ונשמה לתפס
אותה ברשתו וכו', ואשרי מי שזוכה להציל את נשמות ישראל, שזכותו
גדול בשמים.

נא ונא אל תהיה 'בטלן'! ראה מה לפניך, הנה יום והנה לילה, הנה
שבוע והנה חדש וכו' וכו', והכל פורח, כמאמרם ז"ל: (בראשית רבה, פרשה צ"ו,
סימן ב) "כצל ימינו על הארץ ואין מקוה", והלואי כצלו של כתל או כצלו של
אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) "כצל עובר",
'ואין מקוה' - ואין מי שיקנה שלא ימות, הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן
מתים; ולכן עוד מהיום הזה תעשה התחלה חדשה, ותלמד את הדף היומי,
כי דף גמרא ליום - זה חיות להנפש, וזה ישמר אותך מכל רע, כי ג'מ'ר'א'
הם ראשי תבות ארבעה מלאכי השמירה: ג'בריאל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל,
ומי שזוכה ללמד בכל יום גמרא, הוא מסובב עם ארבעה מלאכי השמירה,
ששומרים אותו מכל פגע ונגע ומחלה וכו', הדף היומי של היום פסחים י"ח,
אף שנדמה לך דמיונות כפי קטנות מחך'מה יהיה כבר אם אני אגרס את

הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם? הֲרֵי לֹא גִרְסַתִּי אֶתְמוֹל, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֲנִי אֲגַרְס מִחֵר? אֶל תֵּאמַר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ כִּי הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם, זֶה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יִבְיֵא לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּיךָ, אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּכְנִיס אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לְבָבְךָ, שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב בְּדַם לְבָבִי וְלֹא בְּדִיו, כְּדֵי לְזַכּוֹת אוֹתְךָ עִם דָּף גְּמָרָא, שֶׁתִּהְיֶה הַכִּי מְאֹשֵׁר בְּחַיִּיךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמְּאַחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

גַּתְתוּז.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דְּעִי לָךְ שֶׁשְׂדוּכִים זֶה לֹא מִשְׁחַק יְלָדִים, וְעַד שְׁלֹא מִכִּירִים טוֹב טוֹב אֶת הַבְּחוּר, אֶל תִּתְּנִי שֶׁהֵבַת שְׁלָךְ תִּפְּל בַּפֶּחַ, מֵה שְׁבַנֵּי אָדָם מִבְּחוּץ אוֹמְרִים - שֶׁהוּא הַבְּחוּר הַכִּי טוֹב וְהַכִּי מִתְּאִים, וְגַם חֲבֵרָה טוֹבָה אוֹמֶרֶת כֶּךָ וְכוּ' - אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁאֵין דְּבַר כְּזֶה "חֲבֵרָה טוֹבָה", לְאַחַד לֹא אֶכְפַּת לְקַבֵּר אֶת הַשְּׁנִי בְּשִׁבִיל כְּמָה מֵאוֹת שְׁקָלִים, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּשְׁמְרֵי מְאֹד שְׁלֹא תִפְּלִי בַּפֶּחַ, לֹא לוֹקָחִים מִפְּנֵי שֶׁחֲבֵרָה אֶמְרָה, כִּי אִם לֹא מִכִּירִים אֶת הַבְּחוּר מְקֻרֹב, אֲזִי אוֹי וְאֲבוֹי אִם נוֹפְלִים בַּפֶּחַ כְּזֶה.

חֲזִקִי וְאַמְצִי מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ הַנִּכּוֹנָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

גתתח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְלַכֵּת עִם יְלָדִים בְּיַד חֲזָקָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁלֹא לְתַתּ מַכּוֹת, וְלִכֵּן זֹאת טְעוּת חֲמוּרָה לְהַכְרִיחַ אֶת הַיֶּלֶד שֶׁיִּלְמַד בְּכֹתֶה כְּזוֹ שֶׁהִמְלִימָה הוּא קְשׁוּיָה וְהוֹלֵךְ עִם הַתְּלָמִידִים בְּקִשְׁיָחוֹת וְכוּ', זֶה רַק יִשְׁאִיר צְלָקָת עַל הַיֶּלֶד לְכָל הַחַיִּים, וְלִכֵּן כְּדֹאֵי אֶפְלוּ לְנִסְעַ לְרַחוּק, הָעֶקֶר לֹא לְהַכְרִיחַ אֶת הַיֶּלֶד שֶׁיִּגְיַע לְכַתּוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁהוֹלְכִים בְּיַד חֲזָקָה, וְזֶה בְּרוּר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ חֹדֶשׁ מְבָרָךְ

גתתט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה רַעֲיוֹן נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחִי לְפַתּוּחַ מִשְׁפָּחוֹתוֹן, וְיִהְיֶה בּוֹ הַרְבֵּה יְלָדִים, וְרַק תַּתְּחִילִי כְּבָר לְרֹאוֹת נַחַת בְּחַיִּיךָ, וְיֵאִיר לְךָ הַמְּזֹל.

נָא וְנָא רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לֹא לְתַת אֶת הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן שִׁיתַּפֵּס אוֹתָךְ, כִּי הַסֵּמ"ךְ מ"ם רוֹצֵה רַק לְשִׁבֵּר אֶת הָאָדָם וְלְהַפִּילוֹ בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְיָרוֹת וְדְכָאוֹן, כִּי זֶה כָּל כּוֹחוֹ, וּרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד מְאֹד עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד) שֶׁצָּרִיכִים לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת צָרִיכָה לְדַעַת שְׁלֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה

- זֶה בָּא בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלִכְן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְכַרֵּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל הַיָּמִים, וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמִי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְשִׁיחָה, שֶׁאֲדָם מְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְגוֹרֵם נַחַת רוּחַ לְמַעְלָה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שִׁחֲזָקָה בְּזֶה בְּכָל יוֹם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.
הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

גתתי.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ חֲדָשׁ מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׁבַת־וֹרֵת הַדְּרָכַת כְּלוֹת וְכוּ', צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַקְפִּיד שְׁלֹא לְהַקְפִּיד, וְלֹא לְהַחְמִיר בְּמָקוֹם שֶׁאֲסוּר לְהַחְמִיר וְכוּ', אֶת צְרִיכָה לְדַבֵּר פְּתוּחַ לְגַמְרֵי עִם הַכְּלָה, וְלֹא לְלַמֵּד אוֹתָן חֲמֵרוֹת יִתְרוֹת, שְׂזֵה מְבִיא אַחַר כֵּךְ לַיָּדִי קְלָקוּלִים גְּדוּלִים עַד גְּרוּשִׁין, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְלִכְן אִשָּׁה שֶׁמְדַרְכֶּת כְּלוֹת, מִצַּד אֶחָד זֶה מִצְוָה מְאֹד גְּדוּלָה כִּי בּוֹנִים אֶת הָעֵתִיד שֶׁל הַזּוּג, וּמִצַּד שְׁנֵי זֶה מְאֹד מְסַכֵּן אִם הִיא מְלַמֶּדֶת חֲמֵרוֹת שֶׁל שְׂטוֹת וְחוֹשֶׁבֶת שְׂזֵה הִלְכָה וְכוּ', צְרִיכִים לְדַעַת: מְתֵי שְׁאֲסוּר - אֲסוּר הַכֹּל, וּמְתֵי שְׁמֵתָר - מְתָר הַכֹּל, הַדּוֹר הוּא מְאֹד פְּרוּץ, וְאוֹי וְאֲבוֹי לְאֵלוֹ שֶׁמְחַמְרֵי וְכוּ', שֶׁגּוֹרְמִים אַחַר כֵּךְ קְלָקוּל גְּדוּל לְהַזּוּג.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחִי בְּגְדוּל, וְזֶה זְכוּת מְאֹד גְּדוּלָה.

אִם יֵשׁ לְךָ מִשְׁהוֹ לְשֶׁאֵל תִּשְׁאָלִי.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

גתיא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תפחד, זה כלום, את צריכה רק ברזל ולקחת ויטמינים, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף גם יחד, עכשיו החם מאד מאד קשה וכו', ומזה מרגישים חלשה, אבל שלא יפחידו אותך כאלו מי יודע מה יש לך, יש לך כלום, ואת תהיי תמיד בריאה ושלמה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

העקר להיות תמיד בשמחה, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אומרים שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן תעשי כל מה שבדרךך רק להיות בשמחה, וזה יביא לך רפואה שלמה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חדש מברך

גתיב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש חדש מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית לסים כל-כך הרבה פעמים את ששה סדרי משנה, ואתה אוהז בש"ס כבר בפעם השנייה, וכן סימת כל-כך הרבה פעמים את ה"לקוטי-מוהר"ן", ואת ספר התהלים וכו' וכו', יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתמיד תהיה שש ושמת, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

בענין המחלה "סכיזופרנזיה פּרְנוֹאִידִית" וכו' וכו', דע לך, שְׁעָצִם העבדה שאַחַד מוֹדֵה שֵׁישׁ לוֹ אֵת זֶה, זֶה כְּבָר חֲצִי רְפוּאָה, כִּי עַל פִּי רַב אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׁסוֹבְלִים מֵאִיזָה מַחְלָה וְכוּ', עֵקֶר הַמַּחְלָה שְׁלָהֶם - שֶׁהֵם אוֹמְרִים - שְׁלָהֶם לֹא חָסַר שׁוֹם דְּבַר, וְאִם חָסַר - חָסַר לָךְ, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (שיחות ה"ז, סימן ס"ז) מִי שֶׁאֵינּוּ שׁוֹמֵעַ וּמְצִיט לְדַבְרֵי חֲכָמִים אֲמַתִּיִּים - הוּא יָכוֹל לְהִשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עֵקֶר שֶׁגֵּעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשַׁגְּעִים הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוּ מְצִיט וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְרֵי הַבְּעָלִי שֶׁכָּל - כִּי הִמְשַׁגֵּעַ - אִם הִיא שׁוֹמֵעַ וּמְצִיט לְדַבְרֵי אַחֵרִים, שֶׁהֵם הַבְּעָלִי שֶׁכָּל - בְּיָדָאֵי לֹא הִיא מְשַׁגֵּעַ כָּלָל, כִּי אִף עַל פִּי שְׁלִפֵי רוּחַ שְׁטוּת וְשֶׁגֵּעוֹן שֶׁלוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִרְרוֹ גָּמוּר שֶׁהוּא צָרִיךְ לִילֵךְ קְרוּעַ וְלִהַתְגַּלְגֵּל בְּאִשְׁפָּה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה מְדַרְכֵי הַשְׁטוּת וְשֶׁגֵּעוֹן, אִף עַל פִּי כֵן - מֵאַחַר שֶׁהַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ אוֹמֵר לוֹ שֶׁאֵינּוּ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כֵּן - אִם הִיא מְבַטֵּל דַּעְתּוֹ נִגְדַּת דַּעַת הַגְּדוֹל מִמֶּנּוּ בַּחֲכָמָה - בְּיָדָאֵי הִיא מְתַבְטֵל כָּל הַשְּׁגֵעוֹן שֶׁלוֹ.

נִמְצָא שֶׁעֵקֶר הַשְּׁגֵעוֹן הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אֵינוּ רוֹצֵה לִשְׁמֹעַ וּלְצִיט לְדַבְרֵי חֲכָמִים; וְלִכֵּן אִם אַחַד מוֹדֵה שֵׁישׁ לוֹ אֵת הַמַּחְלָה הַזֹּאת, זֶה כְּבָר חֲצִי רְפוּאָה, אֲנִי מְכַרְחַח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁמְּכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים יְכוּלִים לְצִאת אִם רַק לֹוקְחִים אֵת עֲצָמוֹ בְּיָדִים, וְלִקְחַת אֵת עֲצָמוֹ בְּיָדִים - הַכּוֹנֵה לְהַרְגִיל אֵת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, וּבִמְקוֹם שֵׁילָךְ בְּפִנְטִיּוֹת וְכוּ', כְּאֵלוֹ בְּנֵי אָדָם רוֹדְפִים אוֹתוֹ וְכוּ', אוֹ רְצִים אַחֲרָיו וְכוּ', אוֹ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת לוֹ מִשְׁהוֹ רַע וְכוּ', וְכֵאלוֹ שְׁמַדְבְּרִים רַק מִמֶּנּוּ וְכוּ', שְׁזֶה חֶלֶק גְּדוֹל מֵהַמַּחְלָה, וְלִכֵּן עָדִיף לְדַבֵּר תָּמִיד עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, וּבּוֹנֵה לַעֲצָמוֹ אֵת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְאֵת הָאֱמוּנָה בְּעֲצָמוֹ, וְהוּא נַעֲשֶׂה חֶזֶק בְּבִטְחוֹן עֲצָמִי, וְלִכֵּן תִּקַּח אֵת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ וְתַרְגִּיל אֵת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, וְתִרְאֶה אִיךָ שְׁזֶה יַעֲזֹר לָךְ, כִּי בְּאֲמַת מִי שְׁסוֹבֵל סְכִיזוֹפְרִנְזִיָּה פְּרְנוֹאִיִּדִית וְכוּ' וְכוּ', מְצִיר בְּדַעְתּוֹ תָּמִיד אֵת הַזּוּלוֹת מִמִּי שֶׁהוּא מְפַחֵה, וְהוּא מְדַבֵּר אֶל עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ מְדַבֵּר אֶל הָאָדָם הַזֶּה, וְזֶה עֵקֶר הַמַּחְלָה, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְהָאָדָם הַזֶּה רוֹדֵף אֵת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִשְׁבְּאֲמַת רוֹדְפִים אוֹתוֹ, וְלִכֵּן הַרְגֵל אֵת עֲצָמְךָ רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹאט לֹאט יִרְדוּ מִמֶּךָ כָּל הַפְּחָדִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְכִבֵּר אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ירושלמי שְׁבַת, פָּרָק

י"ה, הלכה ג') על הפסוק (דברים ז'): "וְהִסִּיר ה' הַיּוֹ"ה מִמֶּךָ כָּל חַלִּי" זו רעיון, דָּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שם כ"ח) "וְנָתַן עַל בְּרוּז עַל צְוֹאֲרָךְ" - זֶה רַעְיוֹן, הֵינּוּ: מַה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הָרַעְיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו, וּבִפְרָט שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֵץ תְּדִירִי וּמְדַמֵּן לְעַצְמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאִמַּת אָדָם רוֹדֵף אֶת עַצְמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתָּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשֶּׁתְּדַל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ מַחְשָׁבָתוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֱלוֹ הָרַעְיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עֲלָיו שׁוּם עַל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חֵדֶשׁ מְבָרָךְ

גתתיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֵדֶשׁ מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲשַׁרְיָךְ וְאֲשַׁרֵּי חִלְקֶךָ שְׂאֲתָה עוֹזֵר לִי בְּעֵנֵין הַסְּפָרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתָּמִיד תּוּכַל לְעֶזֶר לִי, וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׁמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ד) שְׂגוּם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׂכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רַעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחַמַּת חֶסֶד הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֲת, בִּיתֵר עוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְפֹּךְ - הַעֲצָבוֹת וְהַמְּרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחַ אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) "אֵין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם", לֹא כָּל מִי

שְׁשֵׁמַח הַיּוֹם שְׁמַח לְמַחַר, וְלִכְּנֵן רְאֵה לְחֻטָּף שְׁמָחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה,
וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

אֵת שְׁנֵי הַכָּרְכִים מֵהַלְכוֹת שְׁבַת וְאֵת הַפָּרֶךְ מֵהַלְכוֹת נֹדֵה יֵשׁ לִי, כְּמוֹ
שְׂאֵמְרָתִי לָךְ בְּטַלְפוֹן, אֲנִי צָרִיךְ רַק חֲלָקִים ה', ו', ז', ח', ט', תּוֹדָה רַבָּה מְאֹד
מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֹדֶשׁ מְבָרֵךְ

גַּתִּיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אֲבִי הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֵת מְכַתְּבָךָ.

בְּעֵינַי הַמְּחַלָּה "סְכִיזוֹפּוֹרְנִיָּה פֶּרְנֹאִידִית" וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד
לָךְ שֶׁזֶה מְחַלָּה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי חַיִּים בְּהִזְיוֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּפְחָדִים
יִתְרִים מְכָל בֶּן אָדָם, וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַזּוֹלַת רוֹצֵה רַק לְהִזְיֵק לִי וְכוּ', וּמְדַמֵּין
כֹּל מִיַּיִן דְּמִיוֹנוֹת שֶׁהוּא נִרְדָּף וְכוּ', וּמְדַבֵּק בְּמְחַלָּה זוֹ, עוֹד הַרְבֵּה שְׂגִיוֹנוֹת
מְטַרְפוֹת, לְצַעֲרָנוּ הָרַב וְכוּ'.

אָבֵל אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁעֲצָם הַעֲבָדָה שְׂאֵחָד מוֹדָה שֵׁישׁ לוֹ אֵת זֶה,
זֶה כְּכֹר חֲצִי רְפוּאָה, כִּי עַל פִּי רַב אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים שְׁסוּבָלִים מְאִיזָה מְחַלָּה וְכוּ',
עֶקֶר הַמְּחַלָּה שְׁלֵהֶם - שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׁלֵהֶם לֹא חָסֵר שׁוֹם דְּבָר, וְאִם חָסֵר -
חָסֵר לָךְ, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן ס"ז): מִי שְׂאִינוֹ שׁוֹמֵעַ וּמְצִיֵּת
לְדַבְּרֵי חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים הוּא יִכּוֹל לְהַשְׁתַּגֵּעַ. כִּי עֶקֶר שְׂגֵעוֹן שֶׁל כָּל הַמְּשַׁגְּעִים
הוּא רַק מַחְמַת שֶׁהוּא אִינוֹ מְצִיֵּת וְשׁוֹמֵעַ לְדַבְּרֵי הַבְּעָלִי שְׁכָל. כִּי הַמְּשַׁגֵּעַ - אִם
הִיָּה שׁוֹמֵעַ וְצִיֵּת לְדַבְּרֵי אַחֲרִים, שֶׁהֵם הַבְּעָלִי שְׁכָל בּוֹדָאִי לֹא הִיָּה מְשַׁגֵּעַ כָּלָל,
כִּי אִף עַל פִּי שְׁלֵפֵי רוּחַ שְׁטוֹת וְשְׂגֵעוֹן שְׁלוֹ נִדְמָה לוֹ בְּבִרְרוֹ גְמוֹר שֶׁהוּא צָרִיךְ
לִילֵךְ קְרוּעַ וְלִהְתַּגְּלַגֵּל בְּאִשְׁפָּה וְכִיוּצָא בְּזֶה מְדַרְכֵי הַשְׁטוֹת וְשְׂגֵעוֹן, אִף עַל פִּי

כן - מאחר שהגדול ממנו אומר לו שאינו צריך לעשות כן, אם היה מבטל דעתו נגד דעת הגדול ממנו בחכמה, בודאי, היה מתבטל כל השגעון שלו.

נמצא שעקר השגעון הוא רק מחמת שהוא אינו רוצה לשמע ולציית לדברי חכמים; וביותר נמצא השגיונות האלו בין אלו שסובלים על מחלת סכיזופרניה פרנואידיית, מסכן רודף את עצמו יותר מאשר אחרים רודפים אותו וכו', והכל דמיון ופחדים יתרים, כידוע למי שסובל מזה.

ולכן אני מקרח להגיד לך בפרוש: אם אחד מודה שיש לו את המחלה הזוה, זה כבר חצי פואה, וכבר אמר החכם "אני אוהב מי שיודיעני מוס", וכן אמר החכם "יותר הועילוני אויבי מאוהבי, שאיבי גלו לי מומי ונזהרתי מהם, ואוהבי כסו אותם, ולא נזהרתי".

ולכן אני מקרח להגיד לך שמכל המחלות והחלאים רעים יכולים לצאת אם רק לוקחים את עצמו בידיים, ולקחת את עצמו בידיים - הכוונה להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ובמקום שילך בפנטזיות וכו', כאלו בני אדם רודפים אותו וכו', או רצים אחריו וכו', או רוצים לעשות לו משהו רע וכו', וכאלו שמדברים רק ממנו וכו', שזה חלק גדול מהמחלה, ולכן עדיף לדבר תמיד עם הקדוש-ברוך-הוא, שכל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך זה הצלחה נצחית, וכוונה לעצמו את האמונה הקדושה ואת האמון בעצמו, והוא נעשה חזק בבטחון עצמי, ולכן תקח את עצמך בידיך ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, בתמימות ובפשיטות גמורה, ותראה איך שזה יעזר לך, כי באמת מי שסובל סכיזופרניה פרנואידיית וכו' וכו', מציר בדעתו תמיד את הזולת ממי שהוא מפחד, והוא מדבר אל עצמו כאלו מדבר אל האדם הזה, וזה עקר המחלה, רחמנא לישזבן, והאדם הזה רודף את עצמו יותר משבאמת רודפים אותו, ולכן הרגל את עצמך רק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולאט לאט ירד ממך כל הפחדים והדמיונות, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: (ירושלמי שבת, פרק י"ה הלכה ג) על הפסוק (דברים ז'): "והסיר ה' ממך כל חלי" - זו רעיון, דאמר רבי אליעזר (שם כ"ח) "ונתן על ברזל על צנארה" זה רעיון, היינו - מה זה העל הכי קשה של האדם? זה הרעיונות והדמיונות שמסבכים אותו, כי מרב

עוֹנוֹתָיו, וּבִפְרֹט שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירֵי וּמִדְמִין לְעֲצָמוֹ כֹּל מִיָּנִי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פְּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבִאֲמַת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מֵה שְׂאֲחָרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ מַחְשַׁבְתּוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלּוֹ הֶרְעִיוֹנוֹת וְהַדְמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֶן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עֲלָיו שׁוֹם עַל.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ שִׁיְהִי לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמְּאֲחֵל לְךָ חֵדֶשׁ מְבָרֵךְ

גַּתְּטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֵדֶשׁ מְנַחֵם אֵב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שֶׁבְּכָל מְרִיכָה יֵשׁ שְׁנֵי צְדָדִים, וְעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת לוֹתֵר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלֹא לְהִיֹּת קְשׁוּחַ אֶחָד נֶגֶד הַשְׁנִי, יֵשׁ מְרִיבוֹת, יֵשׁ וּפְוִחִים, יֵשׁ אֵי הַבְּנוֹת בֵּין זוּג, וְזֶה טְבָעִי, כִּי הֵם בָּאִים מִשְׁתִּי עוֹלָמוֹת נִפְרָדוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ') שֶׁעַקֵּר הַשְּׁלוֹם הוּא כְּשֶׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִשְׁתַּוִּיִּים יַחַד, זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂאֵין חִלּוּקֵי דַעוֹת בֵּין זוּג וְכוּ', אוֹ יֵשׁ בֵּינֵיהֶם אֵי הַבְּנוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן הַזּוּג צְרִיכִים לְדַעַת שְׂאֶחָד צְרִיךְ לוֹתֵר לְהַשְׁנִי.

זוֹ חֲצִפָּה גְדוֹלָה מִצְדָּךְ לְלַכֵּת וְלִסְגֹר אֶת הַדְּלָת עַל בַּעֲלֶךָ וְלֹא לְתַת לוֹ לְהַכְנִס וְכוּ', מַה זֶה צְרִיךְ לְהִיֹּת?! כְּשֶׁאֵת בְּכַעַס אֶת צְרִיכָה לְהוֹצִיא אֶת הַכַּעַס שֶׁלְךָ עַל בַּעֲלֶךָ? אֲמַת, הוּא הַכְּאִיב אוֹתְךָ בְּמַלִּים חֲמוּרִים וְכוּ' וְכוּ', אֲבָל בְּשִׁבִיל זֶה עֲדִין לֹא צְרִיכִים לְסַגֵּר אֶת הַדְּלָת עַל הַבַּעַל, זֶה רְשָׁעוֹת וּטְפָשׁוֹת גַּם יַחַד, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֵסוּר לְהִיֹּת שֶׁתְּלַטְנִית כִּי זֶה מְדָה מְאֹד מְגַנָּה, אֲשֶׁה, שְׂרוּצָה לְהַשְׁתַּלֵּט תְּמִיד בְּבֵית, הַסִּימָנִים לְזֶה הִיא עַקְשָׁנִית, רַק רוּצָה

להשתלט על בעלה, חושבת שרק היא חכמה, ורק היא המחליטה, תמיד צועקת וצורחת בצורה פראית, ושולטת תמיד על בעלה, ועושה עליו בקרת על כל דבר שהוא עושה, וזו פשוט מחלה אצל נשים, ולכן אם את לא תשתני מהמדה המגנה הזו, תאבדי את בעלך ותשארי גרושה לכד עם שני ילדים, ואז יתחילו הבעיות שלך וכו'.

את צריכה לבקש סליחה מבעלך ולדעת שבכל מריבה יכולים להשלים, רק על ידי הדברות, ולא על ידי השתלטות על הבעל, וכן להפוך - לא שהבעל ישתלט על אשתו, בית בריא הוא כשיש שפה משתפת להבעל ולהאשה, ואף שלא מסכימים אחד להשני בהדעות וכו', זה לא אומר שצריכים לריב, כל אחד יכול להגיד את הדעה שלו, אבל הכל בצורה עדינה, ולא בדרך פראית, כי מי שמתפרא - הן הבעל והן האשה, בזה הוא מראה חלשה, כי חסר לו ההשתלטות, ולכן היא חושבת שבזה שתצעק ותצרח ותדבר בקול, תפעל אצל בעלה מה שהיא רוצה, ומכל שכן כשהיא הולכת באלימות, סוגרת עליו את הדלת ולא נותנת לו להכנס, זה מראה לדעת שהאשה הזו - היא שתלטנית, ולכן לדעת, את צריכה לבקש סליחה מבעלך, ולהשתדל מאוד לעקר ממך את המדה הרעה הזו להשתלט על בעלך, גם לו יש זכות דבור וכו'.

תמיד אני אומר אשר איש ואשה צריכים להיות ותרגים אחד להשני, ולתת תשומת לב אחד להשני, וזה שלמות הבית, ועל ידי זה ממילא, יש אהבה והבנה הדדית, אבל הרגע שרוצים אחד להשתלט על הזולת, דעו לכם שזה הסמ"ך מ"ם שבא לשבר את הבית, הזהר הקדוש קורא איש לבדו "פּלג גופא" - חצי גוף, נמצא כשאדם מתחתן זה גוף שלם, כמו שכתוב (בראשי ... כ"ד) "ודבק באשתו והיו לבשר אחד", היינו שניהם חצי חצי, וכיחד הם שלם, מה שאין כן כשאחד רוצה להשתלט על הזולת, זה הסמ"ך מ"ם, היינו ששים על ארבעים, 'אני יותר ממך' וכו', והרגע שהבעל או האשה חושבים שאחד יותר מהשני עם עשרה אחוזים, והוא פחות ממני עם עשרה אחוזים, זה כבר נקרא סמ"ך מ"ם ששים על ארבעים...

ולכן כל מי שרוצה שלום בית אמתי, צריך לדעת שהאיש והאשה הם

גוף אָחַד, וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (קהלת ד') "טוֹבִים הַשְּׁנַיִם מִן הָאָחַד אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם שֶׁכָּר טוֹב בְּעַמְלָם: כִּי אִם יִפְלוּ הָאָחַד יָקִים אֶת חֲבֵרוֹ וְאִילוּ הָאָחַד שִׁיפוֹל וְאִין שְׁנֵי לְהַקִּימוֹ: גַּם אִם יִשְׁכְּבוּ שְׁנַיִם וְחַם לָהֶם וְלֹאֶחַד אֵיךְ יִחַם", וְלִכֵּן אִם רוֹצִים שְׁלוֹם בֵּית אָמְתִי, צָרִיךְ לִהְיוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, הֵן מִהַבְּעַל וְהֵן מִהָאִשָּׁה, לוֹתֵר אָחַד לְהַשְׁנִי, וְאִז הֵם חֲצֵי חֲצֵי שְׂתַפְּיִם שְׁלָמִים, וְתַמִּיד יַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה וּבִהְבֻנָּה הַדְּרִית, וְיִצְלִיחוּ בַחַיִּי נִשְׂוֵאֵיהֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁשְּׁמוֹ "שְׁלוֹם", יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

גַּתְתֻּז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֲדָשׁ מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

לְדַעֲתִי, יֵשׁ רַק בְּרִסְלָב אָחַד, וְאֲנִי לֹא מִבֵּין מַה זֶה "כְּלָלִיּוֹת בְּרִסְלָב", לִהְיוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב מְכַרְחִים קֹדֶם לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, הֵינְנוּ שְׁלֹא יִחַסֵּר לָךְ יוֹם מִלְּלַמֵּד "'לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סִפְּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְּר הַמִּדּוֹת", וְשִׁיחוֹתָיו הַקְדוּשִׁים שֶׁרְשָׁמָם מוֹהַר"ן ז"ל וְהֵם "שִׁיחוֹת הַר"ן", "חַיֵּי מוֹהַר"ן", כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ב) אֲשֶׁר פָּנִיּוּ, שְׁכָלוּ וְנִשְׁמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסִּפְּר, וְלִכֵּן אִם אָדָם רוֹצֵה לְהִבִּין מַה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל רוֹצֵה מֵאֲתָנּוּ, עָלָיו לְהִתְמַיֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיו, כִּי אַחֲרֵת הוּא מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִבֵּין מַה אֲתָה כּוֹתֵב שֶׁאֲתָה מְקַרֵּב אֶל "כְּלָלִיּוֹת בְּרִסְלָב", וְלֹא לְרַבְּנֵי בְּרִסְלָב, מִי הֵם רַבְּנֵי בְּרִסְלָב? הֲלֹא כָּלֶם מְקַרְבִּים חֲדָשִׁים, וְאֵת הַעֵבֶר שֶׁלָּהֶם יְדוּעַ וּמְפֹרָסִם וְכוּ', אִז מַה שֶּׁיְךָ לְכַתֵּב דְּבָר כְּזֶה? וּמַה הַבְּלָבוּלִים שֶׁאֲתָה מְבַלְבֵּל אֶת עַצְמְךָ עֲבוּר זֶה? עָלֶיךָ לְדַעַת כִּי מִי שֶׁמְתַמִּיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הוּא לֹא צָרִיךְ אֶת אָף

אָחַד, כִּי שָׁם יָדַע בְּדִיּוּק מַה שָּׁרְבֵנוּ ז"ל רוּצָה מֵאֲתָנּוּ, וְאִתָּה צָרִיךְ לְחַקֵּק הֵיטֵב בְּדַעְתָּךְ שָׁרְבֵנוּ ז"ל הוּא הָרַבִּי שְׁלֵנוּ, וְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵם תַּלְמִידִים שְׁמַחְזִיקִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְיֵשׁ הָרַבֵּה שֵׁישׁ לָהֶם כַּח לְחִזְק הָרַבֵּה אֲנָשִׁים, אֲבָל הַכֹּל הוּא בְּכַחֲשֵׁינָת נִקְדַּת הַחֵבֶר, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד) שֵׁישׁ שְׁלֹשׁ נִקְדוֹת, קֹדֶם צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הָרַב, וְאַחֵר כֶּף צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת נִקְדַּת הַחֵבֶר, כִּי כָל אֶחָד מִקַּבֵּל מֵהָרַב בְּצוּרָה אַחֲרָת, וְרֵאוּי לְקַבֵּל מִכָּל אֶחָד אֶת הַנִּקְדָּה שְׁלוֹ, הֵינּוּ לְחִזְק אֶת עֲצֻמוֹ עִם הַנִּקְדוֹת שֶׁל עֲצֻמוֹ כְּפִי שְׁרוּאָה וְשׁוֹמֵעַ מִהַנִּקְדַּת הַחֵבֶר, וְנִקְדַּת עֲצֻמוֹ הוּא שְׁאֵדָם צָרִיךְ לְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דָּבָר, אֲפָלוּ שְׁעוֹבֵר עָלָיו מַה שְׁעוֹבֵר, וְיִזְכָּה לְדַבֵּר תָּמִיד עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶה שְׁתֵּי הַיְסוּדוֹת בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב: מֵצַד אֶחָד לְהִיּוֹת שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עִם כָּל הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, וְלֹא יִתֵּן שֶׁהִסְמַ"ךְ מ"ם יִשָּׁבֵר אוֹתוֹ, אֲלֵא שִׁיתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְלְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמִחָה מְגַלָּה שֶׁהוּא זֶרַע בְּרַךְ הַשָּׁם, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמִחָה, סִימָן א'): כִּשְׁאֵדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׁמְחָה, בִּידוּעַ שְׁלֹבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וּמֵצַד שְׁנֵי צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן קנ"ד) שְׁעָקֵר מַה שְׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הָרַבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הָרַבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הָרַבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמַה שְׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: 'אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מַה שְׁאֵנִי עֲתָה, דִּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מַה שְׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה' (כְּלוֹמַר שֶׁהִיָּה מְזוּדְרוֹ כֹּל-כֶּף בְּעַבְדוּתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה - הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מֵעֲלַת הָעַבְדוּהָ שֶׁל פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֲמַת, וְאָמַר: "אִי, אִי פְּרָאסְטִיק"; אֲבָל כְּדִי לְהִיּוֹת חֲזָק בְּשְׁתֵּי הַדְּבָרִים הַיְסוּדִים הָאֵלוּ בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, עָלָיו לְהִתְחַבֵּר עִם חֲבָרִים טוֹבִים, חֲבָרִים רְצִינִים, שְׁכַאֲמַת רוּצִים בְּעַבְדוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהֵם בְּקִיָּאִים בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְלְקַבֵּל מֵהֶם, כִּי בְּאֲמַת צְרִיכִים הָרַבֵּה רַחֲמִים לְהִשָּׂאֵר אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהִתְרַחֵק, חֵס וְשְׁלוֹם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְהִיּוֹת מֵאֵלוּ הַחִסְדִּים הַנְּפֹלִים, שֶׁפַּעֵם הֵיוּ מְקַרְבִּים וְהִיָּה לָבָם בּוֹעֵר בְּעַבְדוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאַחֵר כֶּף בְּמִשְׁךְ שְׁנִים עַל גְּבֵי שְׁנַיִם שְׁעֵבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְׁעֵבֵר וְכו' וְכו', הַתְּקַרְרוּ, וְהֵם עוֹד מְקַרְרִים

אחרים, ולכן צריכים מאד מאד לשמר אם אלו הנקראים "רַבְּנֵי בְּרִסְלָב", אם הם לא מקררים אחרים משמחה אמתית לשמח בו יתברך, ומהתבודדות להתבודד להקדוש-ברוך-הוא, שבאמת יכולים להתבודד מהרגע שקם עד הרגע שהולך לישון, כי מלא כל הארץ כבודו, ואיפה שרק הולך האדם, צריך להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא שזה השלמות, ועל כלם ללמד בסדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, שהאריך מאד (שיחות הר"ן, סימן ע"ו) ואמר בענין הלמוד תורה שצריכים ללמד הרבה מאד בכל יום, טוב ללמד במהירות ולכלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזרזות. ולכלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן. ועל פי הרב ידע אחר כה, ממילא, מה שלא היה מבין בתחלה כשילמד בסדר בזרזות להלן יותר.

ואמר: שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים פסדה, וממילא יבין. ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף, ולא יבין כלל רק יכניס מחו בהלמוד ויאמר פסדה בזרזות וממילא יבין. ואם לא יבין תכף יבין אחר כה. ואם ישארו איזה דברים שאף על פי כן לא יוכל לעמד על כונתו, מה בכך? כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה י"ט): 'לגמר ונהדר לסבר', ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנאמר (תהלים קי"ט כ') "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כי על ידי רבוי הלמוד שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומה, לגמרם ולחזור להתחיל ולגמרם פעם אחר פעם. ועל ידי זה ממילא יבין בפעם השני והשלישי כל מה שלא היה מבין בתחלה, כל מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם.

ודבר רבנו ז"ל הרבה מאד בענין זה. ואי אפשר לכאר דברים אלו בכתב היטב. אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד. כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה

לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם. וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן כ"ח) שטוב לאדם שיעבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה.

ולכן מי שמקרה את הבני הנעורים שלא יהיו שמחים ועליזים וכו', בהתלבשות במצוות, שצריכים להיות שבורים וכו', וכן שמתנגדים שיכולים להתבודד כל היום כלו בכל מקום פי מלא כל הארץ כבודו, אלא אומרים שצריכים ללכת דוקא אל ה"פעלד" (שדה), ועל אחת כמה וכמה מי שחולק על סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, ומתלוצץ מזה, ועוד אומר שזה לא הפרוש הפשוט מה שכל בר דעת רואה שדברי רבנו ז"ל הם כפשוטם ממש, אלו נקראים חסידים שנפלו, שאמר רבנו ז"ל חסידים נפולים הם גרועים ממשמדים, כמו שכתב מוהרנ"ת ז"ל (לקוטי הלכות, ראש חדש, הלכה ז', אות נ"ב) אדם צריך לקבע בעצמו שיהיה איך שיהיה, אף על פי כן יהיה חזק בדעתו שלא יהיה נסוג אחור לגמרי מהשם יתברך, ולא ייאש את עצמו לעולם, ולא יהיה מהחסידים הנפולים, שהם גרועים ממשמדים, רחמנא לצלן וכו', עין שם, וכן הוא (לקוטי הלכה, שלוחין, הלכה ה', אות י"ז) עקר התגרות והסתת הבעל דבר שמבקש תואנות ועלילות לשוב ולפל, חס ושלום, לזהמת המדמה, בפרט אחר הסתלקות הצדיק, שאומר: 'הרי כבר אפס תקוה, חס ושלום, ועמלק מתגבר, שהוא בחינת עצם התגברות היצר הרע, שמתעורר בהתגברות עצום בכל פעם, ועתה מה נעשה עוד', והכסילים חוזרים לאחוריהם, שזהו בחינת מה שקורין 'חסידים נפולים', רחמנא לצלן, שזה גרוע מהכל, כמו ששמעתי מפיו הקדוש וכו', עין שם, וכן הוא (לקוטי הלכות, נזיקין, הלכה ד', אות כ"ה) קלפת נגה היא הקליפה הכי מסכנת, פי משם נמשך נפש הבהמיות של ישראל, שמשם באים החכמות רעות של העולם, ויש שמכנים עצמן בשם חסידים, ואומרים חכמות של שטות והכל המרחקים מהשם יתברך ומתורתו ומצדיקי אמת, ואלו הם קלפת נגה ממש שמערב טוב ורע, כי באמת יש בהם טוב הרבה כי אינם פורקין על, חס ושלום, וקצתם הם אנשים כשרים קצת, ולפעמים אומרים דברי אמת, אך מערב בהם גם רע הרבה, דהינו החכמות שלהם שנדמה להם לחכמות, ובאמת הם

שטותים גדולים, ואלו מזיקים גם כן הרבה, ומונעים מאד מלהתקרב לצדיקי אמת ולאנשיהם הממשכים השגת אלקותו בעולם, ובאפן אחד הם מזיקים יותר מהעכו"ם והאפיקורסים, כי מעכו"ם ואפיקורסים רב ישראל מרחקים עצמן מהם בתכלית הרחוק כראוי להתרחק מהם יותר מן בעלי ראתן, אף מאלו הפשרים קצת - אין מתרחקים מחכמתם כל-כף, ובאמת הם מזיקים הרבה על ידי חכמתם וליצנות שלהם שמתלוצצים מכמה דרכי התמימות האמתיות וכו' (וכמבאר שיחה זאת במקום אחר, ששמעתי מפיו הקדוש שחסיד, שנפל - גרוע ממשמד, כי ממשמד כל אחד נוזה, אבל מחסיד אף אחד לא נוזה, כי אף אחד לא יודע שהוא נפל ונתקרב מההתלהבות שלו וכו'), ע"ן שם.

ולכן אני לא מבין מה שאתה כותב שאתה מקרב רק אל "כלליות ברסלב" ולא אל רבני ברסלב, כאלו אלו שני דברים וכו', ומזה יש לך חלישות הדעת ואתה משתגע מזה וכו', חכמינו הקדושים אמרו: (סוטה ג) "אין אדם עובר עברה, אלא אם כן נכנס בו רוח שטות", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ז') נמצא שכל אחד כפי העברות שלו, כך הרבה רוח שטות יש בו, ולכן אם דבר אחד משגע אותך, סימן שעוונותיהך משגעים אותך וכו'.

אצלנו ברור שרק רבנו ז"ל הוא הרבי שלנו, וכל אנשי שלומנו הם רק חברים שצריכים לחזק אחד את השני, כפי שקבלנו את הנקדה מרבנו ז"ל, ואיש את רעהו יאמר חזק, וכך היה במשך הדורות, עד לאחרונה נתקיים מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה מ"ז): משרבו תלמידי שמאי והלל, שלא שמשו כל צרכן רבו מחלוקות בישראל ונעשית תורה כשתי תורות; ומשם נובע השכל העקם שלה, שיש שני דברים בחסידות ברסלב, א', "כלליות ברסלב", ב', "רבני ברסלב", אני לא יודע מאיפה שאתה לוקח את זה?? כי אצלי יש ברסלב אחה, היינו לקים את דברי רבנו ז"ל בתמימות ובפשיטות, ולהתמיד בספריו הקדושים, והעקר בשיחותיו הקדושים שבפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן שני"ח) שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו כמו שאני רוצה (אזוי ויא איך מיי ... גוטער איד) אם ירצה לילך עמה לקים כפי שיחתו הקדושה, ונגם אפלו עכשו כשלומדיון דבריו הקדושים - יש להם גם כן כח

גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרך השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו, יהיה באיזה מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך - מי שהוא בתכלית מדרגה התחתונה, חס ושלום, באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם יתברך באמת אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם].

ולכן, ראה לחזור על המכתב הזה כמה וכמה פעמים, ואז פתח עיניך מה לפניה, ולא יטעו אותך עם "רבני ברסלב", וכבר אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד, יכולים לחיות פה שבועים שנה, ומאומה אין בידו, והוא עוד חושב שהוא מקרב אל רבנו ז"ל, בשעה שלא מקים אף שיחה ממנו, ובפרט העקרית של חסידות ברסלב, והוא לא להטעות מהשלחן ערוך כהוא זה, וכן תמיד להיות בשמחה, ולהכריח את עצמו להיות בשמחה, ולהרבות בשיחה בינו לבין קונו, ולהתמיד בלמוד תורה הקדושה שיזכה לטיל ולהיות בכל מקומות של התורה הקדושה, ולא צריכים יותר מזה, כי בפרוש אמר לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן רפ"ז) מה יש לאדם לעשות בזה העולם? אין צריך כי אם להתפלל וללמוד ולהתפלל; ועל כן למה אתה צריך לבלבל את עצמך מאחרים, עד שתכתב שזה משגע אותך וכו'?! יותר טוב - תברח אל הקדוש-ברוך-הוא, ואל התורה הקדושה, ותהיה רק שש וששמח עם כל הנקודות הטובות שיש לה.

ואל תרוץ אחר שום בן אדם, כי בפרוש אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ר"ו) היצר הרע דומה כמו מי שהולך ורץ בין בני אדם, וידו סגורה, ואין אדם יודע מה בתוכה. והוא מרמה בני אדם ושואל לכל אחד, "מה אני אוחז?" ולכל אחד נדמה פאלו הוא אוחז מה שהוא מתאוה. ועל כן הכל רצים אחריו כי כל אחד סובר שיש בידו מה שהוא חפץ וכו'. ואחר כך הוא פותח את

יְדוּ וְאִין בְּהַ כְּלוּם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן מִמֶּשׁ הַיְצָר הָרַע שֶׁהוּא מְרַמֶּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַכֵּל רְצִים אַחֲרָיו, וּמְרַמֶּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, עַד שֶׁנִּדְמָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאֵלוֹ יֵשׁ בִּידוֹ מַה שֶׁהוּא חֲפִץ, כָּל אֶחָד כְּפִי שְׁטוּתוֹ וְתַאֲוָתוֹ, וְאַחַר כֵּךְ בְּסוּף הוּא פּוֹתַח אֶת יְדוּ, וְאִין בְּהַ כְּלוּם, כִּי אִין מִי שִׁימְלֵא תַאֲוָתוֹ אֲצֵלוֹ; וְלִכֵּן אִם אֶחָד לֹא מֵאִיר בְּךָ אֶת סֵדֶר דְּרַף הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, לְלַמֵּד כְּסִדְרֵן דִּי יִקָּא, וְכֵן אִין מֵאִיר בְּךָ הֶעֱנִין שֶׁל שִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ שִׁיכוּלִים לְדַבֵּר תְּמִיד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵפֶלּוֹ דְּבוּר אֶחָד חָשׁוּב לְמַעֲלָה, וְכֵן לֹא מְכַנִּים בְּךָ שְׂמָחָה, מַה יֵּשׁ לְךָ אֲתוֹ?! אֲקוּהָ שֶׁתְּבִין אֶת הַכֵּל, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים, וְלֹא תִצְטָרֵף לְהַשְׁתַּגֵּעַ וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲדָשׁ מְבָרֵךְ

גַּתִּיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֵאשׁ חֲדָשׁ מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קִדְם כָּל - יֵשׁ חֶרֶם דְּרַבְּנּוּ גְרָשׁוּם לֹא לֵשָׂא אִשָּׁה עַל אִשְׁתּוֹ, וְכֵן הַחֵק בֵּינְלָאוּמִי שְׂאָסוּר לְהִתְחַתֵּן עִם שְׁתֵּי נָשִׁים, אִין זֶה אֵלֹא הַיְצָר הָרַע מִתְגַּבֵּר עֲלֶיךָ בְּתַאֲוַת נְאוּף, וּפְלֵא עַל גְּבִי פְלֵא שְׂאִשְׁתְּךָ מִסְכִּימָה, וְאַתָּה לֹא קוֹלֵט מַה מְנַח תַּחַת זֶה וְכוּ', כִּי לֹא יִתְכַן אִשָּׁה נוֹרְמָלִית תִּסְכִּים שְׂבַעֲלָה יִתְחַתֵּן עִם עוֹד אַחַת, אִין זֶה אֵלֹא כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ל') מִי שֶׁמְזַנֶּה אִשְׁתּוֹ מְזַנֶּה עֲלָיו; מְכָרַח לְהִיּוֹת שְׂכָל הָרֵאשׁ שְׂלָכֶם זֶה רַק בְּנְאוּף וְזִנוּת.

וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁעַל הַכֵּל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל, אֲבָל לֹא עַל זְנוּת וְכוּ', וְאִין עַל זֶה תְּרוּץ שְׂמַתְגַּבֵּר עָלֶי יְצָרִי וְכוּ', כִּי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, אִם רוֹצִים עוֹשִׂים, וְאִם לֹא רוֹצִים לֹא עוֹשִׂים, וְלִכֵּן אֲתָה מְכָרַח לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה

שְׁלֵמָה, כִּי אַחֲרַת אֲנִי מְכָרְחָ לְהַגִּיד לְךָ שְׁחֻמְיָנוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ: (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"ו, סִימָן ה') "עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאָרִיךְ אִפּוּ חוּץ מִן הַזְנוּת"; וְאֲמָרוּ (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פְּרָשָׁה ט', סִימָן ז') "אֲמָר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל אֲנִי כּוֹבֵשׁ, וְעַל הַזְמָה אֲנִי כּוֹעֵס"; וְאֲמָרוּ (תַּנְחוּמָא בְּרֵאשִׁית) "עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹתֵר, חוּץ מִן הַזְמָה וְהַזְנוּת"; וְלִכֵּן דַּע לְךָ, שְׁמֵרָה יִהְיֶה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה אִם אַתָּה לֹא חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה תִּכְףּ וּמֵיָד, אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁהַכֹּל הַפֶּקֶר וְלִית דִּין וְלִית דִּין וְכוּ', וּפְתָאֵם תִּקְבֵּל אֶת הַמַּכָּה בְּצוּרָה כְּזוֹ שֶׁלֹּא חֲלַמְתָּ, וְלִכֵּן רְאֵה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְלִבְרִיחַ מֵהַזְכָּל וְהַלְכָלוּךְ הַזֶּה, לִפְנֵי שֶׁכָּבֵר לֹא תוּכַל לְחֹזֵר וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַחוּנֵן דַּעַת, שְׂיִכְנִיס דַּעַת בְּךָ וּבְאַשְׁתֶּךָ וְתַחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֵדֵשׁ מִבְּרַךְ

גַּתִּיחַ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים ... מִנְחָם אָב הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

הִנֵּה נִכְנָסְנוּ בִּימֵי אָבֵל עַל חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא ט ב). שְׁנַחֲרַב עַל שְׁנֵאת חֲנָם, וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינָן, זֹאת אוֹמְרַת שְׁאַנְחָנוּ עַדִּין לֹא נִקְיִים מִזֶּה, וּבִבְרִית בּוֹא לְהַתְּבוֹנֵן מַה זֶה שְׁנֵאת חֲנָם? וּמִי מִפִּיץ שְׁנֵאת חֲנָם? בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ פְּתָגָם "הַפּוֹד עַל הַפּוֹד", שְׁבַגוּלָה קָרָאוּ אֶת זֶה "קוֹזָאק הַנְּגֻזֵל", גִּנְבַּ נְכֻסַּת בְּבֵית וְתַפְסוּ אוֹתוֹ עַל חֵם וְכוּ', אַזִּי הוּא מִתְחִיל לְצַעֵק 'רוֹצְחִים אוֹתִי'... 'מְבִישִׁים אוֹתִי'... 'אֲנִי לֹא מוֹחֵל לָכֶם'... וּמִסְכָּן אָדָם הַנְּגֻנְבַּ - הוּא מְאַשֵּׁם שֶׁהוּא זֶה שְׁזוֹרַע שְׁנֵאת חֲנָם... לָמָּה? כִּי הוּא גִלָּה אֶת הַגִּנְבַּ עַל חֵם, וְלִכֵּן לֹא בְּחֲנָם שֶׁהַגִּנְבַּ צוֹעֵק 'רוֹצְחִים אוֹתִי'... מְבִישִׁים אוֹתִי... אֲנִי לֹא מוֹחֵל לָכֶם'... וּבִשְׁבִיל זֶה אֲמָר הַחֻכְמָ מְכָל אָדָם (קַהֲלָת ג טו) "מַה שֶׁהִיָּה כְּבָר הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיּוֹת כְּבָר הִיָּה וְהָאֱלֹקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף", וַיֵּשׁ לְעֵין לָמָּה כְּתוּב 'וְהָאֱלֹקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף'? לָמָּה לֹא כְּתוּב וְהָאֱלֹקִים יִרְאֶה אֶת הַנִּרְדָּף?

אֶלָּא בָּאִים שְׁנֵי אַנְשִׁים - זֶה בּוֹכָה שְׂרוּדָפִים אוֹתִי, וַיֵּשׁ פֹּה שְׁנֵאת חֲנָם' וְכו', וְהַשְּׁנֵי צוּעֵק: 'לֹא, רוּדָפִים אוֹתִי, וַיֵּשׁ פֹּה שְׁנֵאת חֲנָם', וְאִם כֵּן אֵיפֹה הָאֲמַת? אַחַד מְשַׁנִּיהֶם צָרִיךְ לֵהִיֹּת שֶׁקָּרַן וְכו', בְּשִׁבִיל זֶה כְּתוּב "וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף", אֵתָה צוּעֵק שְׂרוּדָפִים אוֹתָךְ, בּוֹא נִבְיִן לְמָה רוּדָפִים אוֹתָךְ, וְאִז מִתְגַּלֶּה הָאֲמַת מִי בְּאֲמַת רוּדָף אֶת מִי, וּמִי זוֹרַע שְׁנֵאת חֲנָם עַל מִי, וְלִכֵּן כְּתוּב "וְהֶאֱלָקִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף" לְמָה רוּדָפִים אוֹתָךְ? וְלֹא כְּתוּב "וְהֶאֱלָקִים יִרְאֶה אֶת הַנִּרְדָּף", כִּי מִבְּחוּץ כָּל אַחַד בּוֹכָה שְׂרוּדָפִים אוֹתוֹ, וּמִשְׁמִיצִים אוֹתוֹ, וְזוֹרְעִים שְׁנֵאת חֲנָם, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְרַעַת לְמָה בְּאֲמַת רוּדָפִים אוֹתָךְ? וְאִז מִתְגַּלֵּית הָאֲמַת שֶׁהַגִּנְבַּ הָאֲמַתִּי הוּא מֵה שְׂבוּכָה שְׂרוּדָפִים אוֹתוֹ, וְהוּא הַגִּנְבַּ זוֹרַע שְׁנֵאת חֲנָם, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ בּוֹכִים עַכְשָׁו בְּתַשְׁעָה יְמֵי אֶבֶל הָאֱלוֹ, עַל הַגִּנְבִּים לְאוֹר יוֹם, וְהַמְשַׁחְתִּים שְׁעוֹשִׂים פְּרָצוּף אֲמַלְל כְּאֱלוֹ רוּדָפִים אוֹתָם, וְהוּא אֲשֶׁר זוֹרַע שְׁנֵאת חֲנָם, לְהִסִּית אֶת אַחֲרִים: "רְאוּ, חוֹשְׁדִּים אוֹתִי בְּגִנְבוֹת" וְכו', וּבִשְׁחִיתוֹת וְכו', וּבֵינן כֶּף הַגִּנְבַּ וְהַנְּגִזָּל וְזֶה שְׂסוּבֵל עָלָיו הוֹפְכִים אֶת הַכֹּל שֶׁהוּא אֲשֶׁר זוֹרַע שְׁנֵאת חֲנָם וְכו', וְהוּא אֲשֶׁר עוֹשֶׂה חֲלוּל הַשֵּׁם, וְהַבְּעִיָּה הַכִּי גְדוּלָה שְׁעוֹד נוֹתְנִים לְהַגִּבַּ וְלְהַגְזֹל וְלְהַמְשַׁחַת אֶת הַצֶּדֶק, וְעַל זֶה מִמְשִׁיךְ הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם (שם ט"ז) "וְעוֹד רְאִיתִי תַּחַת הַשָּׁמַשׁ מְקוֹם הַמְשַׁפֵּט שָׁמָּה הִרְשַׁע וּמְקוֹם הַצֶּדֶק שָׁמָּה הִרְשַׁע", הֵיינו שְׁשַׁלְמָה הַמֶּלֶךְ הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם מִלְמַד אוֹתָנוּ שֶׁכִּבֵּר הָיָה לְעוֹלָמִים דְּבַר כְּזֶה, וְכֵן הוּא מְדוֹר דוֹר, אֱלוֹ הַגִּנְבִּים וְהַמְשַׁחְתִּים וְכו' וְכו', הֵם אֲשֶׁר צוּעֵקִים עַל אַנְשִׁים יִרְאִי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלוֹמְדִים תּוֹרָה מִתּוֹךְ הַדְּחָק וְהַלַּחֲץ, וּמִתְנַהֲגִים בִּישֵׁר עִם כָּלֶם וְכו' וְכו', 'אַתֶּם גִּנְבִּים, אַתֶּם מְשַׁחְתִּים, אַתֶּם זוֹרְעִים שְׁנֵאת חֲנָם', וְעַל זֶה צוּעֵק וּמִתְמַרְמֵר הַנְּבִיא יִרְמְיָהוּ (אֵיכָה א טז) "עַל אֱלֹהִים אֲנִי בּוֹכִיָה עֵינַי עֵינַי יִרְדֶּה מֵאִם כִּי רַחֵם מִמֶּנִּי מִנְחָם מְשִׁיב נֶפְשִׁי הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֵּר אוֹיֵב", וּבֵינן כֶּף מִסְפָּנִים הַבְּנֵי הַנְּעוּרִים שְׁנִתְקַיִם אֲצֵלֶם (אֵיכָה ד) "תִּשְׁתַּפְּכֶנָּה אֲבֵנַי קָדַשׁ בְּרֵאשׁ כָּל חוּצוֹת: בְּנֵי צִיּוֹן הֵיִקְרִים הַמְּסֻלָּאִים בְּפֹז אֵיכָה נַחֲשָׁבוּ לְנִבְלֵי חֲרָשׁ מַעֲשֶׂה יְדֵי יוֹצֵר", וְזֶה כָּל הַגְּלוּת הַמֵּר, שְׁאֲנַחְנוּ עוֹבְרִים כְּכֹר קְרוֹב לְאֵלִפִּים שְׁנָה, שֶׁהַגִּנְבִּים וְהַמְשַׁחְתִּים וְכו' וְכו', רוּדָפִים אֶת הָאֲנָשִׁים חֲפִים מִפְּשַׁע וְכו', וְעַל זֶה בּוֹדָאִי, יֵשׁ עַל מֵה לְבַכּוֹת וְלְהַתְּאוֹנֵן וְכו'.

וּבְאֲמַת הַחֲדָשׁ הַזֶּה נִקְרָא גַם 'מִנְחָם אָב', שֶׁכִּבְכִּיכּוֹל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

מִנַּחֵם אוֹתָנוּ בְּכֹל מִיַּיִן נַחֲמוֹת, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (יְרֵמְיָהּ ל"א) "כֹּה אָמַר הוֹי"ה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהִנָּחֵם עַל בְּנֵיהָ פִי אֵינֶנּוּ: כֹּה אָמַר הוֹי"ה מִנְעִי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה פִי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלַּתְךָ נְאֻם הוֹי"ה וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב", וְלִכְן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עֹז, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם, רַק לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, וְדַבָּר גְּדוֹל, דְּבַר קֶטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְסוֹף כֹּל סוֹף הָאֵמֶת תִּנְצַח, וּמָה הִיא הָאֵמֶת? הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵמֶת, הַתּוֹרָה הוּא אֵמֶת, וְעַם יִשְׂרָאֵל הֵם אֵמֶת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְחִזֵּק עִקְשׁוֹ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז טוֹב לוֹ לְנִצָּח, וְעַקֵּר הָאֵמוּנָה צְרִיף לְהִתְבַּטֵּא דְרָף הַדְּבוּר, הֵינֵנו אָדָם צְרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וְכֵף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל: (לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ב) וּבְאֵמֶת אִם הִיָּה יוֹדַע הָאָדָם יְדִיעָה בְּלִב שְׁלָם, 'שְׁמַלְא כֹל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ' (יִשְׁעִיָה ו'), וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, וְשׁוֹמֵעַ הַתְּפִלָּה. וְדַאי הִיָּה מִתְּפַלֵּל בְּהִתְלַהֲבוֹת גְּדוֹל, וְהִיָּה מְדַקְדֵּק מְאֹד לְכוֹן אֶת דְּבָרָיו. וּבִשְׁבִיל שֶׁהָאָדָם אֵינוֹ יוֹדַע זֹאת יְדִיעָה בְּלִב שְׁלָם, בְּשִׁבִיל זֶה אֵינוֹ מִתְּלַהֵב כָּל-כָּף, וְאֵינוֹ מְדַקְדֵּק כָּל-כָּף. וְכֹל אֶחָד לְפִי מַעוּט שְׁכָלוֹ וִידִיעָתוֹ, כֵּן הִתְלַהֲבוֹתוֹ וְדַקְדוּקוֹ. וְהִדְיָעָה הִיא מֵהִיָּצֵר הַטוֹב שְׁבַלֵב, וְהִסְתַּרְתַּת הִידִיעָה הִיא מֵהִיָּצֵר הָרַע שְׁבַלֵב. וְהִסְתַּרְתַּת הִידִיעָה, הֵן הֵן אֶפִיקוֹרְסוֹת וְקִשְׁיוֹת, שֶׁהִיָּצֵר הָרַע מִקְשָׁה אֶת לְבוֹ לְפַל בְּרָעָה, וְהַעֲצָה עַל זֶה לְעַקֵּר מַעֲצָמוֹ אֶת הַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁנִּכְנָס בּוֹ, שֶׁמִּזְהָ נּוֹבַע הַעֲקוּמוּמִיּוֹת וְקִשְׁיוֹת בְּלִב עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ', הוּא לְלַמֵּד שְׁלַחֵן עֲרוּף, שְׁזָה (תַּהֲלִים קי"ט ז') "אוֹדֶךָ בִּישָׁר לִבִּי בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צִדְקָךָ", אִם אֵתָה רוּצָה לְזַכּוֹת לִישְׁרוֹת לֵב, שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם קִשְׁיוֹת עַל הָאֵמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אֲזִי תִלְמַד הַרְבֵּה מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה שְׁזָה שְׁלַחֵן עֲרוּף, וְלִכְן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד שְׁלַחֵן עֲרוּף, וְלִהְיֶה מְאֹד מְאֹד לֹא לְיוֹז מִהַשְׁלַחֵן עֲרוּף כִּהוּא זֶה, וְזֶה הִיסוּד שֶׁל קְהֵלָתָנוּ הַקְּדוּשָׁה לְלַכֵּת רַק עַל פִּי הַשְׁלַחֵן עֲרוּף, וְאִם יֵשׁ לְמִישָׁהוּ אִיזָה דִין וּדְבָרִים, שְׁלֹא יַעֲשֶׂה דִין לְעַצְמוֹ, אֲלֵא יִפְנֶה אֶל "בֵּית הַהוֹרָאָה" שְׁלָנוּ, כִּי יֵשׁ דִין וְיֵשׁ דִין, וְאִין הָעוֹלָם הַפְּקָר, עַל הַכֹּל מִשְׁלָמִים חֲזָרָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֹאמֵר לְצִרְוֹתֵינוּ דִּי, וַיִּגְאַלְנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם בְּבִיאת מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, שְׁנוֹזְכָה עוֹד לְרֵאוֹת אוֹתוֹ בְּמוֹ עֵינֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתֵּיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּכָרִים, ב' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּשְׁמְרֵי עַל הַצְנִיעוּת, בְּפָרֵט עֲכָשׁוּ בְּקִיץ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוֹצִיא חֲמָה מְנִרְתִּיקָה, וְהַחֵם מָאד כְּבֵד, וְלִכְן יֵשׁ נִסְיוֹן מָאד גָּדוֹל לְהַקְל עִם הַצְנִיעוּת וְכו', וְדִיקָא עֲכָשׁוּ צְרִיכִים לְהַקְפִּיד יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל הַצְנִיעוּת, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם מָאד מִתְפָּאָרִים עִם אֲשֶׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּצְנִיעוּת, הֵינֵנו בְּכִסּוּי רֹאשׁ, שְׁעַל זֶה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת ע"ב). וְאֵלּוּ יוֹצְאוֹת שְׁלֵא בְּכַתְּבָה: הַעוֹבְרֵת עַל דַּת מִשָּׁה וְיִהוּדִית, וְאִיזוּהִי דַּת יִהוּדִית? יוֹצְאָה וְרֹאשָׁה פְּרוּעַ; שְׁמַגִּיעַ עַל זֶה גֵּט, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי זֶה דְּכָר מָאד מָאד חָמוּר, וְהַזְהַר הַקְדוּשׁ מְקַלֵּל אֶת אֲשֶׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּגִלּוּי שַׁעַר, וְכֵן צְרִיכִים לְהַקְפִּיד מָאד לְלַכֵּת עִם גְּרַבִּיּוֹן אֶפְלוּ בְּבִית, וּבִיּוֹתֵר צְרִיכָה אֲשֶׁה לְשֹׁמֵר מִחֲבָרוֹת מְקַלְקְלוֹת וְכו', וְכָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה ז). שְׁאוּמְרִים לְאֲשֶׁה: "בְּתִי, הֲרַבָּה יֵין עוֹשָׂה, הֲרַבָּה שְׁחֹק עוֹשָׂה, הֲרַבָּה יִלְדוֹת עוֹשָׂה, הֲרַבָּה שְׁכָנִים הֲרַעִים עוֹשִׂין" וְכו', וְלִכְן כָּל אֲשֶׁה צְרִיכָה מָאד מָאד לְהַזְהַר מִחֲבָרָה פּוֹרְקֵי עַל וְכו', כִּי בְּקִלוֹת הִיא יְכוּלָּה לְחֹזֵר לְשְׁאֵלָה וְכו'.

נָא וְנָא תִקְחִי אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ וְתִזְכְּרִי טוֹב טוֹב שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וַיֵּשׁ דִּין וַיֵּשׁ דִּין, הַעוֹלָם אֵינּוּ הַפָּקָה, אִם עוֹבְרִים עַל רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מְקַבְּלִים אֶת הַמַּכָּה בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׁלֵא חָלְמוּ, וְלִכְן עֲלֵינוּ לְשֹׁמֵר מָאד מָאד עַל הַצְנִיעוּת בְּמַחְנֵינוּ וּבִקְהֵלְתָנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמָמָה שֶׁל אָמוּנָה, וְלִהְשֵׁתְדֵל מָאד מָאד שְׁיָקִים בְּנוּ (דְּכָרִים כ"ג) "כִּי הוֹי"ָה אֱלֹקֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחְנֶנְךָ לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחְנֶיךָ קְדוּשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְּךָ עֲרוֹת דְּכָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ", צְרִיכִים

לזכר טוב טוב אֲשֶׁר הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֵד מִקְפִּיד עַל צְנִיעוּת, וְלֹא לְקַחַת אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי בִלְעָם אָמַר לְבָלֵק (סְנֵהֲדוּרִין ק"ג): "אַל־הִיָּהֶם שֶׁל אֱלוֹ שׁוֹנֵא זְמָה הוּא"; וְעַל הַכֹּל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל אֲבָל לֹא עַל הַזְמָה וְעַל הַזְהֵמָא, וְלָכֵן בִּיּוֹתֵר צְרִיכִים הַנָּשִׁים לְהִזְהַר בְּזֶה, כִּי יֵשׁ נָשִׁים קְלוֹת דַּעַת שְׂמִפְטִפּוּטוֹת עִם כָּל גָּבֵר זֶר, וְזֶה אֶסוּר חֲמוּר מְאֹד מְאֹד, וְכֵן נָשִׁים צְרִיכוֹת בִּיּוֹתֵר לְהִזְהַר לֹא לְשִׁתּוֹת שׁוּם מִשְׁקָה הַמְשַׁכֵּר, שְׂרַבְנוּ ז"ל הַזְהִירוּנוּ עַל זֶה בִּיּוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ו) שֶׁעַל יְדֵי זֶה שׁוֹכְחִים אֶת כָּל הַמְצוּוֹת, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂמַתְחַזְקַת בְּצְנִיעוּת וּבְדִרְדֹךְ אַרְץ, שְׂזָה הַמִּדָּה הַכִּי יָפָה שֶׁל אִשָּׁה, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂמַתְנַהֲגַת כְּמוֹ שְׂרֵאוֹי לְבַתּוֹ שֶׁל מֶלֶךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

"וּמִקַּיִם אֲמוֹנַתּוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי: יוֹצֵא מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ "אַבּוּדְרָהֶם" שְׂמִזְכִּירִים אֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּע הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְאַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שֶׁהֵם נִקְרָאִים 'ישני עֶפְרָי', עֵינֵי שָׁם.

וּבְקִאֻמַּת אִם נִתְבוּנֵן זֶה מְדַרְשׁ מִפְרָשׁ (עֵינֵי מְדַרְשׁ מְשָׁלִי, פְּרָשָׁה ח') אָמַר רַבִּי נַחֲמִיָּה, בּוֹא וּרְאֵה כְּמָה מְדָה טוֹבָה בְּרָא הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעוֹלָמוֹ, עַד שֶׁלֹּא בְּרָא עוֹלָמוֹ. וְאִיזוֹ זוֹ תוֹרָה. תִּמְנֵן תְּנִינֵן, שְׂבַעֲךָ דְּבָרִים נִבְרָאוּ קִדְּם לְבְרִיתּוֹ שֶׁל עוֹלָם. וְאֵלּוֹ הֵן וְכוּ', וּמִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ שְׂנֵאֲמַר (תְּהִלִּים ע"ב י"ז) "יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנַי שְׂמִשׁ יִנּוֹן שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בּוֹ כָּל גּוֹיִם יֵאֲשֻׁרוּהוּ". וְלָמָּה יִקְרָא יִנּוֹן? שֶׁהוּא עֲתִיד לִיִּנֵן (פְּרוּשׁ לְהַקִּיצוֹן) יִשְׁנֵי עֶפְרָי; עֵינֵי שָׁם, שְׂזָה עֲנִיָן שֶׁל תְּחִית הַמֵּתִים בְּכִלְלִיּוֹת, וּבְפִרְטִיּוֹת אַבּוֹת הָעוֹלָם.

וְאִם כָּבֵר מְדַבְּרִים מִשְׂמוֹנָה עֶשְׂרֵה, וְכֵן מִמְּשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, יְדוּעָה אֲמַרְת

רבי אברהם בן רבי נחמן טולטשינער ז"ל (בעל מחבר באור הלכותיים) שאמר: משיח - יהיה לו עבודה קשה להכניס ביהודי שמונה עשרה נקיה [היינו שיתפלל את כל תפלת הלחש שמונה עשרה ברכות בלי מחשבות זרות].

כי באמת רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל') שכל המחשבות זרות באים לאדם רק באמצע התפלה, וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב') שעל ידי שאדם פוגם בברית, על ידי זה גורם לענין המכסין על עיניו, זאת אומרת מחשבות זרות המכסין את עיני השכל, ומבלבלים את תפלתו, וכל ענין של מלך המשיח יהיה שלמות תקון הברית, ואז המוחין של בני אדם יהיו נקיים להכיר את הקדוש-ברוך-הוא, כמו שכתוב (ישעיה י"א ט) "כי מלאה הארץ דעה את הוי"ה כמים לים מכסים", וכתוב (שם נ"ב ח) "כי עין בעין יראו בשוב הוי"ה ציון", כי אז יהיה גלוי אלקות במדרגה עליונה כזו, עד שכל אחד יכיר את הקדוש-ברוך-הוא פנים אל פנים, ויוכל לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו, ויקים (צפני ... ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הוי"ה לעבדו שכם אחד".

וידוע, שעקר התפלה הוא השמונה עשרה ברכות, ולכן כל המחשבות זרות באים לאדם רק באמצע השמונה עשרה ברכות, ומבלבלים אותו, עד כדי כך שהפה מדבר, והמח מחשבה חושבת בין כך דברים אחרים, וספר רבי חיים ויטאל ז"ל שפעם עמד רבו האריז"ל שמונה עשרה, וגם החזן אחז בשמונה עשרה, והאריז"ל כבר סים, והצריך לחכות הרבה על החזן שעדין לא סים, ואנשי המנין חשבו שהחזן מכון ביותר בתפלתו, והיה פלא להם איך החזן יותר מכון מהאריז"ל, כי הוא כבר גמר, והוא עדין לא גמר, וכשסים החזן אמר לו האריז"ל בחיוד: "האם כבר קניתם את האכף של החמור שרציתם לקנות?" כי תפס לו את המחשבות זרות שלו, שכל תפלת השמונה עשרה שוטט החזן במחשבתו בכל מיני שוקים איפה לקנות אכף לחמורו וכו', ואיזה אכף יותר טוב וחזק וכו'...

ולכן צריכים מאד מאד להזהר בשעה שמתפלל שיקשר את מחשבתו אל הדבור, וזה נקרא "תפלה בכח", כי צריכים כחות עצומות לקשר את המחשבה אל הדבור, כי בדרך כלל מרב עוונות של אדם, המח

מחשבה חושבת דבר אחד, והפה מדבר דבר שני, ולכן צריכים כחות עצומות לקשר בין המחשבה אל הדבור, וכלי האי ואולי יצליח, כי המחשבות הזרות באות מחמת עוונותיו, כמו שכתב מוהר"ת ז"ל (חיי מוהר"ן, סימן תק"צ) פעם אחת היה קובל איש אחד לפני רבנו ז"ל איך שקשה לו מאד להתפלל, כי המחשבות הזרות מבלבלין אותו מאד, והשיב לו רבנו ז"ל: מקבלין זאת לכפרת עוון, "נעמט מען דאס אהן פא ... כפרת עוון" וחיך קצת. וקצת היה נראה פונתו בזה, כי הלא באמת אלו המחשבות הם בעצמם עוונות, ועל כן חיך קצת. אף אף על פי כן, בודאי, כל דבריו אמת וצדק, כי על כל פנים בזה שאין מהרהר אחריו יתברך, חס ושלום, ויודע שבודאי השם יתברך רוצה לקרבו ולקבל תפלתו, רק שעוונותיו גרמו לו כל אלו המחשבות הבאין לבלבלו, ויש לו צער מזה ובורח מהם בכל כחו, יכול להיות, בודאי, שזה בעצמו נחשב לו לכפרת עוון, עד שאם היה זוכה להתנהג בזה בתמימות ובאמת כראוי, כבר היו עוונותיו נמחלין על ידי זה בעצמו, ואז ממילא היו מסתלקין ממנו כל המחשבות זרות, וכעין שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות י"ב): "העובר עברה ומתבייש בה - מוחלין לו על כל עוונותיו"; הרי שלך לפניך, שכל אלו המחשבות זרות שנקנסות לאדם באמצע התפלה, הן שחרית, הן מנחה, הן ערבית, זה החטאים שלו, כי מכל חטא ועוון, שאדם חוטא נגדו יתברך, בורא קלפות ומשחיתים והם המסככים אותו, ומהם נמשך כל המחשבות זרות בעת התפלות הקבועות, שאדם מתפלל: שחרית, מנחה, ערבית, עד שיכול לעבר כל התפלה ולא יכון שום דבר, רק המח מחשבה חושבת בדבר אחד, והדבור אומר וטוחן את תבות התפלה וכו', וזה מציאות שיש אצל כל אחד, והוא כל-כך שקוע בעניניו ובמחשבותיו עד שלא שם לב שהוא בכלל לא מכוון מה שהוא אומר, עם כל זאת צריכים למסר את נפשו, פשוטו כמשמעו, לקשר את המחשבה לדבור.

אשרי מי שמקפיד מאד לקשר את המח מחשבה שלו אל הדבור שמדבר, ואמר הרב הקדוש השר שלום מבעלזא זי"ע: אם אדם יקשר את

מח מחשבתו מהתחלת התפלה עד סופו ויכונן פרוש המלות מה שהוא אומר, יכול לזכות על ידי זה לרוח הקדש, אשרי לו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתכא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ר') שצריכים לעשות בכל יום ובכל שעה ובכל רגע תשובה, ואפלו שהגיע כבר אדם למדרגות עליונות, עליו לעשות תשובה על תשובה, פן גשם את אלקותו יתברך וכו', וכו', לא שיהיה דבר כזה שכבר חזרתי בתשובה, כי מי שיודע מגדלת הבוֹרָא יתברך שמו, הוא יודע שעדין לא התחיל להכנס אל הקדשה, ולכן הוא צריך בכל פעם לעשות תשובה על תשובה פן התשובה הראשונה לא היה כמו שהיתה צריך להיות, וכן אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"ב) שגם בהתקרבות אל הצדיק צריכים תמיד לבוא בהתקרבות חדשה, לא שיהיה להגיד שאני כבר מקרב אל הצדיק, אלא צריכים בכל פעם לבוא מחדש כאלו עדין לא התקרב, ואז באמת הוא יוכל לקבל הרבה מהצדיק, אבל ברגע שאדם חושב שאני כבר מקרב ישן, ויודע כבר את הכל וכו' וכו', אזי עדין לא התחיל כלום לקבל מהצדיק.

הכלל: כשאדם חוזר בתשובה להקדוש-ברוך-הוא צריך להיות בכל יום מחדש כאלו עדין לא חזר בתשובה, וכך לעולם יחזר בתשובה, וכן בהתקרבות להצדיק צריך להיות תמיד התקרבות חדשה, ואז לעולם יקבל מהצדיק הרבה מאד.

והנה הקדוש-ברוך-הוא עזר לך שיש לך כחות הנפש בלתי רגילים לקרב אנשים אליו יתברך, ולכן לא בחנם שהספ"ך מ"ם לקח את עצמו עליך,

והוא הכשיל אותך בעברות חמורים וכו', וכו', עד שאתה לא יכול להניח תפלין כבר וכו' וכו'.

ולכן עלי לומר לך שתעשה התחלה חדשה בכל יום, בכל שעה ובכל רגע, ותרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ותתחזק ביתר שאת, ביתר עז, בשמחה עצומה, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נ"ט) כשאדם עוסק לקרב רחוקים, עליו לשמר מאד שלא יתאחזו בו הקלפות והרע של אלו האנשים שמקרב, וזה זוכים על ידי רבוי תפלה והתבודדות, שזה בחינת 'משפט', שצריכים תמיד לשפט את עצמו היכן הוא בעולם? ומה הוא עושה בזה העולם? ולכן תראה לקחת את עצמך בידיך ותצא מעצמך, ותעשה התחלה חדשה, ואל תפל בדעתך כלל, ותזכר מה שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ב) "אם אתה מאמין שיכולים לקלקל - תאמין שיכולים לתקן".

זכור גם זכור, כי עקר התשובה זה ודוי דברים, כמו שכתב הרמב"ם (פר ... מהלכות תשובה, הלכה א') כל מצוות שבתורה, בין 'עשה' בין 'לא תעשה' - אם עבר אדם על אחת מהן בין בזדון בין בשגגה - כשיעשה תשובה וישוב מחטאו חייב להתודות לפני האל ברוך הוא, שנאמר: (במדבר ה') "איש או אשה כי יעשו וגו'" והתודו את חטאתם אשר עשו" זה ודוי דברים, ודוי זה מצוות עשה, כיצד מתודין? אומר: "אנא השם, חטאתי, עויתי, פשעתי לפניך ועשיתי כן וכך והרי נחמתי ובשתי במעשי ולעולם איני חוזר לדבר זה". וזהו עקרו של ודוי וכל המרבה להתודות ומאריך בענין זה - הרי זה משבח; וכו',

(ועין שם פר ... מהלכות תשובה, הלכה ב') ומה היא התשובה? הוא שיעזב החוטא חטאו ויסירו ממחשבתו ויגמר בלבו שלא יעשהו עוד שנאמר (ישעיה נ"ה) "יעזב רשע דרכו" וגו' וכן יתנחם על שעבר שנאמר (ירמיה ל"א) "כי אחרי שובי נחמתי" ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם שנאמר (הושע י"ד) "ולא נאמר עוד אלקינו למעשה ידינו" וגו' וצריך להתודות בשפתיו ולומר ענינות אלו שגמר בלבו; ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') שעוונותיו של אדם חקוקים על עצמותיו, כמו שכתוב

(יחזקאל ל"ב) "וַתְּהִי עֲוֹנַתְם עַל עֲצֻמוֹתַי", וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵג אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים ל"ד) "תְּמוֹתַי רָשָׁע רָעָה", וְעַל יְדֵי וּדְוֵי דְבָרִים יוֹצֵא מֵעֲצֻמוֹתַי הַחֲטָאִים שֶׁחֲקֻקִים עֲלֵיהֶם; וְלִכְן הִגַּל אֶת עֲצֻמִּי לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, אֲלֵא תִזְרַק אֶת הַשֶּׁכֶל שֶׁלִּי לְגַמְרִי, וְכִכְר אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שיחות ה"ז, סימן קנ"ד) שֶׁעָקַר מֵה שֶׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיָּן "פְּרֶאסְטִיק" (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר הֶרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הֶרְבֵּה בֵּינוּ לְבִין קוֹנֵנוּ, וְאָמַר תְּהִלִּים הֶרְבֵּה בְּפִשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר: 'אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מֵה שְׂאֲנִי עֲתָה, דִּהְיֵנּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הֵייתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מֵה שֶׁעֲשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה' (כְּלוּמַר שֶׁהִיָּה מְזַדְרֵוּ כָּל-כָּךְ בְּעִבּוּדְתוֹ עַד שֶׁמָּה שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר מַעֲלַת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרֶאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֻמַּת, וְאָמַר: "אִי, אִי פְּרֶאסְטִיק". גַּם אָמַר שֶׁדַּבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוֹלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיָּן פְּרֶאסְטִיק, שֶׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדְתָם עִבּוּדַת הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּפִשִׁיטוֹת גָּמוּר בְּהִתְבּוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנֵנוּ וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ; וְלִכְן קַח אֶת עֲצֻמִּי בְּיַדִּי, וְתִהְיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמַּח עַל נַעַם חֶלְקִי שֶׁזִּכִּיתִי לְקָרֵב אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה, וְעַכְשָׁו תִּקַּח אֶת עֲצֻמִּי בְּיַדִּי וְתִשׁוּב אֵתָה בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְשָׁב וּרְפָא לָךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ. הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְּכֵב.

בְּעִזְרַת הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּסַפְרֵי "חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם", "סֵדֵר הַדּוֹרוֹת", "מְסַעוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל" וְשֶׁאֵר

ספרים המדברים מציוני הצדיקים הקדושים, אשר בגליל מוכא שבטבריא (רחוב נייברג מצד שמאל) שם קבר האמהות בלהה וזלפה נשי יעקב, יוכבד אשת עמרם, אלישבע אשת אהרן הכהן, צפורה אשת משה רבנו, והיום בנו שמה מבנה אהל מאד יפה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר שתמיד תלך לקברי צדיקים ותתפלל, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות צדיק, סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים - הקדוש-ברוך-הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; ואמר (שם, אות אמונה, סימן ט') מי שנאבד אמונתו ממנו, ילך על קברי הצדיקים ויספר החסדים שעשה לו הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתכג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה לקחת כולל: במקום שנכונים וכו', או נשרפים וכו', לא חוזרים למקום שהוא, עוד פעם להכוות או להשרף, אם היה לך נסיון כל-כך מר שמה וכו', והיה לך עגמת נפש גדולה מאד, למה את צריכה לחזור שמה?! בודאי זה עלה גדולה מאד מצד ההנהלה איך שהתנהגו עם הבן וכו', כי זה לא חנוכי לזרק ולהעיר את הבן וכו', על כל פנים מהיום את צריכה לראות רק מה שטוב להבן שלך, לא להסתפל מה שאחרים יגידו, וזה כלל גדול שאני רגיל לומר, "במקום שלא רוצים אותך - אתה לא תרצה אותם" אלה פעמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מְנַחֵם אָב הַתּשַׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם אתה רוצה לתרם או לנדב למען הדפסת ספרי רבנו ז"ל, תהיה בקשר עם משרד של קהלתנו הקדושה ביבנאל "ישמח צדיק", וזה זכות מאד גדולה לנדב להדפסת ספרי רבנו ז"ל, כמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל: (לקוטי הלכות, ברכת השחר, הלכה ה', אות ל"ו) על הפסוק (תהלים קי"ט) "צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת", איזה צדקה נשארה לעולם? כשנותנים להדפיס את ספרי הצדיק - האמת - שמגלה תורת אמת, המקשרת את האדם אל הרצון העליון, כי באמת העולם הוא מלא כפירות ואפיקורסות, וכל מיני שקוץ ותעוב מדפסים בכל יום ויום, שמעבירים את נשמות ישראל על דעתם, ושורפים את נשמתם וכו' וכו', אבל הספרים הקדושים של צדיקי אמת המגלים ומפרסמים את הרצון העליון לדעת אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ואין שום תכלית בזה העולם רק לחזור אליו יתברך, כל הרצון שלו רק יהיה נכלל באין סוף ברוך הוא, ויזכה לקים את התורה והמצוות, להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, אלו הספרים מעמידים את האדם בקרן אורה, ועל כן כשנותנים צדקה בשביל להדפיס רבוי ספרים קדושים כאלו, שמגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך, ומחזקים ומעודדים את כל הנפולים והמשלכים בתאוותיהם ובמדותיהם הרעות וכו' וכו', בזה מבטלין ביותר מצח הנחש בתכלית הבטול, ועל כן על ידי הצדקה שנותנים בשביל להדפיס את הספרים האלו שמבטלים הספקות בשרשם, נעשה תקון הצדקה בשלמות נפלא, כי עוקרים את כל מצח הנחש לגמרי שלא יוכל עוד להטיל ספקות כלל וכו', וזה 'צדקתך צדק לעולם', שיהיה קיום להצדקה לעולם, זה זוכין על ידי 'ותורתך אמת', על ידי שנותנים צדקה לחבר ספרים ולהאירם בעולם לבאר דברי התורה שיגיעו הפל אמתת התורה, בסוד 'ותורתך אמת', על ידי זה בודאי 'צדקתך צדק לעולם', כי זאת הצדקה קימת לעולם, כי עקר תקון הצדקה נמשך על ידי זה ביותר שמדפיסים ספרי

הצדיק האמת, ועקר הוא הספרים הקדושים המביאים לידי מעשה לידי קיום התורה, שלזה צריכין ספרים רבים מאד עד אין קץ, שיוכל כל אדם איך שהוא בכל דרגא ודרגא ובכל מה שעובר עליו כל ימי חיי הבלו בנערותו ובזקנותו וכו', בטיבו ובעקו, חס ושלום, שיוכל להחיות את עצמו ולהשיב את נפשו ולקבל ולשאב מהם עצות אמיתיות איך להתנהג באפן שישאר קנים על עמודו, ואם "יפל לא יוטל" וכו'. כי בכל מה שעובר עליו איך שהוא - אם מתחזק עצמו ברצון שיהיה רצונו חזק לחזור בתשובה אליו יתברך, בודאי ירחם עליו השם יתברך ויורהו הדרך האמת, לכונן רצונו יתברך עד שיהיה נכלל לגמרי בו יתברך.

אשרי מי שנותן צדקה כדי להדפיס ספרים כאלו, שכל אחד מוצא את השאלה והספקות שלו בהם.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

גתתכה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע מה שרבי עקיבא אמר לתלמידו רבי שמעון בן יוחאי, (פסחים קי"ב). אמר לו: "בני, יותר ממה שהעגל רוצה לינק - פרה רוצה להניק"; אף מה לעשות לעת עתה כף נגזר בשמים, וגם על זה יבוא הזמן, יתן לי הקדוש-ברוך-הוא את החיים רק תמשיכו להתפלל, כי עם תפלה יכולים לשנות את הטבע, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוש-מוהר"ן, חלק א', סימן ר"ג) הטבע מחיבת כף, והתפלה משנה את הטבע.

רבנו ז"ל למד אותנו שאסור לדחק את השעה בשום דבר, והאריך בשיחות אלו מאד מאד, כמובא בשיחותיו הקדושות (חיי מוהר"ן, סימן תל"א,

תל"ב, תל"ג, תל"ד, תל"ה) ובנדאי גם לזה יבוא הזמן, אדרבה, תעזר לי להתפלל והקדוש-ברוך-הוא יעזר שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ב): אשר פניו, שכלו ונשמתו של הבעל מחבר נמצא בספריו, ולכן תתמיד בספרי שו"ת "אשר בנחל", ושם תמצא אותי, ותהלה לאל, עוד לא הולכתי את אף אחד שולל בזה העולם, אפלו אלו שבמשך השנים הלכו ממני, לכל הפחות כל זמן שהיו אצלי זכו לסיים תנ"ך, ששה סדרי משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, ספרי הזהר והתקונים, וכל המדרשים, כידוע ומפרסם לכל תלמידי, ותהלה לאל, לא אכזבתי אף תלמיד, כל אחד קנה אצלי משהו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שבאמת לא נטעה את עצמנו, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן ג"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד מאד, אם לא מקבלים מהרב תכף ומיד מה שהוא צריך וכו', צריכים לדעת שהוא חי בדמיון ובטעות גדולה וכו', ומה צריך אדם? שכל ודעת, ועקר הדעת והשכל הוא (דברים ד') "אתה הראת לדעת כי הוי"ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", שיחדיר בו אמונה פשוטה בו יתברך, וילמד אותו איך מדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, שזה יש לו תכף ומיד ביד, "ומה שביד בטוח", כי למדתי אצל הצדיק הזה איך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולדעת שאני עצמאי, ואין לי אף אחד בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא, ורק הוא יתברך יכול לעזר לי, וכן הרב צריך להכניס בו תשוקה עצומה ללמוד תורה הקדושה, ולכן צריך לזכר "מה שביד בטוח", אם אני התחלתי ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא וכו', בזכות הרב הזה, ולא החסרתי יום אחד מבלי למוד תורה הקדושה וכו', אזי עלי לדעת "מה שביד בטוח", וכן אם הרב מוסר את נפשו שיהיה שלום בית בינו לבין אשתו, צריכים לזכר: "מה שביד בטוח", ואם חס ושלום, לא מקבלים את זה מהרב, צריכים לדעת שהכל דמיון גדול מאד, ולבסוף יפתח את היד ויראו שאין ביד שום דבר, וסתם רצתי אחריו ימים ושנים, ואבדתי את שנותי היקרים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתכו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב התשע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

צריך שתדע שרבנו ז"ל צעק בקול עמק מאד (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ע"ח) אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, אפלו אדם נמצא בנוקבא דתהומא רבה, עדין יכול לצאת משם, ואמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קי"ב) "אם אתה מאמין שיכולים לקלקל - תאמין שיכולים לתקן", ואמר רבנו ז"ל: (שיחות הר"ן, סימן נ"א) "העקר הוא הרצון להתגבר ברצונות חזקים אליו יתברך", והאריך בזה מוהרנ"ת ז"ל: (לקוטי הלכות, ערב, הלכה ג', אות א')

כי עקר הוא הרצון, שצריך האדם להרגיל את עצמו לכסף ולהשתוקק ולהתגעגע בכל עת להשם יתברך ולתורתו ומצוותיו, ולהשתדל תמיד שיהיו לו רצונות טובים חזקים דקדושה. כי אמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן נ"א) שעקר עבודת השם הוא הרצון, כי לעבד השם יתברך אינו יודע מי הוא זה שיוכל לומר שיעבד את השם יתברך, ואפלו מלאך ושרף אינו יכול להתפאר שיוכל לעבד את השם יתברך וכו' וכו', רק העקר הוא הרצון להשם יתברך, ואף על פי שנדמה שהכל רוצים להתקרב להשם יתברך, כי הכל חפצים ליראה את שמה, אף על פי כן לא מבעיא, שאין אדם אחד דומה לחברו בענין הרצון וכו', כי אם גם באדם אחד, אין יום אחד דומה לחברו בענין הרצון וכו', וכן דבר מזה רבנו ז"ל כמה פעמים בכמה לשונות, שהעקר הוא רק הרצון והכסופין שירצה ויכסף תמיד ברצון חזק לעשות רצונו יתברך

בְּאֵמֶת, וְאִם אֵף עַל פִּי בֶן אֵינוֹ זֹכֶה - מֵה לַעֲשׂוֹת? וַיִּתְגַּבֵּר לְבַלִּי לְהַפְסִיק וּלְבַטֵּל הָרְצוֹן, חֵס וְשְׁלוֹם, רַק יִרְצֶה יוֹתֵר בְּרְצוֹנוֹת חֲזָקִים יוֹתֵר וַיִּתְגַּבֵּר בְּרְצוֹן חֲזָק וְכִסּוּפִין גְּדוֹלִים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד בְּכָל עֵת לְעוֹלָם וָעֶד, פִּי הָעֵקֶר הוּא הָרְצוֹן; וְעַל יְדֵי תַקְוַת הָרְצוֹן סוֹף כָּל סוֹף תִּזְכֶּה לְהַכְנִס אֶל הַקְּדוּשָׁה.

וְלָכֵן, רֵאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְהוֹצִיא אֶת הָרְצוֹנוֹת מִפִּיךָ, שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ו) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמוּצִיאִים אֶת הָרְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים מִהַפֶּה שְׁלוֹ, עַל יְדֵי זֶה זֹכִים אַחֵר כֶּף לְהוֹצִיאֵם מִכַּח אֶל הַפֶּעַל, וְכֵן אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"א) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמוּצִיאִים אֶת הָרְצוֹנוֹת מִפִּיו, עַל יְדֵי זֶה נִצְרָגִין עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים, שְׁאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

אֲסוּר לָךְ לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, רַק לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלֶךְ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כ"ה) הֵהֱתַבּוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלִיּוֹנָה וְגְדוּלָה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהִתְבּוּדֵד לְבַדּוֹ בְּאִיזָה חֲדָר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוּ לְבֵינֵן קוֹנוֹ בְּטַעֲנוֹת וּבְאֵמֶת לְאוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיִּקְרְבוּ אֵלָיו לַעֲבוּדָתוֹ בְּאֵמֶת. וְתַפְלָה וְשִׁיחָה זֹו יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמִדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְהִנְהִיגָה זֹו הוּא גְדוּלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, פִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלִלִית, שְׁכוּלֶלֶת הַכֹּל. פִּי עַל כָּל מֵה שִׁיִּחְסֵר לוֹ בְּעַבּוּדַת הָשֵׁם, אוֹ אִם הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מִכָּל וְכָל מַעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יִפְרֵשׁ שִׁיחָתוֹ וּיְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִפְלוֹ אִם לְפַעֲמִים נִסְתַּתְמִין דְּבָרָיו, וְאִינוּ יְכוּל לְפַתַּח פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, אֵף עַל פִּי בֶן כֵּן זֶה בְּעֲצָמוֹ טוֹב מְאֹד. דְּהֵינּוּ הֵהֱכִנָה שֶׁהוּא מוֹכֵן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחַפֵּץ וּמְשֻׁתָּקֵק לְדַבֵּר, אֵף שְׁאִינוּ יְכוּל, זֶה בְּעֲצָמוֹ גַּם בֶּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁיחָה וְתַפְלָה מְזֶה בְּעֲצָמוֹ. וְעַל זֶה בְּעֲצָמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁנִתְרַחַק כָּל-כָּף, עַד שְׁאִינוּ יְכוּל אִפְלוֹ לְדַבֵּר. וּיְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שִׁיִּחְמַל עָלָיו וְיַפְתַּח פִּיו, שִׁיּוֹכֵל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנָיו.

העקר אל תתיאש, אם תהיה חזק ברצונות ובכסופים אמתיים, ולבסוף תזכה להגיע למדרגות כאלו, שלא שערת ולא תארת ממיך, רק תהיה חזק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתכז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם אב התשע"ג

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה את הסכמת בעלך, ואם הבעל מסכים אז זה דבר גדול מאד, העקר מרחמים את הסכמת הבעל, כי כשמתחננים אזי הבעל והאשה נעשים שתפים בכל דבר, ואסור ללכת נגד רצון של אחד מהם בכל דבר וכו', ואז הם זוג נפלא שהתחננו וחבל מאד מאד שישברו את הבית בשביל כמה דמיונות ושטיות וכו' וכו', כי אין עוד דבר טוב ובריא לזוג כשמתחננים, כמו לא לערב את ההורים בחיי הנשואין שלהם, כמו שכתוב (בראשי ... כ"ד) "על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד", זה הכי בריא שלא צריכים את העזרה של ההורים, וכך לא מחיבים להם כלום וכו' וכו', אף שעל פי רב לזוג טרי זה מאד מאד קשה, כי בתחלת הנשואין צריכים את העזרה של ההורים וכו', עם כל זאת צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להסתדר לבה.

עם כל זאת אם מסתדרים טוב מאד עם ההורים, וזה יותר קל, מה טוב ומה נעים, אבל צריך להיות בהסכמת שניהם.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה ביניכם שלום ואהבה גדולה מאד, והבנה הדדית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו: (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום, שהשכינה נמצאת, שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי "שלום", אמרו

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, (שְׁפַת י.) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנִּיטִים אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הַיְינוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְדָךְ שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גַּתְתַּכַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג

חֶסֶר, (כָּאֵן הָיוּ מִכְתָּבִים בִּיִּדְיִשׁ, הַנִּלְ יִדְפְּסוּ בְּעֶזְרַת ה' בְּחֻלְקֵי אֲשֶׁר בְּנַחַל בִּיִּדְיִשׁ).

גתתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב הַתּשׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

יְדוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד עַל דְּרָךְ אֲרָץ לְהִילָדִים, וְאָמַר (סֵפֶר
הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, סִימָן ס"ד) צָרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַתִּינוּק דְּרָךְ אֲרָץ מְנַעֲרִיו; וְאֶצֶּל
רַבְנוּ ז"ל הָיָה הָעֵקֶר שֶׁבְּכָל הָעֲקָרִים מִדַּת הַדְּרָךְ אֲרָץ, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁהַתְּבַטָּא
וְאָמַר "קִיסָרִים וּמְלָכִים הָיוּ צָרִיכִים לְשַׁלַּח אֶת הַיְלָדִים שְׁלֵהֶם אֵלַי לְלַמֵּד
דְּרָךְ אֲרָץ", כִּי גִדַּל הַדְּרָךְ אֲרָץ שֶׁהַחֲדִיר רַבְנוּ ז"ל אֶצֶּל אֲנָשֵׁיו, זֶה אֵי אֶפְשָׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אַף פֶּעַם לֹא דִחְפוּ אֶת עֲצָמָם אֵלָיו לְקַבֵּל שְׁלוֹם וְכוּ',
וְכֵן לֹא דִחְפוּ אֶת עֲצָמָם לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ שִׁירִים וְכוּ', אֲלֵא כֻּלָּם עָבְרוּ בַּתּוֹר
בְּדְרָךְ אֲרָץ גְּדוֹל מְאֹד, וְכָל אֶחָד לָקַח רַק קֶצֶת, וְהִשְׁאִיר לְחִבְרוֹ, וְדָבַר זֶה אֵי
אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר כָּלֵל, אֵיזָה גִּדְּל דְּרָךְ אֲרָץ הָיָה אֶצֶּל רַבְנוּ ז"ל, וְאֵת זֶה הוּא
הַחֲדִיר בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְמַסֵּר
אֶת נַפְשְׁךָ לְהַחֲדִיר בִּילְדִיךָ מִדַּת הַדְּרָךְ אֲרָץ, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יִקְלְלוּ וְלֹא יִנְבְּלוּ
אֶת פִּיהֶם, וְלֹא יִחְצִיפוּ בְּעֻזּוֹת נֶגֶד מִבְּגַר מֵהֶם, וְזֶה יִסוּד מוֹסֵד אֶצֶּל רַבְנוּ ז"ל,
וַיַּעַן שֶׁקֵּהֲלַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה הוֹלְכַת רַק עַל פִּי הַנְּהַגַת רַבְנוּ ז"ל, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד
מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, שְׂאֵתָהּ וְאֶשְׁתַּף תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְלַמֵּד
אֶת הַיְלָדִים דְּרָךְ אֲרָץ מְנַעֲרִיהֶם, שְׂאֵף פֶּעַם לֹא יוֹצְאִים נֶגֶד הַזּוֹלַת יִהְיֶה
מֵה שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה אִיךָ שִׁיְהִיָּה וְכוּ', לֹא הוֹלְכִים לְהַפְגִּנוֹת וְכוּ', לֹא מִחְצִיפִים
פָּנִים אֵל אֶף יְהוּדֵי וְכוּ', וּמְכַל שְׂכָן שְׁלֹא מִגְּבִיָּהִים יָדִים עַל אֶף יְהוּדֵי, כִּי כֶּף
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְלֻקוּט שְׁמוֹת, רַמְזוֹ קס"ז): אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְיִשׁ:
כָּל הַמְּגַבִּיָּה יָדוּ עַל חִבְרוֹ אֶף עַל פִּי שְׁלֹא הִכְהוּ נִקְרָא רֶשַׁע; וְצָרִיכִים מְאֹד
מְאֹד לְהַזְהִיר אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹא יִתְחִילוּ עִם שְׂכָנֵים, וְלֹא יִצְיִקוּ לָהֶם וְכוּ', וְכוּ',
וְלֹא כְמוֹ שְׁנוֹהֵג אֶצֶּל מְשֻׁפְחוֹת מְפָרְעוֹת וְכוּ', שֶׁבְּמָקוֹם לְרַסֵּן אֶת יְלָדֵיהֶם
שְׁלֹא יַעֲשׂוּ הַזְּקוּת אֶצֶּל הַשְּׂכָנִים וְכוּ', אֲלֵא עוֹד הַהוֹרִים מְסִיתִים אֶת הַיְלָדִים
שֶׁיִּלְכוּ לַעֲשׂוֹת הַזְּקוּת, שְׁזָה מְרָאָה שֶׁהַהוֹרִים אֵינָם שְׁפוּיִים בְּדַעְתָּם וְכוּ', וְלֹא
יִקַּח הַרְּבֵה זְמַן שֶׁהַיְלָדִים שְׁלֵהֶם יִצְיִקוּ לָהֶם בְּעֲצָמָם וְכוּ', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַמְּצִיֵּת אֶת רַבְנוּ ז"ל, תִּרְאוּ

למסר את נפשכם לחנוך את ילדיכם על מדת הדרך ארץ, ועוד מגיל קטנות להחדיר בהם שאסור להתחצף לאדם מבגר יהיה איך שיהיה, וכשמחדירים בהילדים דרך ארץ מנעוריהם, אזי מצליחים מאד אתם, ותמיד אני חוזר ומדגיש אשר חנוך מתחיל מהבית, אם הבעל והאמא לא יקללו אחד את השני, ולא ינבלו את פיהם בביתם וכו' וכו', על ידי זה הילדים יגדלו בריאים בנפשם ובשכלם, ויהיו בעלי דרך ארץ, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ספ"ה נ"ו): "שותא דינוקא בשוקא או דאבוה או דאמיה", מה שהתינוק מדבר בשוק, זה שמע או מהאבא או מהאמא, ולכן ההורים צריכים קדם לחנוך את עצמם, ואחר כך לתבע גם מהילדים, כי אנחנו חיים עכשו בדור פרוע מאד שהילדים נמצאים בסכנה מאד מאד גדולה ברוחניות וגם בגשמיות, בקלות יכולים להדרדר עד התהום ולקחת סמים ולגנוב ולגזול ולגמר בבית סהר וכו' וכו', וכל זה חייבים ההורים בעצמם שלא חנכו את ילדיהם כשהיו בגיל צעיר וכו', תמיד אמרו: 'מה - זה סתם ילד צעיר, יש לי עוד זמן לחנוך אותו' וכו' וכו', ופה מנח הטעות כי רבנו ז"ל אמר שצריכים ללמד את הילדים דרך ארץ מנעוריהם, והחכם מכל אדם אמר (משלי כ"ב ו') "חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה".

נא ונא ראה להתחזק ביתר שאת, ביתר עז להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים: (ראש השנה ו) אשה - בעלה משמחה, וכן לשמח את הילדים, כי בבית, ששורה אוירה של שמחה, אז באותו בית יש אוירה של רגיעה, אף פעם לא נכנסים בלחץ, ואף פעם לא נמצאים עם כעס ורציחה, וממילא הילדים גדלים בריאים בנפשם ובשכלם, אבל הרגע שבבית יש מלחמה בין הבעל והאשה ורבים תמיד ומקללים ומנבלים את הפה אחד על השני, אזי מה יכולים כבר לצפות מהילדים איך שיגדלו?

הרגל את עצמך לדבר הרבה עם הקדוש-ברוך-הוא, ולבקש ממנו יתברך כל דבר קטן מה שאתה צריך, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב תפלה, ואמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה ל', סימן ג') בדורות הללו, שאין להם לא מלך ולא נביא, לא כהן ולא אורים ותמים, ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא: רבוננו של עולם, אל תבזה את

תְּפִלָּתָם (תהלים ק"ב) "תִּכְתֹּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן" - מִכָּאן שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל הַשְּׂבִים, "וְעַם נִבְרָא יִהְלֵל יְהוָה" - שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה חֲדָשָׁה; וְהַלְוֵאֵי הַלְוֵאֵי שֶׁהֵינּוּ כְּבָר מְצִיִּתִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְהֵינּוּ מְרַגְלִים אֶת עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁאֲנַחְנוּ צְרִיכִים בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גָּמוּר, וּבַפֶּרֶט עַל הַצְלָחַת יְלָדֵינוּ.

שָׂאֲלוּ אֶת הַגָּאוֹן הָאֱלֹקִי הַבֶּעַל "חֲתָם סוֹפֵר", זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, אִיךְ זָכָה לְבָנִים וּלְבָנוֹת כַּל-כֶּךָ מְצַלְחִים? עֲנָה וְאָמַר: "כָּל לֵילָה בְּעֵת תִּקּוֹן חֲצוֹת מִלְּאֲתֵי אֶת הַכּוֹס עִם דְּמָעוֹת, וְהַתְּפִלָּתִי עַל הַצְלָחַת יְלָדֵי, וְכֵן זְכִיתִי לָזֶה".

וְכֵן מִסְפָּר מֵאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה יְלָדִים, וְכֻלָּם הָיוּ מְצַלְחִים וּבַעֲלֵי דָרֶךְ אֲרָץ גְּדוֹל, וְשָׂאֲלוּ אוֹתוֹ אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ: "אִיךְ זְכִיתָ לְיְלָדִים טוֹבִים כָּאֵלוֹ?" עֲנָה וְאָמַר: "מָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים - שֶׁהֵם צָמְחוּ לִי עַל הָעֵץ?! כָּל לֵילָה שֶׁפִּכְתִּי דְּמָעוֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִלְּאֲתֵי אֶת הַכּפֶּה שְׁלִי עִם הַדְּמָעוֹת, וְאַחַר כֵּן רַחֲצֵתִי אֶת פְּנֵי עִם הַדְּמָעוֹת וְכו', עַד שֶׁזְּכִיתִי לְרֹאוֹת מֵהֵם מַה שֶׁרְאִיתִי" וְכו'...

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (תְּנַא דְּבִי אֵלֵיהּ רַבָּה, פֶּרֶק י"ח) מַעֲשֵׂה בְּכֹהֵן אֶחָד שֶׁהָיָה יָרָא שְׂמִים בְּסִטְרָה, וְהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאַשָּׁה אַחַת, שֶׁשָּׂה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מִתְּפַלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִתְחַנֵּן וּמִבְּקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֵף בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפֶר, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצֵא אֶחָד מֵהֶן לִידֵי עֲבָרָה וְלִידֵי דְבַר מְכַעַר, מָה הָיָה עוֹשֶׂה? בְּכָל יוֹם וְיוֹם הָיָה מְכַנְיֶסֶן לְבֵית פְּנִימִי, וְיֹשֵׁב וּמְשַׁמְרֵן בְּבֵית הַחִיצוֹן, וּמִתְּפַלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְּקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֵף בְּלִשׁוֹנוֹ עֶפֶר כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֶחָד מֵהֶן בֹּא לִידֵי עֲבָרָה וְלִידֵי דְבַר מְכַעַר, אָמְרוּ, לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שָׁנָתָה וְלֹא שְׁלֹשָׁה, עַד שֶׁבָּא עֲזָרָא וְהֵעֲלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּכָל, וְהֵעֲלָה אוֹתוֹ כֹּהֵן עִמָּהֶם, לֹא נִכְנַס אוֹתוֹ כֹּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שֶׁרָאָה כֹּהֲנִים גְּדוֹלִים וּפְרָחֵי כֹהֲנָה מִבְּנָיו וּמִבְּנֵי בְּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּן נִכְנַס אוֹתוֹ כֹּהֵן לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעָלְיוֹ הַכָּתוּב אוֹמֵר (תהלים ל"ז ג') "בְּטַח בְּהוֹי"ָה וְעָשָׂה טוֹב"

וגו'; אֲשֶׁרֵי הָאָבָא וְהָאָמָא שִׁיכְנִיסוּ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבָּם, וְאֲזִי יִזְכּוּ לִילָדִים מְצַלְחִים, וְיִרְוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַב־עֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתְּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתֵּרְאִי לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת, בִּיתֵר עֲזוֹ, כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע מִמָּשׁ, וְזֶה מֵה שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל שֶׁהִנְסִינּוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם כָּל-כַּף קָשִׁים וּמְרִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְהִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם, אֲלֵא עַל יְדֵי תַקְוָה הַשְּׂמֻחָה, וְאִף שֶׁלְּהִגִּיעַ לְשְׂמֻחָה זֶה מָאד מָאד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת גִּלָּה לָנוּ רַבְנוּ ז"ל שֶׁצְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר שְׂמֻחָה, רַק לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה.

רַב רַבָּם שֶׁל אַנְשֵׁים בְּזֵה הָעוֹלָם הוֹרְסִים אֶת חַיֵּיהֶם בְּמוֹ יְדִיהֶם, עַל יְדֵי שְׂנֵמְשָׁכִים אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן וְכוּ', וְהַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, הֵינְנוּ נוֹתְנִים לְאָדָם בְּחִירָה אִם הוּא רוֹצֵה הוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשְׂמֻחָה, וּמֵהַפֶּךְ אֶת הַמֵּר לְמֵתוֹק, וְאֶת הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר וְכוּ', וְאִם הוּא לֹא רוֹצֵה, אֲזִי הוּא תְּמִיד מְמַרְמֵר, וּמֵהַפֶּךְ אֶת הַמֵּתוֹק לְמֵר, וְאֶת הָאוֹר לְחֲשֶׁךְ וְכוּ'.

זְכֵרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר יֵשׁ פְּתָגָם עֲמָמִי "כְּשֵׂאֵת שְׂמֻחָה - כָּל הָעוֹלָם יִשְׂמַחוּ אַתָּה, וּכְשֵׂאֵת עֲצוּבָה אֲזִי יִנְיָחוּ אוֹתְךָ לְבַד", כִּי עַל כָּל אַחַת וְאַחַת עוֹבֵר צְרוֹת וְיִסּוּרִים וְכוּ', עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ', בְּלִבּוֹלִים וּחְלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְלִכְּן כָּל אִשָּׁה מִחֲפֵשֶׁת אִשָּׁה שְׂמֻחָה לְהוֹצִיא מֵהַלֵּב שְׁלָה אֶת כָּל הַמְרִירוֹת וְהַדְּפָאוֹן שֶׁיֵּשׁ לָהּ וְכוּ', וְלִכְּן אִשָּׁה כְּזוֹ נִמְשַׁכֶּת אַחַר אִשָּׁה שְׂמֻחָה וְעֲלִיזָה, מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשִׁרְוָאָה אִשָּׁה גַם כֵּן בְּמַצָּב גְּרוּעַ כְּמוֹהָ וְכוּ', תְּמִיד הִיא עֲצוּבָה וּמְמַרְמֶרֶת וְכוּ', אֲזִי הִיא אֵינָה מְעַנִּינָת בְּהַצְרוֹת וְהִיִּסּוּרִים שֶׁל הַזּוֹלָת וְכוּ', וְלִכְּן הִיא נִשְׂאָרָה לְבַד, וְעַל כֵּן תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת

תמיד בשמחה, ואז תראי איה שכל העולם כולו הוא עולם שמח, כי הכל תלוי באדם בעצמו, אשרי מי שתמיד שש ושמח ומשמח גם אחרים.

כתבתי מכתב מאד נחוץ לבעלך בענין לחנוך את הילדים, וראוי גם לך לעיין בהמכתב הזה, כי זה גם בשבילך, יעזור הקדוש-ברוך-הוא שנוזקה לעשות נחת רוח להבורא יתברך שמו תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתלב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, יש לך רק בעיה אחת, שאתה לא שמח, אם היית תמיד שש ושמח עם נקדת יהדותך, לא היית מבלבל בקשיות ובספקות ולא היה לך עליות וירידות וכו' וכו', כי רבנו ז"ל למד אותנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) שאדם צריך לדון את עצמו לכף זכות, ולבקש ולבקש ולמצא בעצמו נקדות טובות ששם אינו רשע, ועל ידי זה יזכה לעלות אל תכלית העליה.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ב) שגם בעבודת השם יתברך יש הבחינה של "פן יהרסו אל הוי"ה", היינו בזה שאדם מתלהב יותר מדאי ורוצה דברים יותר מכחו, וזה לא הולך לו, זה בעצמו זה "פן יהרסו אל הוי"ה", עד שנופל בדכאון פנימי ולא יודע מה לעשות, כי רבוי ההתלהבות חוץ מהמדה הוא מהיצר הרע, שרוצה להרג אותו לגמרי.

ולכן כשבר ישראל שש ושמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בו, זה בעצמו הצמצום, וזה מגלה את טהר לבו, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות שמחה, סימן א') כשאדם עושה מצוה בשמחה בידוע שלבו שלם עם אלקיו; נמצא כשאדם לא שמח עם קיום המצוות, סימן שאין לו טהר לב, אלא לבו

מֵלֵא זָבַל וְלִכְלוּהָ, טְנוּף וְזֶהְמָא שֶׁל נֶאֱוָף, שְׁקוּץ, תְּעוּב וְעָרוּם וְכוּ' וְכוּ', כִּי הֲלֵא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֻכּוֹת נ"ז) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְּלַח הַרְמוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ? אִפְלוּ רִיקָנִין שֶׁבָךְ מְלֵאִים מְצוּוֹת כְּרָמוֹן; נִמְצָא שֶׁכֵּל בַּר יִשְׂרָאֵל מֵלֵא מְצוּוֹת כְּרָמוֹן, וְזֶה אִפְלוּ הֵכִי רְחוּק וְכוּ', וְהֵכִי יִרְוֵד וְנִפְוֵל וְכוּ', עַדִּין הוּא מֵלֵא מְצוּוֹת כְּרָמוֹן, וּמְכַל שֶׁכֵּן וְכֹל שֶׁכֵּן בַּר יִשְׂרָאֵל שׁוֹמֵר תּוֹרָה וּמְצוּוֹת, בְּפִרוּשׁ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת, פָּרָק ט', הֵלָכָה ה') תְּנִי בְּשֵׁם רַבִּי מֵאִיר: אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁאִינוּ עוֹשֶׂה מֵאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם. קוּרָא אֵת שְׁמַע וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וְאוֹכֵל אֵת פֶּתוֹ וּמְבָרַךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׁאָר מְצוּוֹת וּמְבָרַךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׁאִין הַמְצוּוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפִלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתְפִלִּין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוֹזָה בְּפֶתָחוֹ מִלֵּה בְּבִשְׂרוֹ, אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׁדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שִׁבַּע בְּיוֹם הַלֵּלְתֶיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֹה מִלֵּאךְ הַיּוֹי"ה סָבִיב לִירְאִיו וַיִּחַלְצֵם".

וְלִכֵּן יְהוּדֵי כְּזֶה שֵׁישׁ לוֹ מֵאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם, הוּא צָרִיךְ רַק לְשַׁמַּח וְלִרְקַד כָּל יוֹם, כִּי זֶה מְגִלָּה אֵת טְהוֹר לְכַבוֹ שֶׁהוּא בְּאֵמַת חֶפֶץ לַעֲשׂוֹת אֵת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַשְׁמָחָה הַזֹּאת הַצְּמִצּוּם שֶׁמְצַמְצֵם לוֹ אֵת הַהִתְלַהֲבוּת, וְהַיִּצְרָר הָרַע שֶׁהוּא הַסְּמִ"ךְ מ"ם הוֹרֵג אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וּמְכַנֵּס בּוֹ יְאוּשׁ וְדַכְאוֹן פְּנִימִי כְּאֵלוֹ הַמְצוּוֹת שֶׁהוּא עוֹשֶׂה בְּכָל יוֹם וְיוֹם לֹא שׁוּהָ שׁוֹם דְּבָר, וְהַטְּפֵשׁ הַזֶּה לֹא קוֹלֵט שׁוּהָ בְּעִצְמוֹ הַיִּצְרָר הָרַע, שֶׁהוּא הַסְּמִ"ךְ מ"ם שְׁרוּצָה לְהִרְסָ לוֹ אֵת הַחַיִּים.

וְלִכֵּן תִּקַּח אֵת עֲצֻמָּךְ בְּיַדֶּיךָ, וְתִתְחִיל לְשַׁמַּח עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ, וּמֵה שֵׁישׁ לָךְ קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעַל הַצְּדִיקִים, כְּכֹר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטָה-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן נ"ב) מֵה שֶׁקָּשָׂה קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים, זֶהוּ מְכַרַח לְהִיּוֹת. כִּי הַצְּדִיקִים מִתְדַמִּים לְיוֹצְרֵם, וְכִמוֹ שֶׁקָּשָׂה קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִיָּה קִשְׁיָה עַל הַצְּדִיק, כִּי הוּא מִתְדַמֶּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְעֵינֵי הַקִּשְׁיוֹת שֶׁקָּשָׂה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְרַגְּלָא בְּפוּמִיָּה רַבְּנוּ ז"ל לּוֹמַר, אֲדַרְבָּא, כִּךְ רְאוּי לְהִיּוֹת דִּיקָא, שִׁיְהִיו קִשְׁיוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכִךְ

נֶאֱדָה וַיִּפְהַ לוֹ יִתְבַרֵךְ לְפִי גְדֻלְתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ. כִּי מַעֲצָם גְּדֻלְתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, שֶׁהוּא מְרוֹמֵם מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ, עַל כֵּן בּוֹדָאֵי אֵי אֶפְשֶׁר שֶׁנִּבְיָן וְנִשְׁיָג בְּשִׁכְלָנוּ הַנְּהַגְתוֹ יִתְבַרֵךְ. וְעַל כֵּן בְּהִכְרַח שִׁיְהִי עֲלָיו יִתְבַרֵךְ קִשְׁיוֹת, כִּי כִּף נֶאֱדָה וַיִּפְהַ לְהַבּוֹרָא יִתְבַרֵךְ, שִׁיְהִי מְרוֹמֵם וְנִשְׂא מִדַּעְתָּנוּ, שֶׁעַל יָדֵי זֶה קִשְׂהָ קִשְׁיוֹת, וְאִם הָיָה הַנְּהַגְתוֹ כְּפִי חַיִּיב דַּעְתָּנוּ, אִם כֵּן הָיָה, חֵס וְשְׁלוֹם, דַּעְתוֹ כְּדַעְתָּנוּ; וְכִמוֹ כֵּן הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמִבְטָל בְּאֵין סוּף בְּרוּף הוּא לְגַמְרֵי, בּוֹדָאֵי שִׁיְהִי עֲלָיו קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת וְכוּ', וּמָה גַם שִׁיְדַבְּרוּ עֲלָיו כָּל מִינֵי לְשׁוֹן הָרַע וְכוּ', כִּף צְרִיף לְהִיּוֹת אָדָם שֶׁפָּגַם בְּנֶאֱוָף וְשֶׁפָּךְ זָרְעוֹ לְבִטְלָה, בּוֹדָאֵי הַמַּחַ שְׁלוֹ מַעֲקָם מְאֹד, וְלִכֵּן יִהְיֶה לוֹ קִשְׁיוֹת תָּמִיד עַל הַצְּדִיק שֶׁנִּכְלָל בּוֹ יִתְבַרֵךְ, כִּי כִּף אִמְרֵ דְדוֹר הַמְּלָךְ (תְּהִלִּים ג"ה כ"א) "שֶׁלַח יָדָיו בְּשִׁלְמֵי חֵלֶל בְּרִיתוֹ".

וְלִכֵּן לְדַעְתִּי, תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ וּתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, תִּזְרַק אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם, וְתַעֲוֹרֵר אֶת אַחֲרָיִם לְרַקֵּד, כִּי הַשְּׂמִתָּה וְהַרְקוּדִים, אִמְרֵ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר", חֶלֶק א', סִימָן י'), מִמְּתִיקִים אֶת כָּל הַדֵּינִים, שֶׁהֵם הַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּבִים שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם, וְכִכֵּל שֶׁתִּשְׂמַח יוֹתֵר עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתָךְ, כֵּן יִתְבַרֵךְ דַּעְתָּךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַרֵךְ שְׁלֵא יִהְיֶה לָךְ שׁוֹם קִשְׁיוֹת, לֹא עֲלָיו יִתְבַרֵךְ וְלֹא עַל הַצְּדִיקִים, אֲלֵא תַחֲיָה אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שֶׁיֵּשׁ בָּךְ.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל - אֲתָה צְרִיף לְשִׂמַח מְאֹד מְאֹד שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָךְ מִתְּנָה - אֲשֶׁה יִקְרָה, אֲשֶׁה צְנוּעָה, שֶׁמְאֹד מְסוּרָה אֲלֵיךָ, שֶׁזֶה זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאֲתָה לֹא יוֹדֵעַ אֵיזָה מִתְּנָה קִבְּלָתָּ, אֲלֵא מְרַב עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת - יֵשׁ לָךְ שְׂנֵאָה כְּלַפֶּיךָ, כִּי אֲתָה שׁוֹנֵא אֶת עֲצָמָךְ, וּמִמִּילָא מוֹצִיא אֶת הַשְּׂנֵאָה שֶׁלָּךְ עֲלֵיךָ, וְאֲתָה לֹא יוֹדֵעַ אֶת גְּדֻלַּת הַרְחֻמָּנוּת שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא שׁוֹכֵיט לְהַתְּחַתֵּן, וַיֵּשׁ לָךְ יְלָדִים, וְלִכֵּן רֵאָה לְקַיָּם מָה שֶׁאִמְרֵ הַחֲכָם מְכָל אָדָם: (קֹהֵל ... ט) "רֵאָה חַיִּים עִם אֲשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת כָּל יְמֵי חַיֵּי הַבְּלָךְ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ כָּל יְמֵי הַבְּלָךְ כִּי הוּא חֲלֻקָה בְּחַיִּים וּבַעֲמֻלָה אֲשֶׁר אֲתָה עֹמֵל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתלג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב התשע"ג
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתרחם על עצמך ותתבונן היטב איך שעובר לך יום אחר יום, ואתה מתרשל מאד לא להתפלל במנין שחרית, מנחה ערבית, ומרב יאוש שנכנס בך וכו', אתה נופל נפילה אחר נפילה וכו', עד שיכול להיות יום שלא תניח תפלין, רחמנא לצלן, שאז נקראים "קרקפתא דלא מנח תפלין", שענשו גדול מאד, וכן זה בא מרב היאוש שנכנס בך וכו'.

כל-כך חבל שאתה עדין צעיר ואתה יכול להגיע להשגים כאלו אם תקח את עצמך בידיך כמו שדברתי אתך כבר כל-כך הרבה פעמים.
אתה צריך לדעת: עם עצבות ומרירות ודפאון ולריב עם אשתך וכו' וכו', לא תגיע אל שום מקום, אלא לשאול תחתית ומתחתיו...

ולכן תקח את עצמך בידיך ותמסר את נפשך להיות בשמחה עצומה, שאתה זוכה לגור ביבנאל, ותעשה כל מיני מאמצים שבעולם להתפלל את השלש תפלות במנין דיקא, ואף שזה בא לך קשה - עם כל זאת תפס את הגוף שלך ותמשך את זה לבית הכנסת, ועל ידי זה תזכה שהקדוש-ברוך-הוא ישפיע לך שפע הדעת, ולא יחסר לך שום דבר, כמאמרם ז"ל (ברכות ו): כל הרגיל לבוא לבית הכנסת ולא בא יום אחד הקדוש-ברוך-הוא משאיל בו; היינו בזה שאדם רגיל לבוא להתפלל את השלש תפלות מדי יום ביומו, על ידי זה הוא ממשיך על עצמו השגחתו הפרטי פרטית, שהקדוש-ברוך-הוא משגיח עליו, ואם יום אחד הוא לא בא, כבר הקדוש-ברוך-הוא מתעניין,

כּבִּיכוֹל, לְמָה הוּא לֹא בָא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֲסֵרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהַתְפַּלֵּל בְּמַנְיָן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ הַשְּׂגָחָה עֲלִיוֹנָה.

אֵל תַּחֲשַׁב שְׂאֲנֵי רוּצָה לְשַׁכְנַע אוֹתָךְ לְמַשְׁהוֹ וְכוּ', אֲנִי רוּצָה אֶת הַטוֹב שְׁלָךְ, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, וְכֵן כָּךְ חָבֵל שְׁעוֹבֵר יוֹם אַחַר יוֹם, וְאַתָּה לֹא פוֹתַח לֹא חֶמֶשׁ, לֹא מִשְׁנִיּוֹת וּמְכַל שְׂכָן לֹא גְמָרָא, וְלִכְּנָן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִיכְלִתָּךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא: מִפְּרִשְׁתַּי הַשְּׁבוּעִי, שְׁזֶה סִגְלָה לְאַרְיִכוֹת יָמַי וְשָׁנַיִם, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל: (בְּרִכּוֹת ח.) "לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגְּוֹם, שְׁכָל הַמִּשְׁלִים פְּרִשְׁוֹתָיו עִם הַצְּבוּר מְאַרְיִכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו", מִשְׁנָה: לְגַרֵס בְּכֹל יוֹם כְּמָה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, שְׁזֶה מְטַהֵר אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, כִּי מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְכֵן זוֹכִים עַל יְדֵי רְבוּי לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת לְפָרְנָסָה בְּשַׁפְעָה, כִּי מִשְׁנֵי"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר פְּרָנְסָ"ה, גְּמָרָא: לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, וּבְפָרְט עֲכָשׁוֹ שְׁהַתְּחִילוֹ לְלַמֵּד מִסְכַּת פְּסָחִים, וּכְבָר אוֹחֲזִים בְּדָף כ', כְּדֹאֵי לָךְ לְהַצְטַרֵף אֶל הַלְמוּד דָּף הַיּוֹמִי, וּכְבָר תַּתְּחִיל לְלַמֵּד עוֹד הַיּוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, אוֹ לְבַד אוֹ עִם חֲבֵרוֹתָא אוֹ לְשַׁמַּע שְׁעוֹר בְּדָף הַיּוֹמִי, כִּי אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת שֶׁל אָדָם, שְׁזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וְאַפְלוֹ שְׁאַתְמוֹל לֹא לְמַדְתָּ אֶת הַדָּף וְכוּ', וְאַתָּה לֹא יוֹדַע אִם מְחַר תְּלַמֵּד אֶת הַדָּף וְכוּ', עַל כָּל פְּנִיִם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם רְאֵה לְלַמֵּד אוֹ לְבַד אוֹ עִם חֲבֵרוֹתָא, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְבָר זֶה, כִּי כָּל הַיְהוּדוֹת תְּלוּי כְּפִי שְׁאַדָם זוֹכָה לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְדַע לָךְ שְׁהַשְׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא הֵם עֵקֶר הַעֲשִׁירוֹת שֶׁל הָאָדָם, כִּי לְהַפְּךָ, אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, (שַׁבָּת ק"ב.) "וּבְבִיתִי אֵין לְחֵם וְאֵין שְׁמֵלָה" - שְׁאֵין בְּיַדִּי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תְלָמוּד; שְׁזֶה נִקְרָא 'עֲנִי' - מִי שְׁלֹא לּוֹמֵד בְּכֹל יוֹם אֶת הַשְּׁלֵשָׁה לְמוֹדִים הָאֵלוֹ.

הַעֵקֶר תְּרַגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ אֲשֶׁר אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם בְּנֵי אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיוּ מִתְמַיְדִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלִכְּנָן אֵל תְּהִיָּה 'בְּטִלְוִן'! אֲפְלוֹ כְּמָה דְּבוּרִים שְׁמִדְבָרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצית אותי, אני אוהב אותך מאד מאד, ואני רוצה רק את הטוב שלך, אין לי פה שום כוונה - רק לראות בהצלחתך הנצחית, ואם תתחיל עוד היום תראה שלא תתחרט.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתלד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב התשע"ג

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה מוסר את נפשך, פשוטו כמשמעו, לקרב את אלו הנושרים, וזה זכות מאד מאד גדולה בשמים, ולכן תמשיך בעבודה הקדושה הזו, לקרב אותם יותר ויותר, וראוי לך לשמח מאד מאד על נעם חלקך, שיש לך חלק בעבודה קדושה הזו לקרב רחוקים, ולכן תהיה חזק בזה, והקדוש-ברוך-הוא יצליח את דרכך, כי בזה שמקרבים אחרים - הקדוש-ברוך-הוא פותח את אוצרו הטוב וממלא את השפע שחסר לאדם.

תעשה כל מה שביקלתך רק להיות בשמחה, כי הסמ"ך מ"ם עובד על כל אדם כל-כף חזק להפילו בעצבות ובמרירות ובדפאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מכרח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י) "מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון? ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה", ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתִי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתלה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם אב התשע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה
לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע ממי את מדברת שעוזבת את המקום וכו', וכו', אבל אני מכרח להגיד לך שחכמינו הקדושים אמרו: (סוטה מז.) "חן מקום על יושביו" - אם מחפשים את הרע ימצאו את הרע בכל מקום וכו', ואם יחפשו את הטוב - ימצאו את הטוב בכל מקום, כשאדם ממרמר בעצמו אזי הוא זורק את המרירות על הזולת, וכעין שפרשו צדיקים את הפסוק: (שמות ט"ו כ"ג) "ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על בן קרא שמה מרה", הרגישו טעם מר במים שרצו לשתות, והטעם הוא: "כי מרים הם", הם היו מרים בעצמם "על בן קרא שמה מרה", כי אדם שתמיד שמח ולא רוצה כלום רק את הקדוש-ברוך-הוא, והוא מתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, על ידי זה איפה שרק ישימו אותו, אפלו על הירח, הוא יהיה שמח, מה שאין כן כשאדם בעצמו ממרמר, איפה שרק לא ישימו אותו, הוא יהיה ממרמר ולכן צריכים לעבד הרבה על נקדת השמחה, ועל נקדתו, כי לכל אחד יש את הנקדה שלו וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו שנוצח תמיד להיות שמחים ועליזים, ולא להסתפל על הזולת, אלא לתקן את עצמו, ואז גם הזולת כבר יהיה מתקן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני מאד מבקש אותך: תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') "לפום צערא אגרא", ודעי לך - כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', על ידי זה היא מצלת את חיי הנשואין שלה וכו', כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס וקנאה וכו' וכו', והיא צריכה לראות שלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשי ... כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן - אשרי האשה, שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית, ועל ידי זה יצליחו בחיי נשואיהם.

תאמיני לי - אם היית מבקשת מבעלך בעדינות שיעזר לך, בודאי היה עוזר לך, ולכן יען שאת ממרמרת - את זורקת את המרירות עליו וכו' וכו', ולכן תשתדלי לשמח אותו, ואז גם הוא ישמח אותך, ואז יהיה שלום בביתכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם אָב הַתּשַׁע"ג
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אני לא יודע ממי אתה מדבר, הִיָּה טוב שתכתב לי את השם שְׁלוֹ, וְרִצִּיתִי שתכתב לי יותר בפרטיות.

תעשה כל מה שביכלתך רק להיות בשמחה, כי הסמך מ"ם עובד על כל אדם כל-כף חזק להפילו בעצבות ובמיררות ובדכאון וכו', רק על ידי הדמיונות שמכניס בו וכו' וכו', כל אחד כפי בחינתו וענינו, ולכן אתה מִכְרַח לעשות כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה, והרגע שתהיה בשמחה, זה ירחיב לך את הדעת לגמרי, וכמו שאמר רבנו ז"ל: (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן י) "מה שבני אדם רחוקים מהקדוש-ברוך-הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה", ולכן תמסר את נפשך להיות בשמחה ואז תזכה לגדלות המוחין, וכבר לא יחסר לך שום דבר.

נא ונא תעשה כל מה שביכלתך ללמד בכל יום מקרא: מפרשת השבוע, משנה: לגרס בכל יום כמה פרקים משניות, גמרא: להיות חזק מאד ללמד את הדף היומי, כי דף גמרא ליום זה חיות להנפש, והשלישה למודים האלו הם עקר העשירות של האדם, כי להפך, אמרו חכמינו הקדושים: (שבת ק"כ) "ובביתי אין לחם ואין שמלה" - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד; שזה נקרא 'עני' - מי שלא לומד בכל יום את השלישה למודים האלו.

העקר תרגיל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא בכל יום, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך זה הצלחה נצחית, הצלחה כזו אשר אין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, היו מתמידים בזה מאד מאד, ולכן אל תהיה 'בטלן'! אפלו כמה דבורים שמדברים עמו יתברך, זה עושה רשם גדול בשמים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שיהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

גתתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר: (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֹחָה, חֶלֶק ב', סִימָן א') "מִי שֶׁהוּא שָׂמַח תָּמִיד - עַל יְדֵי זֶה הוּא מְצַלִּיחַ", וְלִכֵּן אִם אֶת רוּצָה לְהַצְלִיחַ בְּחַיָּה, תִּשְׁתַּדְּלֵי עִם כָּל הַכּוֹחוֹת לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׂזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ לְהַגִּיעַ לְשִׂמְחָה מֵרַב הַבְּלִבוֹלִים שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּכְרִיחֵי אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתֵרְאִי שִׂיְהִיָּה לָךְ הַצְלָחָה בְּהַחַיִּים, הֵן בְּעִבוּדָה וְהֵן בְּמִצִּיאוֹת זְנוּג, רַק אַל תִּכְנָסִי בִּיאֹוֶשׁ וּבְדַכְאוֹן, שְׂזֶה הֵכִי גְרוּעַ, אֶתְּ בַחֲנוּרָה צְעִירָה.

כְּמוֹכֵן, אִם תִּתְפַּלְלִי בְּכָל יוֹם לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וּתְבַקְשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שִׂיעֲזֹר לָךְ, תִּרְאִי יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי מֵה שִׂתְפַּלֶּה פּוֹעֵלֶת - שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵל, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׂתְבַּשְׂרֵי לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת בְּקִרְוֹב מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

גתתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם אָב הַתּשׁע"ג

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְנוּ ז"ל אָמַר: (חֲזִי מוֹהַר"ן, סִימָן ת"ג) "הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכּל, וְהָיָה פְּלֵא אֲצִלִּי מֵאַחַר שֶׁהִמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי שִׂיְהִיּוּ כֻלָּם עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדָה, כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֵאשׁ הַשָּׁנָה", וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז, שְׁכַל מִי שֶׁסָּר אֶל מְשֻׁמְעוֹתוֹ

ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו - לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמח מאד מאד, כמו שכתוב (נחמיה ח) "אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי חדות הוי"ה הוא מעזכם" וזה נאמר על ראש השנה; ואמר "תיי מוהר"ן, סימן ת"ה" הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבטיא אתם כלכם, בודאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי"; ולכן אין דבר יותר גדול מזה מלנסע אצל רבנו ז"ל על ראש השנה, והסמך מ"ם עובד על כל אחד ואחד עם כל מיני תרוצים שלא יגיע לציין רבנו ז"ל וכו'.

יש שיחה מרבנו ז"ל שאמר: "את זה פעלתי אצל הקדוש-ברוך-הוא, שעל הוצאות הדרך הלוך וחזור אני משלם", ולכן שלא יהיה תרוץ שאין כסף, כי רואים על כל מיני שטיות אנשים לווים כסף, ועל תקון נצחי כזה, שכל גאלת ישראל תלויה בזה, על זה אומרים שאין כסף, ואמר רבי נחמן סולטשינער ז"ל: פעם לא היה מניעה של כסף, כי היה רצונות כל-כך חזקים, ששום דבר לא מנע את האדם מלהגיע אל ציון רבנו ז"ל, אף שאז היה עניים יותר גדולים ממה שהיום וכו', אבל היום, כפי מעוט הרצונות שלנו, גם כסף הוא מניעה, זאת אומרת: אם אדם רוצה באמת ויודע שזה תקנתו ותקות כל עם ישראל להיות בראש השנה באומן, אז כסף זה לא מניעה.

אתה לא צריך להלוות בפרט שאתה לא בטוח שיחזירו לך את זה, אז אתה צריך לשמר מאד מאד, וכבר אמר התנא (אבות פ"ק ב) איזו היא דרך טובה שידבק בה האדם? רבי שמעון אומר "הרואה את הנולד", ואחר כך הוא אומר: איזו היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם? רבי שמעון אומר "הלווה ואינו משלם", ולכאורה, מה זה הדבר בהפוכו? היינו כי כל תנא מתלמידי רבי יוחנן בן זכאי - זה אומר דרך טובה שיקנה לעצמו עין טובה וחבר טוב ושכן טוב, ולהפך דרך רעה שיתרחק ממנה עין רעה חבר רע ושכן רע וכו', וכדיוק רבי שמעון אומר שני דברים, שלא קשורים אחד להשני, אלא יש לומר פשוט: רבי שמעון אומר - תמיד תהיה חכם הרואה

אַתְּ הַנוֹלֵד, וּמַה זֶה? הַלוֹוָה וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם, אִם אַתָּה מְבִיא כֶסֶף לְהַשְׁנִי, תִּסְתַּכַּל
כָּבֹד לְכַתְחֻלָּה אִם הוּא יוּכַל לְשַׁלֵּם לָךְ, וְדִי לְחַכְמָא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.
הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוּרָה הַטְּהוּרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוּר עֵינֵינוּ חַיּוֹת נִפְשָׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶכֶה לְהַנּוֹת מֵאוּרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּינִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטֶענִיבֶרְג מִקּוֹסוֹן זְצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֲשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדָמו״ד
רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה ז״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תְּקוּן הַכֹּלְלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יְסֻדוֹ, תְּקִנּוֹ, גְלוֹ וְצָוָה לְפִרְסָמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה,
אֲדוּנְגוֹ, מוֹרְנוֹ וְרַבְּנֵי
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוֹתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי כל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני כל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשָׁב יִי לֹא עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחַרְשֵׁתִי בְּלֹא עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהַפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵד אֵלֶיךָ לְעֵת מִצּוֹא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיוֹ לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מִצָּר תִּצְרַנִּי רַנִּי פֹלֵט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זֶה תִּלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אִין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוֹם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לֵב :

מא * לְמַנְצַח מִזְמוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֹטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכָּת בְּחֻלּוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שׂוֹנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי, הַגְּדִיל עָלַי עֵקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְךָ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַּתְךָ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסך אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁפְּחוּ עָמִי הַנִּיַּעְמוּ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידְמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַּחֲמָה כָּלָה וְאִינָמו
 וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְגֵּן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלָלִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֵּאֲלַת בְּזָרוּעַ עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סֵלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו ה: ה ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֶקֶב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בַּהִיוֹתָם מִתִּי מִסֹּפֶר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַתָּה בֹּא דְבַרְוּ, אָמְרַת יְיָ
צָרְפָתָהּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׂרִיו בְּנַפְשׁוֹ,
וּזְקִנָיו יַחֲכֶם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרָיו : כה הִפְךָ לִבְּךָ לְשׂוֹא
עַמּוֹ, לְהִתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר
בּוֹ : כז שָׁמוּ בְּכֶם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשׂוּ, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימִיָּהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דָּגְתָם : ל שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדְעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, כְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֱנָתָם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסֹּפֶר : לה וַיֵּאֱכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאֱכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאֵשׁ לְהַאֲיִר לְלֵילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עֲבָדוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: